

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 114 / III Legislatura / Vuitè període

Dijous, 12 de desembre de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 82

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i nou minuts.

Modificació de l'ordre del dia

El M. H. Sr. President anuncia la supressió del punt vuitè de l'ordre dia (p. 5814).

Proposició no de Llei sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil (Punt primer de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'exposició de motius de la Proposició (p. 5814).

Posició dels grups: I. Sr. Latorre (CDS) (p. 5815), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 5816), I. Sr. Perea (P) (p. 5817), I. Sr. Nualart (IC) (p. 5817), I. Sr. Abelló (S) (p. 5818) i I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5819).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5820).

El M. H. Sr. President adreça unes paraules a la Cambra sobre la importància de l'aprovació d'aquest text (p. 5820).

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5820).

Article 1

Article 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 1, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Perea (P). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 5821).

Paràgrafs primer i segon

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 2 i 3, d'addició)

L'I. Sr. Nualart (IC) anuncia una esmena transaccional a aquestes esmenes (p. 5822). Tot seguit, l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 5822).

Article 3

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 4, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5822).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5822).

Article 4

Paràgraf primer

Esmena del G. P. Popular (núm. 5, de modificació)

L'I. Sr. Perea (P) anuncia una esmena transaccional a aquesta esmena (p. 5822). Tot seguit, l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 5822).

Articles 5, 6 i 7

Article 8

Paràgraf primer

Esmena del G. P. Popular (núm. 6, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Perea (P) (p. 5822).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5822).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5822).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5822).

Article 9

Paràgraf primer

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 8, de modificació)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada, juntament amb la de totes les altres esmenes del seu Grup (p. 5823).

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. Popular (núm. 9, de supressió)

L'I. Sr. Perea (P) n'anuncia la retirada (p. 5823).

Article 10

Text del Dictamen

Votació dels articles 1, 5, 6, 7 i 10: aprovats per unanimitat (p. 5823).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 2 i 3: aprovada per unanimitat (p. 5823).

Text del Dictamen

Votació de l'article 2: aprovat per unanimitat (p. 5823).

Votació de l'esmena núm. 4: rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 16 abstencions (p. 5823).

Text del Dictamen

Votació de l'article 3: aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5823).

Votació de l'esmena transaccional núm. 5: aprovada per unanimitat (p. 5823).

Text del Dictamen

Votació de l'article 4: aprovat per unanimitat (p. 5823).

Votació de l'esmena núm. 6: aprovada per unanimitat (p. 5823).

Text del Dictamen

Votació de l'article 8: aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 5823).

Votació de l'esmena núm. 7: rebutjada per 17 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5823).

Text del Dictamen

Votació de l'article 9: aprovat per unanimitat (p. 5823).

Article 11

1.ª

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb l'esmena núm. 12 (p. 5823).

2.ª

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 11, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. Socialista (núm. 12, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 10).

4.ª

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 13, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 14, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC) (p. 5823).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5824).*

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 15, d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5824).

Article 15

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 16, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 17 (p. 5824).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 17, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 16).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5824).*

Articles 16 i 17

Article 18

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC) (p. 5824).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5824).*

Article 19

Article 20

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 19, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 21 (p. 5824).*

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 5824).

Paràgraf quart

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S). Tot seguit n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional 21 bis (p. 5825).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5825).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 21, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 19).

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada (p. 5825).

Text del Dictamen

Votació dels articles 12, 13, 14, 16, 17 i 19: *aprovats per unanimitat (p. 5825).*

Votació de les esmenes núms. 10 i 12: *rebutjades per 13 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5825).*

Votació de l'esmena núm. 14: *aprovada per unanimitat (p. 5825).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 11: *aprobat per 63 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 5825).*

Votació de les esmenes núms. 16 i 17: *rebutjades per 2 vots a favor, 55 en contra i 16 abstencions (p. 5825).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 15: *aprobat per 72 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5825).*

Votació de l'esmena núm. 18: *rebutjada per 3 vots a favor, 55 en contra i 18 abstencions (p. 5825).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 18: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 5825).*

Votació de l'esmena núm. 19: *rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 19 abstencions (p. 5825).*

Votació de l'esmena núm. 21, subsegüent al Dictamen del Consell Executiu: *aprovada per unanimitat (p. 5825).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 20: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 5826).*

Articles 21 a 29

Text del Dictamen

Votació: *aprovats per unanimitat (p. 5826).*

Article 30

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 22, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC) (p. 5826).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5826).*

Articles 31 i 32

Article 33

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5826).

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 5826).

Articles 34 a 38

Article 39

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 24, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada (p. 5826).

Articles 40 a 44

Text del Dictamen

Votació dels articles 31 i 32 a 38, 40 a 44: *aprovats per unanimitat* (p. 5826).

Votació de l'esmena núm. 22: *rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 21 abstencions* (p. 5826).

Text del Dictamen

Votació de l'article 30: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 5826).

Votació de l'esmena núm. 23: *rebutjada per 16 vots a favor, 52 en contra i 9 abstencions* (p. 5826).

Text del Dictamen

Votació de l'article 33: *aprobat per 65 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 5826).

Text del Dictamen

Votació de l'article 39: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 5826).

Article 45

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 25, d'addició)

L'I. Sr. Nualart anuncia una esmena transaccional a aquesta esmena (p. 5827). Tot seguit l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text. (p. 5827).

Article 46

1.r

Esmena del G. Socialista (núm. 26, d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) la dóna per defensada (p. 5827).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 27, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5827).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5827).

Article 47

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 28, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5827).

Article 48

Article 49

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 29, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 30 (p. 5827).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5827).

Article 50

Article 51

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 30, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 29).

Articles 52 i 53

Article 54

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 31, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart, juntament amb l'esmena núm. 32 (IC) (p. 5827).

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 32, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 31).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5827).

Article 55

Article 56

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia una esmena transaccional (p. 5827). L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 5828).

Article 57

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 34, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5828).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5828).

Articles 58 a 60

Text del Dictamen

Votació dels articles 48, 50, 52, 53, 56, 58, 59 i 60: *aprovats per unanimitat* (p. 5828).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 25: *aprovada per unanimitat* (p. 5828).

Text del Dictamen

Votació de l'article 45: *aprovat per unanimitat* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 26: *rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 27: *rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions* (p. 5828).

Text del Dictamen

Votació de l'article 46: *aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 28: *rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció* (p. 5828).

Text del Dictamen

Votació de l'article 47: *aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 29: *rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions* (p. 5828).

Text del Dictamen

Votació de l'article 49: *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 30: *rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció* (p. 5828).

Text del Dictamen

Votació de l'article 51: *aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 5828).

Votació de l'esmena núm. 31: *aprovada per unanimitat* (p. 5829).

Votació de l'esmena núm. 32: *rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 20 abstencions* (p. 5829).

Text del Dictamen

Votació de l'article 54: *aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 5829).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 33: *aprovada per unanimitat* (p. 5829).

Text del Dictamen

Votació de l'article 56: *aprovat per unanimitat* (p. 5829).

Votació de l'esmena núm. 34: *rebutjada per 2 vots a favor, 49 en contra i 17 abstencions* (p. 5829).

Text del Dictamen

Votació de l'article 57: *aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions* (p. 5829).

Article 61

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 35, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)*, *juntament amb l'esmena núm. 36* (p. 5829).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5829).

Article 62

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 36, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Article 63

Article 64

Paràgraf cinquè

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 37, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5829).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5829).

Article 65

Article 66

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 38, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5829).

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)* (p. 5830).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5830).

Article 67

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 40, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5830).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5830).

Article 68

Article 69

Paràgraf segon**1.ª**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 41, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 42, 43, 47 i 49 (p. 5830).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5831).

2.ª

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 42, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Paràgraf tercer**1.ª**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 43, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Articles 70 a 73**Article 74**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 44, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5831).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5831).

Article 75

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 45, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5831).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5831).

Article 76**Article 77**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 46, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada (p. 5832).

Article 78**Article 79****Paràgraf segon**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 47, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 41).

Article 80**Paràgraf segon**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 48, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada (p. 5832).

Article 81**Paràgraf primer**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 49, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 41).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 50, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5832).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5832).

Articles 82 a 84**Text del Dictamen**

Votació dels articles 63, 65, 68, 70 a 73, 76, 78, 82, 83 i 84: *aprovats per unanimitat* (p. 5832).

Votació de les esmenes núms. 35 i 36: *aprovades per unanimitat* (p. 5832).

Text del Dictamen

Votació dels articles 61 i 62: *aprovats per unanimitat* (p. 5832).

Votació de l'esmena núm. 37: *rebutjada per 2 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions* (p. 5832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 64: *aprobat per 50 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions* (p. 5832).

Votació de l'esmena núm. 38: *rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 20 abstencions* (p. 5832).

Votació de l'esmena núm. 39: *rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions* (p. 5832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 66: *aprobat per 51 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 5832).

L'I. Sr. Nualart (IC) anuncia la retirada de les esmenes núms. 40, 41, 47 i 49 (p. 5832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 67: *aprobat per unanimitat* (p. 5832).

Votació de les esmenes núm. 42 i 43: *aprovades per unanimitat* (p. 5832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 69: *aprobat per unanimitat (p. 5833).*

Votació de l'esmena núm. 44: *aprovada per unanimitat (p. 5833).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 74: *aprobat per unanimitat (p. 5833).*

Votació de l'esmena núm. 45: *rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 21 abstencions (p. 5833).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 75: *aprobat per 69 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5833).*

Votació de l'esmena núm. 46: *rebutjada per 2 vots a favor, 51 en contra i 25 abstencions (p. 5833).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 77: *aprobat per 52 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 5833).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 79: *aprobat per unanimitat (p. 5833).*

L'I. Sr. Nualart anuncia el decaïment de les esmenes núms. 48 i 52 (p. 5833).

Text del Dictamen

Votació de l'article 80: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5833).*

Votació de l'esmena núm. 50: *aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 5833).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 81: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 5833).*

Article 85

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 51, de modificació)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada, juntament amb l'esmena núm. 52 (p. 5833).

Article 86

Article 87

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 52, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 51).

Articles 88 a 91

Article 92

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb l'esmena núm. 54 (p. 5833).

Article 93

Article 94

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 54, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 53).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5833).

Articles 95 a 98

Article 99

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 55, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada (p. 5833).

Articles 100 a 103

Article 104

Esmena del G. Socialista (núm. 56, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5833).

Esmena del G. P. Popular (núm. 57, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Perea (P) (p. 5834).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5834).

Article 105

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 60, 61, 63, 65 a 72, 74, 76 i 77 (p. 5834).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5834).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 59, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) anuncia que en farà la defensa posteriorment (p. 5835).

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Article 106

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf segon

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 62, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 107

Esmena del G. Socialista (núm. 63, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf primer

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 64, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 108

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf segon

1.º

Esmena del G. Socialista (núm. 66, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Addició d'un nou epígraf

Esmena del G. Socialista (núm. 67, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

5.º

Esmena del G. Socialista (núm. 68, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 69, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Article 109

Esmena del G. Socialista (núm. 70, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 72, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Article 110

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 73, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5835).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5835).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 74, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Esmena del G. Socialista (núm. 75, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Esmena del G. Socialista (núm. 76, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Esmena del G. Socialista (núm. 77, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 58).

Text del Dictamen

Votació dels articles 86, 88 a 91, 93, 95 a 98, 100 a 103: *aprovats per unanimitat (p. 5835).*

Votació de l'esmena núm. 51: *aprovada per unanimitat (p. 5835).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 85: *aprovat per unanimitat (p. 5835).*

Text del Dictamen

Votació de article 87: *aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5835).*

Votació de l'esmena núm. 53: *rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 92: *aprobat per 52 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Votació de l'esmena núm. 54: *rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 94: *aprobat per 52 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 99: *aprobat per unanimitat* (p. 5836).

Votació de l'esmena núm. 56: *rebutjada per 19 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions* (p. 5836).

Votació de l'esmena núm. 57: *rebutjada per 2 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 104: *aprobat per 55 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Votació de les esmenes núms. 58 i 60: *rebutjades per 20 vots a favor, 52 en contra i 2 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 105: *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions* (p. 5836).

Votació de l'esmena núm. 61: *rebutjada per 19 vots a favor, 52 en contra i 9 abstencions* (p. 5836).

Votació de les esmenes núms. 61 bis i 82, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu: *aprovades per unanimitat* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 106: *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Votació de l'esmena núm. 63: *rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 8 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 107: *aprobat per 57 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 5836).

Votació de les esmenes núms. 65 a 69: *rebutjades per 22 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 108: *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions* (p. 5836).

Votació de les esmenes núms. 70 a 72: *rebutjades per 24 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions* (p. 5836).

Text del Dictamen

Votació de l'article 109: *aprobat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions* (p. 5837).

Votació de l'esmena núm. 73: *rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 25 abstencions* (p. 5837).

Text del Dictamen

Votació de l'article 110: *aprobat per 52 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 5837).

Votació de les esmenes núms. 74 a 77: *rebutjades per 20 vots a favor, 50 en contra i 7 abstencions* (p. 5837).

Article 111

L'I. Sr. Camps i Rovira anuncia dues esmenes núms. 77 bis (p. 5837).

Article 112

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 78, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb l'esmena núm. 80. Tot seguit n'anuncia la retirada a favor de dues esmenes transaccionals 78 i 80 (p. 5837).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 78 i 80 (p. 5837).

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 79, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 82 (p. 5837).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5837).

Article 113

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 80, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 78).

Articles 114 i 115

Article 116

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 81, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa (núm. 82, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 79).

Votació de les esmenes transaccionals 78 i 80: aprovades per unanimitat (p. 5838).

Text del Dictamen

Votació de l'article 111: aprovat per unanimitat (p. 5838).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 78: *aprovada per unanimitat* (p. 5838).

Votació de l'esmena núm. 79: *aprovada per unanimitat* (p. 5838).

Text del Dictamen

Votació de l'article 112: *aprobat per unanimitat* (p. 5838).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 80: *aprovada per unanimitat* (p. 5838).

Text del Dictamen

Votació dels articles 113 i 114: *aprovats per unanimitat* (p. 5838).

Text del Dictamen

Votació de l'article 115: *aprobat per unanimitat* (p. 5838).

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 5838).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i un minut i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i tres minuts.

Esmena del G. Socialista (núm. 83, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), *juntament amb les esmenes núms. 84, 87, 88, 89, 92 i 94* (p. 5838).

Article 120

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 84, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 85, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), *juntament amb l'esmena núm. 90* (p. 5838).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5839).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 86, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. Socialista (núm. 87, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. Socialista (núm. 88, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Article 121

Esmena del G. Socialista (núm. 89, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 90, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 85).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 91, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 92, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 93, de supressió)

L'I. Sr. Abelló (S) *la dóna per defensada* (p. 5040).

Article 122

Esmena del G. Socialista (núm. 94, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 95, de supressió)

El M. H. Sr. President *la dóna per defensada* (p. 5840).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 96, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 123

2.^a

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 97, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 124

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 98, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5840).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 99, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 125

Paràgraf segon

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 100, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Articles 126 a 134

Votació de l'esmena núm. 83: *rebutjada per 25 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions* (p. 5840).

Votació de les esmenes núms. 84, 87 i 88: *rebutjades per 27 vots a favor, 54 en contra i 1 abstenció* (p. 5840).

Votació de l'esmena núm. 85: *rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 5840).

Text del Dictamen

Votació de l'article 120: *aprobat per 53 vots a favor, 25 en contra i 3 abstencions* (p. 5841).

Votació de les esmenes núms. 89, 92, 93 i 94: *rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 5841).

Votació de les esmenes núms. 90 i 95: *rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 5841).

Text del Dictamen

Votació de l'article 121: *aprobat per 56 vots a favor, 25 en contra i 1 abstenció* (p. 5841).

Votació de l'esmena 96 bis: *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 5841).

Votació de l'esmena núm. 98: *rebutjada per 28 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 5841).

Votació de l'esmena 97 bis: *aprovada per unanimitat* (p. 5841).

Votació de l'esmena 100 bis: *aprovada per unanimitat* (p. 5841).

Text del Dictamen

Votació de l'article 122: *aprobat per unanimitat* (p. 5841).

Text del Dictamen

Votació de l'article 124: *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 5841).

Text del Dictamen

Votació dels articles 125 a 134: *aprovats per unanimitat* (p. 5841).

Article 135**Paràgraf primer**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 101, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5841).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5841).

Article 136**Article 137**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 102, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5842).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5842).

Article 138

Esmena del G. Socialista (núm. 103, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)* (p. 5842).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5842).

Articles 139 i 140**Article 141**

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 104, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Paràgraf segon

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 105, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Article 142

Esmena del G. P. Popular (núm. 106, de supressió)

L'I. Sr. Perea (S) n'anuncia la retirada (p. 5842).

Article 143

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 107, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Articles 144 a 149**Article 150****Paràgraf primer**

Esmena del G. Socialista (núm. 108, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 109 a 111* (p. 5842).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5842).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 110 (p. 5843).

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 109, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 108).

Addició de nous paràgrafs

Esmenes del G. Socialista (núms. 110 i 111, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 108).

Esmena del G. Socialista (núm. 112, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 113 i 114 (p. 5843).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5843).

Esmena del G. Socialista (núm. 113, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 112).

Article 151

Esmena del G. Socialista (núm. 114, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 112).

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 115, d'addició)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada, juntament amb les esmenes núms. 116 a 120 (p. 5843).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 116, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 115).

1.^a

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 117, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 115).

3.^a

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 118, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 115).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 119, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 115).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 120, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 115).

Article 152

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 121, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 122 i 123 (p. 5843).

Esmena del G. Socialista (núm. 122, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 121).

2.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 123, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 121).

4.^a

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 124, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 125 (p. 5843).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5844).

6.^a

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 125, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 124).

Esmena del G. Socialista (núm. 126, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 127, 128, 130 i 131 (p. 5844).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5844).

Article 153

Esmena del G. Socialista (núm. 127, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 126).

Article 154

Esmena del G. Socialista (núm. 128, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 126).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 129, de supressió)

Defensada després.

Article 155

Esmena del G. Socialista (núm. 130, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 126).

Article 156

Esmena del G. Socialista (núm. 131, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 126).

Article 157

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 132, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 133 a 135 (p. 5845).

Esmena del G. Socialista (núm. 133, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 132).

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 134, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 132).

Esmena del G. Socialista (núm. 135, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 132).

L'I. Sr. Nualart (IC) defensa l'esmena núm. 129 (p. 5845) i l'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) en fa el torn en contra (p. 5845).

Text del Dictamen

Votació dels articles 136, 138, 139, 140 a 149: aprovats per unanimitat (p. 5845).

Votació de l'esmena núm. 101: rebutjada per 3 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions (p. 5845).

Text del Dictamen

Votació de l'article 135: aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5845).

Votació de l'esmena núm. 102: rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 18 abstencions (p. 5845).

Text del Dictamen

Votació de l'article 137: aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5845).

Votació de l'esmena núm. 103: rebutjada per 19 vots a favor, 49 en contra i 8 abstencions (p. 5845).

Text del Dictamen

Votació de l'article 138: aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 5845).

Votació de les esmenes núms. 108 i 109: rebutjades per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 5845).

Votació de les esmenes transaccionals a l'esmena núm. 110 i l'esmena núm. 111: aprovades per unanimitat (p. 5846).

Text del Dictamen

Votació de l'article 150: aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 5846).

Votació de les esmenes núms. 112, 113 i 114: rebutjades per 17 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions (p. 5846).

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5846).

Votació de les esmenes núms. 115 a 131, excepte la 123: rebutjades per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 5846).

Votació de l'esmena núm. 123: aprovada per unanimitat (p. 5846).

Text del Dictamen

Votació dels articles 151 a 156: aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 5846).

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5846) i l'I. Sr. Abelló (S) intervenen per a una qüestió d'ordre (p. 5846).

Votació de les esmenes núms. 132 a 135: rebutjades per 17 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 5846).

Text del Dictamen

Votació de l'article 157: aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 5846).

Article 158

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 136, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), conjuntament amb les esmenes núms. 137, 138, 139 i 141 (p. 5846).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5847).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. Socialista (núm. 137, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 136).

Esmena del G. Socialista (núm. 138, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 136).

Articles 159 a 161

Article 162

Esmena del G. Socialista (núm. 139, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 136).

Article 163

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 140, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Articles 164 i 165

Article 166

Esmena del G. Socialista (núm. 141, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 136).

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 142, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia una esmena transaccional a aquesta esmena (p. 5847). Tot seguit, l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 5847).

L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per un aclariment (p. 5847).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 143, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Paràgraf segon

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 144, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Addició d'un nou article

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 145, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Articles 167 a 177

Article 178

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 146, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5847).

Articles 179 a 211

Article 212

Esmena del G. Socialista (núm. 147, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S). Tot seguit anuncia la retirada de l'esmena núm. 148 (p. 5847).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5848).

Articles 213 a 215

Article 216

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 148, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 147).

Articles 217 a 223

Article 224

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 149, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 150. Tot seguit fa el torn a favor de l'esmena núm. 152 (p. 5848).

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 150, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 149).

Article 225

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 151, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 149).

Articles 226 a 233

Article 234

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 152, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 149).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5848).

Articles 235 a 239

Article 240

Paràgraf segon

s1 = Esmena del G. Socialista (núm. 153, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5848).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5848).

Text del Dictamen

Votació dels articles 159 a 161, 164 i 165, 167 al 177, 179 al 215, 217 al 233, 235 al 239 i 241 al 265: aprovats per unanimitat (p. 5848).

Votació de les esmenes núms. 136, 137, 138, 139 i 141: rebutjades per 13 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions (p. 5848).

Text del Dictamen

Votació dels articles 158, 162, 163: aprovats per 57 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 5848).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 142: aprovada per unanimitat (p. 5848).

Text del Dictamen

Votació de l'article 166: aprovat per unanimitat (p. 5849).

Votació de l'esmena núm. 146: *aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions* (p. 5849).

Votació de l'esmena núm. 147: *rebutjada per 13 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions* (p. 5849).

Text del Dictamen

Votació de l'article 212: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions* (p. 5849).

Text del Dictamen

Votació de l'article 216: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions* (p. 5849).

Votació de l'esmena núm. 152: *rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 17 abstencions* (p. 5849).

Text del Dictamen

Votació de l'article 234: *aprobat per 69 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 5849).

Votació de l'esmena núm. 153: *aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i cap abstenció* (p. 5849).

Text del Dictamen

Votació de l'article 240: *aprobat per unanimitat* (p. 5849).

Article 266

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 154, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)* (p. 5849).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5849).

Articles 267 a 285

Article 286

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 155, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 156* (p. 5849).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5849).

Articles 287 a 300

Article 301

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 156, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 155).

Articles 302 a 316

Article 317

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 157, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5849).

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5850).

Articles 318 a 325

Article 326

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 158, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 160, 161, 163 a 169, 173 a 175, 179, 181 a 185, 187, 189, 191, 193, 195 a 200* (p. 5850).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 159, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb les esmenes núms. 162, 168, 170, 171, 172, 176, 177, 178, 186, 188, 192, 201, 202, 212, 214, 216, 219, 223, 224, 227 i 233* (p. 5851).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Casas-Salat (CiU)* (p. 5852).

Esmena del G. P. Socialista (núm. 160, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 161, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 162, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Addició d'una Subsecció 1.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 163, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Article 333

Esmena del G. Socialista (núm. 164, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Addició d'una Subsecció 2.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 165, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Addició d'un nou Article 333 bis

Esmena del G. Socialista (núm. 166, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Article 334

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 167, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 168, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Esmena del G. Socialista (núm. 169, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 170, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 171, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 172, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 173, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. Socialista (núm. 174, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Al títol de la Secció 1.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 175, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 176, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 335

Article 336

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 177, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 337

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 178, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

2.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 179, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 180, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 338

Addició d'una Subsecció 3.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 181, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núm. 182, 183, 184, 185, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 158).

Al títol de la Secció 2.^a

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 186, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 339

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 187, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 188, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 340

Esmena del G. Socialista (núm. 189, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 190, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 341

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 191, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 192, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 342

Article 343

Esmena del G. Socialista (núm. 193, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Article 344

Article 345

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 194, de supressió)

Defensada després (esmena núm. 159).

Esmena del G. Socialista (núm. 195, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Article 346

Article 347

Esmena del G. Socialista (núm. 196, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Articles 348 a 351

Article 352

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 197, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. Socialista (núm. 198, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Norma 4.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 199, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Norma 5.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 200, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Article 355

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 201, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 356

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 202, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Articles 357 a 365

Text del Dictamen

Votació dels articles 267 al 285, 287 al 300, 302 al 316, 318 al 325, 327 al 332, 335 al 342, 344 al 346 i 348 al 354: *aprovats per unanimitat (p. 5855).*

Votació de l'esmena núm. 154: *aprovada per unanimitat (p. 5855).*

Votació de les esmenes núms. 155 a 194: *rebutjades per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 5856).*

Votació de les esmenes núms. 158 a 200: *rebutjades per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 5856).*

Text del Dictamen

Votació dels articles 386, 301, 317, 326, 333, 334, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 343, 345, 347, 352: *aprovats per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 5856).*

Text del Dictamen

Votació dels articles 353 i 354: *aprovats per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 5856).*

Article 366

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 203, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S). Tot seguit dona per defensades les esmenes núms. 207 i 208 (p. 5856).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5856).*

Article 367 i 368

Article 369

Paràgraf primer

Esmena del G. P. Popular (núm. 204, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Perea (P) (p. 5856).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5856).*

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 205, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 206 (p. 5856). Tot seguit anuncia el decaïment de les esmenes núms. 212, 214, 216, 219, 224, 227 i 233 (p. 5856).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5857).*

Paràgraf tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 206, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 205).

Articles 370 a 372

Article 373

2.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 207, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 203).

3.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 208, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 203).

Article 374

Article 375

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 209, modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 210 (p. 5857).*

Torn en contra: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5857).*

Articles 376 a 378

Article 379

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 210, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 209).

Articles 380 i 381

Article 382

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 211, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 213, 215, 217, 218, 220, 221, 225, 226, 228, 229, 230 i 231 (p. 5857).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5857).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 212, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

2.^a

Esmena del G. Socialista (núm. 213, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 214, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 383

Esmena del G. Socialista (núm. 215, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 216, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Esmena del G. Socialista (núm. 217, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Esmena del G. Socialista (núm. 218, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 219, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 384

Esmenes del G. Socialista (núm. 220, de supressió i 221, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 211).

1.^r

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 222, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 222 i 250 (p. 5858).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5858).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 223, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

2.ⁿ

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 224, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 225, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Article 385

Esmena del G. Socialista (núm. 226, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 211).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 227, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 228, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Article 386**Article 387**

1.^r

Esmena del G. Socialista (núm. 229, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 211).

3.^r

Esmenes del G. Socialista (núm. 230, de modificació i 231, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 211).

4.^t

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 232, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 229).

Article 388**Article 389**

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 233, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 159).

Esmena del G. Socialista (núm. 234, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)*, juntament amb les esmenes núms. 235 a 239 (p. 5858).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5859).

Article 390

Esmena del G. Socialista (núm. 235, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 234).

Article 391

Esmena del G. Socialista (núm. 236, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 234).

Article 392

Esmena del G. Socialista (núm. 237, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 234).

Article 393

Esmena del G. Socialista (núm. 238, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 234).

Article 394

Esmena del G. Socialista (núm. 239, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 234).

Addició d'una disposició derogatòria

Esmena del G. Socialista (núm. 240, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)*, juntament amb les esmenes núms. 241, 243, 244, 245, 246, 247, 248 i 249 (p. 5859).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5860).

Disposicions finals**Primera**

Esmena del G. Socialista (núm. 241, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 240).

Esmena del G. P. Popular (núm. 242, de modificació)

L'I. Sr. Perea (P) n' anuncia la retirada (p. 5860).

Text del Dictamen

Votació dels articles 353 i 354, 357 al 365, 367 i 368, 370 al 372, 374, 376 al 378, 380 al 381, 385, 388, 395 al 399, les disposicions finals primera, quarta, setena i novena, l'exposició de motius, el títol i els títols: *aprovats per unanimitat (p. 5860).*

Votació de les esmenes núms. 201, 202, 205, 206, 209, 210, 212, 214, 216, 219, 222, 223, 224, 227, 232, 233, 250: *rebutjades per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 5860).*

Votació de les esmenes núms. 229, 230, 231 i 243: *aprovades per unanimitat (p. 5860).*

Votació de l'esmena núm. 240: *rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 5860).*

Votació de les esmenes núms. 202, 203, 207, 208, 211, 213, 215, 217, 218, 220, 221, 225, 226, 228, 234, a 241, 244 a 249: *rebutjades per 17 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions (p. 5860).*

El M. H. Sr. President anuncia la retirada de l'esmena núm. 204, del G. P. Popular (p. 5860).

Votació de l'esmena núm. 249 bis: *aprovada per unanimitat (p. 5861).*

Text del Dictamen

Votació dels articles 355 a 394: *aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 5861).*

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller d'Ensenyament, juntament amb els Projectes de Llei de Creació de la Universitat de Girona i de la Universitat Rovira i Virgili (p. 5861).*

Esmena a la totalitat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC), juntament amb les esmenes a la totalitat als projectes de llei de Creació de la Universitat de Girona i de la Universitat Rovira i Virgili (p. 5863).*

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5864).*

Posició del grup no esmenant: *I. Sr. Siurana (S) (p. 5866).*

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) anuncia la retirada de les esmenes a la totalitat dels tres projectes de llei (p. 5867).

Article 1

Esmena del G. P. Popular (núms. 2, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 5, 9, 13, 19, 24, 28, 30 i 37. Tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 9 i 30 (p. 5867).*

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb l'esmena núm. 4. Tot seguit, anuncia la retirada de l'esmena núm. 3. (p. 5868).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5868).*

Votació de l'esmena núm. 2: *rebutjada per 3 vots a favor, 58 en contra i 24 abstencions (p. 5868).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 5868).*

Article 2

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 4, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. P. Popular (núm. 5, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Siurana (S), juntament amb l'esmena núm. 7 (p. 5868).*

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5868).*

Votació de l'esmena núm. 4: *rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5869).*

Votació de l'esmena núm. 5: *rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5869).*

El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de les esmenes núms. 6 i 7 (p. 5869).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 5869).*

Article 3

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5869).

Article 4**Lletra b)**

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 8, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb l'esmena núm. 12* (p. 5869).

Esmena del G. P. Popular (núm. 9, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 10, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC), juntament amb l'esmena núm. 15* (p. 5869).

Esmena del G. Mixt (núm. 11, d'addició)

L'I. Sr. Casanovas (M) n'anuncia la retirada, juntament amb la de totes les esmenes del G. Mixt als tres projectes de llei de creació de les universitats (p. 5869).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 12, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Lletra c)

Esmena del G. P. Popular (núm. 13, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Mixt (núm. 14, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 15, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 10).

Esmena del G. Socialista (núm. 16, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Siurana (S)* (p. 5869).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5869).

L'I. Sr. Pueyo (ERC) anuncia la retirada de l'esmena núm. 12 a favor de l'esmena núm. 16, del G. Socialista (p. 5870).

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) anuncia la retirada de l'esmena núm. 15 a favor de l'esmena núm. 16, del G. Socialista (p. 5870).

Votació de les esmenes núms. 8 i 10: *rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions* (p. 5870).

Votació de l'esmena núm. 13: *rebutjada per 2 vot a favor, 58 en contra i 27 abstencions* (p. 5870).

Votació de l'esmena núm. 16: *aprovada per unanimitat* (p. 5870).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5870).

Article 5**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Siurana (S), juntament amb les esmenes núms. 21, 25, 27 i 29* (p. 5870).

Esmena del G. Mixt (núm. 18, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 19, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Mixt (núm. 20, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. Socialista (núm. 21, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 22, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 10).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 23, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 5870).

Esmena del G. P. Popular (núm. 24, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Esmena del G. Mixt (núm. 26, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. Socialista (núm. 27, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Esmena del G. P. Popular (núm. 28, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU), que anuncia una esmena transaccional amb l'esmena núm. 23 (p. 5870).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena transaccional (p. 5871).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 5871).

Votació de les esmenes núms. 17, 21, 27 i 29: rebutjades per 21 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions (p. 5871).

Votació de les esmenes núms. 19 i 28: rebutjades per 4 vots a favor, 58 en contra i 19 abstencions (p. 5871).

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) anuncia el decàim de l'esmena núm. 22 (p. 5871).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 5871).

Article 6

Esmena del G. P. Popular (núm. 30, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Siurana (S) (p. 5871).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 32, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb l'esmena núm. 33. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 5871).

Lletra g)

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 33, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 32).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Siurana (S) (p. 5872).

Esmena del G. Mixt (núm. 35, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Lletra i)

Esmena del G. Mixt (núm. 36, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5872).

Votació de les esmenes núms. 31 i 34: rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions (p. 5872).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 5872).

Articles 7 i 8

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5872).

Disposició addicional primera

Esmena del G. P. Popular (núm. 37, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 38, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Siurana (S), juntament amb les esmenes núms. 42, 43 i 48 (p. 5872).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 39, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb les esmenes núms. 41, 44 i 51 (p. 5872).

Esmena del G. Mixt (núm. 40, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 41, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. Socialista (núm. 42, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Esmena del G. Socialista (núm. 43, d'addició)

Decaiguda després.

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 44, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmenes del G. Mixt (núms. 45 i 46, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 47, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 10).

Esmena del G. Socialista (núm. 48, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Coll i Bertran (CiU), que anuncia una esmena transaccional amb les esmenes núms. 37, 44 i 47 (p. 5873).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena transaccional (p. 5873).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per 59 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 5873).

Votació de les esmenes núms. 38, 39 i 42: aprovades per unanimitat (p. 5873).

Votació de l'esmena núm. 41: rebutjada per 24 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions (p. 5873).

Votació de l'esmena 48: rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions (p. 5873).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 5874).

El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de l'esmena núm. 43 (p. 5874).

Disposicions addicional segona i tercera

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5874).

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 49, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5874).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5874).

Votació: rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 2 abstencions (p. 5874).

Disposició transitòria única

Esmena del G. Mixt (núm. 50, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11).

Disposició transitòria única i disposicions finals primera i tercera

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5874).

Disposició final segona

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 51, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. Socialista (núm. 52, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Siurana (S) (p. 5874).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5875).

Votació de l'esmena 51: rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 2 abstencions (p. 5875).

Votació de l'esmena 52: rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5875).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5875).

Exposició de Motius

Primer paràgraf

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 53, d'addició)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) n'anuncia el decaïment (p. 5875).

Quart, cinquè, sisè i setè paràgrafs

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 54, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5875).

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Siurana (S) (p. 5875).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 56, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 10).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Coll i Bertran (CiU), que proposa una esmena transaccional amb l'esmena núm. 55 (p. 5875).

L'I. Sr. Pueyo anuncia la retirada de l'esmena núm. 54 (p. 5875).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena transaccional (p. 5876).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5876).

Text del Dictamen

Votació de l'exposició de motius i el títol: aprovats per unanimitat (p. 5876).

Explicació de vot: I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5876), I. Sr. Siurana (S) (p. 5877) i I. Sr. Borràs (CiU) (p. 5877).

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Girona (Punt quart de l'ordre del dia.)

L'H. Sr. Conseller d'Ensenyament ha presentat el Projecte de Llei anteriorment, juntament amb el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida.

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Retirada abans (esmena núm. 1, de l'anterior Projecte de Llei).

Article 1

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 2, d'addició)

L'I. Sr. Vice-president Primer la dóna per defensada (p. 5878).

Article 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Riera i Gassiot (IC), que la dóna per defensada (p. 5878).

Lletra d)

Esmena del G. P. Popular (núm. 4, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Montserrat (P), juntament amb les esmenes núms. 5 i 6, que dóna per defensades (p. 5878).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. P. Popular (núms. 5 i 6, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 4).

Article 3**Article 4****Lletra c)**

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 7, d'addició)

Torn a favor: L'I. Sr. Pueyo (ERC) la dóna per defensada (p. 5878).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Joaquim Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 9, 12, 15, 17, 18, 19, 22, 28, 35, 36 i 37 (p. 5878).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU), que anuncia la presentació d'una esmena transaccional amb les esmenes núms. 36 i 37 (p. 5879).

Votació de l'esmena núm. 2: rebutjada per 1 vot a favor, 49 en contra i 22 abstencions (p. 5880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 1: aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 5880).

Votació de l'esmena núm. 3: rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 20 abstencions (p. 5880).

L'I. Sr. Curto anuncia la retirada de les esmenes núms. 4, 5 i 6 (p. 5880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 2: aprovat per unanimitat (p. 5880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 3: aprovat per unanimitat (p. 5880).

Votació de l'esmena núm. 7: rebutjada per 21 vots a favor, 49 en contra i 2 abstencions (p. 5880).

Votació de l'esmena núm. 8: aprovada per unanimitat (p. 5880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 4: aprovat per unanimitat (p. 5880).

Article 5**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 10, de modificació)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) n'anuncia la retirada i dóna per defensades les esmenes núms. 16, 30, 38 i 39 (p. 5880).

Esmena del G. Mixt (núm. 11, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11, de l'anterior Projecte de Llei).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 12, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. P. Popular (núm. 13, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Curto (P), juntament amb les esmenes núms. 27 i 31, que dóna per defensades (p. 5880).

Apartat 3**Apartat 4**

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 14, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb les esmenes núms. 20, 21, 25, 26 i 34. Tot seguit, anuncia una esmena transaccional amb l'esmena núm. 14 (p. 5880).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena transaccional (p. 5881).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 5881).

Votació de les esmenes núms. 9, 12, 15, 17 i 18: rebutjades per 21 vots a favor, 49 en contra i 2 abstencions (p. 5881).

Votació de l'esmena núm. 13: rebutjada per 2 vots a favor, 51 en contra i 18 abstencions (p. 5881).

Votació de l'esmena núm. 16: rebutjada per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 5881).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 5881).

Article 6**Lletra f)**

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 20, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Lletra g)

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 21, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. Mixt (núm. 23, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11, de l'anterior Projecte de Llei).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 24, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 5881).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5881).

Votació de les esmenes núm. 19 i 22: rebutjades per 21 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 5881).

L'I. Sr. Pueyo (ERC) anuncia la retirada de les esmenes núms. 20 i 21 (p. 5881).

Votació de l'esmena núm. 24: rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 5881).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 5881).

Articles 7 i 8**Text del Dictamen**

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5881).

Addició d'un nou article

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 25, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Votació: rebutjada per 4 vots a favor, 50 en contra i 18 abstencions (p. 5881).

Disposició addicional primera

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 26, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Esmena del G. P. Popular (núm. 27, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 13).

Esmena del G. Socialista (núm. 28, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. Mixt (núm. 29, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11, de l'anterior Projecte de Llei).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 30, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 10).

Esmena del G. P. Popular (núm. 31, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 13).

L'I. Sr. Coll i Bertran (CiU) anuncia una esmena transaccional amb les esmenes núms. 30 i 31 (p. 5882).

Votació de l'esmena núm. 26: rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 1 abstenció (p. 5882).

Votació de l'esmena núm. 27: rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 5882).

Votació de l'esmena núm. 28: rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 5882).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena transaccional amb les esmenes núms. 30 i 31 (p. 5882).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per 56 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 5882).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 5882).

Disposició addicional segona**Text del Dictamen**

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5882).

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 32, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 5882).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 33, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5882).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5883).

Votació de l'esmena núm. 32: *rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció* (p. 5883).

Votació de l'esmena núm. 33: *rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció* (p. 5883).

Disposició transitòria única i disposicions final primera i tercera

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5883).

Disposició final segona

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 34, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 14).

Votació: *rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció* (p. 5883).

Esmena del G. Socialista (núm. 35, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Votació: *rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció* (p. 5883).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5883).

Exposició de motius

Esmenes del G. Socialista (núms. 36, d'addició i 37, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 8).

L'I. Sr. Vice-president primer anuncia dues esmenes transaccionals amb les esmenes núms. 36 i 37 (p. 5883).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix les esmenes transaccionals (p. 5883).

Votació de les esmenes transaccionals: *aprovaes per unanimitat* (p. 5883).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 38 i 39, d'addició)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) n'anuncia la retirada (p. 5883).

Exposició de motius i títol de la Llei

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5884).

Explicació de vot: *I. Sr. Joaquim Nadal (S)* (p. 5884) i *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5884).

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

L'H. Sr. Conseller d'Ensenyament ha presentat el Projecte de Llei anteriorment, juntament amb el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida.

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Retirada abans (esmena núm. 1, del Projecte de Llei de la Creació de la Universitat de Lleida).

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 5, 6, 8, 9, 11, 14, 17, 19, 23, 24, 27, 29, 30, 32, 36, 40, 42, 43, 48, 49, 50, 51, 56, 58, 59, 60, 62, 64, 67 i 68* (p. 5885).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC), juntament amb l'esmena núm. 4, 15, 16, 20, 26, 31, 35, 39, 46, 53, 54, 57 i 65. Tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 3 i 15 d'addició* (p. 5886).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 4, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 6, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 7, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 10, 13, 18, 21, 25, 28, 38, 45, 55 i 61. Tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 33 i 47* (p. 5886).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 69, d'addició)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) n'anuncia la retirada (p. 5887).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra d)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 10, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. Popular (núm. 12, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Curto (P), juntament amb les esmenes núms. 34, 41, 52, 63 i 66 (p. 5888).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 13, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Article 3

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 15, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Article 4**Lletra b)**

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 16, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Article 5**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 20, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 21, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Mixt (núm. 22, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 11, del Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 23, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 25, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 26, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 27, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 28, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Article 6**Lletra e)**

Esmena del G. Socialista (núm. 30, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Lletra f)

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 31, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de modificació)

- Debatuda abans (esmena núm. 2).*
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 7).
Esmena del G. P. Popular (núm. 34, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 12).
Lletra g)
Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 35, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 3).
Lletra h)
Esmena del G. Socialista (núm. 36, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 2).
Esmena del G. Mixt (núm. 37, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 11, del Projecte de Llei de la Creació de la Universitat de Lleida).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 38, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 7).
Addició d'un nou article
Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 39, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 3).
Disposició addicional primera
Paràgraf primer
Esmena del G. Socialista (núm. 40, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 2).
Esmena del G. P. Popular (núm. 41, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 12).
Paràgraf segon
Esmenes del G. Socialista (núms. 42, de modificació i 43, d'addició)
Debatudes abans (esmena núm. 2).
Esmena del G. Mixt (núm. 44, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 11, del Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 45, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 7).
Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 46, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 3).
Disposició addicional segona
Paràgraf primer
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 47, de supressió)
Retirada abans (esmena núm. 7).
Esmenes del G. Socialista (núms. 48 i 49, de modificació)
Debatudes abans (esmena núm. 2).
Addició d'un nou paràgraf
Esmena del G. Socialista (núm. 50, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 2).
Disposició addicional tercera
Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 2).
Esmena del G. P. Popular (núm. 52, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 12).
Addició d'una nova disposició addicional
Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 53, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 3).
Disposició transitòria única
Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 54, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 3).
Addició de noves disposicions transitòries
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 55, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 7).
Disposició final primera
Esmena del G. Socialista (núm. 56, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Disposició final segona

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 57, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Addició d'una nova disposició final

Esmena del G. Socialista (núm. 58, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Exposició de motius

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 59, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Paràgraf tercer

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Paràgraf quart

Esmena del G. Socialista (núm. 62, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. Popular (núm. 63, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 12).

Paràgraf cinquè

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 65, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Paràgraf setè

Esmena del G. P. Popular (núm. 66, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 12).

Paràgraf novè

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Títol de la Llei

Esmena del G. Socialista (núm. 68, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 69, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 7).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5889).*

L'I. Sr. Curto (P) intervé per contradiccions i l'I. Sr. Coll i Bertran (CiU) i l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament per aclariments (p. 5891).

L'I. Sr. Abelló (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 2, 5, 6, 14, 30, 40, 42, 49, 51, 59, 60, 62, 64, 67 i 68 (p. 5891).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix les esmenes transaccionals a l'esmena núm. 26, les esmenes núms. 45 i 46 i l'esmena núm. 65 (p. 5891).

Votació de dues primeres les esmenes transaccionals: aprovades per 61 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 5892).

Votació de l'esmena transaccional restant: aprovada per unanimitat (p. 5892).

Votació del fragment «Aquest reglament serà consultat amb la Comissió gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament», de l'esmena núm. 17: aprovat per unanimitat (p. 5892).

Votació de les esmenes del G. Socialista: rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions (p. 5892).

Votació de les esmenes de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions (p. 5892).

Votació de les esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjades per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 5892).

Votació de les esmenes del G. P. Popular: rebutjades per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 5892).

Text del Dictamen

Votació dels articles 2, 4 i 6: aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 5892).

Text del Dictamen

Votació de la resta dels articles, les disposicions, el títol i l'exposició de motius: aprovats per unanimitat (p. 5892).

Explicació de vot: I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5892), I. Sr. Sendra (CiU) (p. 5893) i I. Sr. Abelló (S) (p. 5893).

La sessió se suspèn a un quart d'una de la nit.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 82.1

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer, dels I. Srs. Secretaris Primer i Segon i de les I. Sres. Secretàries Tercera i Quarta. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i el lletrat Sr. Vintró.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida.

4. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Girona.

5. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili.

6. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de la Tutela i Institucions Tutelars.

7. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei sobre Mesures de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció.

8. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Reforma de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya.

9. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Taxes i Preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

10. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1992.

11. Interpellació al Consell Executiu sobre la Política General de les infraestructures hidràuliques de Catalunya.

12. Interpellació al Consell Executiu sobre la reconversió vinícola.

13. Interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la política lingüística a Catalunya.

14. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general de sòl residencial.

15. Interpellació al Consell Executiu sobre la situació del sector vitivinícola.

16. Interpellació al Consell Executiu sobre l'agricultura de muntanya.

17. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa a agricultura.

18. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general pel que fa al món rural.

19. Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei d'Alta Muntanya.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la policia.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general ocupacional.

22. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

(Pausa.)

Per favor, volen ocupar el seus escons, senyors diputats i senyores diputades?

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple i també els noms dels que les han formulades. Aquesta llista serà distribuïda en el curs de la sessió a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa es prega que s'eximeixi a la Presidència de la seva lectura.

Al mateix temps, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les preguntes seran substanciades a les 10 hores del dimarts proper dia 17.

Modificació de l'ordre del dia

El punt vuitè de l'ordre del dia queda retirat per haver sol·licitat Dictamen del Consell Consultiu dos grups parlamentaris sobre determinats articles d'aquest Projecte de Llei.

El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil.

S'han proposat al text d'aquesta Proposició no de Llei unes esmenes tècniques i lingüístiques a l'exposició de motius, que han estat acceptades per tots els grups i agrupacions, però per a major claredat, ara es donarà lectura al redactat definitiu; el senyor Secretari procedirà a la lectura.

**Proposició no de Llei sobre
la Defensa de la Competència del
Parlament de Catalunya en Matèria
de Dret Civil**

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El President del Govern de l'Estat ha interposat davant del Tribunal Constitucional un recurs contra setze dels vint-i-un articles de la Llei de Catalunya 7/1991, del 27 d'abril, de Filiacions. El recurs qüestiona la competència exclusiva del Parlament de Catalunya en matèria de dret civil i la redueix, de fet, a l'estricta modificació del text de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, promulgada el 21 de juliol de 1960.

»El recurs es basa, d'una part, en l'argument que el concepte de dret civil català queda emmarcat per la Compilació de 1960 i, d'altra part, en l'argument que existeix, més enllà de l'últim incís de l'article 149.1.8 de la Constitució Espanyola, un suposat ordenament jurídic-civil global espanyol, que prevaldria sobre les normes del dret civil de Catalunya.

»Aquesta argumentació contradiu la distribució de competències establerta a l'article 149.1.8 de la Constitució, assumida expressament per Catalunya en l'article 9.2 de l'Estatut. Ambdues normes atribueixen clarament al Parlament de Catalunya la potestat de conservar, modificar i desenvolupar el dret civil català sense cap altre límit que el fixat en l'últim incís de l'esmentat article 149.1.8.

»És per tot això que el Parlament de Catalunya pren la següent resolució: "El Parlament de Catalunya, en virtut de la seva competència exclusiva en matèria de dret civil català, tal com és clarament determinada per l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia, sense altres excepcions que les que resulten de l'últim incís de l'article 149.1.8 de la Constitució, expressa la seva voluntat que sigui respectada pel Govern de l'Estat la dita competència exclusiva i, coherentment, siguin retirats els recursos d'inconstitucionalitat presentats contra les Lleis de Catalunya 7/1991, de 27 d'abril, de Filiacions, i 9/1987, de 25 de maig, de Successió Intestada".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Algun signant de la Proposició vol intervenir?

Bé, així poden intervenir els grups parlamentaris per posicionar-se. El Grup Parlamentari del CDS; té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, com diu l'exposició de motius de la Proposició no de Llei que hem presentat tots els grups i agrupacions parlamentàries, el President del Govern de l'Estat ha interposat davant el Tribunal Constitucional un recurs contra setze dels vint-i-un articles de la Llei de Filiacions promulgada per aquesta Cambra el 27 d'abril d'enguany.

L'argument del recurs és la negació de la competència en matèria de dret civil, més enllà de l'aspecte de modificació del text de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, promulgada el juliol de 1960.

El recurs del President del Govern estatal es basa en dues consideracions. D'una banda, que el concepte dret català queda emmarcat pel contingut de la dita compilació i, d'altra banda, que existeix un suposat ordenament jurídic civil global espanyol que prevaldria sobre les normes del dret civil de Catalunya.

Quan Catalunya era senyora i majora dels seus destins, va regular la seva legislació en dret civil partint del dret feudal, amb notables influències del dret romà i canònic, que foren eix i canemàs, a la vegada, de la seva consciència col·lectiva.

En els protoplasmes actuaven costums civils i marítims que creaven un veritable tresor consuetudinari, doctrina dels autors, formularis notariais, decisions del suplent Senat de Catalunya.

Tot aquest conjunt integrà, en major o menor grau, les famoses constitucions i altres drets de Catalunya, elaboració de les Corts i dels suplents de justícia. Aquesta facultat legislativa i jurisprudencial fou interrompuda el 1716 pel Decret de Nova Planta, dictat per Felip V.

Si en el decurs de més de dos segles el dret català ha sobreviscut lluitant contra les inclemències de la manca d'òrgan legislatiu propi, ha estat perquè la llei i el dret emanat de la seva essència com a poble han arrelat fortament, indimitiblement, en el substrat de la consciència catalana.

Un altre element que venia a fer de sal preservadora de la seva pervivència era el caliu de modernitat que tenien les nostres

principals institucions, derivada —aquesta modernitat— del fort corrent socialitzador que li feia d'ingredient vital.

La codificació espanyola del 1889 no aconsegueix allò que a la resta d'Europa es pot considerar com un ideal de l'estructura sòcio-política del segle XIX: la unificació del dret civil. Circumstàncies polítiques i culturals pròpiament espanyoles comporten la impossibilitat que es pugui unificar el dret civil en el moment en què, finalment, assoleix la codificació. Això vol dir que a l'estructura de l'ordenament civil espanyol sempre ha existit més d'un element, és a dir, el Codi Civil i els diferents sistemes territorials presents a Catalunya, Biscaia i Àlava, Galícia, Balears, Aragó i Navarra.

L'article sisè de la Llei de Bases del Codi Civil de 1888 establí que el Govern hauria de presentar a les Corts l'apèndix del Codi Civil, on s'inserien les institucions territorials que calia conservar. Això donà lloc a la redacció de nombrosos projectes d'apèndix al Codi Civil que constitueixen els precedents, més o menys acceptats, de la Compilació.

Arran del Decret de 23 de maig de 1947 es creà la comissió per a la redacció definitiva de la Compilació, que redactà diversos textos fins al definitiu, publicat l'any 1956. Aquest Projecte fou enviat a les Corts i patí retalls importants en la Comissió General de Codificació. Finalment, fou aprovat per les Corts de Madrid el 21 de juliol de 1960.

Actualment, l'ordenament civil català comprèn altres disposicions que les merament contingudes en la Compilació. Efectivament, tant l'article 149.1.8 de la Constitució, com l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en parlar de legislació civil i matèria civil, respectivament, estan partint d'una concepció àmplia pel que fa a aquesta competència legislativa, atribuïda a la Generalitat de Catalunya, sense que en cap moment s'identifiqui amb el dret compilat.

L'article esmentat de la Constitució reconeix la capacitat per legislar, en matèria civil, a aquelles comunitats autònomes on regeixi dret civil en el moment d'entrar en vigor la Constitució. I és per aquesta raó que l'article 9.2 de l'Estatut —també abans esmentat— inclou dins de la llista de competències del Parlament català la relativa a la conservació, modificació i desenvolupament del dret civil català.

D'aquí es dedueix que la Constitució estructura de nou l'ordenament civil d'acord amb dos punts essencials: l'abandonament constitucional de la idea de la necessitat d'un codi civil únic i l'abandonament de la distinció entre «dret general» i «dret especial»; per la qual cosa, tots els ordenaments civils vigents a Espanya es consideren en estricta igualtat.

Certament, l'esmentat article 149 de la Constitució Espanyola no ofereix una redacció tan clara que permeti una interpretació literal. És per aquesta raó que s'han formulat diverses teories sobre l'abast de la competència que, indubtablement, reconeix a diverses comunitats autònomes. Des d'aquells, com Lasarte, que diuen que l'esmentada competència està restringida a les actuals compilacions, o aquells, com Puig Salellas, que consideren que és dret català tot aquell que s'aplica a Catalunya i, per tant, el Parlament té competències, sobretot, en la matèria civil, fins aquells que, com Delgado, formulen teories intermèdies i entenen que la legislació autonòmica podrà recaure sobre les matèries compilades i els principis que les inspiren.

No cal dir que la nostra interpretació s'apropa molt més a la de Puig Salellas, continguda en la seva publicació *El concepte*

de dret civil català a l'Estatut de Catalunya; com també s'identifica amb les intervencions dels diputats Ruíz Funes i Ossorio y Gallardo en ocasió dels debats que sobre l'Estatut del 32 tingueren lloc a les Corts de Madrid, els dies 16 i 17 d'agost de 1932.

Ambdós diputats, d'una o altra manera, replicaven intervencions anteriors del diputat Felipe Sánchez Román, que pretenia, d'una part, que es tinguessin per vigents les lleis generals dictades per l'Estat i ja aplicades a partir del segle XIX; totes aquelles que no fossin autènticament lleis catalanes. Pretensió que significava desarrelar d'una plomada tota la història i tota la substància de la nostra vida jurídica, situació, per cert, en certa manera comparable a la que ara planteja el recurs del President del Govern estatal.

El diputat Ruíz Funes, en un excel·lent discurs, digué —i ho repetí en castellà perquè va ser la forma en què va ser presentat—: *«No hay tampoco que asombrarse de una diversidad legislativa que, en realidad, no significa un obstáculo para el progreso del derecho. País más logrado que Suiza en materia legislativa quizá no lo haya en Europa, y el señor Varela»* —un altre diputat— *«esgrimía el argumento de que tiene, Suiza, veintidós códigos penales. A esto puede adicionarse que tiene veintitrés o veinticuatro códigos procesales, y en Basilea hay un código penal para el campo y otro para la ciudad, sin que por ello sufra el progreso del derecho suizo, que ha llegado a límites de perfección insospechados.»*

Ossorio y Gallardo estigué en una altra intervenció a l'alçada de la seva retòrica i de la seva fama jurídica. Posà en les seves paraules el pòsit de les seves arrelades afeccions, cosa que feia més suggestiva la seva argumentació. Heus aquí un passatge, també dit en castellà: *«Pues bien, decía algunas sesiones, trataba el señor Sánchez Román de este tema y hablaba de cierto congreso al que él acudió, celebrado en Roma, para las unificaciones del Derecho Civil, y nos contaba que, cuando advirtió que todos los países tenían su legislación civil unificada y España era la única excepción, se retiró del conclave un poco ruboroso y no volvió a aparecer. Y yo consideraba: ¡cuán distinta manera tenemos los hombres de ver las cosas! Si yo me hubiera encontrado en su caso, hubiera seguido en el Congreso y habría presentado a mi país como ejemplo, diciendo a los juristas del resto de los países: "Pues en mi tierra ocurre todo lo contrario. Tenemos tal concepto de la libertad, que donde queda un núcleo de población con una formación civil tradicional que ama, y por la que se rige, los demás la respetamos y no nos empeñamos en vanas unificaciones, sino, en la medida y límites de lo posible, procuramos en la concordancia de todos, nunca en la imposición de unos sobre otros". Yo hubiera mirado esta diversidad de legislaciones civiles como un timbre de honor del sentido jurídico y liberal del país.»*

Les paraules finals de l'orador Ossorio y Gallardo foren aquestes: *«Únicamente añadir la esperanza de que la libertad de Cataluña en la legislación servirá, como los catalanes anuncian, no para separarse del derecho común, sino para aproximarse a él.»*

Per tot això, senyor President, senyores diputades, senyors diputats, hem signat i naturalment votarem afirmativament, conjuntament amb la resta de forces polítiques d'aquesta Cambra, la Proposició no de Llei que ara hem començat a debatre i que, sens dubte, aprovarem per unanimitat reclamant del Go-

vern central el respecte de la competència exclusiva d'aquest Parlament en matèria de dret civil català i, en conseqüència, la retirada dels recursos d'inconstitucionalitat presentats contra les lleis civils catalanes proclamades sobiranament per aquest Parlament.

Gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el Diputat l'illustre senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, el dret civil d'un determinat poble o territori configura la seva manera de ser, d'actuar, de relacionar-se; és el que li dona la seva identitat diferenciada en aquest àmbit.

En el nostre cas, el dret civil català ha estat, des de sempre, el toc diferenciador d'aquest poble, arrelat en el costum i basat en la vida i en la mentalitat de la gent d'aquest país. La llarga producció del dret civil català a través dels segles fa que, avui dia, sigui suficientment solvent per proposar-se avançar en la modernitat i prou sòlid perquè els seus fonaments són fermes i la tradició sobre la qual s'assenta és vasta i consolidada.

El dret civil, en general, ha de ser un dret viu i com a tal no pot quedar-se despenjat en el temps, com sovint sembla que es pretengui des dels governs de la capital de l'Estat.

Cenyir-se a l'estricta modificació de la Compilació fóra estroncar tota possibilitat de vida pròpia. La Compilació no va ser més que un recull actualitzat del dret vigent a Catalunya just abans del Decret de Nova Planta, amb les modificacions imposades per les lleis que, amb caràcter general, van ser promulgades des d'aquell Decret fins al 1960.

Aquella Compilació només ha de servir de pont per establir l'evolució lògica del dret civil català, i res més. Ara el que cal és fixar el desenvolupament que ha de tenir aquest dret per tal d'acomodar-lo a la realitat de la societat catalana d'avui, i aquesta realitat evoluciona constantment i no pot ésser frenada per recursos impertinents de governants que, sovint, semblen desconèixer —o potser és que la coneixen massa— la realitat del que diuen, també sovint, que és també el seu poble.

Els recursos d'inconstitucionalitat presentats poden tornar a reobrir, si és que mai la porta havia estat tancada del tot, el diàleg i la reflexió sobre la capacitat real de l'Estat espanyol d'assumir la pluralitat en condicions d'igualtat com a cosa pròpia.

El dret va agafat de la mà de la vida de cada poble; és fill d'aquest poble i és evident que la progressió del dret civil català és una mostra massa perceptible que aquesta societat avança i es configura a un ritme diferent que altres societats del mateix Estat espanyol.

El dret de família, les successions, els drets reials, la tradició, l'accessió, l'usdefruit, les servituds, les obligacions i els contractes, la rescissió per lesió, la venda a Carta de Gràcia, els censos, les donacions, la prescripció són la base i el fruit del nostre costum. Però no ens podem quedar aquí, ja que és convenient, com assegurava el Conseller de Justícia, el senyor Basols —i la cita d'un membre del Govern tampoc no té per què servir sempre de precedent— detectar tot allò que cal suprimir, reformar, complementar o innovar del nostre ordenament jurídic.

El Manifest en Defensa del Dret Civil Català, que han fet un seguit d'institucions de l'àmbit jurídic que s'han alçat de forma

unànime contra aquests recursos d'inconstitucionalitat, és la pedra de toc que configura una reacció, també sòlida, del conjunt de la societat catalana, la qual té en aquest Parlament la seva màxima representació democràtica. Fóra significatiu i –hi insistim– tornaria a obrir el debat, la reflexió i el diàleg sobre la capacitat, o no, de l'Estat espanyol d'assumir el concepte democràtic de la diversitat; fóra –dic– altament perillós que tot allò que en el seu moment no va aconseguir ni Felip V, ni el règim dictatorial del general Franco, ara s'aconseguís en un sistema dit, –com és el que sembla que tenim, almenys pel que fa a les llibertats individuals–, «democràtic».

Moltes gràcies, senyores i senyors.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El Grup Mixt vol intervenir? El Grup Parlamentari Popular? Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Perea.

El Sr. PEREA: Senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular, en decisió unànime amb la resta dels grups i agrupacions de la Cambra, ha subscrit la Proposició no de Llei que estem debatent, mitjançant la qual es recorden les competències que en matèria de dret civil té reconegudes aquest Parlament, tant per la Constitució com per l'Estatut d'Autonomia. I, per tant, instem, amb aquesta Proposició no de Llei, que les dites competències siguin respectades per la resta d'institucions de l'Estat.

El Grup Popular, al llarg de la tramitació dels nombrosos projectes de llei que el Govern ha sotmès a la consideració d'aquest Parlament, ha manifestat les seves legítimes discrepàncies amb moltes d'elles, ja sigui respecte al seu enfocament polític, doctrinal o tècnic, i a les diverses solucions proposades pel Govern per a la regulació de les institucions jurídiques que conformen el nostre dret civil presentant i defensant esmenes a la totalitat com, per exemple, en el cas de la Llei de la Llegítima, o a l'articulat com en el cas dels Projectes que debatrem en aquesta mateixa sessió plenària. És a dir, hem criticat la forma de fer, la tècnica jurídica i legislativa del Govern amb contundència i arguments, creiem que sobrats de raó, però mai hem qüestionat la competència de la font legislativa; és a dir, mai hem cregut que el «rol» que a les institucions autonòmiques reserva l'article 149 de la Constitució sigui el de mer guardià d'un museu d'antigalles jurídiques i d'avançat estat de fossilització. Moltes són les interpretacions fetes pels juristes, com ja hem escoltat en altres intervencions, però solament des d'un punt de vista extremament restrictiu de la interpretació d'aquest precepte constitucional es pot arribar a les conclusions exposades per l'advocat de l'Estat als últims recursos d'inconstitucionalitat. Posicionament hermenèutic especialment preocupant per tal com permet entreveure un determinat concepte d'Estat per part del Govern central que nosaltres no compartim en absolut.

I és per totes aquestes raons, senyor President, senyores i senyors diputats, que el Grup Popular ha copatrocinat i votarà en conseqüència favorablement aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Perea. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc he de manifestar la satisfacció del Grup d'Iniciativa per Catalunya per haver arribat a un consens tots els grups d'aquesta Cambra per a la defensa del nostre

dret civil català davant el recurs presentat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Filiacions i la Llei de Successió Intestada. Des del nostre punt de vista, l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei constitueix un dels fets cabdals d'aquesta legislatura, ja que es tracta de confirmar la competència d'aquest Parlament per legislar en l'esmentada matèria. Des d'aquesta tribuna s'ha dit moltes vegades, i per aquest mateix Diputat, que els tres puntals en què es basa la identitat de Catalunya són la història, la llengua i el dret civil.

Pel que fa a la història, tot i que aquesta pot ser objecte de diverses interpretacions i manipulacions, és una realitat que, agradi o no, ha configurat al llarg del temps la nostra personalitat com a poble.

La llengua, malgrat haver sofert períodes de repressió i persecució, segueix viva perquè hi ha hagut i hi ha la voluntat d'aquest mateix poble de mantenir-la com a forma d'expressió no solament en l'àmbit cultural, sinó també en les relacions socials, per bé que ens cal estar alerta perquè no esdevingui només una llengua reconeguda oficialment l'ús de la qual, però, vagi desapareixent al carrer.

Per últim, el dret civil, matèria aquesta que, si no ha tingut una projecció popular mentre s'han anat discutint i aprovant les diverses lleis en aquesta Cambra, no hi ha dubte que no constitueix una matèria merament especulativa o d'ordre teòric, sinó que la seva repercussió social és indiscutible per a la totalitat dels ciutadans, ja que en un moment o altre de la nostra vida haurem de requerir la seva aplicació, bé en l'àmbit estrictament familiar, patrimonial o successori.

Tampoc no es pot discutir el fet que la Catalunya d'avui ha estat configurada per institucions pròpies del nostre dret civil, les quals, al marge de la seva valoració actual, han tingut una importància definitiva en la modelació de la nostra identitat. Pensem solament com seria la Catalunya d'ara si no haguessin perdurat al llarg de la seva història figures com les de l'hereu, la masoveria, l'emfiteusi, la rabassa morta, els censos, etcètera. I aquesta creació i aplicació d'un dret propi ha donat lloc, també, que sorgís una personalitat diferenciada.

D'altra part, i per això mateix, estem convençuts que en defensar el nostre dret civil defensem alhora la Catalunya del futur. Ara bé, no cal dir que el dret, com la llengua, ha de ser també una cosa viva que alhora serveixi com a instrument per conformar la realitat social i per regular-la, de manera que s'adapti i s'avanci a les necessitats d'aquesta realitat.

Nosaltres, això, el Grup d'Iniciativa, ho hem dit sempre que s'han anat presentant projectes de llei civil aquí, en aquest Parlament. I ho hem dit en el sentit de modernitzar-lo i de posar-lo al dia, perquè entenem que, si no, aleshores es convertiria en un dret mort i, per tant, sense cap vigència. Si fem una lectura literal i objectiva tant de l'article 149.8 de la Constitució Espanyola, com de l'article 9.2 de l'Estatut de Catalunya, es veu que la Generalitat té competència exclusiva per conservar, modificar i desenvolupar el dret civil català, llevat de la normativa que l'esmentat precepte constitucional reserva a l'Estat, o sigui, les regles relatives a l'aplicació i a l'eficàcia de les normes jurídiques, relacions jurídic-civils relatives a les formes de matrimoni, ordenació dels registres, intruments públics, bases de les obligacions contractuals només per resoldre els conflictes de lleis i la determinació de les fonts del dret d'acord, en aquest darrer cas, amb les normes de dret foral o especial.

Queda clar, doncs, que aquest Parlament pot legislar sobre tot el dret civil de Catalunya, i dic tot el dret civil de Catalunya, amb les úniques excepcions esmentades. Per tant, pretendre que solament es pot legislar per tal de modificar el text de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, promulgada en l'etapa franquista, durant la qual no calia dir en quina situació es trobava Catalunya i quin era el procés seguit per a l'aprovació de les lleis elaborades en aquella etapa, com pretén el recurs interposat pel Govern de l'Estat, és condemnar el nostre dret civil a la seva lenta però segura desaparició i, conseqüentment, abonar la desaparició d'un dels puntals de la nostra identitat.

Tanmateix, tot i els obstacles que puguin venir del Govern central, la tasca legislativa que desenvolupa aquest Parlament ha de seguir endavant, perquè ens ho permet la mateixa Constitució i l'Estatut. Precisament per tal d'avançar en aquest camí de desenvolupament del dret civil a Catalunya és pel fet que el nostre Grup ha presentat en aquesta Cambra la Llei de Dissolució del Matrimoni a Catalunya.

Vull remarcar el fet apuntat al començament de la meua intervenció, ja que la unanimitat d'aquesta Cambra, que representa tot el poble de Catalunya, en aprovar la Proposició no de Llei que ens ocupa és una mostra evident que aquest poble no vol renunciar a cap dels seus signes d'identitat. Per això, si el recurs que es demana que es retiri segueix el seu curs i el Tribunal Constitucional fa una lectura de la Constitució i de l'Estatut en què accepta el que sol·licita el Govern central, hauríem de pensar a instar d'una manera immediata la reforma de la Constitució i de l'Estatut.

També cal significar que la resposta de la societat civil enfront de l'actuació d'aquell Govern ha estat immediata. I una prova d'aquesta reacció l'ofereix el Manifest en Defensa del Dret Civil de Catalunya, que varen signar la majoria de les institucions jurídiques d'aquest país.

Esperem que aquest toc d'atenció al Govern central perquè retiri els recursos que actualment hi ha presentats davant el Tribunal Constitucional serveixi no solament per a la seva retirada, sinó també perquè d'ara endavant respecti, sense que hi hagi d'haver pronunciaments del Tribunal Constitucional, la competència exclusiva d'aquest Parlament per legislar en matèria de dret civil català, tal com van determinar als articles a què s'ha fet esment.

Per acabar, només volia fer, aprofitant que acabem de viure uns esdeveniments que poden ser molt importants per a la construcció de la unió política europea, en el procés de la qual s'hauran de dur a terme transferències de competències dels estats a la Comunitat, de les regions a la Comunitat... el que és segur és que els països que constituïran aquesta unió europea sempre respectaran la seva història, la seva llengua i el seu dret civil.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà afirmativament aquesta Proposició no de Llei presentada per tots els grups d'aquesta Cambra. I ho farà en coherència amb l'actitud que ha mantingut el nostre Grup Parlamentari des de la reinstauració del Parlament l'any 80. Nosaltres, des de l'any 80, hem defensat que aquest Parla-

ment havia de legislar en dret civil català, en primer lloc mitjançant una ponència conjunta. En aquesta línia vam presentar moltes iniciatives parlamentàries, i després hem treballat activament en tot un conjunt de lleis que durant aquests anys s'han presentat.

Nosaltres, per un costat, hem mantingut les nostres posicions quan hem cregut que calia desenvolupar un dret civil més adaptat a la realitat social —per tant, més modern—, que defensés millor els interessos dels ciutadans d'aquest país. Però, per l'altre costat, hem buscat també l'acord, el consens, perquè consideràvem que les matèries sobre les quals estàvem legiscant tenien una importància cabdal. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres hem estat una oposició lleial, participativa, activa i crítica quan ha convingut ser-ho.

Per tant, no hi ha cap dubte que nosaltres mantenim una discrepància radical amb els arguments que s'han presentat en aquest recurs d'inconstitucionalitat. Nosaltres discrepam de l'informe que ha fet l'advocat de l'Estat, mitjançant el qual el Govern de l'Estat ha interposat recurs contra la Llei de Filiacions i en el seu moment contra la Llei de Successió Intestada. I per què, això? Perquè estem convençuts que la línia argumental continguda en l'esmentat recurs palesa en primer lloc un profund desconeixement de la història del dret civil a l'Estat espanyol, així com una subjectiva interpretació del bloc constitucional en aquesta, fins al punt que l'advocat de l'Estat transcriu, fins i tot, criteris normatius de la Constitució Espanyola que no coincideixen ni amb la lletra ni amb l'esperit de les seves normes.

Una primera argumentació d'inconstitucionalitat es fonamenta en el fet que l'article 149.1 de la Constitució estableix un límit material i un límit funcional a les competències de les comunitats autònomes sobre dret civil, foral o especial. Però és evident que aquest article s'ha d'interpretar juntament amb un altre article de la Constitució, el 149.3, i amb l'article 3.2 de l'Estatut. En aquest sentit, per a l'aplicació de l'ordenament constitucional, el que era dret foral o dret especial, vigent a Catalunya fins a la mateixa Constitució, s'ha transformat en el dret civil català; fet que implica l'aplicació d'aquell a totes les matèries de dret civil que no s'hagin reservat a l'Estat precisament en aquell article 149.1. A més, implica una qüestió que per a nosaltres és cabdal: reconèixer que l'antic dret foral és història recollida, però adequada a allò que després del 1960 ha estat l'aplicació d'unes institucions històriques a una societat moderna.

En aquest sentit, no hi ha dubte que no és admissible de cap manera que tan sols hi càpiga desenvolupar allò que deia la Compilació del 1960. Per tant, no es pot parlar de subordinaments ni d'ordenament civil global que no sigui el que neix de les normes constitucionals i del mateix Estatut, perquè és evident que el criteri d'integració, que s'aplica com a interpretació tenint en compte aquests antecedents històrics, és diferent segons es tingui en compte la tradició jurídica catalana o la tradició castellana. Així, la tradició catalana neix del dret romà i del canònic, quan precisament la castellana neix del dret germànic. Per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que nosaltres en discrepam.

De totes maneres, arribat a aquest punt, el nostre Grup voldria fer també dues consideracions al voltant del debat —ja he dit—, al voltant d'aquest recurs d'inconstitucionalitat. En primer

lloc, nosaltres, que evidentment ens desagrada profundament la presentació d'aquest recurs, també volem dir que els recursos d'inconstitucionalitat són mecanismes normals en un estat de dret, en un estat democràtic. És evident que, en la mesura que vam aprovar majoritàriament la Constitució, és el Tribunal Constitucional el lloc adient per resoldre els conflictes, per resoldre les discrepàncies que hi hagi entre els governs, tant des del punt de vista de conflictes entre el Govern central, com des del punt de vista dels governs autonòmics.

En segon lloc, és evident que en aquests dies, en el debat que s'ha produït al voltant de la interposició d'aquests recursos i de la campanya en defensa del dret civil català, hi ha hagut algunes expressions que, des del punt de vista del nostre Grup polític, ens desagraden profundament.

Dir que el dret civil català podia, en aquests moments, estar més amenaçat que en l'època franquista, no solament és una interpretació incerta, sinó injusta; perquè, es pot mentir seriosament dient que el context de la promulgació de la Compilació de 1960 era més favorable al nostre dret i, per tant, als nostres interessos com a poble que l'actual? Vostès creuen, seriosament, que aquest acte d'avui fa trenta anys s'hauria pogut fer al Parlament?

És evident que aquest Parlament ha aprovat moltes lleis de dret civil i altres que, evidentment, no són de dret civil, i, per tant, des d'aquest punt de vista, ha exercit la seva potestat legislativa que li han conferit la Constitució, l'Estatut i el poble de Catalunya. I, per tant, des d'aquest punt de vista, aquestes comparacions, el nostre Grup Parlamentari creu que són injustes i que produeixen desconcert.

Finalment, nosaltres estem convençuts que l'acord i el consens entre totes les forces polítiques catalanes expressades en aquest Parlament són la millor sortida a situacions com aquesta.

Nosaltres sempre ens hem refermat que la línia de l'acord i el consens produeix resultats polítics, a la llarga i a la curta, favorables als interessos de Catalunya i del seu país. Per tant, és evident que s'han de rebutjar les jugades de curta volada, partidistes o estrictament electoralistes. Nosaltres, el que creiem és que amb intel·ligència, amb habilitat, amb diàleg i amb fermesa podem aconseguir els nostres objectius per trencar, és evident, amb inèrcies de segles.

Sens dubte, estem convençuts que aquesta és la direcció correcta i que, per tant, el millor servei que podem prestar a aquest Parlament i, per tant, al poble de Catalunya ha de ser seguint aquesta línia d'unitat, d'acord i de consens.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula el Diputat l'il·lustre senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

Deia en Prat de la Riba a *La nacionalitat catalana* que cada poble té el seu dret, que és l'únic que s'emmotilla a les seves necessitats, i respon a la idiosincràsia del seu temperament. I ens ho recordava, l'altre dia, amb una brillantíssima intervenció al Col·legi d'Advocats, el jurista Figa Faura, dient que el dret i el dret de Catalunya s'agafa com a la pell; a cada ciutadà i ciutadana de Catalunya, i, junt amb la llengua —s'ha dit—, és el nervi de la nostra nació. I té unes característiques molt específiques que corresponen a tot un sentiment de poble. Unes tradicions

que arrenquen del costum; aquell consentiment tàcit del poble, arrelat per un antic ús: les *usualia*. S'ha dit —el senyor Abelló ho ha recordat— la diferent tradició i origen del dret català, nascut de les arrels romanes; a diferència de les codificadores arrels germàniques del dret castellà. Tot un dret basat en el pactisme, en la llibertat, en la flexibilitat. Aquestes característiques que ens recorda l'il·lustre jurista, amb un llibre preciós, en Josep Maria Mas i Solench, que amb una forma didàctica ensenya el nostre dret a totes les generacions.

A més, com recordava el Conseller Bassols, la reforma del dret que ha estat feta no és, únicament, obra de jurisconsults o de polítics; per més importants, recordava el Conseller, que siguin, els jurisconsults; per més representativitat que tinguin els polítics, és l'obra de tot un poble. I aquest és el sentiment. I aquest és el sentiment que ha donat que davant d'un atac absolutament groller —que no repetiré—, ha estat considerat i estudiat amb gran brillantor pel senyor Nualart, pel senyor Abelló, des d'un punt de vista històric, pel representant del Grup Parlamentari del CDS. No són un problema els recursos que ha instaurat de discutir una o altra competència concreta, o una altra formulació —millor dit concreta—, sigui la Llei de Filiacions, sigui la Successió Intestada; no és que posi en qüestió el fet, un aspecte concret de la investigació de la paternitat, o un tema de la inseminació *post mortem*, el greu és que posa en discussió la mateixa possibilitat de desenvolupar el dret civil català; el que és greument perillós és la concepció d'aquella frase terrible, mal emmanlevada, mal emmanlevada d'una altra tesi de la doctora Encarna Roca, parlant dels subsistemes del dret civil comú.

Aquest és l'autèntic perill; aquest és, d'alguna manera —en frase d'una declaració de l'Ajuntament de Santa Coloma, presidit, precisament, per la nostra il·lustre Diputada senyora Manuela de Madre—, aquest «renaixement del neocentralisme», aquest és el problema. (*Remor de veus.*)

I recordava l'altre dia el catedràtic, senyor Salvador Corderch, de la Pompeu Fabra, en unes declaracions en el món jurídic, ens parlava, diu: «Ens volen deixar sense dret civil, sense un dret civil modern i adient a les nostres necessitats. I volen fer-ho sense raó.» I deia una frase que a mi m'ha colpit especialment: «a qui perjudica que legislem el dret dels nostres fills? Què els importa, si els afecta?»

Afortunadament, la reacció del poble de Catalunya ha estat important, ha estat unànime, ha estat de tota la societat civil catalana, i, realment, els actes celebrats en el Col·legi d'Advocats i aquest mateix acte del Parlament, aquesta declaració, unànime, del Parlament en són una prova.

I jo m'he de felicitar que sigui una prova solidària i unànime; la unitat, en aquest tema, era realment necessària. Feia goig sentir les paraules del senyor Abelló; feia goig, precisament, perquè constatem que el sentiment d'aquesta unitat es troba en certes dificultats quan un partit germà o el mateix partit és precisament l'actor d'aquest atac.

I jo convido, després de felicitar tota la Cambra per aquesta decisió unànime, convido també a posar-nos en la línia de negociar; aquell pactisme que infonia el dret civil català que ha de ser, ara també, aquesta voluntat negociadora, perquè el que cal, estic absolutament d'acord que no es tracta de cap arma electoralista, es tracta de defensar el que és nostre, i només la unitat d'aquesta Cambra, de totes les seves diputades i diputats farà possible el suport necessari en el Consell Executiu, amb tot el

poble de Catalunya, amb aquesta Cambra, per evitar l'atac que representen aquests dos recursos i la interposició i la privació del desenvolupament del nostre dret.

En aquesta confiança, en aquesta seguretat, amb la voluntat solidària de tots vostès, els en dono moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps.

Atesa la importància que té en aquesta Proposició no de Llei l'exposició de motius, votarem conjuntament exposició de motius i text concret de la Proposició.

Els senyors diputats i les senyores diputades que hi estiguin d'acord es volen posar drets?

La Proposició no de Llei sobre la Defensa de la Competència del Parlament de Catalunya en Matèria de Dret Civil ha estat aprovada per unanimitat.

Permeteu-me, senyories, unes breus paraules sobre l'acord que acabem d'adoptar. L'aprovació, unànimament expressada, d'aquesta Proposició no de Llei constitueix un acte de transcendental importància per a la nostra vida col·lectiva.

Aquest Parlament, representació legítima del poble de Catalunya, s'ha expressat de forma inequívoca en defensa d'un dels signes d'identitat més característics de la nostra nació: el dret civil propi, que es veu amenaçat per restrictives i atemptatòries interpretacions per part del Govern de l'Estat.

L'acord d'aquest Parlament, juntament amb el Manifest en Defensa del Dret Civil de Catalunya, signat a Barcelona el passat dia 26 de novembre per tots els òrgans representatius dels estaments jurídics de Catalunya en el decurs d'un acte memorable que fou una impressionant i multitudinària manifestació en favor del dret català, constitueixen un veritable clam que deu ésser escoltat per qui correspon, i en nom del qual s'actua contra el nostre dret i contra les competències d'aquesta Cambra legislativa.

Així ho esperem tots. Moltes gràcies.

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i la votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya, de les esmenes reservades per defensar en el Ple, i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

La Comissió de Justícia, Dret, i Seguretat Ciutadana ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen.

Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de Llei?

Té la paraula l'honorable Conseller de Justícia, senyor Agustí Bassols.

Projecte de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya

EL Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols): Molt Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, tinc l'honor de presentar avui a l'aprovació de la Cambra el Projecte de Llei de Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya. Una llei important —molt important—, no únicament per la seva extensió —són 399 articles precedits d'una documentada exposició de motius i seguits de 4 disposicions finals, i de 10 disposicions transitòries—, sinó sobretot pel seu contingut i per la seva significació, a què després em referiré.

Però, abans de prosseguir, demano a la Cambra, senyor President, que se'm permeti una llicència; és a dir, unes breus manifestacions sobre la Proposició de Llei que s'acaba d'aprovar per una impressionant unanimitat i que jo no he pogut votar.

Com a català, com a jurista, com a Conseller de Justícia i membre del Govern de Catalunya, la meua adhesió al text que acaba d'aprovar-se és total i profundament sentida.

Dies enrere, la representació dels juristes de Catalunya, també d'una manera exemplar i unànime, es pronunciava en defensa del nostre dret civil i de les competències exclusives del Parlament de Catalunya per legislar en aquest camp.

Però avui és tot el poble de Catalunya, tots els nostres ciutadans que, a través vostre, senyores i senyors diputats, que sou els seus representants democràticament elegits, s'ha pronunciat, igualment, en defensa del nostre propi dret i de les competències exclusives d'aquest Parlament, per desenvolupar-lo, sense més excepcions que les matèries que la Constitució reserva expressament a l'Estat.

D'aquesta manera queda ben clara la voluntat unànime dels catalans de regir allò que ens és més íntim, que és la matèria pròpia del dret civil; és a dir, la pròpia persona, la família, la propietat i la contractació privada i l'herència per les lleis que nosaltres mateixos ens autodictem.

Avui, senyores i senyors diputats, heu escrit una pàgina històrica, no solament en el llibre d'aquesta institució, d'aquest Parlament, sinó de la història de Catalunya.

Dit això, torno al tema pel qual he pujat a aquesta tribuna: la presentació del Codi de Successions per Causa de Mort, i, per tant, d'un text legal que regula un d'aquells grans temes a què acabo de referir-me: l'ordenació i les conseqüències legals de la mort, i no únicament pel que fa a la distribució dels béns, sinó també, en el camp de les relacions familiars que respecta, i s'adiu, aquest text, amb la nostra manera de ser i sentir a l'hora solemne de l'expiració de la vida.

Aquest Projecte de Llei, com s'expressa en la seva exposició de motius, conté una normativa autònoma, completa i global del dret successori català; i pot dir-se que és el primer text unificat que es projecta en forma que vingui a substituir tota la normativa vigent en l'actualitat.

Comprèn, doncs, la regulació de les tres formes de successió —de successió per causa de mort— admeses sempre a Catalunya: la contractual, és a dir els heretaments que el Codi extreu de la seu del dret familiar en què es trobava inclosa i es trasllada —jo crec que més adequadament— a la successió per causa de mort, la successió testamentària, i la intestada. I com no podia ser d'altra manera, aquesta ordenació global de la successió es fonamenta en el principi de la llibertat de testar que ha regit sempre a Catalunya; es manté, doncs, —no podia ser d'altra manera, com acabo de dir— la llegítima quarta i, per tant, la lliure disposició de les tres quartes parts de l'herència. Jo recordo que és en ús d'aquesta llibertat de testar que el català instituïa, habitualment, una sola veu, quan això era convenient per a la conservació del patrimoni familiar agrari i ajudava els altres fills a incorporar-se al món de les professions lliberals, al món del comerç, i enriqueixia d'aquesta manera la nostra societat civil.

És també en ús d'aquesta llibertat de testar que després, en el món urbà i sobretot després de la industrialització del país, el català s'ha acostumat a distribuir l'herència per parts iguals entre els fills.

I per últim, després dels canvis operats en l'organització familiar, avui pot atribuir al cònjuge —i es fa sovint— la porció hereditària que desitgi.

S'han mantingut, també, els principis hereditaris clàssics del nostre dret, principis que l'experiència ha demostrat que tenen plena validesa, tal com són la necessitat de la institució d'hereu —d'un o diversos—, la universalitat i la perdurabilitat d'aquest títol d'hereu, i la incompatibilitat entre els diversos títols successoris, contractuals, testats o intestats. Però la conservació d'aquests principis —i això és important— no s'oposa a l'actualització i la modernització de la normativa i a un desenvolupament autèntic del nostre dret successori d'acord amb la realitat de la societat catalana d'avui.

Així, i simplement a títol d'exemple, em plau citar —hi insisteixo, només com a exemple— algunes innovacions que conté la nova... el projecte de la nova normativa com són: el reconeixement de la capacitat successòria del fill nascut de la fecundació assistida *post mortem* en determinades condicions; la possibilitat del pare o la mare de designar administradors dels béns que deixin als seus fills, excloent d'aquesta administració el seu consort amb la intenció i en previsió dels antagonismes que es produeixen en molts casos de separació i de divorci; la supressió dels testimonis en els testaments notariais, excepte en casos especials; la supressió, també, del testament sacramental; la millora de la posició del vidu o vídua tant pel que fa a la quarta viudal com a l'usdefruit en les successions abintestat; l'extensió a tots els fills matrimonials o no del benefici de determinades substitucions fideicomissàries d'estricta sentit familiar, i per acabar aquesta relació de mostra, la més acurada regulació de la incidència del divorci en les institucions del dret successori.

I si es manté la validesa del testament atorgat davant de rector, no és per motius tradicionals, sinó per raó de servei públic; pel nivell d'utilització actual, segons les estadístiques, d'aquesta modalitat testamentària; per la seva constitucionalitat reiterada pel Consell Consultiu, i el caràcter voluntari, en definitiva, d'aquesta modalitat de testar que aconsellen, per ara, la seva conservació.

Pel que fa a la parella de fet, és molt clar que amb l'ús de la llibertat de testar poden beneficiar-se mútuament els membres de la parella, igual que les matrimonials, fins al límit, és clar, de la quarta legitimària. I això sense més requisit que l'atorgament d'un testament que pot ser en forma hològrafa, que també manté l'actual regulació que es proposa en aquest Projecte de Llei.

L'exclusió d'aquesta parella de la successió intestada que no té relació amb el problema de la seva constitucionalitat obeeix, entre altres raons, a la seguretat jurídica per evitar que cada herència pugui convertir-se en un plet, i si per evitar aquest problema, aquesta inseguretat, establíssim una regulació suficient, ben definida, a part que desnaturalitzaríem la unió de fet, ens exposaríem al risc d'incórrer en inconstitucionalitat, i no ho dic jo, ho diu el Dictamen del Consell Consultiu en la seva última part, en tant que podríem incórrer en la regulació d'una forma, d'una modalitat d'unió matrimonial. Jo em pregunto, encara, què dir de la parella de fet que es negués a subjectar-se a aquesta regulació que hauríem d'establir, a l'enregistrament que proposa una de les esmenes a debatre en aquesta sessió, en aquest Ple, i a la presentació dels documents necessaris per justificar la convivència pel temps que es determinés en aquesta regulació; què dir de la parella que no volgués sotmetre's a tota aquesta

regulació, a la presentació d'aquests documents, aquestes obligacions. No seria aquesta l'autèntica parella de fet? I queda, igualment, l'enigma sobre la darrera voluntat, la darrera voluntat presumpta que ha de reflectir-se a la regulació de l'herència intestada. L'enigma de quina seria aquesta voluntat d'aquell que no obstant viure en parella no ha volgut casar-se i tampoc ha volgut fer testament.

Jo diria també, per últim, deixant aquest tema i en coherència amb el títol de la Llei: Codi de Successions per Causa de Mort, que el text legal que presento constitueix un veritable codi, un veritable codi en el sentit tècnic, jurídic, legislatiu de la paraula; és un codi en el qual han confluït unes lleis especials, elaborades ja amb la intencionalitat de la seva ulterior refosa en un text unitari, que són la Llei de Successió Intestada, la de Modificació de la Reserva Legal, la de la Regulació de la Llegítima refosa amb els articles no modificats del text actual de la Compilació sobre Heretaments i Successió Testada i Intestada, i també amb molts, amb molts dels articles del Projecte de Compilació redactat per la Comissió de Juristes l'any 1955, i que va ser retallat i mutilat pel Projecte de Govern que va donar lloc a la Compilació del 1960. I, per últim, s'han introduït en aquesta refosa, en aquest text codificat, una sèrie de modificacions, d'innovacions per a la seva actualització, de les quals abans he fet esment.

Per acabar demano, doncs, l'aprovació d'aquest Projecte de Codi amb les modificacions fruit del debat que va iniciar-se i de les esmenes que prosperin o es transigeixin, i això amb el màxim consens possible, però no hem de preocupar-nos d'aquelles diferències que resultin irreductibles i que responen al natural i positiu pluralisme democràtic tant més explicable que es posi de manifest en el debat d'un text de l'extensió i la importància del que sotmeto a la vostra aprovació.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Suposo que no hi ha cap diputat encomanat per la Comissió per presentar el Dictamen, per consegüent podem començar el debat del Projecte de Llei.

Abans haig d'advertir que hi han unes esmenes tècniques i lingüístiques que s'han repartit a tots els grups de la Cambra i, per consegüent, s'entén que queden incorporades al text del Dictamen.

A l'article 1 no hi ha cap esmena, a l'article 2 sí, n'hi ha una, del Grup Popular; el senyor Perea té la paraula.

El Sr. PEREA: Sí, senyor President. Aquesta esmena pretén la supressió de part d'aquest article per dues raons; d'una banda, perquè el seu contingut és més propi d'una llei de procediment que d'un codi de dret substantiu i, de fet, l'article 62 de la Llei de Procediment Civil ja regula aquesta matèria; d'una altra banda, l'exclusivitat de competències de l'Estat sobre legislació processal que li atribueix l'apartat sisè de l'article 149 de la Constitució, fa preveure un possible nou conflicte competencial a resoldre pel Tribunal Constitucional.

Però malgrat aquests raonaments que nosaltres considerem de suficient pes, l'actitud inadmissiblement restrictiva del Govern central mitjançant l'advocat de l'Estat manifestada en l'últim recurs d'inconstitucionalitat a la Llei de Filiacions, ens han fet canviar d'opinió i, fins i tot, de vot i, per tant, anuncio la retirada d'aquesta esmena i el vot favorable a l'article segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, doncs queda retirada. El Grup d'Iniciativa manté dues esmenes. Per a la seva defensa...

El Sr. NUALART: Sí, senyor President, hi ha una esmena transaccional que s'ha presentat.

El Sr. PRESIDENT: Assenyalava malament. És transaccional amb la 2 i 3, amb les dues. El senyor Secretari procedirà a donar lectura a aquestes esmenes transaccionals.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional que presenten els grups parlamentaris sotasignants» —són tots els grups parlamentaris— «al Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya, que implica retirar les esmenes 2 i 3, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, i fa referència a l'article segon. Proposa afegir o modificar: "Hagi tingut la darrera residència habitual o domicili".»

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Camps? Molt bé. L'esmena 4 també és del Grup d'Iniciativa, és a l'article tercer; el senyor Nualart té la paraula per defensar-la.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena de supressió d'un paràgraf de l'article tres, perquè entenem que la successió intestada pot ser compatible amb els altres heretaments, perquè pot existir la renúncia, per tant aquí es discuteix una mica el dret de créixer o no amb la successió intestada. Per tant, és per això que nosaltres demanaríem la supressió d'aquest article i, si no és en aquest sentit, aleshores ho trobem sobrer, perquè és evident, si hi ha hereu instituit, ja s'entén que no hi ha successió intestada. Per tant és per això que nosaltres demanem aquesta supressió.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. A nosaltres ens sembla que la supressió que demana el senyor Nualart contradiria el principi de primacia de voluntat que es fonamenta al Codi de Successions. A més, jo ja li vaig dir en Comissió que a mi em semblava que això representava la vulneració d'aquell principi —li ho dic en llatí, no amb ganes—, és a dir, *nemo pro parte testatus, pro parte intestatus, decedere potest*, és a dir, el principi d'incompatibilitat de successions i ens obliga a mantenir-ho i em sembla que és una errònia interpretació per part de vostè, sincerament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Camps.

A l'article 4 hi ha l'esmena número 5, del Grup Popular; el senyor Perea vol intervenir? També hi ha una esmena transaccional, no?

El Sr. PEREA: Hi ha una transaccional, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, el senyor Secretari procedirà a donar lectura a aquesta esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Sí. L'esmena transaccional, que implica retirar l'esmena número 5 del Grup Parlamentari Popular, proposa modificar l'article 4, que quedaria en el seu primer incís redactat de la següent manera: «La successió es deferred en tot supòsit en el moment de la mort del causant». I continua el text del Dictamen igual.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. A l'article 8 hi ha l'esmena número 6, també del Grup Popular. El senyor Perea vol defensar-la?

El Sr. PEREA: Sí, senyor President. La finalitat d'aquesta esmena és restringir al màxim, amb vista a la seguretat jurídica

i el respecte als drets de tercers, la maniobrabilitat de l'hereu que encara no ha acceptat l'herència, quant al contingut d'aquesta herència en concret.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Perea. Torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, moltes gràcies. Hi estem d'acord i la votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Hi ha l'esmena número 7, del Grup Socialista, que pretén la incorporació d'un nou article. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena d'addició d'un nou article on nosaltres el que fem és desenvolupar la fecundació assistida *post mortem* en la línia de la Llei de Filiacions; de totes maneres nosaltres ho ampliem, ja que no només parlem de vídues, sinó també de company supervivent, i el que fixem és que, en primer lloc, s'haurà de posar en coneixement del jutge, el darrer domicili del causant. Després el que diem, també, és que aquest jutge acordarà les providències necessàries per proveir, evidentment, la seguretat i l'administració dels béns relictos, i això comportarà la suspensió de la partició de l'herència i el dret de sol·licitar el benefici d'inventari.

Finalment, el que fem és un conjunt de mesures precautòries que s'han de perllongar durant el termini que duri el procés de fecundació fins al naixement o fins que es tingui coneixement que aquest no tindrà lloc. Nosaltres creiem que amb aquesta esmena d'addició, molt —ja ho deia al començament— en la línia de la Llei de Filiacions, abordem una qüestió important i, per tant, en aquest sentit, hem presentat aquesta esmena d'addició.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra; el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. La regulació d'un desenvolupament del tema de la fecundació *post mortem* em sembla correcta, és a dir, bé, hi hauria matisos. Ara, nosaltres ens trobem amb un problema d'oportunitat, d'oportunitat política en el sentit que, en primer lloc, aquest tema ja es contempla d'alguna manera a l'article 9 del Codi. Després, no ens agrada que sigui una miqueta la còpia de «*las prevenciones que hay que tomar en caso de que la viuda quede encinta*» del Codi Civil.

I, en tercer lloc, és que, escolti'm, no val la pena que esperem a veure el resultat de la Llei de Filiacions per poder, si cal, legislar amb més tranquil·litat? Aquest és un tema que a mi m'agradaria, doncs, saber què en queda de tot això per fer un major desenvolupament, si cal! Si no n'hi ha prou amb el contingut de la mateixa Llei de Filiacions i amb la mateixa regulació de l'article 9 d'aquest Codi, que ara..., que estem aprovant, que estem debatent, a mi m'agradaria, almenys, per completar aquesta legislació, saber què en surt d'aquest recurs. És per això que nosaltres la votarem favorablement..., la votarem contràriament.

També s'introdueix un element: «la companya del supervivent», o «company o companya de supervivent» —«company», en aquest cas. Bé, durant diversos articles —aquí hi surt de passada—, aquest tema aborda la discussió de la concessió de drets successoris a la parella de fet. Nosaltres intentarem agrupar, en funció que, possiblement, també ho faci Iniciativa i vostès, que són els que proposen aquesta regulació, un torn global en

aquestes esmenes. Per tant, a part que el torn específic el farà el senyor Casas-Salat, sobre aquesta qüestió, agruparíem el torn en contra sobre aquest afer en una mesura; o sigui, votarem desfavorablement; no dono la callada per resposta, dono el tema per ajornat momentàniament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 9, i seguidament votarem els deu primers articles. Esmena número 8: el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Nosaltres retirarem aquesta esmena, com retirarem la totalitat de la resta d'esmenes que tenim presentades fins a aquest moment en aquest Projecte, atès que algunes ja han estat introduïdes, finalment, gràcies, fonamentalment, a les bones arts dialèctiques del senyor Camps, que s'inscriuen en la millor tradició pactista dels negociadors d'aquest país.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Queden retirades aquestes esmenes.

Esmena número 9, del Grup Popular; el senyor Perea té la paraula.

El Sr. PEREA: Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Perfectament.

Doncs, passem a les votacions d'aquest bloc d'articles. En primer lloc votarem conjuntament l'article primer, el cinquè, el sisè, el setè i el desè, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquesta esmena..., aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 1, del Grup Popular, a l'article 2. (*Remor de veus.*) Què? L'ha retirada? Doncs, llavors, votem l'esmena transaccional a la 2 i la 3, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 2, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 2 ha quedat aprovat per unanimitat.

Acte seguit se sotmet a votació l'esmena número 4, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 16 abstencions.

A continuació es vota l'article 3, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la número 5, del Grup Popular.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 4, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 4 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena número 6, del Grup Popular, a l'article 8.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I ara se sotmet a votació l'article vuitè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article vuitè ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 7, del Grup Socialista, d'addició d'un nou article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 9 que, perquè han estat retirades les dues esmenes, no en té, en aquests moments, cap de viva.

Vots a favor?

L'article 9 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article 11. Esmena número 10, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament les esmenes números 10 i 12.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Aquestes esmenes fan referència... en aquest article estem dient qui és indigne per succeir, i nosaltres el que fem és afegir «el company». De totes maneres, tenint en compte que aquestes esmenes es reproduïxen en molts dels articles d'aquest Codi, les defensaríem, en tot cas... els arguments quan arribéssim a la successió intestada.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra el senyor...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Només anunciar, doncs, i com ho he fet abans, que farem un torn global també anunciat..., contestant el torn a favor del senyor Abelló.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Gràcies, senyor Camps. Hi ha l'esmena número 14, del Grup d'Iniciativa; per a la seva defensa té la paraula el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena d'addició sobre quines són les persones indignes per succeir. Es parla, en el punt 4, que són els pares que han abandonat els seus fills causants o que atemptin contra la seva dignitat i que per aquests fets han estat condemnats per sentència ferma. Però, si nosaltres volem adaptar el Codi de Successions a l'actual Codi Penal hi ha altres figures tipificades pel mateix Codi Penal en les quals es pot donar aquest abandonament dels fills, que és en el cas de les separacions o dels divorcis quan hi ha un incompliment per part d'un dels cònjuges a passar la pensió a l'altre durant tres mesos continuats o sis d'alterns i, per tant, entenem que si s'entén que és indigne per succeir aquell que abandona els seus fills, entenem que un abandó és aquest i per —i com s'ha dit a la presentació d'aquesta Llei,

que era per adequar la Llei a la situació i a la realitat actual— és per això que hem fet aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Torn en contra? El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. No és exactament un torn en contra. És a dir, nosaltres ens sentim, en la mesura... —parlo del Grup Parlamentari de Convergència i Unió— com a molt solidaris amb el Grup..., abans Minoria Catalana, avui Grup Català al Parlament de Madrid, que va tenir un gran protagonisme en aquest tema per tal d'incloure en el Codi Penal, i com a delictes, l'impagament de les pensions de..., en fi, arran d'una separació judicial o divorci.

Tenim els dubtes de si aquesta era realment, a part d'un delictes, era una causa d'indignitat per succeir; no era..., no és exactament clar aquesta correspondència. De tota manera, en aquesta idea que vostè diu d'adaptar el dret català i de desenvolupar-lo o adaptar-lo a la nova sensibilitat social catalana, nosaltres estem d'acord amb aquesta esmena i ens ha convençut: la votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. L'esmena número 15, del Grup Socialista, que pretén la inclusió d'un nou paràgraf en aquest article, té la paraula...

El Sr. ABELLÓ: Està retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada, doncs, molt bé.

Passem a l'article 15, perquè els següents: 12, 13 i 14, no tenen esmenes. A l'article 15 hi ha dues esmenes, la 16 i 17, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquestes són esmenes... una és esmena tècnica; nosaltres entenem que és millor el «prescriurà» que el «caducarà», en el sentit que és una acció declarativa i, per tant, hi hauria d'haver l'acceptació de prescriurà, i és per això que fem aquesta modificació.

I d'altra banda, és el que sempre el nostre Grup, en moltes de les lleis presentades en aquest Parlament, hem fet esmenes quant a reduir el temps dels terminis, sobretot donada la nova situació social als mitjans de comunicació, la nova infraestructura que comporten, que no es necessiti tants anys per portar a terme una sèrie d'accions. És per això que nosaltres reduïm aquests cinc anys de l'acció declarativa a tres anys, perquè si no es dona també —i abans també s'ha dit sobre la seguretat jurídica— una inseguretat; tot el que pugui reduir aquests terminis dona una seguretat jurídica als ciutadans.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, té la paraula el diputat senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor Nualart, miri, no hi estem gens d'acord. Al llarg del Codi, vostè pretén en molts casos reduir els terminis i, realment, en algun cas fins i tot podríem arribar a estar-hi d'acord i en alguns altres, que vostè pretén ampliar-los, precisament no hi estem d'acord, perquè també hi ha alguna contradicció entre les seves esmenes. Miri, jo crec que aquestes dues esmenes són errònies. L'acció declarativa d'indignitat és de caducitat; ho ha estat sempre; no ha estat mai de prescripció. I aquesta introducció és que... faria una miqueta trontollar —no dic la tradició jurídica catalana— sinó, vaja, els principis de Dret Civil i Processal. Després, pel que fa a l'altra esmena, les accions d'indignitat no tenen res a veure, en principi,

pi, amb els béns que componen l'herència. Fixi's: l'herència és —el que els juristes en parlen— un *universum ius*, i no es poden fer uns terminis per als béns mobles o els béns immobles. Jo crec que aquest és un error.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'esmena número 18, a l'article 18, que és també esmena del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquí és simplement una esmena d'addició al que entenem que aquest títol d'hereu al mateix temps s'ha d'acreditar, aquest títol, i, per tant, creiem que queda molt més clar si... amb l'afegit de: «acrediti aquest títol». És per això que nosaltres hem fet aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra. Senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Jo entenc que aquesta esmena erra en el sentit que no veu clar el que és el concepte de l'acceptació de l'herència. Es pot acceptar el títol..., es pot acreditar el títol d'hereu, per exemple, en un testament i, després, no acceptar l'herència. És a dir, en principi, l'acceptació no té res a veure amb el títol. A part que acceptació pot ser mitjançant el títol o d'una forma tàcita; és a dir, crec que hi ha un error, un error absolutament en el concepte d'acceptació. Jo li demanaria que retirés aquesta esmena, senyor Nualart.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a les esmenes a l'article 20. Esmena número 19, del Grup d'Iniciativa; senyor Nualart, té la paraula per defensar-la.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és...

El Sr. PRESIDENT: Faci la 19 i la 21, que també és del seu Grup.

El Sr. NUALART: La 19...

El Sr. PRESIDENT: I la 21, que també és del Grup d'Iniciativa.

El Sr. NUALART: Sí, d'acord. Pel que fa a l'esmena número 19 és una addició que nosaltres entenem que els menors emancipats, si poden acceptar, també poden repudiar l'herència. No entenem per què tenen el dret de poder acceptar-la i no el fet de repudiar-la. No entenem què és el que es pretén en no incloure repudiar l'herència. Què és el que es vol assegurar quant als menors? És per això que, si té el dret d'acceptar, entenem que té el dret de repudiar.

I pel que fa a l'esmena 21, és una esmena en la qual nosaltres entenem, i sobretot després de l'Informe, també, que hi ha hagut, que feia referència, només, a l'Església catòlica, a l'Església —amb majúscula— dintre de l'articulat. Nosaltres enteníem que, perquè fos adequat a la Constitució, hauria de parlar, en tot cas, de les confessions religioses legalment reconegudes. I és per això que nosaltres fèiem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: A això hi ha una esmena del Grup de Convergència i Unió, precisament recollint aquest punt; és així senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Bé, era una esmena que havia presentat, també, Iniciativa per Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Què?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Era una esmena que havia presentat Iniciativa...(Rialles.)

El Sr. PRESIDENT: Abans de fer el torn en contra, el senyor Abelló podria defensar l'esmena número 20, del Grup Socialista, en aquest article.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. La nostra és una esmena de supressió, precisament, d'aquest paràgraf que fa referència a l'acceptació de l'herència deixada per a sufragis o als pobres. En aquest paràgraf es cita concretament l'Església —amb majúscula—; nosaltres creiem que aquesta és una qüestió que planteja problemes clarament de constitucionalitat i en la mesura que estàvem d'acord amb l'esmena que en el seu moment havia presentat el Grup d'Iniciativa, nosaltres, donat que s'ha arribat a una transaccional i consta també «les confessions legalment reconegudes», la retirarem a favor d'aquesta transaccional.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Podem passar al torn en contra. El senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Bé, faig el torn en contra respecte, de moment...

El Sr. PRESIDENT: A les esmenes a l'article 20.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: A l'esmena de l'article 20, i molt concretament, al paràgraf tercer, l'esmena 19 d'Iniciativa, que vol que els menors puguin acceptar l'herència i repudiar l'herència ells sols. Nosaltres estem en desacord en això, i li explicaré perquè. Si un menor no emancipat o habilitat necessita un complement de capacitat per vendre els seus béns —i en això hi estem totalment d'acord—, què més necessitarà, molt més encara ho necessitarà, per repudiar una herència, que és un acte molt més greu que vendre una simple parcel·la situada dalt d'una muntanya. És a dir, és claríssim: el fet de repudiar l'herència és un acte gravíssim, amb què aquest..., no pas per acceptar —per acceptar, evidentment que per rebre tothom hi està adequat—, ara, per repudiar una herència, naturalment, el complement de capacitat ens sembla rotundament necessari. I per això no podem acceptar-la.

Pel que fa a..., un cop retirada l'esmena número 20, del Grup Socialista, i acceptada d'alguna manera l'esmena 21, del Grup d'Iniciativa, hem presentat subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, en fi, una esmena transaccional... —no una esmena transaccional!—, una esmena congrüent amb el Dictamen, que realment contempla no únicament l'Església catòlica...

El Sr. PRESIDENT: Que és la 21 bis?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Exacte, no sé si és la 21 bis, és l'ordenació, la... Consell Consultiu número 1, esmena número 1 nostra, que recull, evidentment, no únicament l'Església, sinó les confessions religioses legalment reconegudes, que dona satisfacció a l'esmena i dona congrüència a una menció a títol *altera edicta* del Dictamen del Consell Consultiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. La retira, així, aquesta 21, senyor...

El Sr. NUALART: Senyor President, la retirarem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, llavors, passem a les votacions d'aquests deu articles que s'han debatut. En primer lloc votarem els articles 12, 13, 14, 16, 17 i 19, que no tenen esmenes, en una votació conjunta.

Vots a favor?

Tots aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Esmena número 10, del Grup Socialista, a l'article 11. I la 12, es poden votar conjuntament? Doncs, es voten conjuntament. Esmenes 10 i 12, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 13 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena número 14, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 11, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 15, esmenes 16 i 17, del Grup d'Iniciativa, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 2 vots a favor, 55 en contra i 16 abstencions.

A continuació es vota l'article 15, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 15 ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 18 a l'article 18, esmena d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 55 en contra i 18 abstencions.

A continuació es vota l'article 18, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 20. Senyor Abelló, la 20 i la 21 han estat retirades?

El Sr. ABELLÓ: Jo he retirat la 20; la 21 és d'Iniciativa, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ah! sí, la 20 està retirada, i la 21 també està retirada. Només hem de votar la número 19, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 19 abstencions.

A continuació es vota l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, que porta l'enumeració 21 bis.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat; i finalment, es vota l'article 20, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmetrà la votació dels articles 21 al 29, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 30. Esmena 22, del senyor Nualart. Té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquí, el senyor Camps segurament em dirà que nosaltres ara allarguem el termini un any més i que... Bé, aquest és un dels problemes que nosaltres hem denunciat moltes vegades, que és el fet que el dret civil s'havia d'haver fet en ponència conjunta, perquè, aleshores, als dos anys, als tres anys, als cinc anys, a un any..., crec que és un problema de no haver-hi una sistematització de prescripcions o bé de peticions o bé d'iniciacions d'actes jurídics, perquè, aleshores, evidentment, seria molt més senzill.

Nosaltres entenem, en aquest cas, que un any és realment curt, perquè si l'altre era de cinc anys, entenem que a l'altre donàvem una reducció i quedàvem potser una mica per unificar-ho. Jo crec que el problema que crearem, amb tants anys diferents en qualsevol de les qüestions que hi ha dintre del dret civil català, seran unes grans dificultats. Jo crec que això, quan s'estudiï a les facultats, tindran moltes dificultats els nostres estudiants per poder-ho aprendre.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, gràcies, senyor President. Sí, vostè ho ha dit, aquí és contradictori amb tota la seva filosofia d'escurçar terminis, i escolti, estem parlant d'un termini per acceptar l'herència en benefici d'inventari; no és acceptar qualsevol herència. És acceptar una herència en benefici d'inventari; vol dir aquella actitud legítimament gasiva de dir: escolti'm, detregui els deutes i separi-ho, i jo em quedo amb el que quedi, d'alguna manera, per fer-ho entenedor. Bé, això és una garantia per als creditors, aquest termini curt. Prou costa de cobrar, només falta que allarguem el termini per protegir els morosos, l'hereu morós, que no paga els seus creditors amb l'excusa que encara no ha acceptat l'herència i que la vol acceptar en benefici d'inventari!

Escolti, els creditors tenen dret a dir: accepti!, digui si accepta o no accepta l'herència i liquidem-la d'una vegada!

Hi estem rotundament en contra, senyor Nualart.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. L'article 33, esmena 23, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena de supressió a aquest article, on es parla dels hereus de confiança. Nosaltres, com que hem presentat una esmena de supressió d'aquesta figura i que després en tot un seguit d'articles es desenvolupa, explicarem el raonament i, de moment, l'únic que fem és, per coherència, demanar la supressió a aquest article 33.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. El senyor Camps vol fer torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, esperaré a fer el torn en contra globalment a les esmenes... El Grup Socialista no admet qualsevol interposició, per les esmenes que hem vist, entre el causant i l'hereu, i qualsevol interposició els sembla malament. Ja en parlarem!, en aquest cas aquí es tracta de gaudir del benefici d'inventari, és una simple conseqüència i estic d'acord que ja en parlarem en el seu moment.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Article 39, esmena 24, del Grup d'Iniciativa... Ail... Té la defensa el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. No, aquesta la retirariem, ja que en no haver estat admesa la nostra esmena a l'article 3 entenem que, en principi, pot decaure.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, queda decaiguda. Farem unes votacions. En primer lloc, els articles 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43 i 44, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena número 22, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 21 abstenció.

A continuació es vota l'article 30, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 23, del Grup Socialista, a l'article 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 52 en contra i 9 abstencions.

A continuació es vota l'article 33, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

La Presidència té dubtes de si s'ha votat l'article 39, que no té esmenes... S'ha votat. Perfectament. Doncs, passem... fins al 44, exacte, però preguntava el 39 que, com que hi havia una esmena retirada... Hem votat els que no hi havia esmenes d'entrada i, per consegüent, votarem l'article 39, segons el Dictamen, que en aquests moments no té cap esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem a l'article 45, hi ha una sola esmena: la 25, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Hi ha una esmena transaccional, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari procedirà a donar lectura a una esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'esmena 25 del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 45, que proposa addicionar el següent text: «Successió. A comptar de l'obertura de la successió, aquest termini podrà arribar als quinze anys respecte de l'immoble que sigui residència habitual d'un dels dos cohereus, si aquest és cònjuge o fill de testador.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Passem a l'article següent, esmena 26, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, donat que torna a parlar de la «vídua o companya», la donaríem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per defensada, eh? Hi vol fer torn en contra? No fa torn en contra. I llavors queda una altra esmena a l'article 46, que és del Grup d'Iniciativa. Per defensar-la té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquí, a la suspensió de la partició d'herència creiem que hi ha un fet, que també es dona ara, que és en el sentit que s'hagi iniciat la tramitació d'una separació de divorci fins a la sentència ferma; ja que el fet que no hi hagi aquesta sentència qualsevol part, qualsevol persona que hi estigui interessada pot continuar el procediment. Per tant, és lògic que fins que no hi hagi sentència ferma no es porti la partició de l'herència.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, el senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Escolti, nosaltres no ens hi oposarem. La partició de l'herència no té res a veure amb el divorci. No es pot suspendre la participació de l'herència pel fet que depèn que hi hagi un divorci... No, no, no té res a veure i, per tant, nosaltres hi votarem totalment en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Esmena a article 47, esmena número 28, del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart pot defensar-la.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. És simplement que el jutge podrà, a més d'instància de qualsevol interessat en la divisió d'herència, també, o bé directament o bé per un representant legal. Aquesta és la visió que fa el nostre Grup.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol continuar defensant esmenes, perquè ara n'hi ha un reguitzell que totes són seves, de la 29 a la 38?

El Sr. NUALART: Sí, la de l'article 49... És que a la presentació de la Llei —ho hem dit abans— es parlava sobre la seguretat jurídica; nosaltres entenem que, quant a la venda de la cosa, el que és normal i el que és habitual és en subhasta pública.

Nosaltres creiem que, si bé se'ns pot dir que les subastes públiques en aquests moments poden estar en cert punt manipulades i, per tant, que no es treu el màxim de benefici, això és una qüestió —diguem-ne— d'una picaresca jurídica. Però, de fet, el

que dona més seguretat jurídica quant a venda de les coses és amb subastes públiques. És per això que nosaltres hem fet una addició de subhasta pública dels béns de les coses.

Pel que fa a l'esmena número 30, nosaltres entenem que ja que hi ha el Registre de la Propietat, ha de començar a comptar els dies a partir que hi hagi la inscripció de venda en el Registre de la Propietat. És evident que el Registre de la Propietat és el que dona fe de les seves inscripcions, per tant, nosaltres creiem que és a partir d'aquesta inscripció, i és una norma també i un costum que totes les accions són a partir d'aquesta inscripció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Camps vol fer torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, sí, senyor President, moltes gràcies. Parlem primer de l'esmena 28, és aquella que pretén introduir una addició que l'acte en qüestió es pot fer directament o pel seu representant legal. Miri, senyor Nualart, tots els actes en dret, excepte el testament, per exemple —encara que no ho trobi un bon exemple—, tots els altres en general, els d'aquest codi i els de tot el del dret, es poden fer directament o a través d'un representant legal, a través d'un poder notarial o, en fi, com es vulgui. Per tant, per no haver de repetir a cada moment aquesta obvietat, nosaltres votaríem en contra d'aquesta esmena.

El tema de l'esmena número 29: obligar a vendre una cosa en pública subhasta, jo crec que, al contrari del que vostè diu, crea una gran inseguretat jurídica. Miri, sempre que compareguessin tots els hereus a vendre una finca o determinats béns d'una herència, podríem presumir que s'està en aquest cas i caldria demanar la subhasta. Si els hereus... si no es posen d'acord, ja hi aniran a la subhasta; però, deixi la possibilitat de pacte. No estem d'acord amb aquesta esmena tampoc.

Pel que fa a l'esmena número 30; miri, és la contemplació nostra que l'herència és un tot, de béns i obligacions, és un *universum ius*; és a dir, no es pot fer distincions de si l'herència la componen béns mobles o béns immobles; és aquest el problema, és un problema de concepció. I em sembla que no hi havia cap més esmena a rebatre.

El Sr. PRESIDENT: No, no n'ha defensat cap més.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 54; hi ha dues esmenes del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Bé, gràcies, senyor President. Pel que fa a l'esmena 32, és una altra, aquesta, dels períodes de temps d'increment i disminució, que la donaríem per defensada com hem dit abans.

I pel que fa a l'esmena 31, nosaltres entenem que el crèdit contra un tercer, que a vegades no respon de la insolvència sobrevinguda del deutor, només serà responsable de la seva insolvència en el temps de fer-se la partició. I això fa referència també a l'article 1.072 del Codi Civil. Nosaltres entenem que és millor que s'inclogui que només seran responsables durant aquest període de temps.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Un torn mixt. En l'esmena 31 té tota la raó, vull dir —perdó— és acceptable aquesta addició que vostè proposa.

Pel que fa a l'esmena 32, la dono també per contradita; és un tema d'aquells dels terminis, però en aquest cas aquí es tracta de rendes periòdiques que poden ser anyals, és a dir, que el termini tampoc aquí...

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 56. Hi ha una esmena transaccional a la 33. El senyor Secretari procedirà a la seva lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Aquesta esmena transaccional proposa addicionar el següent text: "O sigui acceptat en document públic per tots els qui tenen interès en l'herència".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. I passem a l'article 57, en què hi ha l'esmena també del Grup d'Iniciativa, l'esmena 34. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena del nostre Grup fa referència a la intervenció o a l'aprovació judicial. Es parla de quan correspongui la representació al tutor, però nosaltres entenem, sobretot, encara que el senyor Camps ens digui que la separació o el divorci no tenen res a veure amb les successions, sí que en tenen els seus efectes, o en l'acceptació sí, els seus efectes tenen a veure tant en el cas que hi hagi una sentència i que, per tant, els seus efectes, que hi pugui haver posteriors, perquè encara que un dels membres estigui mort pot seguir qualsevol que tingui interès. A més diu, concretament: «interès en l'herència per continuar el procediment», o sigui, per tant, intervé en la partició; i, pel que fa a això, nosaltres entenem que hi pot haver una... que no hi hagi acord entre els pares. Això es pot produir, i es produeix, de fet, no només en la qüestió de la separació o el divorci; en el moment que la pàtria potestat és compartida pot existir també aquest conflicte. Per tant, és per això, adequant-ho a aquesta pàtria potestat compartida, que pot existir aquest problema, que nosaltres entenem que en el cas que hi hagi aquesta col·lisió d'interessos hi hagi l'aprovació judicial.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra; el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És que a mi em sembla, senyor Nualart, que si no hi ha acord entre els pares, el que no hi ha és representació autoritzada dels fills; és a dir, aquest és el problema d'abans: en lloc de la pàtria potestat compartida, està la naturalesa de la institució. No hi ha acord entre els pares, sí necessari, no hi ha l'autorització judicial..., no és ja necessari per aprovar la partició, sinó per a la prèvia decisió, fins i tot; per tant, ens sembla que no és adequada aquesta esmena; potser no ho entenem bé, però...

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Procedirem ara a votar aquest bloc d'articles. En primer lloc, votarem els articles 48, 50, 52 fins al 53 -52, 53-, 56, 58, 59 i 60; no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena transaccional número... transaccional a la 25, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 45, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es voten les esmenes... l'esmena 26, del Grup Socialista a l'article 46.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 27, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions.

A continuació es vota l'article 46 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 28, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció.

A continuació es vota l'article 47 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 29, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions.

A continuació es vota l'article 49 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 30, del Grup d'Iniciativa, a l'article 51.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció.

A continuació es vota l'article 51 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 31, del Grup d'Iniciativa, a l'article 54.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena 32, també del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 48 en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'article 54, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la 33 del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 56, segons Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 34, del Grup d'Iniciativa, a l'article 57.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 49 en contra i 17 abstencions.

A continuació es vota l'article 57, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Passem al debat de l'article 61, esmena 35 del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President.

Aquest és, només, seguint la línia del dret civil, que és la llibertat de les persones en el moment de testar, però també, en el moment d'acceptar qualsevol herència; per tant, nosaltres entenem que «una vegada feta la partició, els hereus responen mancomunadament en proporció a les respectives quotes en què van ser instituïts», però si de comú acord no decideixen altra cosa.

I pel que fa a l'esmena 36 de l'article 62, que també defensaré en aquest torn, és que nosaltres simplement... aquí no hi ha cap període de temps, perquè «el cohereu que hagués pagat més del que li correspongui sobre la seva quota, pugui reclamar dels altres la part proporcional d'aquesta». Entenem que hi ha d'haver algun termini, perquè si no, prescriuria —entenc—, com a ac-

ció personal als quinze anys. Aquest és, per a nosaltres, un període molt llarg i, per això, posaríem el període de quatre anys.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Torn en contra. El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, moltes gràcies. Les dues esmenes, i perquè el senyor Nualart no es pensi que nosaltres tenim alguna animadversió personal, les votarem favorablement.

Tot i sabent, tot i sabent senyor Nualart, que, fixi's bé, una vegada feta la partició, els hereus responen mancomunadament, en proporció a les respectives quotes en què van ser instituïts, i vostè vol dir si de comú acord no disposen altra cosa.

Hi estic d'acord, hi estic d'acord amb aquest afegitó. Ara, no sé si hi haurà algun hereu tan burro que vulgui pagar més que la seva pròpia quota proporcional hereditària.

Pel que fa al termini que vostè proposa, reduir el termini de prescripció de l'obligació personal dels quinze anys, passar-la als quatre anys. Miri, és el termini de la raó negocial i, per tant, en aquest cas, doncs, podríem acceptar-ho perfectament. La votarem a favor, també.

El Sr. PRESIDENT: Quina esmena és aquesta?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Aquesta és la 36 de l'article 62.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Seguim amb l'article 64, hi ha l'esmena 37 del Grup d'Iniciativa.

El Sr. NUALART: Sí. Bé, aquest també, és la reducció... entendrem que és una acció personal i, aleshores, reduiríem dels 30 als 15 anys.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Senyor Camps, té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, aquí no ja, senyor Nualart.

Perdoni, una cosa són els trenta anys, els trenta anys de la usucapió, una cosa és la llegítima i una altra cosa diferent és la petició d'herència, eh? No ho confonguem; en aquest cas no li podem donar la raó.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps.

Passem a l'article 66, esmena 38 del Grup d'Iniciativa.

El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART. Gràcies, senyor President.

Una mica seguint el fil del que es deia abans per acceptar o per repudiar una herència; es deia, doncs, com a norma, pel que fa a repudiar una qüestió important; en canvi, l'acceptació sí que s'entenia que es podia fer, encara que l'acceptació pot tenir una sèrie d'obligacions. Nosaltres amb aquest article 66, nosaltres, demanem la supressió, perquè es diu «per a la disposició o el gravamen del béns de menors adquirits per títol successori, no caldrà l'autorització judicial quan, a més de consentir-la els titulars de la pàtria potestat l'autoritzin els dos parents». Nosaltres entenem que sempre, i abans s'ha dit al moment de defensar la qüestió de... i s'ha dit en aquests termes, que es necessitava autorització judicial per vendre. Bé, aquest article 66 és el que diu que per a qualsevol gravamen es necessita l'autorització judicial. Per tant, amb coherència, jo crec que el grup de la majoria, aquesta vegada el senyor Camps, m'acceptarà aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Hi ha una altra esmena socialista en aquest article, la 39. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena de modificació. Nosaltres, a diferència del que es fixa en aquest article, quan parla dels béns dels menors adquirits per herència, es diu que no caldrà l'autorització judicial. Nosaltres creiem que és tot al contrari, per això fem aquesta esmena de modificació, diem que «caldrà l'autorització judicial per causes justificades d'utilitat o necessitat amb audiència del Ministeri Fiscal».

Estem convençuts que els drets successoris dels menors necessiten precisament una protecció major i, per tant, des d'aquest punt de vista és important que hi hagi l'autorització judicial. De totes maneres, també, nosaltres plantejem excepcions i el que diem és que hi ha unes excepcions en tres apartats: la primera, que fa referència a «l'exercici del dret de subscripció preferent d'accions o de participacions socials»; la segona, que fa referència a «l'alienació de valors mobiliaris», i la tercera, aquells «actes de disposició en què el causant hagi disposat altrament, àdhuc en el cas que afecti la llegítima.

I, finalment, nosaltres també afegim un segon apartat, en el qual diem que no caldrà l'autorització judicial en els casos que el menor hagi complert setze anys i atorgui el seu consentiment en escriptura pública.

Per tant, des d'aquest punt de vista, és una esmena que, evidentment, discrepa del sentit de l'article i demanaríem el seu vot favorable.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

Torn en contra?

El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Faria el torn en contra, conjuntament a l'esmena d'Iniciativa i a la socialista.

Malgrat que l'esmena socialista amb les excepcions que proposa pel que fa a la subscripció d'accions, venda de valors mobiliaris, ja dulcifica molt el tema que estem comentant; bé, nosaltres som una miqueta fidels al Codi de Successions —al Projecte—, que sempre «prima» alguna filosofia genèrica, si vol, vostè, senyor President, però que va en la línia de confiar en la família tant o més que en el jutge. I aquí a vegades sembla amb alguna esmena que, dic, que tant el ponent d'Iniciativa com el ponent socialista, sembla que confïin més en el jutge que en la família.

Miri, si intenta afavorir la mare usufructuària, per motiu de successió intestada —li poso un exemple—, que intenta vendre, per exemple, una segona residència, un apartament, si el seu parent més proper —el pare, la mare, el germà— i el parent més proper del seu marit difunt —el sogre, el cunyat—, a més a més d'ella, que no oblidem que és la mare, consenteixen la venda, atès que el menor ha rebut aquell apartament, hi ha una venda pròxima i realment interessant, home, no veiem quin perjudici causa al menor. Pensin, previsiblement, que l'autorització inicial en aquest cas el que faria és perdre l'oportunitat d'una venda pròxima i propera que cal fer amb dies. Aquesta és una flexibilització que —ho repeteixo— no cal desconfiar de la família. No aniran a fastiguejar el menor. O és que el jutge protegirà millor el menor que els seus parents més pròxims? És una presumpció que no s'aguanta. Sincerament ens sembla millor la filosofia del Projecte.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps.

I, de l'esmena socialista, n'ha fet torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, de l'esmena socialista he dit que dulcificava aquests temes, però que malgrat això, no...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord.

Passem a l'esmena 40, del Grup d'Iniciativa, a l'article 67. Senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President.

Miri, aquesta esmena que diu... Nosaltres el que voldríem suprimir és «mitjançant poder especial». Abans ha dit que per poders es podia representar en qualsevol moment, en qualsevol persona... Bé, aquest és un dels casos, per exemple, que parla de més d'un poder especial. Nosaltres treuríem el poder especial, perquè o bé per les referències que ha fet abans el senyor Camps, ja s'entén que pots tenir qualsevol poder o si no s'entén en aquest sentit, creiem que allò del poder especial, en els moments actuals, es pot fer perfectament directament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Torn en contra, el senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, aquí no estem d'acord, perquè els capítols matrimonials es fan personalment o mitjançant poder especial, vull dir no, no... si al Codi Civil et pots casar per poders! No entenem, sincerament, l'esmena. No podem acceptar-la.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps.

A l'article 69, el Grup d'Iniciativa té tres esmenes. El senyor Nualart les podria defensar conjuntament.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President.

Primer agruparíem l'esmena 41, la 47 i la 49, que parlen sobre... fa referència al dot. Ja sé que em dirà que falta la modificació pel dot, però és que nosaltres hem dit moltes vegades que s'havia de fer des de —i ho torno a repetir— ponència conjunta i bé...

És clar, en aquest moment, aquí, regular el dot, quan se sap que és una figura, una institució que, realment, tendeix a desaparèixer, ens creiem, almenys, que ja podríem regular-la d'aquesta manera, o bé que hi hagués hagut una disposició transitòria que ho hagués regulat d'alguna forma. Però creiem que aquí, dintre de l'articulat, col·locar el dot, a nosaltres ens sembla que és sobrer, sobretot quan se sap que el dot no tindrà gaire llarga durada.

I, aleshores, pel que fa a l'esmena 41, és un fet la discussió sobre quines són les millores que es poden realitzar. És clar, les millores de la manera que ve en el text, creiem, que és molt... entra en una ambigüitat, en canvi el que proposa Iniciativa de Catalunya, quant a aquelles millores necessàries i útils, crec que queda molt més concret. I, per tant, crec que és millor en aquest text.

Pel que fa a l'esmena 74, que diu: «Proporcionar a aquests uns coneixements i professió segons el seu rang familiar». Allò de rang familiar no ho hem dit nosaltres, ni ho hem proposat nosaltres en aquesta esmena, sinó que és seguir la línia del Projecte de Llei que en parla, d'aquest rang familiar. Per tant, o bé si es busca un altre concepte ens pot semblar vàlid, però el que nosaltres diem és que ha de ser el mateix concepte per a tota la Llei, no conceptes diferents.

Nosaltres, el concepte que hi ha en aquesta Llei, que era el de rang, ens ha semblat bé, i per això, aquesta esmena, l'hem col·locat en aquest article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En dir esmena 74, vol dir la 43.

El Sr. NUALART: La 43, perdó.

El Sr. PRESIDENT: I la 42, ja l'ha defensada, també?

El Sr. NUALART: La 42, l'he defensada, també.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, torn en contra. Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President.

Em sembla que ha defensat... crec que ha defensat l'esmena 41, 47 i 49 agrupades: tot el tema del dot.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, és clar. Miri, ara no entrarem en una discussió sobre la validesa del dot, o no al dot. El que és evident és que estem en el Codi de Successions.

Jo estic d'acord que algun dia aquesta Cambra podrà decidir sobiranament si suprimeix la institució del dot, i ho farà com li sembli corresponent, però mentrestant, el que diu la Llei és que «ultra les facultats inherents a tot usdefruit, correspondrà a l'usufructuari», «correspondrà a l'usufructuari pagar les legítimes i, si s'escau, els dots».

Escolti'm, és clar, a l'usufructuari el que se li ha de dir aquí és: vostè pagui les legítimes i els dots.

És que, desapareix el dot?, doncs, l'usufructuari no haurà de pagar el dot, només haurà de pagar les legítimes, però el que no pot ser és treure el dot per la porta falsa.

Vostè no pot suprimir el dot; que aquí el que estaria suprimint és una obligació de l'usufructuari; no té res a veure! El dia que suprimeixi el dot, aquesta Cambra, desapareixerà, coherentment, l'obligació de l'usufructuari de pagar, a més de les legítimes, el dot. No sé si ha quedat prou clar.

Exactament el mateix pel que fa a les esmenes 47 i 49, que pretenen suprimir el dot en un lloc que no toca.

I, en canvi, pel que fa a les..., a l'esmena 42, que parla de les millores necessàries i útils... Miri, hem canviat d'opinió; em sembla..., crec que és més adequada aquesta formulació. La hi acceptarem amb molt de gust.

I pel que fa a l'esmena 43, que parla de «coneixements i preparació segons el seu rang familiar», ens sembla bé. Fixi's, la votarem també favorablement; arrela en una tradició jurídica catalana. Certament, la menció pot semblar no massa afortunada des del punt de vista estètic, però és que quan parlem de «carrera i ofici», també, potser ho podrem treure «coneixements i preparació», però són terminologies que estan molt en la doctrina civil catalana i, per tant, l'acceptarem també.

Per tant, votarem favorablement la 42 i la 43, i desfavorablement la 41, 47 i 49.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Seguim amb l'article 74; hi té una sola esmena: la 44, del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart pot defensar-la.

El Sr. NUALART: L'esmena 44. Bé, nosaltres el que diem és que se suprimeixi mentre hi hagi..., o sigui, «mentre sigui vídua», perquè entenem que el fet que produeix l'usdefruit no té res a veure en un futur: el fet que pugui tenir, l'usdefruit, sobre els béns, entenem que, d'alguna manera, és impedir i quasi li voldria dir que el que aquest article farà serà que hi hagi moltes parelles de fet, perquè, aleshores, evidentment, per no perdre l'usdefruit, doncs, no hi haurà el matrimoni i aleshores es pro-

duirà aquesta parella que nosaltres dèiem. És per això que nosaltres demanem que se suprimeixi que durant el temps..., que només sigui durant el temps de viduitat que tindrà aquest dret a l'usdefruit.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra? Senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Li asseguro que a aquest ponent –i estic convençut que a tot al Grup Parlamentari– li preocupa molt poc que pugui realment succeir això que vostè diu de potenciació de parelles de fet; en tot cas, la societat ho organitzarà com ja vulgui, i no som nosaltres gens dirigistes. En canvi, li acceptarem l'esmena perquè, realment, la menció «mentre servi aquesta viduitat» no té massa sentit en el tema concret que estem parlant. Després, amb les reserves, ja ens barallarem, però, en aquest tema, hi estem d'acord.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. A l'article 75 hi ha l'esmena 45, també del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart pot defensar-la.

El Sr. NUALART: Bé, aquesta és una esmena de supressió de tot l'articulat, perquè entenem que el que vol regular, de fet, difícilment es dona actualment en la societat. Parlar d'un pacte d'unitat econòmica familiar, en aquests moments, creiem que som pocs, i si miréssim la..., si féssim una enquesta sobre quantes unitats econòmiques familiars existeixen a Catalunya, des del punt de vista d'heretaments, crec que serien molt poques.

De fet, jo crec que és una figura que si la mantinguéssim seria allò que estem conservant, una sèrie d'institucions que, realment, no tenen cap utilitat en aquests moments. Pensar que el..., pensar en un altre tipus de família que no sigui la família de la parella i els fills i anar més enllà –germans– i que aleshores, a més, aquests hagin d'estar depenent econòmicament d'aquests altres, mitjançant un testament, clar que se'm pot dir que hi ha la llibertat de testar i que, si s'accepta, doncs, que s'accepti, però bé, jo crec que aquesta figura, si nosaltres volem modernitzar aquest dret civil és una figura que crec que s'hauria de suprimir del Codi de Successions.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra? El senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, per fer un torn rotundament en contra. És clar, mirin, és un tema que a força de suprimir els heretaments, les reserves, la quarta vidual, per què no els fideïcomisos que en dret castellà estan regulats molt menys extensament que en dret català? Bé, al cap i a la fi el que aconseguiríem, entre altres coses, és la igualació que pretenen algunes forces del Govern de l'Estat. És clar, és que, escolti, a base de suprimir les especialitats de dret civil català s'acabarà... Òbviament, hi ha especialitats –i vostè ho sap, per exemple–, que en aquest Codi de Successions ja s'han suprimit: per exemple el testament sacramental per la seva absoluta obsolescència i amb certs dubtes, fins i tot. Ara, suprimir els heretaments, per què? Quan, realment, hi ha la nova redacció de l'article 71, el pacte d'unitat familiar –que a vostè tant el preocupa– ja s'ha fet voluntari, ja s'ha fet un gran avenç de modernització i de posar-ho al dia! Ara, escolti'm, és un dret voluntari! A ningú l'obligen a fer un heretament; deixi la llibertat del testador; que el testador no ho vol fer?, no ho farà! Ningú l'obliga. Per què vol suprimir

una institució que és vigent, que si se'n fan molts o pocs d'heretaments... Escolti, no ho sé. Té vostè l'exemple... l'hi posaré diverses vegades durant aquesta discussió: pensi en la institució que vam aprovar l'altre dia de reforma de la Venda a Carta de Gràcia; era una institució absolutament obsoleta, que no servia en aquells moments i s'utilitza..., s'havia utilitzat, fins i tot, per a amagatots de préstecs usuraris. I ara sembla que amb els habitatges de promoció social, sembla que aquesta és una figura jurídica que pot tenir una nova..., un nou esplendor quant a la utilització. No corri vostè a suprimir els heretaments, home! És voluntari, el testador que faci el que vulgui; quina nosa li fa.

Votarem en contra de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 77; esmena 46, també del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart la pot defensar.

El Sr. NUALART: Aquesta la donaríem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, doni-la per defensada. I ja que està en l'ús de la paraula podria passar ja a l'article 80, esmena 48.

El Sr. NUALART: Aquesta també la donaríem per defensada perquè també parla de la unitat familiar i és el que ara estàvem debatent en l'altra esmena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, la dona per defensada.

El Sr. NUALART: La dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: I llavors la 50, que és l'única que li queda.

El Sr. NUALART: La 50 és, simplement...

El Sr. PRESIDENT: És a l'article 81.

El Sr. NUALART: Sí, una qüestió de terminologia, que nosaltres entenem que és millor el de «coneixements i preparació» al que hi havia. Ara, nosaltres creiem que és una terminologia que...

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Les darreres paraules de la terminologia no s'han sentit.

El Sr. NUALART: No, que és, simplement, una qüestió terminològica, que nosaltres entenem que és..., en aquests moments és més correcte «coneixements i preparació», que no les paraules que hi ha en el text.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra. El senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, senyor President. Dono per fet el torn respecte als heretaments i al pacte d'unitat familiar ja..., s'ha fet en la defensa. Per tant, dono per fet el torn en contra que ja he fet anteriorment, no?, en el sentit que la voluntarietat i l'arrelament a la tradició jurídica catalana fan que aquesta figura calgui mantenir-la.

Pel que fa al tema del dot, ja ha estat defensat anteriorment. I, finalment, l'esmena 50 lliga una miqueta amb la 43 d'abans. En aquest cas, doncs, ens sembla bé, és a dir, substituir «carrera o ofici» per «coneixements i preparació», potser sí que és una terminologia més adequada a l'actualitat. La votaríem favorablement, la 50, m'estic referint.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps.

Passem a les votacions d'aquest grup d'articles. En primer lloc votarem els articles 63, 65, 68, 70, 71, 72, 73, 76, 78, 82, 83 i 84, que no tenen esmenes.

Vots a favor d'aquests articles, es volen posar drets?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena número 35, del Grup d'Iniciativa. Podríem votar la 35 i la 36, perquè s'ha anunciat el vot favorable i sembla que es pot fer una votació conjunta.

Vots a favor? -35 i 36.

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

I, llavors, podríem votar també, conjuntament, l'article 61 i 62, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquests dos articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'esmena 37, del Grup d'Iniciativa, a l'article 64.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions.

A continuació es vota l'article 64, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Passem a l'esmena número 38, del Grup d'Iniciativa, a l'article 66.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 39, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'article 66, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 66 ha quedat aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 40, del Grup d'Iniciativa. (*L'I. Sr. Nualart demana per parlar.*) Sí, el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Bé, era per anunciar que retirarem l'esmena 40, l'esmena 41...

El Sr. PRESIDENT: Les retira?

El Sr. NUALART: Sí, sí,... l'esmena 41, l'esmena 47 i l'esmena 49, seguint la línia una mica del pacte del senyor Camps.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el que passa és que la Presidència havia entès que la donava per defensada, no retirada. Ara queda retirada.

Gràcies.

Llavors votem l'article 67, que no té en aquests moments cap esmena.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, es voten les esmenes 42 i 43, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

Es vota l'article 69, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 69 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena 44, del Grup d'Iniciativa, a l'article 74.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 74, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Ha quedat aprovat per unanimitat, aquest article.

Passem a l'article 75, esmena 45, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 21 abstencions.

A continuació es vota l'article 75, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat. (*Remor de veus.*)

Ah!, doncs, abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem a l'esmena 46, del Grup d'Iniciativa, a l'article 77.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 51 en contra i 25 abstencions.

A continuació es vota l'article 77, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació es voten els articles 79 i 81, que per retirada de les seves esmenes ara no en tenen cap. Conjuntament, sí... Ah! sí, del 81 hi ha una esmena que es votarà favorablement.

Molt bé, doncs, votem l'article 79, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 79 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'article 48, segons... l'esmena 48, a l'article 80.

Vots...

El Sr. NUALART: Ha decaigut, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. NUALART: Ha decaigut aquesta esmena i també ha decaigut, jo entenc, l'esmena 52.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, decaigudes. Moltes gràcies. Per consegüent, l'article 80 ara no té esmenes i es pot votar següentment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 80 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 50, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

I a continuació es vota l'article 81, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem ara al debat de l'article 85, esmena número 51, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Bé, una mica per coherència amb les altres esmenes que ha presentat el Grup d'Iniciativa, nosaltres..., simplement, també, una qüestió terminològica; per tant, donaríem per defensada aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra el senyor Camps? No hi ha... (*Remor de veus.*)

Passem a l'article 92, esmena del Grup Socialista, la 53.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem conjuntament la 53 i la 54.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Aquestes esmenes fan referència a la supressió, en el primer cas, del darrer paràgraf, i l'altre, de tot el paràgraf segon de l'article 94.

Aquestes són unes esmenes en coherència amb la posició que té el Grup Socialista respecte als articles 151 i 152. El primer fa referència a la institució d'hereu per fiduciari i, per tant, en la mesura que nosaltres demanem la seva supressió, coherentment també ho plantegem aquí, i la següent fa referència al següent article 152, a la modificació que es fa al voltant d'aquesta institució respecte a la comarca del Pallars Sobirà.

I per tant, des d'aquest punt de vista, defensaríem en el seu moment els motius de les nostres posicions d'aquests articles.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Vol fer torn en contra el senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, només per apuntar el torn en contra. Votarem desfavorablement, i esperarem la defensa que en faci el senyor Abelló per rebatre-ho oportunament. Nosaltres estem a favor —ho repeteixo— d'aquests heretaments; i estem a favor que els beneficis que fins ara tenia el Pallars Subirà s'estenguin a tot Catalunya, sobretot mentre no ens obliguin a fer-ho. Simplement, com que és voluntari, ens sembla molt bé que aquests hereus fiduciaris, nomenats pel cònjuge o bé pels dos parents més pròxims, sigui una llibertat més del testador en la seva llibèrrima disposició testamentària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'esmena 55, del Grup d'Iniciativa, a l'article 99. Té la paraula el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: No, la retirariem, senyor, aquesta...

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Esmena 56, del Grup Socialista, a l'article 104. Té la paraula el senyor Abelló, per a la seva defensa.

El Sr. ABELLÓ: La 104 fa referència als qui són incapaços per testar. En aquest article s'assenyala que ho són els menors

de catorze anys i els que no tinguin capacitat natural en el moment de l'atorgament.

Nosaltres, amb la nostra esmena, el que fem és afegir: «llevat d'allò que preveu l'article 123 d'aquesta Llei», que precisament fa referència al testament hològraf, que fixa un període de temps evidentment, superior; per tant, s'hi hauria d'incloure. Nosaltres creiem que ajuda a entendre molt millor aquest article.

I ja, quant al segon, fa referència als qui no tinguin capacitat natural en el moment de l'atorgament. Nosaltres fixem també que es tingui en compte precisament l'article 119 d'aquesta Llei, que concreta totes les qüestions que fan referència als disminuïts.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra? No hi ha torn en contra i, per consegüent, pot el senyor Perea defensar la seva esmena 57, la del seu Grup a l'article 104.

El Sr. PEREA: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena que pretén la coherència interna del text, perquè la part d'aquest article que volem suprimir és una reiteració d'allò dit en l'article anterior, que és el 103, i que crea entre aquests dos articles una relació de remissions recíproques que fan un buit en el contingut de la norma.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Perea. Vol fer torn en contra, el senyor Camps? Té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No volia fer torn en contra ni en l'anterior ni en aquesta, perquè són esmenes en què aquest és un problema de gust; no és un problema de gust, em refereixo de... Tot aquest Codi de Successions, tota la seva redacció, fins la seva ordenació —que en parlarem en alguna esmena més—, són fruit d'un articulat d'un projecte que moltes vegades en treure una expressió fa trontollar una mica la coherència interna del text. I és el cas d'aquestes dues esmenes, que serien, en tot cas, perfectament assumibles, però que ens sembla millor la redacció del Projecte, atès el treball que hi han dedicat els seus preparadors, a efectes de coherència interna.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Socialista pot defensar les esmenes 58 i 60, a l'article 105. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. L'esmena 58 fa referència al testament... També podrà atorgar-se testament davant de rector. Evidentment, nosaltres ja discutirem després aquesta figura de testament de rector, per al qual demanem la seva supressió, i des d'aquest punt de vista, aquí l'únic que fem és suprimir la paraula.

Després, l'altra... Defensaríem conjuntament, senyor President, les esmenes 60, la 61, la 63, la 65, la 66, la 67, la 68, la 69, la 70, la 71, la 72, 74, 75, 76 i 77.

Tot aquest conjunt d'esmenes, el que pretenen fonamentalment és una nova ordenació i classificació dels articles que en aquest moment estem discutint; en concret les que fan referència al 106, 107, 108 i 109.

Nosaltres, el que mantenim..., ja que tots aquests articles fan referència a testaments notariaus, creiem que seria millor classificar-los dintre de la secció segona; precisament la que parla dels testaments notariaus.

El Projecte de Llei el que planteja és que aquesta ordenació es faci dintre de les disposicions generals, que fan referència solament als testaments, sinó també als codicils i a les memòries testamentàries. Per tant, des d'aquest punt de vista, creiem que aquesta nova ordenació és més coherent.

De totes maneres, a part d'aquesta ordenació, no hi ha dubte que també hi ha altres esmenes en aquest conjunt d'articles que modifiquen algunes qüestions. En concret, l'esmena 60 fa referència al darrer paràgraf de l'article 105, en què es diu que «no seran vàlids els testaments atorgats a Catalunya exclusivament davant de testimonis».

Nosaltres demanem la supressió d'aquest paràgraf; no hi estem d'acord; creiem que aquest paràgraf no aporta qüestions importants i, per tant, demanaríem la seva supressió.

Quant a l'esmena 67, en concret a l'article 108 del Projecte, ens diu que no podran ser testimonis en el testament i en els codicils els menors d'edat i els incapaces per testar. Nosaltres el que fem és establir algunes precisions: en primer lloc, els menors d'edat en aquells casos que estan previstos en la Llei, perquè, evidentment hi ha excepcions, i després els que no tinguin capacitat natural per testar.

Nosaltres creiem que aquesta accepció de capacitat natural és una fórmula jurídicament més correcta i que, a més a més, en altres articles de la Llei ja es planteja des d'aquest punt de vista.

Finalment, respecte a l'esmena 69, nosaltres creiem que dintre de les persones que no poden ser testimonis en el testament i en el codicil, cal incloure les que tinguin relació de dependència, de treball, amb el notari autoritzant; encara que, evidentment, el ponent de la majoria dirà que aquesta és una pràctica molt habitual i sembla lògic que si en el conjunt de la Llei, precisament, es parla que els facultatius, els intèrprets, els experts tenen prohibicions en aquest sentit, que es facin extensives també a aquestes persones.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Vol fer el torn en contra el senyor Camps? Té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, començarem per l'última, el tema dels testimonis. Sabem que en el Projecte del Codi Civil, en l'Avantprojecte del Codi Civil se suprimeix aquesta menció. Jo li he de dir que sí, que el fet que els testimonis en una notaria siguin moltes vegades l'oficial, que té dependència directa o amb la forma laboral o contractual que es vulgui; bé, no l'incapacita en absolut per ser testimoni.

El mateix veurem quan parlem del testament davant de rector, que l'escolanet o el vicari, doncs, pot ser perfectament testimoni davant d'un testament davant de rector. Per tant, la funció instrumental... no cal confondre els testimonis de coneixement amb els testimonis instrumentals. Els testimonis instrumentals, que només donen fe que allò que s'està fent allà és un testament, crec que és suficient que puguin ser els..., en fi, els oficials de la notaria, per entendre'ns.

Pel que fa a la diferent ordenació de les esmenes, que són tot aquest reguitzell d'esmenes que vostè ha citat, d'alguna manera, doncs, l'esmena 75 es correspon amb l'article 107; l'esmena 76, amb el 108, etcètera. És el problema que vam parlar amb vostè en Ponència i en Comissió, que en trastocar l'ordenació interna d'aquestes esmenes, d'alguna manera, home, no trontollen les bases del dret civil català, però sí que, d'alguna manera, fa coixejar la coherència del Projecte, no?

Jo voldria aprofitar, senyor President, perquè arran de les esmenes, concretament, de la 62 i la 60 hi ha tota una problemàtica recollida en unes esmenes congrüents amb el Consell Consultiu. Concretament l'esmena número 2 i la número 3, que també es reproduïxen arran de l'article 110; estic parlant de l'article 106...

El Sr. PRESIDENT: Són en el 105, eh? A l'article 105; 106.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: El 106.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: I també estan recollides a través..., arran de la discussió de l'esmena 73. Vull dir, en la nova ordenació que pretenien les esmenes socialistes. Bé, si m'ho permet, senyor President, en faria una curta menció o, simplement, passaríem a votació...

El Sr. PRESIDENT: Faci, faci.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: El Consell Consultiu ho diu només en l'incís corresponent al testament davant de rector, però ens parla, arran d'aquest Dictamen, d'una sèrie de prevencions o de cauteles que hauríem de tenir, ens fa una recomanació entre línies, respecte a la possibilitat que no estiguem infringint la legislació, les competències de l'Estat pel que fa a la forma dels instruments públics.

Nosaltres, d'aquestes recomanacions del Consell Consultiu, només *ad cautelam*, agafem aquelles que d'alguna manera el text, el text —em refereixo al Projecte— dona ordres al notari de com ha de fer les coses, per dir-ho d'alguna forma col·loquial.

Hi haurien arguments, senyor President, senyores i senyors diputats, per dir que aquesta competència no és una vulneració de les de l'Estat, sinó que ja es trobava inclosa en la mateixa Compilació que parlava de formes especials. Òbviament no estem parlant de formes especials dels testaments, sinó del contingut d'actes notariais. I que, per tant, si en ocasió de la redacció nova de la Compilació aragonesa l'Estat no va recórrer aquesta qüestió, tampoc seria previsible que hi hagués alguna mínima pressió especial contra el dret civil català i ens recorreguessin el que no va ser recorregut en ocasió de la recuperació de la Compilació aragonesa.

Però, bé, en tot cas, *ad cautelam*, com que són qüestions formals, nosaltres ens hem referit a una sèrie d'esmenes, que dono aquí ja per defensades i presentades, congrüents totes elles amb aquestes recomanacions de substituir aquelles formes especials dels instruments públics catalans, substituir-les per una remissió a la legislació notarial o a les lleis processals. D'alguna manera, el tema d'identificar el testador o apreciar la seva capacitat legal en la forma i els mitjans previstos en la institució notarial no té massa importància i evitem el problema d'una possible i eventual impugnació.

Gràcies, senyor President; en tot cas, ja m'hauré oposat a les esmenes i hauré fet la defensa de les que correponen, dos i tres, congrüents amb el Consell Consultiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup d'Iniciativa manté la 59 a l'article 105? Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Senyor President, també la defensaria en el moment que parléssim del testament davant de rector.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; el que passa és que llavors ja estarà, deurà estar caducada ja o decaiguda. Però és igual, vostè

mana. I, llavors, per acabar amb aquest grup d'esmenes i d'articles, li queda al Grup d'Iniciativa la 73, que és en el 110, en el punt primer.

El Sr. NUALART: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena de supressió d'allò que el text del Projecte de Llei parla de quan, de quina manera s'interpreta el text del testament i diu: «sense haver de subjectar-se necessàriament al significat literal de les paraules emprades». Això és evident en tota interpretació de qualsevol document. Però el que passa és que de la manera que està redactat, i a més en aquest article, pot portar a confusions, perquè diu: «sense haver de subjectar-se necessàriament al significat literal...» Però bé, algunes vegades sí que se subjectarà al significat literal.

Per tant, jo crec que és una confusió. De fet hi ha aquesta interpretació normal de tots els documents que hi ha d'haver, que, evidentment, no és una interpretació literal. Jo crec que és sobrer i el que crea és confusió en col·locar-lo en aquest article. És per això que nosaltres demanem la supressió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra; el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Per un breu, però abrandat torn en contra, perquè, senyor Nualart, vostè és advocat i advocat en exercici i, per tant, vostè hauria de defensar aferrissadament un article, com que ja ve de la Compilació, a més a més, és un article tradicional, que és perfecte; és a dir, en la interpretació del testament cal atènyer-se plenament a la veritable voluntat del testador sense haver de subjectar-se necessàriament al significat material de les paraules. És la suprema i gran interpretació de quina ha estat la voluntat del testador per sobre del que diuen les paraules.

El nom no fa la cosa; si el testador volia que aquesta disposició fos aquella, que no se'n despregui de les seves paraules literals: aquesta és la voluntat. Ja hi ha normes de correcció i de posar, d'alguna manera, en línia el propi article, les clàusules ambigües o fosques, interpretades en el sentit favorable a la lliure eficàcia.

Vull dir, sempre anant a favor de trobar quina és la voluntat del testador, sempre anant a favor de l'eficàcia de l'acte. I aquesta és precisament, notaris, advocats, tota la gent que professionalment ens dediquem al dret, és la gran labor que ens toca i, per tant, no ens vulgui deixar sense una de les nostres armes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Procedirem a un bloc de votacions.

En primer lloc votarem els articles 86, 88, 89, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98, 100, 101, 102 i 103, que no tenen cap esmena.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 51, del Grup d'Iniciativa, a l'article 85.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 85, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 85 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota el 87 que, per haver decaigut l'esmena 52, en aquest moment no té cap esmena viva.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena 53, del Grup Socialista, a l'article 92.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 92, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Es vota a continuació l'esmena socialista, número 54, a l'article 94.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 94, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'article 99, que no té esmenes vives.

Vots a favor?

L'article ha quedat aprovat per unanimitat.

Es vota ara l'esmena 66, del Grup Socialista, a l'article 104.

Vots a favor?

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, és l'esmena 56.

El Sr. PRESIDENT: 56. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 57, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions.

Ara se sotmet a votació l'article 104, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 104 ha quedat aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes, del Grup Socialista, números 58 i 60, a l'article 105.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 52 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 59, del Grup d'Iniciativa...(*Remor de veus.*) Es considera decaiguda. Hi està d'acord? Doncs, decaiguda.

Per consegüent, se sotmet a votació l'article 105, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Es vota l'esmena 61, del Grup Socialista, a l'article 106.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 52 en contra i 9 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 61 bis i 82 bis, que corresponen..., són subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor?

Aquestes dues esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

I, a continuació, es vota l'article 106, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 63, del Grup Socialista, a l'article 107.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 8 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 107, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem a l'article 108. Votarem, si no es diu el contrari, conjuntament les esmenes 65, 66, 67, 68 i 69, totes elles del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 108, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Els que hi votin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A continuació es voten les esmenes 70, 71 i 72, del Grup Socialista, a l'article 109, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 50 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 109, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 109 ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 73, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 50 en contra i 25 abstencions.

A continuació es vota l'article 110, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

A continuació es voten les esmenes 74, 75, 76 i 77, del Grup Socialista, que totes elles pretenen nous articles.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 50 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'article 111, al qual hi ha les esmenes 77 bis —dues esmenes—, 77 bis, que són subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. S'hi vol referir el senyor Camps? Té la paraula. Són esmenes del Grup de CiU.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Totes elles són les esmenes que afecten l'article 111, l'article 113, l'article 115, el 116, 117 i 118. Totes elles van en la línia d'evitar la conflictivitat de què parlàvem abans, o la possible acusació que se'ns pogués fer, que entrem en el tema de regulació de la forma dels instruments públics, que és competència de l'Estat. Certament, ja he donat uns arguments segons els quals aquesta competència, fins i tot, en contraposició de l'Estat, podia ser defensable, i, per tant, no em vull allargar més.

El que sí que vull fer avinent és que, pel que fa als articles 117 i 118, demanem la seva supressió pura i simple; i això comportarà la deguda modificació correlativa dels articles i, el que em preocupa més, des d'un punt de vista tècnic, són les correspondències que dintre de la mateixa Llei es facin, de diversos articles, que quedaran modificades —ho dic a títol, simplement, d'esmena tècnica, però que consti a efectes d'acta.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: A veure, si no l'he entès malament, vostè demana la supressió de determinats articles?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És que, si s'aproven les esmenes congruents amb el Consell Consultiu —molt concretament, l'esmena 10, l'11, i la 9, també—, que afecten els articles 116, 117 i 118, queden suprimits, purament i simplement; tot el seu text. Això comporta la correlació dels articles, però també, per cohe-

rència interna, les referències que en aquests articles es fessin al llarg de la Llei, que quedarien automàticament modificades.

El Sr. PRESIDENT: Per això, en fer la votació, es votaran les correccions tècniques corresponents per a la congruència del Projecte.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena 78, del Grup Socialista, a l'article 112.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensariem conjuntament la 78 i la 80.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Aquestes dues esmenes fan referència al testament tancat, on es diu que serà escrit pel testador o per una altra persona per encàrrec seu, amb l'expressió del lloc i de la data. Nosaltres, el que fem són dues esmenes d'addició, en les quals assenyallem que es farà pel testador, o també per mitjans tècnics. Creiem que hauria d'estar prevista en aquest article aquesta qüestió i, per tant, en aquest sentit, donat que hem arribat a l'acord amb una transaccional amb el Grup de Convergència, retirariem les dues esmenes en favor de les transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queden retirades en favor de les transaccionals, i llavors, el senyor Secretari procedirà a donar lectura d'aquestes transaccionals a la 78 i a la 80. Senyor Secretari?

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'esmena 78, del Grup Socialista, que proposa la següent frase: "...en forma autògrafa o per altres mitjans tècnics".»

I l'esmena transaccional a l'esmena 80, també del mateix Grup Socialista, proposa el següent text: «... pel testador, en forma autògrafa o per altres mitjans tècnics».

El Sr. PRESIDENT: I la 80, l'ha llegida? Les dues. Molt bé. Gràcies, senyor Secretari.

El Grup d'Iniciativa té l'esmena 79, a l'article 112. El senyor Nualart pot defensar-la.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena que nosaltres..., en el testament tancat, que entenem que és un testament especial que, a més, s'ha d'escriure pel mateix testador o bé per una persona al seu càrrec, entenem que aquest tipus de testament no el pot fer el cec o el qui no sàpiga o no pugui escriure, pel fet que sigui directe i important, el fet no solament d'escriure sinó, després, de llegir-lo.

I també agrupariem l'esmena 82, també en aquest sentit, a l'article 116, que nosaltres entenem que al qui no sap o no pot llegir, li llegiran el testament obert, per encàrrec seu, els dos testimonis, però que no podrà atorgar testament tancat.

Per tant, en coherència amb l'esmena que hem presentat, nosaltres demanàvem aquesta supressió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra? El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És una precisió que, d'alguna manera, nosaltres entenem que ja estava recollida a l'article 115. De tota manera, la votarem favorablement: és un aclariment que, fins i tot amb les modificacions que ha sofert l'article 115, arran de l'esmena coherent amb el Consell Consultiu, bo serà que hi hagi aquesta esmena en l'article.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Fem les votacions d'aquest bloc.

En primer lloc, podríem votar conjuntament totes les esmenes subsegüents a l'informe del Consell Consultiu, les esmenes de CiU —els *bis*. D'acord? Doncs es voten conjuntament aquestes esmenes.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació, es vota l'article 111, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, es vota l'esmena transaccional a la 78, a l'article 112.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat, aquesta esmena.

I a continuació, es vota l'esmena 73, del Grup d'Iniciativa... 79, vull dir.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es vota l'article 112, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, es vota l'esmena transaccional a la 80, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es votaran els articles 113, que ha quedat modificat només per la transaccional aprovada per unanimitat, i l'article 114, que no té cap esmena; 113 i 114.

Vots a favor?

(Des de la Mesa se sent una veu que diu: «Unanimitat».)

A continuació es vota l'article 115, segons el Dictamen. Hi ha una part que queda viva.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 116. Hi ha... (L'I. Sr. Camps i Rovira demana per parlar.) Digui, digui.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Els articles 116, 117 i 118 han desaparegut, senyor President, en funció de l'aprovació de les esmenes del Consell Consultiu.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord. No cal votar-los.

Fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i un minut.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, de l'I. Sr. Secretari Primer i de les I. Sres. Secretàries Tercera i Quarta. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i els lletrats Sr. Vintró i Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Justícia i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Estàvem en l'article 120, esmena 84, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem conjuntament l'esmena 83 —que no ha estat defensada—, la 84, la 87, la 88, la 89, la 92 i la 94.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Tot aquest conjunt d'esmenes fan referència a la supressió d'una forma de testament, el testament davant de rector. Aquesta és una qüestió que hem debatut molt en Ponència i també en Comissió, i, per tant, no és un debat nou; de fet, aquest debat es té des de fa molt temps, ja es discutia fa bastants anys si el testament davant de rector havia de... estava a la Compilació de l'any 60.

Nosaltres, el que creiem en aquests moments és que el teixit de relacions socials, jurídiques i, fins i tot, religioses, no és, evidentment, el mateix, i, per tant, el que seria el seu ús social o, fins i tot, el servei públic que pot representar aquest testament és més aviat limitat. Nosaltres, el que pensem, també, és que la figura del rector és una figura que ha entrat en una evolució molt clara; en el seu moment, en el moment que el testament davant de rector tenia una vigència, no hi ha dubte que la situació a Catalunya era molt diferent; el notari, en moltes zones, no hi era o tenia dificultats a arribar-hi, fins i tot les comunicacions eren molt diferents, a la major part de pobles hi havia rector i, per tant, complia una funció clarament diferenciada de la que avui dia pot ocupar.

Avui dia ens trobem que les comunicacions han avançat molt, que els notaris arriben o poden arribar a tot arreu i que de rectors, per sort o per desgràcia, no en queden. I, per tant, des d'aquest punt de vista, la funció que feia el rector, evidentment, no la pot fer avui; és a dir, aquest element de confiança que es donava en el testament davant dels seus feligresos, avui dia, evidentment, no es dona, perquè en la major part d'aquests pobles on es podia aplicar el testament davant de rector, no s'aplica.

Per tant, nosaltres creiem que, des d'aquest punt de vista, és una figura obsoleta, que va complir una funció històrica i que, en un moment que anem a fer un Codi de Successions, és important que aquest conjunt de figures que nosaltres considerem com a relíquia històrica, no apareguin ja en aquest Codi de Successions. Però, a més a més, hi ha una altra qüestió —que no hi ha dubte que també pot ser objecte de discussió—, que és la que fa referència a la confessionalitat de l'Estat: no hi ha dubte que se'n dirà, per part del portaveu de la majoria, que el Consell Consultiu, aquesta qüestió la va plantejar, que des del seu punt de vista no hi havia motius d'inconstitucionalitat, però, de totes maneres, nosaltres seguim creient que, igual que altres figures que s'han discutit avui, aquest matí, i es continuaran discutint a la tarda, es fa difícil, en la mesura que és un Estat aconfessional, aquest paper preponderant que se li pot donar al rector —que, indubtablement, pertany a una església determinada—, per tant, introdueix elements discriminatoris per a les altres esglésies.

Per tots aquests arguments, nosaltres demanarem la supressió del testament davant de rector.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Potser que faci el torn en contra després de les esmenes del Grup d'Iniciativa, si li sembla al senyor portaveu, eh?

Senyor Nualart, té la paraula, per defensar les esmenes del Grup d'Iniciativa als articles 120 i 121, que seran les esmenes 85 i 90.

El Sr. NUALART: 85 i 90. Bé, nosaltres, una mica en la mateixa línia que ha parlat el portaveu dels socialistes, nosaltres també demanem la supressió de la figura del testament davant de rector.

Abans ens ha dit, en la presentació de la Llei, el Conseller, que el testament davant de rector es mantenia per tres qüestions: una, com un servei públic; l'altra, era constitucional, i l'altra, que era voluntat de la persona que volia fer el testament.

Pel que fa al servei públic, abans també s'ha dit, —no sé fins a quin punt en aquests moments el testament davant d'un rector pot ser d'utilitat pública—: hem de tenir en compte que, en els pobles petits, si de cas, allà on s'han de fer aquests testaments, tampoc hi ha rector; si, realment, el que es busca és un servei públic, és molt més adient que fóra davant del secretari, per exemple, de l'ajuntament —si es volgués mantenir alguna figura o algun servei públic—; però, a més, havent-hi el testament hològraf, que es pot fer i que, a més, ara, en la situació actual... abans sí que hi havia gent, un tant per cent molt elevat, que no sabia llegir ni escriure i hi havia unes certes dificultats, ara, aquestes dificultats no existeixen i, per tant, és evident que es podria fer aquest testament hològraf. El fet que es digui que, en tot el Principat s'han fet cent setze —em sembla que són— testaments en un any, no vol dir res amb l'allau de testaments que es fan cada dia a totes les notaries, però, és més, de vegades, també aquest testament es fa per una tradició, però sense cap altre tipus de sentit i, a més, també s'ha d'anar després, posteriorment, al notari.

La qüestió de la constitucionalitat, si bé nosaltres vam demanar que el Consell Consultiu digués si era constitucional o no, diu, evidentment, que deixa llibertat al legislador de fer-ho i que està dintre de la línia constitucional, també diu que —en un paràgraf— que, de totes maneres, és una figura que es pot..., que s'entén que vagi cap a la seva extinció o que es pugui demanar aquesta extinció. El fet, doncs... no discutim el fet de la constitucionalitat, però entenem, de totes maneres, que el fet de ser l'estat no-confessional, el fet que es faci davant de rector no deixa d'entrar, sota el nostre punt de vista, en una certa contradicció.

Es diu que és voluntari, que només ho fa la persona que ho vol fer davant de rector, però és que per aquest motiu es podria fer davant de qualsevol altra persona o altra institució. Per tant, cap d'aquests tres raonaments ens serveix perquè es segueixi mantenint la figura o la institució del testament davant de rector. Però, a més, nosaltres hem parlat avui, sobretot en aprovar la Proposició no de Llei sobre la Defensa del Dret Civil Català, de la importància de la modernització d'aquest dret.

Durant moltes de les esmenes nostres, se'ns ha dit per part del portaveu de la majoria que ens podríem quedar sense dret civil si anem eliminant una sèrie d'institucions històriques del dret civil. Però jo el que diria és que si, realment, nosaltres no acomodem aquest dret civil català a la situació actual i seguim mantenint institucions que no tenen cap utilitat, de fet, també estem matant aquest dret. Si nosaltres estem mantenint un dret civil només amb unes institucions que no són utilitzables per cap dels ciutadans, en realitat estem fent nosaltres mateixos que aquest dret sigui un dret —diguem-ne—, a la llarga amb tendència a desaparèixer.

Per això creiem que també, no mantenir unes institucions d'aquest tipus, jo crec que afavoreix el dret civil català; no hem d'anar a buscar noves figures, hem d'anar al que en l'actualitat s'ha de regular i s'ha de legislar en aquests moments i no buscar figures —diguem-ne—, o institucions que no tenen cap utilitat.

Jo... per tot això és pel que nosaltres demanem la supressió del testament davant rector i entenem que amb això no es perjudica el dret civil català; si nosaltres hem de mantenir un dret civil català només en institucions com el testament davant de rector, el millor és que no tinguem aquest dret perquè amb aquestes institucions no farem una Catalunya del futur.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nualart. Torn en contra; té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No pujo a la «trona», senyor Sobrequés.

El Sr. PRESIDENT: Silenci, si us plau.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Pujo a la tribuna entre altres coses perquè..., jo havia portat bastants papers i no és massa còmode l'escó per estendre papers. I per què no? Per donar també una certa transcendència en aquest grup d'esmenes, perquè no se'ls oculta que sembla, en principi, anecdòtic o, fins i tot, es pot agafar amb una certa frivolitat el fet que el Grup de Convergència i Unió vulgui mantenir el testament davant de rector, en un estat aconfessional, en un estat modern, en unes institucions recobrades, a la Catalunya del segle XX on les comunicacions estan a l'abast, estan a l'abast de qualsevol i estan a l'abast amb una rapidesa i amb una evolució. Però, fixi's, vostè deia en l'última frase, senyor Nualart: «conservant aquestes institucions no farem la Catalunya del futur». Greu error, greu error.

Jo li parlava que el gran jurista, el senyor Mas Solench, parlava que el dret català és una barreja de quatre característiques fonamentals: el dret a la llibertat, al pactisme, al costum, a la flexibilitat. I aquestes quatre característiques van totalment imbricades fins al punt que el costum, aquella consciència tàcita que el poble utilitza un fet, usa un dret antigament conegut, antigament usat, és el que dóna...; Catalunya és la Catalunya del segle XXI, però també és el país dels mil anys d'història —no li vull fer propaganda institucional. No oblidí els mil anys d'història; no oblidí, per exemple, que una institució que vostès es volen carregar està en una làpida a la catedral de Tarragona des del segle II (*remor de veus*) i se segueix utilitzant! —i se segueix utilitzant—, i és un dret viu, és un dret viu; vostè diu: «Perdoni, s'han fet només 115 testaments, davant de rector, l'últim any»; i se n'han fet 3.821 des de l'any 76 a l'any 82.

Per què s'ho volen carregar? Per què? Per què impedir la possibilitat de donar una llibertat més al testador? Diu, no, davant de rector. I, per què no davant del secretari o del «cabo» de la guàrdia civil? Perquè el costum català és davant de rector. Perquè li agradi o no li agradi, aquest país, aquest país nostre, és un país d'inspiració cristiana, d'arrels cristianes, ens agradi o no ens agradi. I li ho dic jo. (*Remor de veus.*)

I aquesta tradició...

El Sr. PRESIDENT: Silenci.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: I aquesta tradició vol dir que hi ha una confiança en l'estructura de l'Església. I resulta que el testament davant de rector, senyor Nualart, senyor Abelló, està regulat en tres articles. I resulta que és potestatiu. I és potestatiu només en aquells casos que la demarcació no tingui notari.

Jo els demano un esforç d'imaginació. Els demano que contemplin la possibilitat que a la rodalia, al rere país, allà on es va a esquiar els cap de setmana, hi ha dimarts, dimecres, dijous i divendres que el notari no hi puja ni boig a fer un testament a un pobre vell que està dalt d'una muntanya en un territori ne-

vat! I només és el rector, quan puja de tant en tant, que és capaç de rebre aquest testament. Per què se n'han fet 115? Per què, per caprici?

Per què vol, vostè, suprimir aquesta possibilitat? Que li fa algun mal? Que és que l'obligaran, a vostè, a atorgar testament davant de rector? Que no s'ha llegit vostè que, per exemple, no cal que sigui catòlic, ni tan sols de confessió cristiana, per atorgar testament davant de rector? Ho sap, vostè, que un membre de l'Islam pot atorgar testament davant de rector, d'acord amb la regulació de la Compilació i del dret civil català? (*Remor de veus.*) Ho sap, que un ateu pot anar a atorgar testament davant de rector? Per què li vol impedir a aquest ciutadà, que no te cap confessió religiosa, que és ateu, que és de la secta panteista que vostè vulgui, que atorgui testament davant de rector, si es troba al Pallars Sobirà, o al Pallars Jussà, o al Camp de Tarragona, sense un notari a qui fer testament?

I aquest rector resulta que ha d'anar, després, fent un servei públic —fent un servei públic... Sap vostè perfectament que s'ha fet una enquesta en tots els bisbats i que aquests bisbats han protestat unànimement: «Tregui'ns de sobre aquesta institució. Per favor, tregui'ns de sobre aquesta institució, que només ens fot problemes». (*Remor de veus.*) I resulta que és un servei que presta el rector a la comunitat, del qual se'n voldria sostreure.

El Sr. PRESIDENT: Silenci! Crido a l'ordre, eh?

Segueixi.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Hi ha molts arguments, que s'ha dubtat sobre la... I vostès n'han dit pocs, d'arguments en contra, a favor de la supressió. La comissió jurídica assessora en va trobar més. Va parlar de la possibilitat o el dubte que hi havia sobre intervenció de persona no jurídica amb una complexitat com hi ha avui en disposicions testamentàries. Va parlar, fins i tot, que alguns canons, concretament els canons 562, 529 i 530 del Codi de Dret Canònic, poden anar contra aquest servei públic que presta l'Església. Es parlava, fins i tot, d'una dificultat, de pensar que el rector de localitats petites s'havia d'imbricar amb aquestes qüestions de dret privat. Es parlava, doncs, de la confessionalitat de l'Estat.

I s'arriba a la conclusió que no cal ni que sigui feligrès, no cal ni que tingui la confessió religiosa, la que vulgui.

Per tant, nosaltres trobem més raons a favor del manteniment. I no perquè el Consell Consultiu hagi dit que és constitucional; ja ho va dir, ja ho va dir en el Dictamen número 60, del 14 de febrer del 84!

Miri, sap què li dic? Em temo que aquest afer estigui una miqueta influït —i jo ho comprenc— per uns certs tics, per uns certs tics anticlericals. I aquests tics anticlericals són tan ridículs —són tan ridículs— com el clericalisme portat a les últimes conseqüències.

Quan no és cap privilegi, quan és un servei que fa l'Església, quan és absolutament voluntari, deixi, vostè, una institució... deixin, vostès, una institució que no els fa cap nosa.

D'alguna manera, els fideïcomisos, els heretaments, les reserves, els heretaments, els pactes familiars..., aprovarem, segurament, si vostès volen, una institució, com és l'article 151 i 152, que un privilegi antic de mil anys d'història que tenia el Pallars Sobirà podem estendre'l a tot Catalunya. Que és que haurem de fer aquesta fidúcia? En absolut! És una llibertat més.

Engrandim el dret; posem-lo al dia, però conservem, també, allò que ens és propi, que no fa cap nosa i que no costa un duro.

Gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Esmena 93, del Grup Socialista, a l'article 121. Per defensar-la, té la paraula l'illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. La donaríem per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Queda defensada. I la 95, del Grup d'Iniciativa, a l'article 122? També la dona per defensada. Moltes gràcies.

Esmena 124. No, esmena 98, a l'article 124, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, aquesta esmena, donat que parla del company i que fa referència a una qüestió que abans ja hem esmentat, la donaríem per defensada perquè plantejarem el tema quan parlem de la successió intestada.

El Sr. PRESIDENT: Sí. La vol sotmetre a votació, per això, eh? (*Pausa.*)

El senyor Camps vol parlar de les esmenes aquestes, els bisos, que vénen...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, és l'article... són unes esmenes, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: El 122.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Exacte: el 122 i el 124.

El Sr. PRESIDENT: I el 124 i el 128.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Són unes esmenes... La del 128 és diferent, però en tot cas, el 122 i el 124 —són les 96 bis i les 97 bis— són aquelles esmenes precautòries davant de la possibilitat que la competència estatal, respecte a la forma dels instruments públics, pogués vincular-nos a la redacció de les formes concretes que per l'atorgament, concretament en el testament davant de rector, aquestes formes poguessin contradir aquest principi de competència estatal.

Són unes esmenes, si vol vostè, *ad cautelam*, però que ens semblen oportunes per evitar qualsevol perill, qualsevol perill que hi pugui haver, que aquest codi pugui ser impugnat per aquesta raó.

Pel que fa a l'esmena 128 —perdó, a l'article 128— l'esmena 100 bis, aquesta és una altra temàtica, és la responsabilitat del notari davant d'un error. La responsabilitat professional del notari, per dir-ho d'una forma col·loquial.

Atès que aquest és un tema que també podria incidir en aquesta temàtica i que ja està regulat en el reglament notarial, creiem que la supressió d'aquest article no implicaria cap menysteniment per al codi que estem aprovant i, a més, salvaria aquesta possibilitat d'impugnació.

Amb això queda feta la defensa. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Procedirem, ara, a les votacions d'aquest bloc. En primer lloc, esmena 83, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 84, 87 i 88, del Grup Socialista, a l'article 120.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 54 en contra i 1 abstenció.

Ara se sotmet a votació l'esmena 85, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'article 120, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 53 vots a favor, 25 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 89, del Grup Socialista, juntament amb la 92, 93 i 94; conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

Acte seguit se sotmeten a votació les esmenes 90 i 95, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació els articles 121 i 122, segons el Dictamen. (*Remor de veus.*)

Sí, abans de votar... Votem només el 121.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 56 vots a favor, 25 en contra i 1 abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu a l'article 122, que serà la 96 bis.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 98, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 28 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten els articles 123 i 124... No, 123, en primer lloc, o es pot agrupar amb el 124, senyor...? (*Pausa. Remor de veus.*)

Primer votarem la 97 bis.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Es vota l'esmena 100 bis, que és a l'article 128. D'acord? També les subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

Ara cal votar els articles del Dictamen. Es poden votar conjuntament 123, 124 i 125?

El Sr. NUALART: No, senyor President, demanariem votació separada del 124.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé! Doncs, votem... Els votem tots menys el 123 i 125.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Ara es vota el 124, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

A continuació es votaran els articles 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133 i 134, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 135, esmena 101, del Grup d'Iniciativa. Té la paraula el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena de supressió, perquè nosaltres entenem que el que es vol regular és en el cas que hi hagi el trencament de la unitat familiar, i a més s'afegeix «amb una separació de fet». Per tant, el que no veiem clar és si existeix aquest trencament, perquè han de ser per les causes de la separació o divorci que regula el Codi Civil, perquè, a més, entre alguna d'aquestes causes, difícilment, si no hi ha una prèvia —per exemple, en causa de divorci—, una prèvia separació, no es podria portar a terme.

Per tant, jo crec que per coherència hi hauria d'haver la supressió de «per alguna de les causes que permeti la separació judicial del divorci». Sobretot, pensem que estem regulant en el cas d'una separació de fet i estem parlant de trencament de la unitat familiar. Evidentment, el que aquí no és fonamental és quina és la causa d'aquest trencament, sinó el fet que hi ha un trencament d'aquesta unitat familiar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Aquesta és una novetat a la Llei, precisament.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Que aquesta és una novetat en el Codi de Successions; és una presumpció, és una presumpció *iuris tantum*, evidentment trencable amb prova en contrari, que pretén que la institució, el llegat i altres disposicions ordenades a favor del cònjuge del testador es presumiran revocades en els casos de nullitat, divorci, separació judicial, separació de fet, trencament de la convivència marital...

Bé, escolti, com totes les presumpcions, són discutibles, però aquestes presumpcions que fa la llei, doncs, és creure que realment les disposicions atorgades a favor d'algú amb el qual s'ha trencat una convivència i que normalment —sigui per sentència, sigui per la raó que sigui—, i que normalment havia estat aques-

ta unitat familiar el motiu de l'atorgament testamentari, de l'atorgament de la disposició testamentària, bé, es presumeixen revocades. No té res més tan senzill com atorgar testament, ratificant-lo, perquè es trenqui aquesta presumpció; i en tot cas, no ens sembla pas tan greu i no entenem, realment, que s'hagi de treure la supressió que vostè demana.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem al 137, esmena 102, del Grup d'Iniciativa. Senyor Nualart, té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta és una d'addició, i aquí no fem la modificació com en altres esmenes sobre el temps, el període de temps, siguin més anys o menys anys.

El que sí que nosaltres demanem, i sobretot en aquest cas, és que comenci a comptar el temps a partir que queda descobert, en el supòsit que hagués romàs ocult en perjudici de les persones en ells instituïdes. És evident que aquest temps nosaltres entenem que hauria de començar a comptar a partir que es troba, si hi ha hagut una mala fe, quant al fet d'amagar-ho; i això són unes qüestions jo crec que importants, perquè, de les altres maneres, si només diem «als cinc anys», sobretot en aquesta qüestió, en realitat no donàvem cap seguretat jurídica en cap concepte.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra, senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Vejam, l'article 137 diu el següent: «Els testaments i codicils hològrafs caducaran si no s'adveren i protocolitzen dintre del termini de cinc anys comptats des de la mort del testador», i l'esmena pretén que aquest termini fix, precís, clar i segur sigui substituït per un altre, que va «des que hagi estat descobert, en el supòsit que hagués romàs ocult, en perjudici de les persones en ells instituïdes». Bé, aquí hi ha un dubte: a qui protegim? Protegim l'hereu o vetllem per la seguretat jurídica? Doncs, miri, ens inclinem per l'últim, ens inclinem per la seguretat jurídica, precisament. Perquè si resulta que el testador ha de córrer el risc aquest... Estem parlant d'un testament hològraf, i el testador sap que corre amb aquest risc i, per tant, la seguretat jurídica implica que tinguem un termini clar, segur. No podem estar a l'expectativa que es trobi o..., és un termini massa imprecís, senyor Nualart, com per poder-l'hi acceptar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Socialista, a l'article 138, manté l'esmena 103. Per defensar-la, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaria l'esmena número 103. Nosaltres demanem la supressió d'aquest article, en coherència amb el que després desenvoluparem quan parlem dels hereus de confiança, en què demanem la supressió d'aquesta figura, i per tant, en aquest article, evidentment, com que ja parla d'aquesta qüestió, nosaltres, en aquests moments, el que demanem és la supressió de l'article.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra, el senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: El farem quan el senyor Abelló vulgui explicar-nos per què vol suprimir els hereus de confiança. Mentrestant, hi votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Esmena 105: és d'Esquerra Republicana, que ha estat retirada.

106, del Grup Popular, a l'article 142. El senyor Perea té la paraula.

El Sr. PEREA: Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. Moltes gràcies. Esmena 108, del Grup Socialista, i pot seguir amb totes les següents: 109, 110, 111, 112, 113 i 114, si li sembla bé al senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Defensaria...

El Sr. PRESIDENT: La Presidència no li imposa que les agrupi.

El Sr. ABELLÓ: Defensaria la 108, la 109, la 110 i la 111.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: La primera d'aquestes esmenes fa referència a introduir la paraula «company»; ja hem quedat que després, quan parléssim de la successió intestada, en parlariem.

La segona d'aquestes esmenes, en concret la 109, fa referència a la supressió del rector autoritzant; evidentment, ja fa un moment hem iniciat, o ja hem tingut el debat sobre aquesta figura i, per tant, en coherència amb el que hem defensat anteriorment, nosaltres demanem la seva supressió.

Les altres dues esmenes fan referència a l'addició de nous paràgrafs en aquest article. Un primer d'ells fa referència a això que nosaltres diem que «no es podrà disposar a favor del religiós que hagués assistit el testador durant la seva darrera malaltia, ni dels parents d'aquell fins al quart grau de consanguinitat, ni de l'orde religiós o comunitat a què aquell pertangués».

Nosaltres creiem que és important que hi hagi aquesta qüestió en aquest punt i que la figura del religiós també entri, des del punt de vista, a altres qüestions que hi han en aquest Codi. En aquest Codi també es parla que no es podrà disposar a favor del notari, dels testimonis, dels facultatius, dels experts intèrprets, i per tant nosaltres voldríem que des d'aquest punt de vista també hi entrés la figura aquesta. En aquest cas, hem arribat a una transacció i, per tant, nosaltres retirariem l'esmena a favor de la transaccional.

I la darrera d'aquestes esmenes fa també referència a l'addició d'un quart paràgraf, que parla que el testador no podrà disposar a favor del seu tutor abans de l'aprovació dels comptes definitius de la institució. Nosaltres creiem que també és important que en aquest paràgraf, quan es parla d'aquestes qüestions, es contempli aquesta figura, perquè nosaltres creiem que és un element de seguretat jurídica.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra, el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Pel que fa al tema de la parella de fet, ja anunciem que farem el torn conjuntament amb totes les altres esmenes.

Pel que fa al tema de la introducció del rector autoritzant, és un tema ja debatut fins al punt que, havent estat debatut, interpretaria que aquesta esmena ha decaïgut.

Pel que fa a l'esmena 110; és a dir, la causa d'indignitat del religiós que assistia el testador en la seva última malaltia, estem contents de la transaccional a què hem arribat, i n'estem contents, senyor President, perquè aquest..., el tic una miqueta anticlerical catòlic que hi havia en aquesta esmena queda subsumit

en una genèrica apel·lació als ordes, comunitats, confessions i institucions religiosos. En l'exercici professional ens hem trobat moltes vegades, i últimament, que no és aquell antic capellà de novella del segle XIX que influïa en el testador, ens hem trobat amb institucions religioses, amb gurus, que són realment a vegades beneficiaris i interessats, de sectes i ordes, i aquesta esmena realment em sembla molt important.

Pel que fa a l'esmena 111, hi estem totalment d'acord i la votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Prego al senyor Secretari que doni lectura a l'esmena transaccional de la 110, del Grup Socialista.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional que presenten els grups parlamentaris sotasignants al Codi de Successions per Causa de Mort en el Dret Civil de Catalunya, que implica la retirada de l'esmena 110, del Grup Parlamentari Socialista: "No es podrà disposar a favor del religiós que hagués assistit el testador durant la seva darrera malaltia, ni de l'orde, comunitat, institució o confessió religiosa a la qual aquell pertanyés".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Passem a l'article 112, esmena 169, del Grup Socialista. No, esmena 112 al capítol quart, senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament l'esmena 112, la 113 i la 114.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Fonamentalment, aquí estem davant d'una esmena de supressió, en concret, sobretot la que fa referència a la 114, de tot l'article que fa referència a la institució d'hereu per fiduciari.

Crec que al llarg del debat s'ha començat a apuntar la diferència que ens separa del Grup de la majoria quant a aquestes qüestions. A nosaltres el que ens preocupa és que aquestes institucions tot i que no els neguem la seva tradició jurídica i la llibertat de testar que es dona en tots aquests casos, és la preocupació, moltes vegades que tenim en conèixer quina és la vertadera llibertat del testador, en la mesura que, mitjançant aquestes figures, hi han persones contraposades.

Avui dia, que la figura del notari està present a tota la nostra societat, creiem que algunes d'aquestes figures, com en concret la que en aquests moments estem plantejant, tenien molt més sentit en una societat de tipus rural i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres pensem que en aquests moments aquesta qüestió que en aquests moments se'ns planteja en aquest article, nosaltres demanaríem la seva supressió.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra el senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. És respecte a la institució d'hereu per fiduciari. Jo comprenc perfectament que, dintre la filosofia, doncs, que defensa el Grup Socialista, molt legítimament no vulguin que qualsevol interposició entre el causant i l'hereu sigui considerada nefasta.

Ara, què és el que diu l'article 151 i 152? Doncs, miri: «El cònjuge podrà instituir hereu el descendent que el seu consort sobrevivent elegeixi entre els fills comuns i llurs descendents»; és a dir, es dona la possibilitat que el cònjuge sobrevivent digui —ah! premort—: en edats molt menors —per exemple— no sé com em sortiran els fills, jo tinc plena confiança en la meva dona, en

el meu marit i, per tant, designo que la meva dona o el meu marit que em sobreviu, un cop aquests fills menors arribin en una edat en què es pugui... no de la majoria d'edat, sinó que es pugui contemplar com em surten, faci hereu a qui li sembli. Aquesta és una fidúcia, si vostè vol..., home!, a vostè no li agradarà, no ho faci; aquesta és la gran llibertat... vostè m'acaba de donar la raó amb el seu gest, senyor Abelló, no ho faci, no ho utilitzi, mai vostè en el seu testament doni fidúcia a la seva dona perquè si vostè premort, ella digui qui seran els seus hereus, ara, no impedeixi la possibilitat que algú ho faci, és una especialitat del dret civil català absolutament nostra, que no s'utilitza; vostè no ho utilitza, felicitats!, no hi té cap obligació.

Fixi's bé, encara és pitjor l'article 152. A l'article 152 la fidúcia no és en el consort sobrevivent, és en els dos parents més pròxims, un de línia materna i un de línia paterna. I a sobre, aquesta especialitat, que era gloriosa en el Pallars Sobirà, l'estem a tot Catalunya; és a dir, no és exactament la magnífica però molt a la vora; Sort és a la vora de la Vall d'Aran. (Rialles.) És aquí, doncs, aquí, el Pallars Sobirà està a la vora del Conseller senyor Subirà i a la vora de la il·lustre Diputada, magnífica Diputada senyora Pilar Busquets.

Bé, en tot cas, aquesta facultat d'hereu fiduciari a través de dos parents més pròxims, que és realment una fidúcia que fa una certa por pensar que el cunyat i el sogre puguin designar l'hereu, bé és una llibertat més del testador, no ens sembla oportú suprimir-la, qui no vulgui que no l'utilitzi.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup d'Iniciativa manté cinc esmenes en aquest article o sis esmenes, per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President el que passa...

El Sr. PRESIDENT: 115, 116, 117, 118, 119 i 120.

El Sr. NUALART: ... el que passa que —com hem dit abans— les esmenes 115, la 116, la 117, la 118, la 119, la 120 fan referència a la parella de fet i, en parlarem quan parlem de la intestada.

El Sr. PRESIDENT: Vol que es votin, no?

El Sr. NUALART: Sí, sí, vull que es votin.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, moltes gràcies. Passem a l'article 152 esmena 121, 122 i 123, del Grup Socialista; senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem conjuntament aquestes esmenes. De fet el senyor Camps ja ens... quasi ja ens ha donat els contraarguments en la mesura que també en aquest article el que es pretén és que una facultat que actualment està reservada a les persones amb veïnatge local a poblacions del Pallars Sobirà on regeix aquest costum, mitjançant... —fins ara la Compilació només ho tenia en compte en aquesta comarca—, que es pugui fer en el conjunt de Catalunya.

Nosaltres el que volem és, precisament, el contrari, que la Compilació es quedi com està, que mitjançant aquesta ja que s'institueixen hereu aquells dels seus fills que elegeixin els dos parents més pròxims, evidentment, si és un costum d'una comarca determinada, que continuï en la mateixa comarca.

No acabem d'entendre que un costum local es traslladi en el conjunt del país i, em sembla que en general en el conjunt de la Compilació i d'aquests codis que anem aprovant en aquest moment, i de les lleis especials no hi ha gaires precedents, tot és

més aviat a l'inrevés i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres el que fem és dir que la Compilació es quedi com està i que, per tant, en conseqüència amb això, demanem la supressió d'un article i presentem tot un conjunt d'esmenes per conservar-la en aquest sentit com està.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Vol fer el torn en contra ara o quan hagin parlat els del Grup d'Iniciativa, que també tenen dues esmenes en aquest article? Doncs, el senyor Nualart té la paraula per defensar l'esmena 124 i 125.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Pel que fa a l'esmena 124, el mateix que hem dit abans, fa referència als membres de la parella de fet; i pel que fa a la 125, una mica el que estàvem discutint ja aquest matí, és una qüestió de termini: nosaltres entenem que cinc anys són molts per fer aquesta elecció i, que aleshores entenem que amb tres anys és més que suficient i, per tant, és per això que fem aquesta esmena de modificació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: En gran part el torn en contra ja estava fet en l'anterior article i ja he anunciat, també, que aquesta possibilitat de fidúcia a favor del cònjuge supervivent en l'article 152 s'ampliava, s'ampliava —millor dit— fins i tot amb preferència, sense haver-hi una crida en el consort supervivent es pot passar a la possibilitat de donar la fidúcia als dos parents més pròxims.

Bé, ja està feta la defensa; i, pel que fa a estendre aquesta possibilitat, que competia als ciutadans enveïnats al Pallars Sobirà, a tot Catalunya; bé, ens sembla que és una possibilitat més, facultativa i que, per tant, pot ser utilitzada no únicament en aquesta comarca, sinó arreu de Catalunya i aquesta és una possibilitat que fa tot un cos de dret civil nacional català, i no ens sembla pas que hagi de ser una cosa limitada en aquesta comarca.

Pel que fa a les esmenes d'Iniciativa, del tema de la parella de fet ja n'hem parlat; i el tema d'allargar el termini per a l'elecció d'aquesta fidúcia, —escurçar-lo—, a mi em sembla que el termini de cinc anys ja és bo i es dona més llibertat i, a més a més, té una certa coherència —com deia vostè, d'alguna manera tenia raó— amb els terminis que s'han marcat a tot el Codi, si toquéssim aquest ara, ens quedaria una miqueta desfasat.

Hi ha una esmena, la 123, del Grup Socialista, que curiosament no volen la institució, però, en canvi, modifiquen i que ens sembla acceptable, no sé si vostè hi té interès, senyor Abelló, però em sembla que la fórmula aquesta «per a regir la casa», aquesta esmena d'addició és important en aquesta institució, precisament, que vostè vol suprimir i, per tant, si ens ho permet, li acceptaríem.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a la secció següent, esmena 126, del Grup Socialista, per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, defensaríem conjuntament les esmenes 126, 127, 128, 130 i 131.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: En aquests moments entrem en una altra secció que fa referència als hereus i legataris de confiança; de

fet el debat sobre aquestes qüestions ja l'hem iniciat; en aquest cas, el Codi, del que parla és que l'herència de confiança no és sinó una institució d'hereu feta per via confidencial, ja que el vertader successor del testador no és l'hereu de confiança, sinó el tercer. Per tant, des d'aquest punt de vista, resta ocult fins que s'hagin de lliurar els béns hereditaris.

Per tant, és evident que nosaltres el que creiem és que avui dia en la línia del que havíem plantejat en anteriors esmenes, no té gaire sentit aquesta institució, per molt que el portaveu de la majoria, evidentment, ens planteja sempre la llibertat de testar, la possibilitat que hi hagi en el Codi de Successions quantitat de figures que hi donin moltes possibilitats, el que no sembla tan lògic és que hi ha tot un conjunt —i jo crec que estem en un d'aquests casos— en què aquestes institucions no tenen gaire sentit en la mesura que no són tot sovint aplicades i que, en certa manera, no hi ha dubte que el paper, precisament, del notari —del qual parlàvem abans— a la nostra societat és molt més present i, per tant, les garanties que és el motiu, evidentment, de preocupació de conèixer la vertadera voluntat del testador, són més fiables, evidentment, mitjançant els testaments notariais.

Per tant, des d'aquest punt de vista, és evident que s'invoca la tradició jurídica, el principi de llibertat de testar, però evidentment, no hi ha dubte que la manera també real que aquesta llibertat sigui molt concreta, és que es respecti —com deia abans— aquesta voluntat del testador i no creiem que, precisament, aquesta figura sigui la més indicada per aconseguir aquest principi de llibertat de testar.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra, el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Els hereus i legataris de confiança: aquesta, senyor President, senyores i senyors diputats, és una institució típica del dret català, no existeix en el Codi Civil, i no vull dir que aquesta fos ja una raó per acceptar-la; però fixi's: «El testador podrà instituir o designar hereus o legataris de confiança persones individuals perquè donin els béns concrets, la destinació que els hagi encomanat confidencialment», senyor Abelló, vostè no s'ha trobat mai que hi ha un testador que no ho vol dir al notari, que ni tan sols ho vol dir amb un codicil, que aquesta joia, aquest bé concret s'entregui en aquella persona confidencial i aquesta és la seva voluntat, no es pot imaginar una sèrie de casuística que existeix en la vida real, constantment, que no vol el testador que els seus hereus sàpiguen que aquella joia, que aquell bé, que aquella quantitat de diners va a una destinació concreta i determinada i que ho diu confidencialment i que ell en respon. El legatari de confiança fa inventari, ho explica i és considerat hereu, i dona la destinació que confidencialment li ha dit el testador.

A mi em sembla una institució no solament no obsoleta, sinó que és dia a dia. Jo, personalment, he estat legatari de confiança en quatre ocasions. A mi em sembla que no es pot acceptar aquesta supressió i els demano formalment que retirin aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 187, no... a l'article 157, esmena 132, també del Grup Socialista. Senyor Abelló, té la paraula per defensar-la.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament la 132, la 133, la 134 i la 135. Aquest és un conjunt d'esmenes, de fet, en les quals no hi ha diferències substancials amb el Grup de la majoria; es tracta d'una diferent reordenació, en la mesura en què nosaltres suprimim el segon paràgraf de l'article 157 per passar-lo al 158 com a esmena d'addició, que considerem que, des del punt de vista de reordenació jurídica, és més correcte, i el mateix succeeix amb les esmenes 133 i 134. I, finalment, l'única en què hi ha una petita modificació és en la que fa... a l'esmena 135, en la qual el Projecte ens parla que «l'hereu instituït sota condició suspensiva podrà demanar la possessió provisional de l'herència.» Nosaltres el que parlem és que «podrà demanar l'administració de l'herència amb els mateixos drets i obligacions que la Llei preveu respecte als administradors dels béns de l'absent.»

Per tant, des d'aquest punt de vista, no hi han excessives diferències amb el Projecte de Llei, i es tractaria d'una reordenació del mateix Projecte. Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Resta l'esmena 129, del Grup d'Iniciativa. Senyor Nualart, pot defensar-la?

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Jo crec que aquesta esmena serà acceptada pel Grup de la majoria i sobretot perquè he escoltat el senyor Camps parlar, sobretot, de la llibertat en el moment de testar les persones, en el moment d'acceptar, i nosaltres el que pretenem amb aquesta esmena és que el legatari de confiança, si se li assigna una quantitat a percebre per la seva administració, sí, que es cobri i s'accepti, però que, en el cas que no es determini, no hi hagi cap quantitat de cobrament pel valor de l'herència o del llegat en els objectes del testament.

Heu dit abans que havíeu sigut quatre vegades... actuat com a legatari de confiança. Sabeu que normalment el legatari de confiança es fa de manera gratuïta; vull dir que, realment, no hi ha una qüestió onerosa, sinó que és per aquesta... aquesta confiança.

Jo crec que aquesta administració no ha de tenir aquest 10%; crec que és important; crec que és la llibertat d'acceptar-ho, o no, —el que hem estat parlant fins ara— i, per tant, jo entenc que aquesta esmena serà acceptada.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra; el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Bé, pel que fa a les esmenes socialistes que..., és un tema d'ordenació d'esmenes en què realment no seria massa greu acceptar-les o no, però ens sembla que el text té la seva coherència tal com està i que no voldríem, en absolut, doncs, que trontollés l'ordenació que actualment hi ha per l'hermenèutica pròpia del mateix Codi de Successions i per això no l'acceptarem, però sense fer-hi massa passió.

Pel que fa a l'esmena del Grup d'Iniciativa. És clar. Senyor Nualart, li ho torno a dir: sembla mentida que vostè sigui advocat! Perquè, és clar, ens està fastiguejant, vostè! Als legataris de confiança, si el testador no aprova una altra cosa, se'ls assigna un 10% com a... a part que poden rescabalar-se de les despeses, se'ls assigna els honoraris d'un 10%. Per què vol anar contra això?

Certament moltes vegades els legataris —aquest és un tema menor, hi estem d'acord; és un tema menor—, però —i no sé si en

comptes d'un 10, si fos possible i vostè volgués una transacció, que en comptes d'un 10 fos un 7—, però normalment els legataris de confiança —estem parlant que són dos o tres normalment—, tres, un 10% del... en fi, no em semblen uns honoraris excessius. I a mi em sembla que és lògic que cobrin.

El fet que moltes vegades els legataris de confiança —com els marmessors— ho fem de franc, és un costum que no s'hauria d'estendre. Estem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Procedirem a votar aquest bloc d'articles i esmenes que s'han debatut.

En primer lloc votarem els articles que no tenen esmenes, que són els següents: 136, 139, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148 i 149. Conjuntament.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Se sotmet a votació l'esmena 101, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 48 en contra i 18 abstencions.

A continuació es vota l'article 135, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Es vota l'esmena 102, del Grup d'Iniciativa, a l'article 137.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 18 abstencions.

Es vota l'article 137, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Esmena 103, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 49 en contra i 8 abstencions.

A continuació es vota l'article 138, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

A continuació es voten les esmenes 108, 109, 110 i 111, del Grup... no, 108, 109 i 111; la 110 no perquè hi ha una transaccional del Grup Socialista.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Perdoni, senyor President, hauria de demanar la 111 separada perquè la votem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, doncs... 108 i 109, en primer lloc.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la 110 i, podem votar la 111 conjuntament?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, senyor.

El Sr. PRESIDENT: ...doncs, conjuntament amb la 111.

Vots a favor?

Aquestes dues esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació es vota l'article 150, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 i 120, del Grup Socialista.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Ah! no..., no, no, no!. Són: 112, 113 i 114, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 17 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, perdoni. Per nosaltres es podria votar conjuntament fins a l'esmena 131, en un sol bloc, exceptuant l'esmena 123, que votarem favorablement. Si ho desitgen.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Que podríem votar fins a la 131, fins a l'esmena 131, tot en un sol bloc; es tracta dels mateixos temes, bé, no dels mateixos temes, però temes ja debatuts i conjunts, vull dir...

El Sr. PRESIDENT: Són de dos grups diferents, eh?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, sí... i de diferents articles; si ho desitgen.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Abelló hi té alguna observació a fer?, no? Doncs votarem conjuntament des de la 115 a la 131.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Exceptuant-ne la 123.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, menys la 123... (*Remor de veus.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Es vota l'esmena 123, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 151, segons Dictamen, i 152, també.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Fins al 156 es podria votar, potser, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: 151, 152, 153, 154, 155 i 156, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat... Aquests articles han quedat aprovats per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Esmena 132...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: De l'esmena 132 a l'esmena 140 formen un sol bloc, que és un tema d'ordenació d'esmenes; per a nosaltres no..., es podrien votar conjuntament; és un sol tema.

El Sr. PRESIDENT: El que passa és que no s'han defensat; això ho hauria de parlar...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, no; sí que s'han defensat.

El Sr. PRESIDENT: No. Fins a la 140? Ha defensat fins a la 140, vostè, senyor Abelló?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Concretament, la 140 està retirada; però la 139..., fins la 139.

(*L'I. Sr. Abelló demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. ABELLÓ: No, no; jo he defensat, senyor President, fins a la 135 —diria jo.

El Sr. PRESIDENT: Exacte. Jo, és el que tenia anotat, de manera que...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Bé, és també ordenació d'esmenes, eh?

El Sr. ABELLÓ: Sí. No, no...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És el mateix, eh? Ah, d'acord, d'acord.

El Sr. ABELLÓ: Ja, ja. Bé, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: No, no, esperi.

El Sr. ABELLÓ: Ah!

El Sr. PRESIDENT: Procedirem a votar aquestes: 132, 133, 134 i 135, socialistes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Votem l'article 157, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 157 ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Passem a l'article 158. Esmena 136, 137 i 138, del Grup Socialista; per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaria conjuntament l'esmena 136, 137, 138, 139 i 141.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. ABELLÓ: Les primeres d'aquestes esmenes, menys la 141, estan en la línia de les defensades anteriorment; es tracta d'una reordenació de dintre de la institució d'hereus sota condició i termini i, per tant, no hi ha diferències substancials amb el Grup de la majoria.

Respecte a la darrera d'aquestes esmenes, en concret la que fa referència a la supressió de l'article 166, ens trobem amb un

article que del que parla és dels béns objecte de disposició per a sufragis i obres pies que s'hagin fet indeterminadament i sense especificar la seva aplicació. Nosaltres, el que demanem és la supressió per alguns motius; en primer lloc, perquè estem convençuts que aquestes disposicions a favor dels pobres en general o «per a sufragis o obres pies» —com diu l'article— creiem que no són pròpiament modals i, per tant, des d'aquest punt de vista, no entenem què fan dintre d'aquestes disposicions.

En segon lloc, així com en altres articles queda molt clar quina ha de ser la participació de la Generalitat, en aquest article no creiem que estigui del tot justificada la participació, en els béns, de la Generalitat. Podrien anar destinats a l'Ajuntament o a algun altre tipus d'institució. I, per tant, des d'aquest punt de vista tampoc hi estaríem d'acord.

I, finalment, la darrera qüestió, que per a nosaltres segurament és la que té més importància, és que, en el cas d'aquests sufragis que... quan s'hagin fet indeterminadament, caldria parlar precisament en aquest article de confessió religiosa. Nosaltres creiem que aquesta accepció més que de l'Església, així, en general, s'adiu més, precisament, a la nova situació constitucional i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres, si hi hagués algun tipus d'esmena que anés en aquesta línia, hi estaríem d'acord.

El Sr. PRESIDENT: Hi és aquesta esmena. Senyor Camps, pot fer el torn en contra.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, senyor President. Precisament per recordar que a l'esmena de Convergència i Unió, la número 15, que deu correspondre...

El Sr. PRESIDENT: A la 143 bis.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Exacte... 143 o 142 bis?

El Sr. PRESIDENT: 142 bis.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: A la 142 bis es parla, senyor Abelló, de: «Correspondrà a l'Església o confessió legalment reconeguda a la qual pertanyia el causant per als dits sufragis per atendre les seves necessitats i l'altra meitat a la Generalitat de Catalunya...»

Si el testador pertanyia a una confessió religiosa no reconeguda legalment..., és a dir, estem parlant, estem parlant, ampliem el tema de sufragi-obres pies no únicament a l'Església, sinó a la confessió religiosa a la que pertanyés, en fi, el testador en aquest cas, el causant.

I si el causant no pertanyia a una confessió religiosa degudament reconeguda, per tant, constitucional, la meitat que hauria correspost a aquesta confessió religiosa acreixeria la Generalitat. Home, i per què la Generalitat? Doncs, miri, i per què amb successió intestada a Castella hereta en quart lloc, a falta de fills, pares, cònjuges, hereta l'Estat?, i per què a Catalunya, amb successió intestada, a manca de fills, cònjuge, pares i germans —collaterals, vull dir— hereta la Generalitat? Doncs, perquè és, perquè és així, perquè és la disposició. Que no podria heretar el consell comarcal? Potser sí, però sembla lògic..., o l'ajuntament?, però sembla lògic que hereti l'Estat perquè així es disposa en la presumpció de successió intestada. I aquesta presumpció és vàlida, especialment, quan genèricament es deixa en aquest article a obres pies, a sufragi per als pobres.

Per tant, és la Generalitat que ho destina, no pas capriciosament, sinó en la fórmula que el mateix article indica, és a dir, per subvenir unes necessitats concretes i determinades de la zona, de la comarca d'allà on es trobava aquest causant.

Em sembla que la solució és bona, aquesta solució transaccional, i demanaríem el vot favorable.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Ai!, senyor Camps. El Grup d'Iniciativa té esmenes a aquest article 166: la 142; sí, hi ha una transaccional...

El Sr. NUALART: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: ...que ara llegirà el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional que implica la retirada de l'esmena 142, del Grup Parlamentari d'Iniciativa. Proposa el següent text: "Correspondrà a l'Església o confessió legalment reconeguda a la qual pertanyia el causant per als dits sufragis i per atendre les seves necessitats i l'altra meitat a la Generalitat de Catalunya perquè el destinatari..., perquè el destini a fins benèfics del domicili del difunt o d'abast més general; si el testador pertanyia a una confessió religiosa no reconeguda legalment la meitat que li hauria correspost acreixerà la Generalitat"».

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Observarà... Perdó, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: ...senyores i senyors diputats, que coincideix amb l'esmena coherent amb la del Dictamen del Consell Consultiu, l'esmena transaccional. I a la mateixa esmena transaccional ja es diu que s'articula d'aquesta forma subsidiàriament en cas que no fos acceptada l'altra esmena; és a dir, que valgui la congruent amb el Consell Consultiu, valgui la transaccional amb la... És la mateixa.

El Sr. PRESIDENT: Bé, això ho diran amb els vots, eh?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: A efectes de votació conjunta, fins i tot.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Anem a l'esmena 146, del Grup Socialista, a l'article 178; el senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. És una esmena de modificació, en concret ja hem entrat en les substitucions hereditàries i estem parlant de la substitució exemplar. En el Projecte de Llei se'ns parla de «capacitat mental»; nosaltres creiem que és més coherent amb el que és el conjunt del Projecte de Llei parlar, precisament, de la que inclogui «la natural per a testar»; no és un..., no és que hi estiguem en contra del conjunt d'aquest paràgraf, sinó que, simplement, seria la substitució de «la natural per a testar».

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. A l'article... Vol fer torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No. Hi estem d'acord, senyor President, amb el senyor Abelló; hi votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, l'esmena 147, també del Grup Socialista, a l'article 212; té la paraula el senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Per anunciar que defensaríem la 212 i retirariem la... Perdó, la 147, la defensaríem i retirariem la 148.

Aquesta esmena 147, que fa referència a l'article 212, dels fideïcomisos, quan estem parlant dels seus efectes mentre estigui pendent... La nostra esmena el que fa és conservar la formulació que en aquests moments està a la Compilació, en concret, a l'article 183, i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que és més exacte i, des d'aquest punt de vista, la qües-

tió que en aquests moments, quan s'està desenvolupant el Codi de Successions, aquest segon paràgraf ha desaparegut; nosaltres creiem que és un paràgraf prou important que explica algunes qüestions que haurien d'estar en aquest article i, per tant, l'únic que fem és recuperar el que és en aquests moments la Compilació i posar-ho com un nou segon paràgraf.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Vol fer torn en contra, senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. Certament l'esmena propugna retornar a l'article —si no ho recordo malament— el 183 de la Compilació. Ens sembla que la supressió d'aquest paràgraf flexibilitza més, en fi, tot el tema dels fideïcomisos i ho votarem en contra, nosaltres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Passem a l'article 224; esmena 149, 150..., i 150, del Grup d'Iniciativa. Té la paraula el senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Per anunciar que retirarem les esmenes 149, 150 i 151.

I pel que fa a l'esmena 152 és, simplement, una modificació que crec que clarifica el fet que nosaltres proposem la modificació que la prohibició de la trebellànica sigui..., que sigui feta per escrit. En el text del Projecte parla de «fet amb paraules expresses i no altrament»; creiem que queda més clar dir, taxativament, que «s'ha de fer per escrit».

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra, senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Retirades les esmenes 149 i 150, queda la 152, només.

El Sr. PRESIDENT: Exactament.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Bé, és clar, la menció aquesta que s'ha de fer per escrit és molt òbvia, perquè si la quarta..., la prohibició de la trebellànica s'ha de fer en un testament o, en un testament..., o bé en un heretament, és que no es pot fer testaments verbals i heretaments verbals, s'ha de fer per escrit. Per tant, és molt obvi, no hi ha possibilitat de prohibir la trebellànica de paraula. Per això hi votarem en contra sense fer-hi massa força, però, bé, és que és una obvietat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. A l'article 240 hi ha l'esmena 153, del Grup Socialista. El senyor Abelló pot defensar-la.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem aquesta esmena. És una esmena de modificació. En el text del Projecte de Llei es diu que: «dins el termini, el fiduciari i els seus hereus alleguen algun dels drets a què fa referència l'article 243 i n'assenyalen l'import» i, per tant, diuen que en aquests casos podran retenir la dita possessió.

Nosaltres el que fem és modificar, i el que demanem és que requereixin notarialment al fideïcomissari de la constitució d'un dret de retenció, de conformitat amb la Llei, per alguns dels crèdits. Estem parlant dels efectes del fideïcomís en el moment, precisament, de la seva delació, i creiem que aquesta fórmula que introduïm nosaltres, sense plantejar greus problemes al que en aquests moments és l'article 240 d'aquest Codi, ajuda precisament en el sentit d'aquesta esmena de modificació a donar-li més consistència.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra: el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. És que estem d'acord amb el Grup Socialista, però com que... —i la votarem favorablement—, però com que era l'última intervenció en aquest gran capítol dels fideïcomisos voldria dir que aquella institució de la làpida dels segles II i III de Tarragona era el fideïcomís. Per tant, llavors que no recordava... Diu: «No, és que està en una làpida». Imagini's: està en una làpida dels segles II i III, i és el fideïcomís, i fins i tot vostès en volen el manteniment. Vol dir que no perquè estigui en una làpida no s'ha de mantenir.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Procedirem a les votacions d'aquest bloc d'articles i esmenes.

En primer lloc votarem els articles que no tenen esmenes, que són els següents: 159, 160, 161, 164, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176 i 177; 179 fins al 211; del 212 al 215; del 217 al 233; 235 al 239; i 241 al 265. Tots aquests articles no tenen esmenes i es votaran conjuntament. M'han seguit, senyors portaveus?

Doncs, es procedeix a la votació d'aquests articles.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Votem ara l'esmena 136, 137 i 138 del Grup Socialista. Es pot votar, també, la 139 i la 141, conjuntament?

Doncs, es voten aquestes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 13 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions.

A continuació es voten els articles 158, 162, 163 i 166, segons el Dictamen.

Es poden votar...?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Perdó, senyor President. Hi ha l'esmena del Consell Consultiu que coincideix amb la transaccional, per votar amb la 166.

El Sr. PRESIDENT: Ah, no. És veritat. Sí, d'acord. Doncs, votem 168... 158!, 162 i 163.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional a la 142, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Per consegüent, senyor Camps, no cal votar la... (*Remor de veus.*) Com?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Crec que queda un trosset de text de Dictamen de l'article 166. No?

El Sr. PRESIDENT: Vostè ha dit que era indiferent un o altre. Hem aprovat la transaccional.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Ah, no. És clar, em referia a text del Dictamen de l'article 166. Perdoni.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs passem a votar el text del Dictamen del 166.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a la votació de l'esmena 146, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 147, del Grup Socialista, a l'article 212.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 13 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Votem l'article 212, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

A continuació votem l'article 216, segons el Dictamen.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Si vol, senyor President, al 224 tampoc hi queden esmenes vives, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: És que ja l'hem votat conjuntament amb el paquet, però el 216 no l'havíem votat. Per això el votem ara.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem a l'esmena 162, del Grup d'Iniciativa... Què? 152, a l'article 234.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 17 abstencions.

Votem l'article 234, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 153, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 240, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al capítol IX, secció primera. Esmena 154, del Grup Socialista, a l'article 266: el senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. És una esmena de supressió a aquest article 266. En aquest article estem parlant del termini suspensiu, en què es parla que es retardarà simplement als efectes del llegat. A continuació ve la frase que nosaltres volem que se suprimeixi, que fa referència a: «A menys que el testador ordeni que es suspengui la seva adquisició». Nosaltres demanem aquesta supressió. No creiem que la supressió d'aquesta modifiqui tota la qüestió que en aquests moments estem debatent, que fa referència al termini suspensiu dels llegats, i creiem que de totes maneres aquesta supressió d'aquesta línia ajudaria que aquest article fos, des d'un punt de vista jurídic, segurament, més correcte.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. Vol fer torn en contra, el senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Hi estem d'acord, senyor President. Votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a l'esmena 155 del Grup d'Iniciativa, a l'article 186: el Sr. Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. La 155 és sobre la parella de fet; o sigui, en parlarem quan parlem de la successió intestada. I pel que fa a l'esmena 156, aquí el que s'intenta és tornar a donar una definició del que són els aliments, perquè hi ha prou complexitat, en el moment que es parla d'aliments es parla de pensions en el Codi Civil.

Crec que aquí, quan parla d'«aliments», fa referència al manteniment, l'habitatge, el vestir, l'assistència mèdica, l'educació de l'afavorit. Bé, això són «aliments» o és un altre concepte? Jo entenc que quedaria molt més clar que es parlés «dels aliments», en el sentit més ampli. I aleshores, en cada moment pot, a més, variar el sentit aquest de què s'entén per aliments en qualsevol moment.

Per tant, és en aquest sentit que Iniciativa per Catalunya ha fet aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Vol fer torn en contra, el senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: En fi, sense una excessiva passió, però jo entenc que la formulació que fa vostè és teòricament més àmplia, però dona una certa inseguretat de què seran els aliments, i li ho podem disctuir. En canvi, si vostè abasta que els aliments és manteniment, habitatge, vestit, assistència mèdica i educació, home, ja està agafant un espectre que no se m'acut amb què es pot completar. En tot cas, la fórmula genèrica no crec que sigui que augmenti la seguretat jurídica. Ens sembla millor la formulació del text.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. La 157, l'ha defensat el senyor Nualart, a l'article 317?

El Sr. NUALART: No.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, ho pot fer ara.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta fa referència també als honoraris dels marmessors, que fa referència a si és voluntari. Sé que el senyor Camps em dirà que anem en contra dels advocats en aquest sentit. Una qüestió són els honoraris com a professionals —i per tant, això, sempre es deuen aquests honoraris, honoraris a qualsevol qüestió— i l'altra, molt diferent, és la figura del marmessor, que és voluntari i entenem que no s'ha fixar aquí la qüestió de la quantitat, sinó si ho diu

en tot cas el que fa el testament; però no incloure ja l'obligació d'haver-hi uns honoraris.

Per tant, una qüestió són els honoraris professionals, que jo crec que es poden cobrar —i aleshores en això no hi haurà cap discussió per part dels advocats— i l'altra són els honoraris que ja es fixen al marmessor.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Vol fer torn en contra, el senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, aquí, sense vacil·lació, perquè al final sortiran unes defenses tan corporativistes..., però és que prou atacs que tenim a la professió, o tenen els advocats com a... És cert que un marmessor o un comptador partidor no cal que sigui advocat, però el cert és que en el 80% dels casos ho són. Bé, a mi no em sembla pas malament que a part dels seus honoraris cobrin els honoraris per ser comptador partidor i marmessor. No entenc per què ho vol suprimir? No hi fa cap mal, vaja!

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Socialista manté l'esmena 158 a l'article 326, i al mateix temps té la 160 i la 161. El senyor Abelló té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament totes les esmenes que fan referència a la successió intestada, la 158, la 160, la 163, la 164, la 165, la 166, la 167, la 168, la 169, la 171, la 173, la 174, la 175, la 179, la 181, la 182, la 183, la 184...

El Sr. PRESIDENT: 179, 180, 181...

El Sr. ABELLÓ: 182, 183, 184, 185, 187, 189, 191, 193, 195, 196, 197, 198, 199 i la 200.

El Sr. PRESIDENT: La 200, també?

El Sr. ABELLÓ: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Farem conjuntament aquest torn, donat que en aquests moments entrem en la qüestió de la successió intestada, un tema que va ser a bastament debatut en discutir, precisament...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Abelló. És premeditat? S'ha deixat la 161?

El Sr. ABELLÓ: No és premeditat i la pot posar.

El Sr. PRESIDENT: Què?

El Sr. ABELLÓ: No, no: la pot posar.

El Sr. PRESIDENT: També hi va, d'acord?

El Sr. ABELLÓ: Per tant, en la mesura que la successió intestada la vam debatre, faré un torn general.

Quan se'ns ha presentat el Codi de Successions no hi ha dubte que hi han algunes qüestions que trenquen amb el que en el seu moment va aprovar aquest Parlament respecte a la successió intestada; per tant, hi ha novetat. A diferència d'altres figures, on el que s'ha fet és simplement posar-les en el Codi de Successions sense cap mena d'introducció i de novetat, en aquest cas ens trobem amb algunes novetats.

En primer lloc, ens trobem que millora la posició del vidu en concurrència amb descendents, ja que ara el sobrevivent tindrà en tot cas l'usdefruit de l'herència fins i tot en el supòsit que el consort difunt li hagi atorgat alguna disposició per causa de mort; per tant, aquesta és una novetat respecte a la Llei del 87.

En segon lloc, hi ha una adaptació a la Llei de l'Adopció del 87, cosa lògica, i finalment hi ha una nova regulació en el dret de representació, que creiem que aclareix algunes qüestions. De totes maneres, nosaltres, evidentment, encara que hi han aquestes novetats, tenim diferències substancials amb el que representa la successió intestada amb qüestions que afecten, en primer lloc, el principi d'incompatibilitat entre la successió testada i intestada; després, també, en la voluntat d'atorgar al marit o a la muller vidus més drets.

Nosaltres el que proposem amb les nostres esmenes és reconèixer-li un dret d'opció, de triar entre aquest usdefruit que preveu el Codi de Successions o una quota amb propietat igual a la de fills i descendents. També se li ha de reconèixer la propietat de l'habitatge conjugal —nosaltres creiem que no n'hi ha prou amb l'usdefruit— i, finalment, hi ha evidentment la diferència fonamental que es mou al voltant de la situació del company o companya o, més concretament, la que fa referència a la parella de fet.

Nosaltres creiem que, evidentment, el debat l'hauríem de tenir en aquest moment, perquè no hi ha dubte que és en parlar de la successió intestada on té sentit aquesta qüestió. Quan, durant tot aquest matí i una part de la tarda, hem aprofundit en les qüestions que feien referència a la successió intestada, evidentment, aquest era un tema menor en la mesura que la llibertat de testar possibilita que realment els testaments puguin afectar qualsevol tipus de parella, sigui estable o no estable.

Nosaltres especifiquem molt clarament en aquest Codi de Successions, en concret en aquesta part destinada a la successió intestada, què entenem per company o companya sobrevivent. Nosaltres diem clarament que ha de ser aquella persona que hagi conviscut maritalment amb el causant, com a mínim, durant els tres anys immediatament anteriors a la seva mort. Fixem aquest període de tres anys. Nosaltres creiem que és un període correcte, fins i tot moderat, i que, per tant, des d'aquest punt de vista no introdueix dificultats remarcables.

També, evidentment, fem una excepció en el cas que no s'hagin de complir aquests tres anys, quan existeixi la relació de convivència en el moment de la mort del causant i havia nascut un fill d'aquella o n'havien adoptat un durant la dita relació. Creiem que en el moment en què hi ha fills aquest període de convivència és innecessari i, per tant, des d'aquest moment, nosaltres establim que aquesta parella tingui tots els drets.

No hi ha dubte que aquesta qüestió planteja tot un conjunt de qüestions i de debats. Nosaltres el que fonamentalment diem és que el que han d'intentar és legislar sobre la realitat social i, per tant, no és estrictament cert que en aquestes innovacions hi hagi una equiparació exacta amb la parella casada. Es tracta, simplement, d'una aproximació; és a dir, estem parlant concretament de la successió intestada i, per tant, és una proposta segurament molt moderada. Una altra qüestió és que aquesta proposta sigui o no acceptada pel Grup de la majoria, però des d'un punt de vista objectiu és una proposta molt moderada.

Nosaltres el que proposem és que a aquest company o companya sobrevivent se li reconegui el dret a l'usdefruit de l'habitatge; el de cridar a succeir el company difunt si no hi han fills descendents del company que ha mort; parlàvem també del tema de l'habitatge, tot el que fa referència al parament de l'habitatge, és a dir, les robes, el mobiliari i, finalment, també a l'any de plor.

Nosaltres creiem que el dret a habitar l'habitatge en què hagi conviscut el difunt i a ser alimentat a càrrec del patrimoni del premort... Realment, davant d'aquesta proposta, que ha estat debatuda tant a Comissió com a Ponència, què es pot oposar? Evidentment, es poden oposar raons morals. Nosaltres creiem que en aquesta qüestió aquestes raons queden molt desdibuixades en la mesura que en la realitat social, cada vegada la situació de parelles no casades —i per tant, des d'aquest punt de vista, en la nostra proposta, parelles estables— està guanyant terreny. I per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que l'únic que faríem és legislar sobre aquesta realitat social.

Es pot parlar de qüestions estrictament constitucionals. Nosaltres hi discrepem. Nosaltres creiem que la Constitució, si bé és cert que protegeix la família, no parla en concret de si aquesta família haurà d'estar composta de parella casada; ni tan sols la mateixa Constitució parla de matrimoni. Per tant, des d'aquest punt de vista, creiem que aquest argument no es pot invocar; és cert que hi ha una protecció de la família, però també és cert que la concepció que cada dia es té de la família és una concepció més oberta i, per tant, des d'aquest punt de vista... —en la qual s'hi poden integrar altres realitats que no siguin estrictament les del matrimoni, i això és absolutament cert perquè si tenim en compte el que diu la Constitució veurem que, precisament, aquesta ha volgut equiparar fills matrimonials i no matrimonials—; igualment creiem que el concepte de família ha variat en els nostres dies.

Però és que, a més a més, hi ha una altra qüestió. En aquest Parlament aprovarem, dintre d'unes hores o màxim demà, altres lleis que fan referència a l'adopció i a la tutela on aquesta figura de parella estable queda perfectament integrada. És a dir, en concret, precisament, a l'article 33 de la Llei de la Tutela es parla de «persona casada o que conviski maritalment amb una altra». I també això queda molt concretat quan parla de convivència marital, no de matrimoni, en la Llei de Protecció dels Menors Desemparats i de l'Adopció. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que si en qüestions que afecten fonamentalment els fills i els infants realment hi ha una possibilitat real, a més legislada, no entenem per què des del punt de vista del que expressa una llei de successió intestada, que fonamentalment és patrimoni, no hi ha aquesta realitat.

S'han invocat moltes vegades qüestions de tipus fiscal o d'altres tipus; nosaltres pensem que evidentment les reformes que, en tot cas, hi haurien d'haver d'aquestes qüestions és impossible que es plantegin abans de legislar sobre realitats socials. I, per tant, des d'aquest punt de vista no es coneix cap precedent on es modifiqui, precisament, la situació fiscal abans de crear noves figures o nous drets.

Per tant, nosaltres, el nostre Grup creu que si bé en l'any 87 ja es va donar aquest debat i es van plantejar les qüestions, han passat ja uns quants anys i, realment, la realitat social, precisament d'aquest tipus de parella, de la parella estable, de la parella de fet, s'ha anat arrelant, jo diria, en molts sectors de la nostra societat; i aquest Parlament, igual que en alguns aspectes va ser capdavanter en l'època de la República en algunes qüestions que afectaven drets de famílies, també hauria de ser-ho en aquesta situació.

Per tant, nosaltres plantegem aquesta qüestió; voldríem o hauríem volgut, perquè coneixem de bell antuvi quina és la posició del Grup majoritari, que haguéssim donat un pas endavant,

un pas que segurament tant el nostre Grup com el Grup d'Iniciativa, que planteja també amb molta profunditat aquesta qüestió, haguéssim estat disposats a transaccionar i, fins i tot, a rebaixar les nostres posicions per regular aquesta realitat social.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Sí, el senyor Nualart farà el mateix que ha fet el portaveu del Grup Socialista; perfectament. Doncs, té la paraula per defensar totes les esmenes en aquesta qüestió de la successió intestada.

El Sr. NUALART: Sí, que serien...

El Sr. PRESIDENT: Que per posar-nos d'acord...

El Sr. NUALART: Jo agruparia l'esmena...

El Sr. PRESIDENT: 162?

El Sr. NUALART: 159, em sembla que és la primera.

El Sr. PRESIDENT: 159, 162...

El Sr. NUALART: 162, 168, 170, 172, 176, 177, 178, 186, 188, 192, 201, 202, 212...

El Sr. PRESIDENT: La 190, se l'ha deixat?

El Sr. NUALART: 190? Em sembla que no fa referència al membre de la parella de fet, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: Però és a l'article 340.

El Sr. NUALART: Si de cas la defensaré després.

El Sr. PRESIDENT: Defensi-la.

El Sr. NUALART: Molt bé, la 214, la 216, la 219, la 223, la 224, la 227 i la 233.

Tot aquest conjunt d'esmenes fan referència també a la parella de fet i a les conseqüències o els efectes en el dret successori.

Jo, de totes maneres, si abans quan he intentat defensar un dret civil català modern i per això considerava que el testament davant de rector era més aviat una institució que no tenia actualitat, se'ns ha dit que teníem tics anticlericals, em preocupa què se'm pot dir quan des d'aquí defensem la parella de fet, m'imagino que hi haurà la excomunió, pel fet de defensar-ho.

Nosaltres, el fet..., quan s'ha presentat la Llei, el Conseller de Justícia ens ha dit que, en primer lloc, hi havia llibertat per testar i, per tant, no calia regular-la als efectes de la parella de fet en el Codi de Successions, perquè podien fer testament, però és que, en aquest mateix sentit, no caldria regular la successió abintestada, perquè en qualsevol moment, qualsevol persona té aquesta llibertat per testar. Per tant, el fet de tenir aquesta llibertat no treu que dins de la intestada la parella de fet pugui tenir els seus efectes.

D'altra banda, se'ns ha dit que hi hauria les dificultats d'una seguretat jurídica. Bé, aquesta seguretat jurídica, hi hauria dues qüestions, abans també el portaveu dels socialistes ha dit que, d'alguna manera, es regulen alguns efectes de la parella de fet a l'adopció i es diu que una parella estable pot adoptar. Per tant, també es donaria aquesta inseguretat amb la Llei d'Adopció, si no es dona la inseguretat amb aquesta Llei d'Adopció, tampoc es pot donar la inseguretat quan es regula a efectes de Successió.

Al marge de tot això, nosaltres entenem que en tot cas es pot produir un problema de prova, és un problema de prova, de demostrar que és una parella estable. Bé, aquesta prova és simplement buscar els mitjans per portar-la a terme, però no és... no té un contingut per dir que això pot crear manca de seguretat jurídica. Aleshores la prova pot haver molts que poden... moltes coses que poden significar prova, per exemple, nosaltres, en

aquest Projecte de Llei, diem el registre, que el registre no té cap més efecte que el de la prova, el de provar que hi ha una parella estable per demostrar el temps que porta aquesta parella vivint o convivint conjuntament. Per tant, amb això queda aquesta seguretat, que se'ns havia dit que podia haver-hi una inseguretat per la demostració o per la prova d'aquesta parella.

Nosaltres entenem que si realment una parella pot adoptar, és evident, i pot tenir fills, i se'ls reconeix el mateix nivell als fills adoptats que als fills legítims com als fills que són d'una parella no casada, no entenem perquè no es pot acceptar també el fet que puguin tenir drets successoris.

Podria existir –i abans també s'ha dit– que hi hagués una qüestió o que es pogués plantejar un problema constitucional. El problema constitucional podia tenir dues vessants: per una banda, la qüestió que no tingués competències el Parlament de Catalunya per legislar, això aquest matí, crec que després del posicionament de tots els grups, entenem que sí que pot regular, pot legislar sobre la qüestió de la parella, els efectes d'una parella no casada; i, d'altra banda, podria ser que anés en contra de la protecció de la família que defensa el dret constitucional, això també ha quedat clar per diferents sentències del Tribunal Constitucional que no hi ha cap problema i la mateixa resolució del Consell Consultiu ens diu que no hi ha cap problema d'inconstitucionalitat per aquests efectes, sinó que simplement és la voluntat del legislador, de legislar o no sobre aquesta matèria.

Nosaltres, abans s'ha dit que era important mantenir algunes institucions perquè ens quedàrem sense dret civil. Jo entenc que per part del Grup de la majoria hagi defensat el testament davant de rector, perquè hi havia 116 casos que es produïen i, per tant, era un dret que es considerava que encara podia tenir una vigència, però evidentment, si es vol regular en aquests moments el dret al testament davant de rector, amb molta més raó s'hauria de regular aquesta parella de fet, perquè no són 116 casos que hi ha a Catalunya, sinó molts més els que estan en aquestes condicions i que, d'alguna manera, a la llarga –i això ho hem dit moltes vegades, i s'ha dit en Ponència– s'hauran de regular els efectes, no només de successió, sinó altres efectes d'aquesta parella, i el fet que es regulin els efectes no vol dir que regulem la parella de fet i, per tant, homologuem d'alguna manera els no casats amb els casats i, per tant, no hi ha aquesta llibertat de no casar-se, sinó simplement els efectes i, a més, aquests efectes voluntaris de la persona que els vulgui acceptar. Per tant, el respecte a aquesta llibertat que ha sigut la llibertat que s'ha dit en el transcurs del debat d'aquesta Llei, és un dels fonaments del dret civil català.

Se'ns podria dir que el fet que nosaltres reguléssim la successió no tindria cap importància si de fet no té unes repercussions fiscals i això em sembla que se'ns va dir en Comissió. Bé, el fet de les lleis fiscals, tothom sap que són les lleis que varien més i que canvien més, l'ordenament que canvia més dintre de la societat; per tant, el fet que nosaltres regulem en aquests moments unes institucions de dret civil català, el fet que en aquests moments per l'ordenament fiscal no quedin exemptes aquestes transmissions de successions entre dues persones que no estiguin casades, no té cap més efecte a la llarga, perquè es pot modificar perfectament la Llei Fiscal; o sigui, entenem que aquest no és prou argument per dir que no s'està d'acord amb els efectes de la parella de fet.

Les institucions, creiem que en aquests moments moltes institucions internacionals estan demanant –nosaltres ho hem dit moltes vegades, també, des d'aquesta tribuna– que els estats regulin aquestes situacions, perquè aleshores l'únic que trobem són les llacunes en el dret i, aleshores, això, realment a qui perjudica és a uns ciutadans que, de fet, l'única qüestió que no han realitzat és un acte de llibertat o amb llibertat que és formalitzar un contracte, però, evidentment, si hi ha un contracte tàcit, és evident que aquesta societat els accepti.

Per tant, nosaltres no hem vist ni hem trobat arguments per retirar aquestes esmenes i el que nosaltres demanàrem al Grup de la majoria –abans també s'ha dit– que estaríem d'acord que es busqués una esmena transaccional on nosaltres rebaixàrem els plantejaments quant a la manera de buscar una seguretat jurídica, però creiem que és important que si nosaltres volem fer un dret modern, un dret per al futur de Catalunya, és evident que aquesta institució l'hauríem de regular en el dret de successions.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Casas-Salat.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors diputats, ja ha arribat aquell moment en què ens enfrontem al tema –podríem dir– estrella d'aquest debat, que suposo que per a la majoria de vostès ha resultat més aviat pesat i tediós; hi ha termes tècnics, termes que es fan de difícil intel·lecció i que, per tant, per exemple, no fa gaire per aquí es parlava de la quarta trebellànica, que és una cosa d'iniciats; jo parlaré, potser, de la quarta vidual i d'altres coses per l'estil.

En conseqüència, doncs, els estic dient que ja ha arribat el tema estrella, perquè passa que de la parella de fet, n'entén tothom, tothom sap què és una parella de fet; si vostès ho pregunten els diran: «una parella de fet són aquells que viuen com si fossin marit i muller, però que no han passat per la vicaria o no han anat al registre civil», ja està, mirin que senzill! Ara bé, una definició d'aquest tipus jo no crec que doni suficient abast per poder fer una regulació jurídica com la que s'està pretenent aquí, i aquí s'ha parlat que no s'equipara, però al meu entendre sí que s'equipara.

Per tant, jo crec que és molt important tot el que els vaig a dir respecte a això perquè nosaltres ens hem oposat i ens hi seguirem oposant, i ara el torn que vaig a fer és un torn precisament global i de caràcter general, perquè si més no, ja hi ha hagut moltes esmenes que les hem votades aquí, però sense donar explicacions, prometent que les donaríem.

Jo els haig de dir que la parella de fet afecta, en primer lloc, la capacitat successòria; en segon lloc, la dignitat per succeir; en tercer lloc, la partició de l'herència; en quart lloc, la capacitat de ser testimoni en testament; en cinquè lloc, el testament hològraf; en sisè lloc, les causes de nul·litat, revocació de testaments, la institució de l'hereu per fidúcia, la reducció de l'usdefruit especial, la successió intestada, la llegítima, el desheretament, la quarta vidual i l'addició de dos nous articles –el 19 bis i el 25 bis– presentats pel Grup Socialista, que fan referència a la regulació de l'any de plor i dels útils i de l'habitatge per a la persona que sigui de la parella de fet i que quedi.

Si la Presidència vol, li puc detallar els articles: són un total de 58 articles, ja votats alguns, i altres per votar, i després una esmena addicional que ha afegit el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que demana l'existència d'un registre en el qual es pugui... no és d'Iniciativa? Jo, per abreujar, demanaré permís a la Presidència i fer un sol torn per acabar, perquè si no, si ara m'aturo en la llegítima i deixo el poc que queda —que també pot ser bastant— sense defensar-ho, doncs, aquí ens estarem fins a les nou de la nit. És clar, jo crec que val la pena que, de la mateixa manera que abans hem donat promesa que ho defensàrem, ara doni per defensades o defensis aquestes i faci un conjunt de tot plegat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perfectament.

El Sr. CASAS-SALAT: Doncs, fent ús d'aquest permís que em dona la Presidència, i que suposo que interpreto a voluntat de tots vostès, perquè ja en deuen estar una mica tips, de tanta Llei de Successions o de Codi de Successions, entrarem en la iniciació del debat o del torn en contra global que faig contra els meus companys d'Iniciativa per Catalunya i del Grup Socialista.

En primer lloc, el que jo voldria és deixar ben clar —per a això ja m'han aplanat bastant el camí— que el Grup de Convergència i Unió no té una especial mania a la parella de fet. Aquí s'ha dit molt bé que en lleis que demà, segurament, s'aprovaran com és la Llei de Tutela i la Llei de Menors Desemparats i d'Adopció, s'admet la parella de fet, o sigui nosaltres no hi tenim una especial animadversió ni hi tenim una sèrie de prejudicis —prejudicis ja saben que volen dir actituds preses abans de raonar l'assumpte— contra el que pugui ser el company i la companya, i contra allò que pugui ser aquesta realitat que reconeixem i que existeix. Ara bé, també hem de dir que no tot són parelles de fet, també hi ha gent que es casa, però vaja, això no és el tema (*rialles*), o sigui, que podem seguir. I, el que jo voldria saber: si aquells que no es casen són mereixedors o no mereixedors d'una especial protecció.

En conseqüència, centraré —després d'haver aclarit la nostra postura— que nosaltres no tenim prejudicis, reconeixem aquesta realitat social, si estem vivint el moment processal oportú per poder regular i per poder parlar del problema. En primer lloc, tenim, senyors, que una cosa és voler i l'altra és poder; hem començat avui aquest matí, precisament, en una votació referent a un projecte no de llei, en el qual reivindicàvem el dret que té aquest Parlament a legislar en matèria civil. Això vol dir que les nostres competències en dret civil són discutides d'una forma sistemàtica i són discutides de mala manera, i ara el que jo no voldria —almenys el meu Grup no voldria de cap manera— és donar un motiu més d'un possible recurs d'inconstitucionalitat.

Jo no dic que siguin inconstitucionals les esmenes que han presentat els senyors d'Iniciativa i els senyors del Grup Socialista, no ho dic de cap manera, ja sé que hi ha hagut el Consell Consultiu que ha dit que només en dos punts potser podrien ser-ho, però això no vol dir res, perquè el que digui el Consell Consultiu no és vinculant per a un tribunal, com és el Tribunal Constitucional, que ja saben vostès que pot admetre una demanda perfectament per qualsevol argument que atempti contra la nostra legislació civil.

I em diran: com s'atreviran a fer-ho?, doncs sí que s'atreviran, s'hi han atrevit altres vegades i ara els puc donar, per exemple, doncs, alguns possibles punts que jo utilitzaria si fos

l'advocat de l'Estat; per exemple, el famós registre —de què parlava aquí el senyor, el meu company, Diputat i benvolgut amic, el senyor Nualart—, de l'esmena 250 que diu: «per acreditar l'existència de les parelles de fet existirà un registre», i el Consell Consultiu diu: «compte, que vosaltres no teniu competència per fer això, i en tot cas només serà un registre que dirà uns fets, però que no produirà efectes jurídics». Llavors, ja em diran vostès quina utilitat té aquest registre; podríem suprimir el registre, no passaria res, però és que encara els quedarien altres camins.

Tenim que, en el testament hològraf, a l'article 124 es parla de la comprovació judicial que ha de fer el jutge. I diu que, a més a més de cridar a totes les persones interessades, cridarà també la parella de fet.

És clar, això és dir al jutge com ha de fer la seva feina. I això està en contra d'unes de les facultats explícites i competències que reserva a l'Administració, que és l'Administració de Justícia.

Per un altre cantó, desenganyin-se, la convivència marital que es predica aquí, eh? encara que no s'hagi passat per la vicaria ni pel registre civil, forçosament engendra una situació jurídica determinada, quasi matrimonial: un matrimoni de segona divisió. I llavors per aquí podríem dir que el Tribunal Constitucional... l'advocat de l'Estat podria opinar que nosaltres no tenim dret a comparèixer i a fer una llei d'aquest tipus perquè ells tenen, segons el 32.2 de la Constitució, reserva absoluta en relació amb la regulació de les formes de matrimoni.

O sigui que si volen trobar motius en trobaran els que vulguin. I vostès em diran: «bé, és clar, que presentin recurs. Ja el guanyarem». Però, quan el guanyarem? El guanyarem potser dintre de set anys? —si és que el guanyem!, perquè això encara està per veure. El guanyarem dintre de 7 anys? I mentrestant la llei quedarà hivernada. El nostre Codi de Successions quedarà en suspens. Podran aixecar-li la suspensió, però jo no en tinc cap garantia.

Per tant, davant d'això, jo crec que l'argument d'aquest risc que els he dit abans, una cosa és voler i l'altra poder, és una realitat com una casa.

Ara, no s'esgota tot aquí. Hi ha un altre problema: el problema de definir, per una vegada, no amb els termes que he dit abans d'estar per casa, d'allò que és una parella de fet, aquells que viuen junts sense haver passat per la vicaria; no, això no és prou; jurídicament s'han de donar requisits. I el meu company, senyor Abelló, ens ha dit que hi ha un article que ens volen introduir i que nosaltres, malauradament, no els el deixarem introduir, que és el 338 bis, en el qual es fa la definició aproximada d'allò que pugui ser una parella de fet, a efectes jurídics, eh?

Els el recordaré, perquè és important, perquè després faré la crítica, molt ràpida, eh? —no tinguin por, no m'hi estendré gaire— i diu així: «Als efectes d'allò previst en aquest Codi, s'entén per "company" o "companya" el supervivent que hi conviu maritalment... aquella persona que hi ha conviscut maritalment com a mínim durant tres anys immediatament a la seva mort o quan existeix la relació de convivència en el moment de la mort del causant, ha nascut un fill d'aquella o n'havien adoptat un durant la dita relació».

Això jo no ho trobo acceptable. I no ho trobo acceptable perquè en primer lloc no és una definició, sinó que és quasi quasi una regulació de requisits; però no ho defineix.

Per un altre cantó, els haig de dir una cosa –també aquí l'han denunciada–, les possibilitats de provar-ho. Com es prova, senyors? Com es prova l'efecte marital?

L'efecte marital, al meu entendre –i suposo que en el de tots vostès–, vol dir una relació sexual. I això és una cosa molt difícil de provar. Abans, encara me'n recordo jo –que ja començo a tenir alguns anys–, quan s'havien de descobrir delictes d'adulteri –encara ho poden veure en algunes pel·lícules americanes, que el detectiu va i sorprèn *in fraganti* les parelles que estan practicant actes il·lícits, per després poder exhibir una prova. Fixin-se si és difícil! Viure sota un mateix sostre no vol dir que hi hagi una convivència marital. Hi pot estar per molts motius; ens podríem, també, trobar en el cas d'una minyona, d'una persona que ha actuat de *cuidadora* i que un bon dia, doncs, se li mor el *señorito* o el que sigui –vulguin dir-li l'apellatiu que vulguin–, i surt aquella dona i diu: «miri, jo era parella de fet; perdoni, estic aquí no contractada i porto vivint aquí quatre anys i, per tant, doncs, passo factura; passo factura i vull que em protegeixi la Llei».

És clar, és una cosa molt difícil. Val la pena pensar-hi i treballar-hi, perquè la testifical ja sabem que és una prova que, malauradament, després de depauperar-se el jurament, actualment no té cap valor. Els mateixos tribunals i els mateixos jutjats –jo ho sé perquè sóc advocat en exercici– es miren els testimonis així. O sigui que no llegeixen el que estan mirant, passen full i se'n van a les pericials i busquen altres aspectes.

En segon lloc, tenim el problema del còmput del temps; diu: tres anys, i aquí diuen cinc anys: «cinc anys de convivència amb efecte marital». Ara bé, des de quan compta? Des del dia que se'n van a viure junts?, que també pot ser per alguna cosa ocasional, perquè es pot donar el cas d'una parella que vagin a viure, o que visquin junts i no hi hagi relació d'efecte marital; pot ser que no hi hagi afecció de cap mena i que després neixi. Quan ho comptarem?, des del dia que van entrar o des del dia que va néixer això? O, pot ser que vagin molt engrescats, lloguin un piset, s'hi fiquin dintre i, al cap de dos anys, es fotin –perdonin!–, es fotin fàstic l'un a l'altre i un vagi per un cantó i l'altre vagi per un altre. Però com que els pisos estan cars, són tan cars, doncs, segueixen exhaustint els tres anys. I, per tant, tampoc veig operativa aquesta qüestió.

Després, dir que hagin tingut un fill. Molt bé, senyors, que hagin tingut un fill. Sí, ho trobo molt bé. És una prova de primera mà; però bé, aquest fill l'hauran d'inscriure i aquesta gent –i no ho dic en despectiu ni en forma pejorativa–, ells no volen formulismes; perquè inscriure una criatura extramatrimonial de tots dos vol dir anar al Registre Civil i fer la declaració i, això, és molt difícil que ho facin.

(El M. H. Sr. President reprèn la direcció del debat.)

Després, que s'hagi donat el fet d'una adopció. Escoltin, això és una cosa que és molt especial perquè requereix, com vostès saben, l'adopció requereix un procediment judicial; i si no volen anar davant d'un vicari, d'un capellà, d'un rector o no volen anar davant d'un jutge... doncs, voldran fer un procés judicial? Jo crec que de cap manera.

Després tenim, per un altre cantó, que hi ha el fet que no es defineix la situació. Hi pot haver convivència, hi pot haver efecte marital, però també pot ser d'una persona que no estigui divorciada, que estigui separada, que tingui la dona vivent i que

sigui... senzillament, si aprovem això, es converteix en una espècie de bigam. O sigui que tampoc ens serveix.

I, per últim, no es pot... es parla de persones i, per tant, no sabem si estem davant de parelles homosexuals o heterosexuales, (*remor de veus*), la qual cosa tampoc –i no ho dic amb cap sentit despectiu per les afeccions que pugui tenir cadascú, eh? (*forta remor de veus*), perquè això és molt lliure, estem en un país lliure i tothom té dret a fer el que vulgui. Ara bé, el que passa és que em desvirtua la possible definició que ens hauria de servir de pedra angular.

Arribar a aquest moment, i jo els dic: senyors, si no teniu un concepte clar, jurídicament parlant, del que és la parella de fet...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. CASAS-SALAT: ... com podem anar posant parelles de fet, afegint-les a totes les institucions del Codi de d'adopció? És impossible, és impossible...

El Sr. PRESIDENT: Senyora Fabian, la crido a l'ordre!

El Sr. CASAS-SALAT: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Continui.

El Sr. CASAS-SALAT: ... i, en aquests casos, el que ens trobaríem és que aquestes esmenes decaurien. Però no és la meua intenció fer ús d'aquest argument que els he donat. No s'esverin. Jo hi veig altres coses. És que jo hi veig, també, una qüestió que és molt important, i la qüestió que és important és la següent: en primer lloc, tenim que moltes d'aquestes institucions que es veuen afavorides per l'existència de la parella de fet, necessiten un testament. Per exemple, només –i a manera d'exemple– els citaré l'article 373, en el qual es tracta de la preterició i de la desheretació.

Ja saben vostès que «preterir» vol dir «no ésser mencionat en un testament»; o sigui que ha d'existir un testament; doncs, si ho poden arreglar amb un testament, perquè no ho arreglen tot?

És una cosa que en els notaris més cars de Barcelona ara deu estar sobre unes cinc mil pessetes. Per tant, s'eviten molts maldecaps podent-ho arreglar d'aquesta manera.

Després també podríem citar molts casos semblants, però quant al que s'ha dit aquí en referència a la successió intestada –i vaig cremant etapes– els haig de dir que sí que és molt difícil, per no dir impossible, per assumir la voluntat, eh?... –és una de les coses més difícils que hi ha–, perquè pensin que el legislador, quan es posa a legislar, no imposa; almenys no ha d'imposar. No ha de dir: «aquest serà l'hereu», sinó que, en el cas que no hi hagi una realitat, que hi hagi una llacuna, el que ha de dir és: «jo presumeixo que aquest és l'hereu».

I com sabem nosaltres que la parella de fet o el company o la companya volia deixar tots els beneficis i tots els seus béns a aquella determinada persona?

Això ens portaria, inevitablement, a un tribunal; i llavors ens trobaríem amb un altre aspecte, hauríem d'anar a buscar l'empara judicial. O sigui que la seguretat jurídica per aquí també trontolla.

I, si estan contra el formulisme, evidentment, també decau, tampoc no es poden considerar pactables les esmenes 212, 211, 214, 216, etcètera, que fan referència a aquest aspecte.

Jo crec que el que s'ha de fer és aprofundir en aquest tema; perquè jo crec, senyors, que és una realitat social i que cada dia va en augment. No és cap mentida. És una cosa que s'incrementa i, en conseqüència, el que tantes vegades s'ha demanat

aquí, en aquest Parlament, jo —a títol personal i no com a membre de grup— crec que s'hauria de fer una comissió o una ponència conjunta que estudiés, des de tots els punts de vista, el concepte d'aquesta parella de fet i quins són els requisits i quins són els beneficis que se'ls pot donar, i no agafar una llei que ja està feta i afegir-hi «o/i», «o la parella de fet o el company», etcètera, «o companya».

Això, jo crec que és el que s'hauria de fer.

Ens queden moltes... un altre aspecte. Seria justa aquesta reglamentació? Els posaré breument només dos exemples; i n'agafaré un de camp i un de ciutat. Imaginem-nos per un moment, i partint de la definició que ha donat el senyor Abelló, que ve un bon senyor un bon dia, s'ajunta amb una senyora amb efecte marital i convivència durant vint anys. Aquestes coses passen, eh? O sigui que no se n'estranyin, passen. I, al cap de vint anys, diu: «mira, ja n'estic cansat i com que no hi ha res que m'obligui a quedar-m'hi, passi-ho-bé!». La deixa. I llavors n'agafa una altra de més jove o el que sigui, i al cap de nou mesos té una criatura. Ja està, ja ha nascut l'infant.

Mor al cap d'un temps ixcs; immediatament, quina és la persona que és la beneficiada? Aquella que ha tingut la criatura; i, en canvi, l'altra que ha sacrificat tota la seva vida, quasi vint anys de la seva vida, o més de vint anys de la seva vida, es queda completament desguarnida. (*Remor de veus.*) O sigui que aquí hem de, bé, vigilar l'aspecte aquest.

Després, a pagès, pensem que el nostre dret també té un tronc agrari i s'ha de mirar molt bé aquest aspecte. A pagès, un cas d'un vidu. Per exemple, un senyor es queda vidu i busca companyia. I la companyia es converteix en una parella de fet, però té un fill. Un fill d'un primer matrimoni. I aquest fill precisament és el que li treballa la terra i el que li fa les feines, i el que li fa tot. I diu: «mira, el pare té una..., així, més... què hi farem!», (*remor de veus*), «ara li ha agafat per aquí, doncs, ja li passarà», eh?, i no hi va donant importància. Però passen tres anys i el vidu se'n va d'aquest món. I, llavors, aquest pobre home es troba que alguns supòsits dels que hi ha aquí: usdefruit, vidual, passen a la parella de fet. I ell, que ha millorat aquella terra, que ha treballat aquella terra, que ha estat allà, doncs, es queda pràcticament sense res, esperant que es mori la parella de fet que, generalment, serà més jove que no pas el seu... (*Fora remor de veus.*),

Doncs, senyors, què farà si se n'assabenta, què farà si se n'assabenta el xicot aquest? Doncs, abandonarà, se n'anirà, dirà: «bé, mira, quan es mori ja tornaré», no millorarà la terra. I ara que estem preconitzant la necessitat que això vagi endavant, doncs, haurem comès una injustícia i haurem comès una cosa perjudicial.

A més a més, jo us voldria dir, també, un altre aspecte: quines classes de parelles de fet podem veure?

Podem veure un tipus de parella de fet..., jo en veig dos: el tipus de parella de fet que diu: «t'estimo, m'estimes, l'amor, la paraula... no necessitem res mentre duri, etcètera»; se'n van a viure junts; molt respectable. Però també pot haver-hi l'altre eixerit que digui «t'estimo, t'estimes, m'estimes, etcètera, però el dia que em cansi de tu, jo no m'hauré de divorciar. I si no m'he de divorciar —tan afeccionat que és el senyor Nualart als divorcis—, si no m'he de divorciar, per tant, no et passaré una pensió». I actualment estem en uns moments que això comença a fer por, perquè s'ha convertit en un delictes. També hi pot haver

algun espavilat que fagi aquestes coses. I, per tant, també valdria la pena que entréssim en tràmits.

O sigui, no podem escapar-nos dels formulismes, perquè necessitem els testaments. No podem escapar-nos de l'empara judicial, que no deixa de ser un formalisme. I ens trobem que també podem caure en una injustícia.

Ens queda, per últim, la llegítima. La llegítima aquí encara no s'ha discutit. Jo avanço el meu punt de vista. Jo els diré que els articles 355, 356 i 379 presumeixen que s'ha de donar una llegítima a la parella de fet.

Jo els diré, senyors, que la llegítima s'està convertint en un tren d'aquells de rodalies, com el diumenge, que no hi cap ningú, però encara se n'hi penja un altre. Si posem la parella de fet, pensin que a la llegítima, que ja és curta, la catalana, i és la quarta part de l'herència, hi aniran: els fills matrimonials, els fills que no siguin matrimonials, els fills adoptius i, per últim, la parella de fet. I, d'aquesta quarta part, s'haurà de dividir entre parts iguals i, llavors, a més a més, per culpa de l'argument fiscal —que aquí s'ha dit que l'havíem de deixar completament de banda, però que jo crec que és important—, aquella persona —i com diu el meu company Camps i amb molta raó, eh?—, (*riallles*), aquella persona, de cada deu pessetes que cobri, perquè li aplicaran un tipus del 60% o potser més del 70%, de cada deu pessetes que cobri, només n'hi quedaran tres. O sigui que realment posar-la, introduir-la aquí, ens sembla una mica excessiu. I per això, per tant, nosaltres no ho veiem gaire clar.

En sembla, doncs, ja us dic, ja els dic, que la postura nostra no pot ser més clara. No tenim cap mena de mania; admetem la parella de fet, però també volem fer les coses ben fetes perquè nosaltres, senyores i senyors diputats, som legisladors, som els representants del poble de Catalunya i estem davant d'una obra mil·lenària —es pot dir quasi mil·lenària— que és el nostre dret, i no ens ho podem saltar així alegrement; tenim l'obligació de reconsiderar-ho, de pesar-ho amb balança fina, i no podem fer-ho.

I per acabar, dic una cosa: contemplem la mort, però, i quan contemplarem la vida? Aquesta parella de fet, mentre viuen, també tenen un patrimoni econòmic, i en això no hi hem pensat, no? S'hi ha de pensar, també. I per tant, jo crec que això ja solament hauria de ser motiu perquè es comprenguéss la nostra postura i perquè hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cases-Salat. Procedirem a les votacions d'aquest bloc. En primer lloc votarem tots els articles que no tenen esmenes, que són els següents: del 267 al 285; del 287 al 300; del 302 al 316; del 318 al 325; del 327 al 332; 335-342; 344-346 i 348 al 351. Es voten tots aquests articles sense esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Ara voldria fer una proposta als senyors portaveus del Grup d'Iniciativa i Socialista: es poden votar conjuntament les seves esmenes? La Presidència entén que sí, amb excepció d'una, que és la 154, que ha anunciat el portaveu de la majoria que la votaria a favor i aquesta hauríem de votar-la separatament.

Hi està d'acord, senyor Camps?

Doncs, votarem en primer lloc aquesta esmena, la 154, que és a l'article 266.

Vots a favor?

Ara sotmetem a votació totes les esmenes del Grup d'Iniciativa, començant des de la 155 fins a la 194; són totes les esmenes del Grup d'Iniciativa, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten les esmenes del Grup Socialista, que serà la primera la 155..., no: la 157, i la darrera la 200.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, la primera és la 158.

El Sr. PRESIDENT: 158; sí, que la 157 és del Grup d'Iniciativa. 158 a 200.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació, si no es demana votació separada, votarem conjuntament els següents articles: 286, 301, 317, 326, 333, 334, 335..., no: 334-335 no, que ja està votat-, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 343, 345, 347 i 352. D'acord?

Doncs, es voten conjuntament tots aquests articles, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció... Una abstenció.

Passem ara al títol cinquè. Dels articles 353 al 354 no hi ha cap esmena i es poden votar en aquest moment.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A l'esmena 201, de l'article 355m té la paraula el Grup d'Iniciativa. L'ha defensada ja? Digui'm quines ha desefensat. (Pausa.) Digui'm fins a quin article.

El Sr. NUALART: Esmenes que feien referència als membres de la parella de fet.

El Sr. PRESIDENT: Sí, però ja m'ho dirà cada vegada perquè jo no ho puc endevinar.

O sigui, la 201 i 202, són d'aquestes? Sí?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Perdó, són defensades i contradites ja, senyor President. Fan referència a la parella de fet.

El Sr. PRESIDENT: La 203, socialista.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena de supressió; en aquests moments hem entrat ja en la llegítima i el nostre Grup, donat que aquesta Llei es va debatre relativament fa molt poc al Parlament, no ha presentat quasi cap esmena. Per tant, defensaríem conjuntament les dues esmenes, la 203 i la 207..., i la 208, que fan referència a la llegítima.

La 207 i la 208 fan referència al company i, per tant, és un debat que ja hem tingut anteriorment; les donaríem per defensades. I la 203 fa referència al jutge competent. En aquest article 366 se'ns diu que el jutge decidirà d'acord amb l'equitat i pel procediment establert els actes de jurisdicció voluntària.

Nosaltres demanem la supressió de l'acord amb equitat. Nosaltres creiem que aquesta és una fórmula molt difícil de determinar què vol dir que el jutge competent decideixi d'acord amb

l'equitat, i per tant creiem que el millor que es pot fer amb aquest article és suprimir aquest paràgraf.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, senyor Camps? Té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, senyor President. Aquest és un tema que va ser un difícil equilibri en el moment que es va aprovar, a l'època en què aprovàvem la Llei de Llegítimes. Es tracta de la possibilitat que té l'hereu de pagar les llegítimes amb béns o amb diners. I el que diu aquí és que si paga amb béns i el legitimari no s'hi conforma, amb els béns que li han tocat o amb el valor que se'ls dona, decideix el jutge amb equitat. I aquest jutge pot, a part de l'equitat, anar a un dictamen pericial que digui: «Aquests béns valen això i, per tant, no tens dret a protestar sobre el valor d'aquests béns».

Home, certament, el jutge amb equitat... El que passa és que l'equitat és una de les formes, d'aquelles de la tradició jurídica catalana, que en aquest cas, admetent que el jutge pot anar a un procediment voluntari, però pot demanar la prova de perits, no ens hi fa massa nosa, especialment quan vostè sap que aquest era un difícil equilibri que vam trobar en aquell moment. Ara, jo no m'atreiria a suprimir-ho per respecte a l'equilibri que vam trobar fa poc temps.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Popular té l'esmena 204. Senyor Perea, té la paraula.

El Sr. PEREA: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena a l'articulat està directament vinculada i esdevé de l'esmena de totalitat que en el seu moment va presentar el meu Grup al Projecte de Llei de Llegítima, el contingut de la qual l'estalvio per suposat, però sí que, una vegada aprovada aquesta Llei de Llegítima, reiterem, però, l'intent de rectificar un dels més greus errors comesos, com és privar del seu caràcter real el dret del legitimari enfront de l'hereu, abocant aquest a una situació d'absoluta inseguretat i mancada de tota protecció jurídica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, senyor Camps? Té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Molt ràpidament. Aquesta és una antiga batalla que vam sostenir amb l'actual president de la gestora —perdó: l'actual president senyor Vidal-Quadras, vaja; perdoni, no voldria en absolut entrar en cap... No, vull dir que vam estar discutint, vam estar discutint llargament respecte al fet que la Llegítima passés d'una *pars valoris bonorum* a ser realment un simple dret de crèdit enfront de l'hereu. Jo donaria per reproduïdes aquelles explicacions amb la major brevetat i entenem sincerament que pel fet que perdi aquesta garantia real no queda absolutament desprotegit. En tot cas, queda com un creditor més de l'herència, senyor Perea, i als creditors, home, els costa cobrar, però de desprotegits no ho estan.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup d'Iniciativa manté l'esmena 205 i 206, que és a l'article...

El Sr. NUALART: Sí; si vol llegiré les esmenes que hem donat ja per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. NUALART: Serien la 212, 214, 216, 219, 223, 224, 227 i 233.

El Sr. PRESIDENT: Les considera decaigudes?

El Sr. NUALART: Aquestes, decaigudes.

El Sr. PRESIDENT: Les considera decaigudes, eh? Moltes gràcies. Doncs, defensi la que consideri viva, que suposo que deu ser...

El Sr. NUALART: L'esmena 205.

El Sr. PRESIDENT: La 205 i la 206.

El Sr. NUALART: A l'esmena 205 el nostre Grup el que fa és, en l'article 369, incloure que el pagament..., mentre no es faci el pagament de les lletges, hi hagi una seguretat registral. Nosaltres entenem que aquí és una qüestió de seguretat jurídica. Si de fet això no s'inscriu en el registre, difícilment hi haurà una seguretat jurídica per als que han de cobrar la lletge.

Nosaltres amb això hi posem un termini de cinc anys prorrogables, i entenem que el fet que existeixi el Registre Civil és una seguretat per al que ha de rebre la lletge. Si això desapareix i, per tant, no s'inscriuen els drets legítims en el registre, evidentment, es poden donar una sèrie de situacions en què després no hi hagi els béns, encara que es pot dir que hi pot haver béns mobles, o el que seria la distinció entre béns mobles o béns immobles. Però, fins ara, la inscripció —em sembla— en el registre ha sigut positiva.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. No vol...? I la 206, no la defensa?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És coherent, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Què?

El Sr. NUALART: La donem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La dona per defensada. Vol fer-hi torn en contra?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President, molt breument. Simplement mantenir l'afectació real que demana el ponent senyor Nualart és tornar una miqueta a la redacció d'abans de la Compilació. És un tema que ja vam debatre molt àmpliament en ocasió de la lletge i no voldria reincidir en la discussió que vam tenir.

Ens sembla a nosaltres que mantenir la lletge com a simple dret de crèdit flexibilitza i dona molta més rapidesa a la partició i al deferiment de l'herència. Per tant, ens mantenim amb el text del Projecte.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Esmena 209, del Grup d'Iniciativa, a l'article 375. Per a la seva defensa el senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Sí, senyor President, la donaríem per defensada, perquè és tornar una altra vegada al que hem discutit en el transcurs d'aquest debat sobre el temps de tres anys, cinc anys, dos anys, i aquest és on nosaltres fèiem la modificació a tres anys.

L'altra esmena, que és a l'article 379, i que és l'esmena 210: nosaltres, aquí, el que hi afegim és, a més del que es diu, la separació, el divorci, l'anul·lació de matrimoni, la declaració en virtut de sentència ferma, la situació de fet, amb trencament de la unitat familiar... Bé, fem tota una relació d'extinció de la lletge.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Pel que fa al termini, no. Ja ens sembla bé el del Projecte, i mantenim la coherència amb els cinc anys que propugnem. Pel que fa a l'esmena 210, escolti: tindria sentit si nosaltres féssim el cònjuge el legítimari, però és que no el fem. No és el cas; ens sembla que no és adequada aquesta addició.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Socialista manté l'esmena 211, a l'article 382. La vol defensar, el senyor Abelló?

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem l'esmena 211, 213, 215, 217, 218, 220, 221, 225, 226, 228, 229, 230 i 231.

Totes aquestes esmenes fan referència a la quarta vidua. Hi ha algunes d'aquestes esmenes que són congruents amb el debat que hem tingut abans al voltant de la parella de fet. Nosaltres, als llocs on es parla de «consort» parlem de «causant» i, evidentment, afegim la figura del company. I per tant, hi ha un conjunt d'aquestes esmenes en què hi ha, estrictament, aquesta esmena, o de modificació o d'addició.

Després nosaltres, en les esmenes 225, 226 i 228, hi afegim un darrer paràgraf que regula els casos en què el company sobrevivent no tindrà dret a reclamar la quarta vidua. Nosaltres el que establim és que en el cas que mori l'altre company, n'estigués separat per una causa que li fos exclusivament imputable i, en segon lloc, en el cas que sigui declarat indigne de succeir el company premort. Per tant, el que establim són dues classificacions, en aquest article 384, com quan diem qui no té dret a reclamar la quarta vidua: una que fa referència al consort sobrevivent i una altra, la que fa referència al company sobrevivent. Per tant, el Projecte de Llei només s'ocupa de regular, evidentment, una d'aquestes, la que fa referència al consort sobrevivent.

A l'article 387 se'ns planteja l'extinció de la quarta vidua. Per tant, l'acció per reclamar s'extingeix, en primer lloc, per la renúncia expressa del sobrevivent després de la mort del causant; en segon lloc, per contraure matrimoni el sobrevivent o per la convivència marital amb una persona després de la mort del causant i abans d'exercir-la, i per tant, aquest conjunt d'esmenes fan referència, precisament, que nosaltres fem extensiva la quarta vidua no sols al matrimoni, sinó també al company sobrevivent, és a dir, a la parella de fet.

Amb aquest conjunt d'esmenes el que pretenem nosaltres és que hi hagi una aplicació coherent, com deia abans, amb la defensa que hem fet amb la parella de fet.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, dono per fet el torn en contra, atenent les paraules que amb gran encert ha dit el meu company Casas-Salat. Només per notificar-li que votarem favorablement l'esmena 229, que no té...

El Sr. PRESIDENT: 229?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: 229, 230, 231, que realment, malgrat que poden fer referència a aquesta temàtica, poden perfectament votar-se, que és una precisió del text.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup d'Iniciativa vol defensar la resta d'esmenes que li queden, que són molt poques?

Vol que li digui quines són? La 222...

El Sr. NUALART: Quasi, senyor President, defensaríem...

El Sr. PRESIDENT: ...la 232, i després ja només n'hi queda una, que proposa una nova disposició transitòria.

El Sr. NUALART: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: De manera que defensi-les totes, i així... Si li sembla bé, eh?

El Sr. NUALART: Sí, senyor President. Bé, pel que fa referència a l'esmena 222, és simplement el fet de suprimir «que li fos exclusivament imputable». Estem parlant, en aquest article, sobre el cas en què el sobrevivent no tindrà dret a reclamar la quarta vidual, i es parla que estigués separat judicialment o de fet, i aleshores s'afegeix «per una causa que li fos exclusivament imputable». Abans, en un altre article, se'ns deia que fos per alguna de les causes de separació o divorci que es regulés pel Codi Civil. Aquí ens parla «per una causa que li fos exclusivament imputable». Se sap que es pot donar una separació de fet i que no hi hagi cap causa imputable a cap dels cònjuges. Si més actualment, i sobretot en el Codi Civil, el que es pretén, i també en la regulació moderna del dret civil pel que fa referència a la família, és que no hi hagi culpabilitat quant a les separacions i els divorcis.

Pel que fa a l'esmena 232, és una altra esmena de terminis de tres anys, de dos anys o cinc anys, que nosaltres donaríem per defensada.

I pel que fa a l'última, a la creació del registre, nosaltres el que voldríem és que la creació d'aquest registre... —i es podria dir, doncs, que hagués decaigut el fet de que no reguli la parella de fet—, nosaltres entenem que podria de totes maneres, el Govern, en el termini de sis mesos, crear aquest registre. Se'ns ha dit, quan s'ha defensat la no-inclusió de les nostres esmenes sobre la parella, sobre la inconstitucionalitat, i sobretot amb el registre de les parelles. No es diu que sigui inconstitucional, es diu que en tot cas només pot fer prova, però que no pot tenir, no pot ser un ordenament del registre. És evident que nosaltres el que volíem amb aquest registre és simplement que servís com a prova; com a prova important per a les parelles, que puguin demostrar posteriorment que hi ha hagut aquesta convivència.

Se'ns ha dit, també, que no hi havia una definició de la parella, de la parella de fet, i per tant quedava la inseguretat. Jo no ho dic, això: és el Govern, quan envia un projecte a aquesta Cambra, que ens parla de la parella de fet, i ens parla de la parella de fet en el sentit de poder adoptar. Els mateixos dubtes que se'ns ha dit en aquest moment, se'ns podia haver dit també —els dubtes— quan s'ha plantejat que aquesta mateixa parella podia adoptar. Per tant, o bé té valor per a l'adopció i, per tant, es considera aquesta parella, o no té valor per a res. L'altra qüestió és que siguin a efectes diferents, i aquests efectes no s'incloguin, però, evidentment, aquesta prova de dir-nos: «No hi ha una seguretat», aleshores no hi hauria seguretat, tampoc, per adoptar.

I finalment, s'han dit alguns exemples amb què nosaltres, realment, no hi estaríem molt d'acord, perquè se'ns deia, i se'ns ha dit de la persona aquella que convivia vint anys, i que aleshores no hi tindria cap dret. Nosaltres el que voldrem amb aquesta regulació és això: que la persona que hagi conviscut vint anys amb una altra tingui el dret a succeir.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ja ha vist que la Presidència li ha deixat que fes un torn de rèplica, eh? Bé, bé: ho ha aprofitat hàbilment. Torn en contra: el senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Pel que fa al tema de la parella de fet, el torn de rèplica no serà hàbilment correspost. La dono per feta amb les paraules del senyor Casas-Salat.

I queda una sola esmena... Sí, concretament, la 222. És la que feia referència..., que vostè n'ha fet la defensa i que feia referència, no a la parella de fet, sinó a la separació de fet. És clar, si s'aproves l'esmena que diu vostè, cada vegada que hi ha una separació de fet s'hauria d'anar forçosament al jutjat per fer una prova. I és que hauria de ser viu, d'anar a provar, perquè si no es perdria la quarta vidual. Per tant, em sembla que és una defectuosa interpretació per part seva.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Socialista té l'esmena 234, i jo li pregaria que fes ja la defensa de totes les que resten fins al final, si li és possible al senyor portaveu. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Primer faríem la defensa de les esmenes que fan referència a la reserva; en concret, la 234, 235, 236, 237, 238 i 239.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: Aquest conjunt d'esmenes plantegen la supressió de la reserva. De fet, aquest debat s'inicia l'any 87, quan el Parlament es va pronunciar sobre aquesta qüestió i va suprimir una de les dues reserves, en concret la troncal, i va deixar la reserva binupcial, diguem-ne, la de segones nocces. Nosaltres el que demanem avui és que també se suprimeixi aquesta reserva pels següents arguments.

En primer lloc, nosaltres el que creiem és que és una institució que està fonamentada en un recel més aviat tradicional que s'ha suscitat entorn de les segones nocces i, per tant, persegueix fonamentalment protegir els fills d'un primer o anterior matrimoni. Per tant, mitjançant aquesta reserva binupcial, el que es fa és que s'estableix que, quan el pare o la mare que tenen descendència d'un anterior matrimoni contrauen noves núpcies, perden la facultat de disposar lliurement dels béns que d'una manera directa o, fins i tot, indirecta, havien adquirit del consort premort; i per tant, en congruència amb aquesta limitació, la Llei reserva aquests béns per als fills o els descendents de l'anterior matrimoni presumint que aquesta hauria estat la probable voluntat del consort premort.

Nosaltres creiem que, precisament per aquest argument, s'ha de suprimir, perquè neix de la prevenció contra les segones nocces que en el passat impregnaven, també cal dir-ho, una part molt important del nostre dret, però que avui no té cap raó de ser i que, fins i tot, està molt clar que està en contradicció amb la sensibilitat i la realitat actual.

Nosaltres creiem que les reserves hereditàries responen a un tipus d'organització familiar agrària, en la qual es considera la mort d'un dels cònjuges com a única causa de dissolució del matrimoni i que, a més, atorga als fills matrimonials un tracte molt més favorable que als altres fills. I és evident que ens els temps actuals les coses van per camins molt diferents. Però és que, a més a més, aquesta reserva binupcial és incongruent mantenir-la una vegada que amb les reformes que vam fer l'any 84 es va suprimir la manifestació de l'anomenada Llei *hac*

edictali, la qual perseguia una finalitat similar a la que justifica la reserva binupcial.

Però, de totes maneres, nosaltres pensem que la gran incongruència es troba en el fet que —amb el debat que teníem abans, en les anomenades unions matrimonials de fet, en la parella estable— el cònjuge supervivent que visqui en aquesta situació, pel sol fet de viure amb una altra persona sense haver contret matrimoni amb ella, no està obligat a la reserva binupcial que, en canvi, li afectaria si regularitzés la seva situació per la via d'un ulterior matrimoni.

Això, evidentment, porta a la gran incongruència que l'ulterior matrimoni rep un tracte més desfavorable que la unió matrimonial de fet, creada al marge de la llei, i per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que està en contradicció amb les posicions que vostès han mantingut fa un moment.

Perquè, en el supòsit de la unió matrimonial de fet, els béns que aquest consort supervivent hagi adquirit del premort puguin anar a la persona que maritalment viu amb ella, en haver desaparegut, precisament, aquestes limitacions que parlavem abans, pel primitiu article 254.2, que establia respecte a la dona que hagués conviscut amb el causant que deixés fills o descendents matrimonials...

Per tant, des d'aquest punt de vista, sembla més congruent, precisament, que en un sistema de dret civil català, que té com a principi fonamental que al llarg de tot aquest debat s'ha anat repetint per part dels portaveus de la majoria la llibertat de testar, la llibertat de disposició *mortis causa*, deixar precisament a la iniciativa dels particulars els efectes de l'anomenada reserva binupcial. Això sembla molt més congruent que no pas establir legalment una limitació a la llibertat de testar que, a més a més, ve fonamentada, evidentment, en unes bases que poc tenen a veure amb els principis que avui dia ens informen de la realitat social i, sens dubte, també, la realitat social i familiar catalana del nostre temps.

Per tant, per tots aquests arguments, nosaltres demanàrem la supressió de la reserva.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Vol fer torn en contra? El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, el tema de la reserva és un tema conflictiu, efectivament li ho reconec, i li reconec que, segurament, el pas important ja es va fer en la reforma —que vostè ha mencionat— quan es va..., de les dues reserves es va suprimir la reserva troncal i va quedar només la reserva binupcial. Home, jo no estic massa d'acord que això, aquest tipus de reserves, siguin pròpies de la ciutat rural —ciutat o rural o urbana.

Jo m'he permès la llibertat de fer una petita enquesta, últimament, sobre aquest tema que a mi, realment, particularment em fa trontollar. És lícit, realment, que els béns que s'han adquirit del consort difunt, si el supervivent contrau segones nupcies, quedin reservades per als fills del primer matrimoni?; hi ha, realment, una reticència en aquest segon matrimoni? Home, no exactament, una reticència al segon matrimoni, potser una protecció dels fills. I, curiosament, li he de dir que l'enquesta aquesta —petita enquesta, òbviament— ha donat, en un 90%, favorable al manteniment de la reserva. Tothom ha trobat «lògicíssim» que això que realment, en principi, repugna, repugna el fet que hi hagi aquesta mínima desconfiança, tothom ho ha trobat «lògicíssim». El fet de dir: home, uns béns que has re-

but i has rebut, precisament, del mort, si et tornes a casar, que quedin per als fills del primer matrimoni, que es guardin, no? Home, però tot i així, estàs tement realment que en faci un mal ús? No, no, és per a la protecció dels fills.

Jo he de dir-li que m'ha sorprès aquest resultat d'aquesta enquesta i no per aquest resultat, sinó, realment, perquè fixi-s'hi bé, senyor Abelló, vostè s'ha deixat de dir una cosa: «llevat que el cas que el testador, el donant, disposi una altra cosa». Per tant, la reserva se la pot saltar perfectament el testador; en cas que no disposi una altra cosa. I què és el que succeeix? Diu: oh, és que se suposa la voluntat del premort; se suposa que aquesta hauria estat la seva voluntat. Oh, totes les presumpcions que estableix l'herència abintestat, per exemple, són així; totes les presumpcions tenen aquest perill. Estem fent una suposició que aquesta ha estat la voluntat, perquè si no hagués estat aquesta voluntat tenia ocasió i possibilitat de manifestar-ho. Certament és discutible; ara, a mi em sembla que almenys la reserva binupcial, potser amb boca petita, però amb un gran convenciment que, gràcies a..., llevat el cas que el testador, donant o heretant hagi disposat altra cosa, valdria la pena mantenir-la.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Esmena 240 i següents, del Grup Socialista; el senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, defensàrem un conjunt d'esmenes que fan referència a les disposicions derogatòries i a les noves disposicions.

El Sr. PRESIDENT: I a la final, també?

El Sr. ABELLÓ: Sí, fariem el conjunt d'esmenes que...

El Sr. PRESIDENT: Fins al final.

El Sr. ABELLÓ: Fins al final, sí.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. ABELLÓ: Les esmenes 240 i 241 fan referència a la supressió de la disposició final primera, en la qual s'assenyala que per aquesta Llei queden derogats els articles 63 a 276 de la Compilació de Dret Civil de Catalunya i la Llei de Successió Intestada; creiem que millora, des d'un punt de vista de tècnica jurídica, la seva disposició final primera. De fet, són molt semblants.

Després tenim altres addicions de noves disposicions: una, que fa referència a l'article 19 bis en el qual introduïm, evidentment, en benefici del company i companya, tot el que fa referència al causant mort, al que realment li correspon, sigui la propietat de les robes, del mobiliari...; aquesta modificació va en la línia dels límits establerts, evidentment, amb els articles de què es parlava anteriorment i nosaltres, el que volem, és que es faci extensiva al company i companya del causant amb els mateixos avantatges que el consort supervivent.

Després, l'esmena 245, que és la disposició final segona, tercera, és la modificació de l'article 24, de la Compilació. Fa referència a l'any de plor i, en aquest sentit, la Compilació parla del consort supervivent, nosaltres parlem del consort supervivent... A la Compilació es parla que «si no és usufructuari universal de l'herència del premort o si la vídua no gaudeix», nosaltres, evidentment, introduïm aquí, també, la figura del consort supervivent que en l'herència testada, el premort s'hagi..., no hagi rebut cap atribució.

Després entràrem en les esmenes 246, 247 i 248. La primera d'aquestes és un nou article 25 bis de la Compilació en el qual

es parla de l'aplicació de l'any de plor al company o companya supervivent, d'acord amb les modificacions que hem introduït anteriorment en aquesta esmena que els parlava de la disposició final segona, i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres defensaríem..., la donaríem per defensada amb els mateixos arguments.

Finalment, donaríem per defensada la 247, i hi hauria també una disposició transitòria cinquena que, evidentment, està en coherència amb el debat que hem tingut anteriorment respecte als testaments davant de rector, i nosaltres demanem la supressió d'aquesta disposició transitòria cinquena en la qual s'assenyala que no es podrà lliurar còpia de testaments autoritzats per rector abans de l'entrada en vigor d'aquest Codi, si no es poden recollir d'acord amb ell.

Nosaltres creiem que, des d'aquest punt de vista, evidentment, en coherència amb la defensa que hem fet de la supressió de la figura del testament davant de rector també demanem la supressió d'aquesta disposició transitòria cinquena.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra? El senyor Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President, molt breument. Totes les esmenes que fan referència a la parella de fet, les dono per contradites, i les que fan referència al testament davant de rector, també.

Llavors, votaríem favorablement la menció que introdueix l'esmena 243, que ens sembla ajustada, i jo passaria directament a fer la defensa de la disposició derogatòria desena, amb el text que hem presentat com a esmena congruent amb el...

El Sr. PRESIDENT: Sí, també és una *bis*.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: També és una *bis*. És l'última *bis* —suposo.

El Sr. PRESIDENT: 249 *bis*.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Bé, molt breument, perquè s'explica per si mateixa. Nosaltres no estem d'acord que les lleis s'hagin de derogar expressament. Hi ha una derogació explícita, que és com pretén l'esmena socialista, i bé, i aquesta és una fórmula; també hi ha una derogació tàcita, prevista, doncs, en el principi conegut que: llei posterior deroga l'anterior, i una tercera fórmula que és la de substituir la legislació per una altra. Per què parlem nosaltres de substituir? Parlem de substituir perquè té l'avantatge que deroguem, però no deroguem el dret contingut —i sabem que la inspiració de la tradició jurídica catalana és la doctrina, el costum, aquesta doctrina emanada durant aquests anys de vigència d'aquest dret i que, per tant, ens serveix per a la interpretació més correcta de la nova legislació. Per tant, preferim aquesta fórmula i d'aquí que ens oposem a l'esmena de derogació expressa que proposa el Grup Socialista.

I pel que fa a l'esmena congruent amb el Consell..., amb el Dictamen del Consell Consultiu era per fixar, com el seu mateix redactat diu, les lleis que, efectivament, són objecte de substitució i modificació. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. El Grup Popular manté l'esmena 242; per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Perea.

El Sr. PEREA: Sí, senyor President. Nosaltres la retirariem a favor de l'esmena 240, perquè és el mateix text.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. I llavors al Grup d'Iniciativa li queda la 250?, que és una nova disposició transitòria, que no la manté. Doncs, queda daixòs.

El Sr. NUALART: Defensada, senyor... Ha estat defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ha estat defensada? Doncs la sotmetrem a votació.

Molt bé. Votarem, en primer lloc —que ja seran fins al final, eh?—, articles que no tenen esmenes: 353 i 354, que ja han estat votats. Ara, 357 al 365, 367 i 368, 370 al 372, 374, 376 al 378, 380 al 381, 385, 388, 395 al 399 i les disposicions finals primera, quarta i setena i novena, que no tenen esmenes. D'acord?

Doncs es voten tots aquests articles i disposicions que no tenen esmenes. Ah!, i també hi podríem afegir l'exposició de motius i el títol i títols, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Tots aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Ara sotmetríem a votació, conjuntament, totes les esmenes fins al final, del Grup d'Iniciativa per Catalunya —conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

A continuació votem l'esmena socialista 243. Està atent el senyor Camps? 243, que ha dit que la votaria a favor, que sembla que és la que ha d'anar separada.

Vots a favor?

243! Sí, n'hi ha més que ha dit que votaria a favor, senyor Camps? Perdoni, seguin! Se suspèn la votació.

Jo només tenia anotada aquesta 243... (*Remor de veus.*) ...229, 30 i 31. Doncs, es voten aquestes: 229, 230, 231 i 243.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació es voten la resta d'esmenes del Grup Socialista.

El Sr. PEREA: Senyor President!

El Sr. PRESIDENT: Sí, en vol alguna separada?

El Sr. PEREA: 240.

El Sr. PRESIDENT: La 240, separada. Doncs, en primer lloc, votem la 240.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten les esmenes..., la resta d'esmenes socialistes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions.

Ens resta només una esmena, la 204, del Grup Popular. (*Pausa.*) No? L'ha retirat. (*Pausa.*) No ho havia dit, però.

Així, ens resta només votar els articles..., els articles que tenien esmenes, que les esmenes s'han votat i... fins al final.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Perdó, senyor President. I l'esmena congruent amb el Consell Consultiu, que és la 200, l'última bis, que és a la disposició transitòria desena.

El Sr. PRESIDENT: La desena, exactament.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: La de la disposició transitòria desena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota aquesta, 249 *bis*.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Ara se sotmeten a votació els articles fins al final, del 355 fins al final, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Ara els grups poden explicar el vot. Si algun grup ho desitja... (*Pausa.*) Doncs, no hi ha explicació de vot, i passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió de Política Cultural ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen.

Algun membre del Consell Executiu vol presentar el Dictamen, la iniciativa de la Llei? Doncs, té la paraula l'honorable Conseller senyor Laporte.

Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Josep Laporte): Molt honorable senyor President, il·lustres senyores diputades i senyors diputats, amb la vènia del senyor President, em proposo de fer la presentació de les lleis que ara debatrem, corresponents a les tres universitats, atès que totes elles són paral·leles entre si.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies. La discussió, per tant, i —tal com espero— l'aprovació d'aquests tres Projectes de Llei que m'honora presentar, culmina una etapa de potenciació i actualització de l'ensenyament superior a Catalunya, etapa iniciada ja l'any 1985.

En efecte, en aquell moment, en assumir les competències que la Generalitat té reconegudes en matèria universitària, les universitats catalanes, malgrat els esforços dels seus integrants, presentaven greus mancances en no haver estat ateses les necessitats inherents a l'extraordinari creixement del seu alumnat durant els anteriors vint-i-cinc anys.

Així doncs, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat va haver d'emprendre, des de l'assumpció d'aquesta competència, un conjunt d'accions destinades a millorar la situació de les universitats i, al mateix temps, a estendre i a actualitzar el mapa universitari de Catalunya.

En una primera fase, l'acció del Govern es va orientar a esmenar els dèficits infraestructurals i històrics de les tres universitats catalanes, mitjançant la posada en marxa del Pla Quadriennal d'Inversions Universitàries per un import de 25.000 milions de pessetes. Les subvencions de manteniment foren també incrementades de manera notòria: d'un total d'uns 12.000 mil milions de pessetes, l'any 1985, van ascendir fins a 20.029 milions de pessetes, el 1988, que representava —amb subvenció anual per alumne— passar de 109.000 a 154.000 pessetes.

Altrament, tal com ja vaig tenir ocasió d'exposar davant d'aquest Ple, la Generalitat va afavorir marcadament la implantació de centres universitaris en el conjunt del territori de Catalunya. Així ho demostra que, mentre que a la ciutat de Barcelona, fins arribar al curs 88-89, es van crear set facultats o escoles amb 1.265 places de primer curs, a la resta de les comarques catalanes se'n creaven setze, amb 2.640 places de primer. Cal recordar, també, que en el transcurs de l'any 1987 el Govern va decidir la creació d'una quarta universitat a Catalunya i que pel Departament d'Ensenyament es van iniciar els treballs preparatoris en aquest sentit.

En una segona fase, ja dintre d'aquesta legislatura, s'ha procedit a l'elaboració de la programació universitària de Catalunya, en la qual es concreten els estudis que cal impartir i l'oferta de places que s'ha de realitzar.

D'aquestes actuacions ha sorgit el propòsit de modificar l'estructura universitària catalana a través de la creació de noves universitats.

Voldria recordar el procés seguit per arribar a aquesta conclusió. En primer lloc, s'han tingut en compte els criteris aprovats el 10 d'abril de 1989 en la reunió conjunta del grup de treball i de la comissió de seguiment *ad hoc*, creats en el si del Consell Interuniversitari de Catalunya, per tal d'elaborar una proposta de criteris per a la programació universitària de Catalunya, i que deixaven ben establerts que al costat dels dèficits quantitatius hi havia també un desequilibri greu entre l'oferta qualitativa de places i les demandes individuals o socials. Així, encara ara sobren moltes places de carreres de l'àrea d'humanitats i en manquen de ciències socials i d'estudis politècnics.

Aquesta constatació es va veure rectificada per l'acord del ple del Consell Interuniversitari de Catalunya del 24 de juliol del 89, que aprovava aquesta proposta de criteris, que havien d'informar la programació, i per l'acord del Consell Executiu del dia 25 de setembre de 1989, que, en fixar-la, optava per una síntesi de les dues alternatives proposades pel grup de treball, en el sentit d'acordar crear una universitat nova a l'àrea de la ciutat de Barcelona i, ensems, crear les universitats de Girona, de Lleida i la del complex Tarragona-Reus amb els centres que ja existien aleshores en aquestes ciutats i d'altres que s'hi anirien afegint.

Per tant, un primer pas va ser la creació de la Universitat Pompeu Fabra, aprovada per aquest Parlament el dia 12 de juny de 1990. Ja en la disposició addicional única de la Llei de Creació d'aquesta Universitat s'establia que, en el termini de tres anys, el Consell Executiu presentaria un projecte de creació de noves universitats al Parlament de Catalunya.

Gràcies a la iniciativa privada s'ha creat encara una nova universitat, la Universitat Ramon Llull, reconeguda per la Llei aprovada per aquest Parlament el passat mes d'abril.

Els projectes que avui —com he dit— m'honora presentar, només un any i mig després de la creació de la Universitat Pompeu Fabra, contemplen la creació de tres noves universitats: la Universitat de Lleida, la Universitat de Girona i la Universitat Rovira i Virgili. Aquestes tres universitats integraran i ordenaran els diversos ensenyaments universitaris que actualment s'imparteixen a les ciutats abans esmentades, com a base per al desenvolupament de tres universitats noves amb personalitat pròpia.

I els objectius que es persegueixen amb aquests Projectes de Llei són, entre d'altres, dos. En primer lloc, aconseguir una compensació territorial, alhora que així descongestionem les universitats catalanes de Barcelona i de la seva àrea d'influència concentrades aquí, es fa realitat que l'ensenyament superior s'imparteixi en el mateix grau de quantitat relativa i de qualitat arreu de Catalunya, apropant-lo al ciutadà. I, en segon lloc, l'increment del nombre de places en aquells estudis que tenen una demanda en creixement, tot creant nous centres o bé ampliant els ja existents. En aquest darrer sentit, es configura, així, un nou mapa universitari per garantir l'ensenyament al més alt nivell i, al mateix temps, un desenvolupament equilibrat de tot el territori.

A partir d'aquest punt, l'anàlisi dels aspectes històrics, demogràfics, socials i econòmics, l'estudi de les demandes de titulació, de l'orientació dels estudiants, de les necessitats de la indústria i dels serveis, han estat contrastats amb la realitat universitària actual.

D'acord amb els resultats que disposem i de l'evolució que s'ha produït en altres països, és previsible que la taxa d'escolarització universitària segueixi encara incrementant-se en els propers anys. Per contra, la dimensió prevista per a aquestes noves universitats se situa en un nivell raonable i homologat amb les universitats de la Comunitat Europea, entorn cultural immediat de referència.

Si la Universitat Pompeu Fabra, creada el 1990, a més de constituir un centre de qualitat, ha d'ajudar —no cal dir-ho— a descongestionar progressivament els centres de Barcelona i del seu entorn, l'objectiu a aconseguir ara és el de conjugar la demanda real que fa la societat de les diferents titulacions amb l'oferta universitària en altres zones del territori tot aprofitant la necessitat de revisar els estudis i les titulacions, tal com preveu la reforma dels ensenyaments universitaris que s'està posant en marxa.

Les noves universitats iniciaran el seu camí amb una doble característica en la seva configuració. D'una banda, caldrà que s'atengui la demanda social d'estudis tradicionalment majoritaris, amb forta implantació, els quals componen una part important dels ensenyaments oferts i, d'altra banda, es procurarà la màxima atenció a determinats ensenyaments innovadors i amb estreta relació amb el seu entorn, que hauran de conferir a aquestes noves universitats aquella especificitat i especialització que farà que el seu àmbit d'influència transcendeixi de la mateixa ubicació urbana o comarcal estenent-lo a tot Catalunya i, fins i tot, posant aquesta universitat al servei de comunitats de nivell més ampli.

D'acord amb això, la fita dels Projectes de Llei que avui presentem no se centra només en un fraccionament territorial dels ensenyaments universitaris. Així, la Universitat de Lleida es crea amb una potenciació dels estudis del sector primari, amb una escola d'enginyeria superior agrària i de «monts» única a Catalunya. La de Girona, ubicada en una zona d'expansió industrial creixent, potenciarà els ensenyaments relacionats amb aquesta activitat i recollirà l'actual inquietud social de conjugar aquella indústria amb la qualitat de vida i el medi ambient. La Universitat Rovira i Virgili, situada a l'àrea de Tarragona-Reus amb una extensió, també, a la ciutat de Tortosa —en l'àrea de Tarragona la indústria química i la petroquímica, específicament, presenten uns valors econòmics destacats— farà una apor-

tació, aquesta indústria, al conjunt de la universitat catalana, d'una especificitat centrada en aquest tipus d'ensenyament.

No voldria, però, acabar aquesta presentació sense fer un molt breu repàs històric al que havia passat anteriorment amb aquestes universitats, que espero que, amb el seu vot favorable, seran a partir d'avui, altra vegada, una realitat. En els tres casos es pot parlar de restauració de la tradició universitària catalana.

En aquest sentit voldria destacar la Universitat de Lleida, la més antiga de la Corona d'Aragó, creada per privilegi reial el 1300 i que, després d'un treball digne i arrelat, va ser anorreada per la força després de la Guerra de Successió.

Igualment fou meritòria la tasca de la Universitat de Girona, creada per privilegi reial el 1446, que fou suprimida, també, pels fets del 1714 i que va impartir, per tant, coneixements superiors durant més de 250 anys.

Per últim, la Universitat Rovira i Virgili entronca amb la presència universitària a les comarques meridionals de Catalunya entre els segles XVI i XVIII i, molt especialment, amb l'antiga Universitat de Tarragona, la creació de la qual fou iniciada el 1572 i posteriorment sancionada per una butlla pontifícia el 1574, i per la concessió de privilegis reials el 1588.

Totes aquestes tradicions van començar a ser recuperades, en condicions, de moment, precàries i amb infraestructura, pràcticament, inexistent ara fa uns vint anys gràcies a l'esforç —que vull posar de manifest— de les tres universitats aleshores existents: la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Politècnica de Catalunya; gràcies, també, a l'ajut de diverses institucions i entitats públiques, fonamentalment els ajuntaments i les Diputacions, i, no ho cal dir, gràcies a la mobilització d'amplis sectors de la societat civil que es van sentir —i se senten— engrescats per la feina de dotar el país amb els instruments de progrés que li són necessaris.

En aquesta hora esperada de recuperació d'universitats pròpies per part de Girona, de Lleida, de Tarragona i, en general, de totes les comarques catalanes, vull fer constar l'agraïment del Govern i, estic segur, el del conjunt del Parlament de Catalunya a la tasca desenvolupada per tal d'arrencar i consolidar els estudis superiors en aquests punts del nostre país, sobretot per part de les tres universitats marcs, però també i molt especialment per les respectives comunitats universitàries. Sense la seva acció constant, sense el seu dinamisme, sense el seu suport la tasca de recuperació hauria estat del tot impossible.

He volgut fer aquest repàs perquè em sembla de justícia i perquè em permet demanar amb convicció el seu vot favorable a aquests Projectes de Llei. Vull agrair l'esforç i el suport de tots els grups parlamentaris que han treballat per millorar els textos tramesos; i vull que tinguem tots ben clar que a Girona, a Lleida, a Tarragona, a Reus, a Tortosa i a totes les capitals comarcals, de fet, avui és un dia gran, un d'aquells dies que marquen la història dels pobles, i vull que sentim que aquests projectes són importants per al futur col·lectiu de Catalunya, que ens atansen a Europa i que ens fan més forts i més dignes.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

Certament, tal com deia en començar, avui acabem l'estructuració legislativa del mapa universitari de Catalunya. Caldrà ara, amb els corresponents informes del Consell Interuniversitari de Catalunya, assignar a totes i a cadascuna de les universi-

tats les titulacions noves que contempla la normativa —encara no tancada— de la reforma universitària. I caldrà, també, un nou pla plurianual d'inversions, que en el seu moment serà presentat en aquest Parlament, que permeti el desplegament eficaç en el termini més breu possible, tant de les universitats ja existents —encara deficitàries en alguns aspectes— com de les de nova creació. És pensant en aquest futur esperançat del nostre país per augmentar la preparació i els coneixements dels nostres estudiants, dels nostres joves, per contribuir a l'equilibri territorial de Catalunya, per un acte de justícia i de reparació històrica, i per una necessitat de present i de futur, que el Govern ha elaborat i ha presentat aquests Projectes de Llei.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, honorable Conseller. Algun diputat ha estat encarregat per la Comissió per presentar el Dictamen? No sent així podem passar ja a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada per Iniciativa: té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, amics que avui ens acompanyen en aquesta tramitació parlamentària, la nostra esmena a la totalitat la creiem compatible amb la satisfacció de qui també vol celebrar la creació a Catalunya de tres noves universitats públiques. L'esmena no va contra les noves universitats sinó contra aspectes del Projecte de Llei que el Govern ha presentat avui al Parlament i que acaba de presentar el senyor Conseller. No és una esmena contra la creació de tres noves universitats, sinó contra aspectes de presumpta indefensió legal en què es poden trobar aquestes universitats si no obtenen en aquesta tramitació parlamentària garanties fonamentals per al seu desenvolupament futur.

Voldria aclarir que en aquesta qüestió he actuat —i amb molt de gust— com a diputat d'ofici; és a dir, fa més vint anys que jo he trencat les meves vinculacions amb el món universitari, al qual només hi he hagut d'anar tres dotzenes de vegades a fer xerrades, conferències, coses absolutament escadusseres, però aleshores, justament, he tractat d'anar a visitar els diferents col·lectius que estaven preocupats per aquestes noves universitats, i el que vaig tractar de fer, el que he tractat de fer és recollir, justament, aquests neguits; neguits que es podrien resumir en aquesta aspiració: tots volem noves universitats, però universitats completes, de veritat, modèliques, competitives, universitats que siguin, a l'Europa que neix i reneix i torna a néixer, un veritable motor de futur. I és per això que sobre cinc punts que tractaré d'exposar telegràficament gira aquesta proposta d'esmena a la totalitat.

En primer lloc, el tema d'aplicació dels criteris per al reequilibri, de què ens parlava ara el Conseller, tant territorial com temàtic d'aquestes universitats. Abans de les propostes de què ens ha parlat el senyor Conseller s'havia parlat del mapa de les universitats a Catalunya. No vam ser nosaltres els qui en vam parlar, va ser el Conseller. En tot cas, la decisió de fer una universitat a l'àmbit de Barcelona va venir precedida d'un debat important, jo diria d'una aspiració popular, que o bé el Maresme o bé el Baix Llobregat fos la seu d'aquesta universitat; finalment aquesta universitat va ser ubicada a Barcelona, la Universitat Pompeu Fabra, perquè era urgent descongestionar les universitats i les facultats barcelonines. Recordo, de tota

manera, en aquests moments, que les aspiracions de les comarques afludides eren perquè en un territori que viu sota l'espectre permanent d'una crisi viscuda en costos molt alts els darrers anys i que tem que obtingui una reedició en els propers anys, amb una demografia molt jove, aspirava justament a tenir la possibilitat d'aconseguir aquesta vida universitària ben a prop del lloc on viuen els seus ciutadans.

Hi ha també una nova qüestió de tipus temàtic, una qüestió que ja vaig plantejar en Comissió i que podria semblar contradictòria amb alguna de les nostres esmenes. No hauria pogut ser aquesta l'ocasió d'aprofundir en un debat difícil, pendent, el de si Catalunya el que necessita, més que no pas múltiples facultats territorialment escampades, són veritables universitats temàtiques? El panorama futur de la realitat universitària catalana quedarà descrit en funció de la multiplicitat de centres més que no pas de la concentració d'energies, sempre limitades, en determinades especialitats que ens podrien fer competitius en el marc europeu i en el mercat mundial. Sé que no és una decisió fàcil ni és una qüestió que obtingui el vot popular a l'hora de ser plantejada. Podria ser —ben al revés— una decisió profundament impopular seguir criteris d'especificitat, d'especificació en aquests moments. Ara bé, governar no sempre vol dir afalagar; vol dir també acceptar el risc de no complaure —en nom del bé comú i del projecte futur— aquestes demandes més epidèmiques d'una societat.

Una segona qüestió, que formularíem així: universitats noves de trunca, però universitats que no neixen del no-res, ni del buit. Avui, segurament, aquesta Cambra aprovarà la creació de tres universitats noves a Catalunya; després de la creació de la Universitat Pompeu Fabra, tres noves universitats públiques als caps de les altres províncies catalanes. Entre la Pompeu Fabra i les tres noves universitats, com ens recordava ara el senyor Conseller, la creació de la primera universitat privada de Catalunya, la Ramon Llull. Però fa la impressió que tot el Projecte de Llei grinyola en aquest punt: es tracta de crear tres universitats noves sense tenir en compte que les compten amb una acumulació important de vida universitària, de coneixements adquirits, d'experiència didàctica, de consolidació d'equips docents, de gestió en circumstàncies sovint molt difícils.

Crec que és legítim que vulguem garantir que s'incorporin totes les conquestes de les universitats creades de bell nou, com la Pompeu Fabra pel que fa a recursos econòmics, humans i pedagògics, a les noves universitats, sense haver de carregar amb el pes mort de les hipoteques generades per molts anys de funcionament en dependència, però podent garantir alhora que seran respectades les conquestes i els guanys difícils d'avaluar de tants anys de feina feta. És ben segur, i sembla un laberint, un difícil equilibri, però —ho repeteixo— és del tot legítim que la comunitat universitària demani al legislador que tingui en compte aquesta realitat tan complexa.

Un tercer grup de consideracions, que diríem: universitats autònomes i autosuficients. Hem advertit neguits seriosos sobre la qualitat i la capacitat d'autonomia, i també pel que fa de projecció exterior, de capacitat per participar en projectes internacionals i en projectes interuniversitaris, de les tres universitats noves. Hem sentit massa cops l'expressió que ens fereix de dir: «Seran subseus universitàries». I crec que aquest debat d'avui hauria d'eradicar del tot aquests temors: una universitat pot ser autosuficient, ha de comptar amb recursos per ser autosuficient,

ha de comptar amb recursos humans, tècnics i econòmics suficients. El model de referència en alguns aspectes seran les universitats ja consolidades i també la nova universitat Pompeu Fabra, amb un seguit de matisacions importants, per exemple pel que fa a la *ratio* alumnes-professors. Mentre que a la Pompeu Fabra tenen un pes específic les ciències socials i les humanitats, a les noves universitats hi ha moltes facultats tècnico-científiques que d'acord amb les legislacions de rang superior requereixen un nombre més gran de professors, d'espais, d'eines i d'estris per a l'experimentació i per a la recerca.

Hi ha dos paràgrafs de l'acord de la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres de Tarragona sobre el Projecte de Llei de Creació de la Nova Universitat, un acord aprovat per unanimitat en sessió extraordinària del 29 d'octubre d'enguany, que subscriu del tot. Diu aquest text: «El Projecte de Llei preveu un model dirigista i centralista, com ho demostra el fet que la comissió gestora, òrgan que ha de governar la Universitat durant el període provisional, és elegida en la seva totalitat pel Govern de la Generalitat». I en un altre moment llegim: «Creiem també que cal garantir el correcte funcionament de la universitat tarraconense a partir de l'assignació generosa dels recursos econòmics suficients que assegurin la qualitat dels ensenyaments actuals, d'acord amb les exigències de la reforma d'ensenyaments com també dels que s'hauran d'implantar en el futur immediat. Cal garantir també la dotació de recursos que permetin l'adequada ubicació de centres i dependències de la universitat tarraconense». Ho repeteixo: llegia el text d'un acord adoptat per unanimitat a la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres de Tarragona.

Hi ha un altre document de la Mesa d'Intercentres de Lleida, que tampoc podem llençar al cove. En voldria recordar un dels paràgrafs; diu així: «L'autonomia universitària ha de ser entre tots el bé més valuós per defensar, i per una qüestió essencial és tracta del bé més estructural en el bon funcionament de la universitat. No defensar en aquests moments l'autonomia universitària, únicament limitada per les lleis del Parlament i la Llei de Reforma Universitària, suposaria l'assentament d'un principi d'irreparables conseqüències. Aquesta autonomia, fora d'això, haurà de ser defensada no només davant la Conselleria sinó davant de qualsevol altra institució que intenti directament o indirecta mediatitzar la vida universitària».

Un quart seguit de consideracions: el tema de les garanties de dret. Són molts els membres de la comunitat universitària que pregunten si el Projecte de Llei garanteix amb precisió els drets adquirits pels que fins ara han treballat en el món universitari a les universitats de Barcelona, però a les delegacions de Girona, Lleida, Reus o Tarragona. En una de les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya hi ha la proposta d'addició d'una addicional primera per a les tres universitats, que vindria a recollir aquests drets, els drets acadèmics i professionals, les expectatives d'estabilització i promoció, infraestructures de treball, connexions informàtiques, accés a biblioteca i laboratoris, participació en convenis i tasques postgrau, programes de doctorat, màsters, etcètera, drets laborals i salaris socials, dret a la suplència, plans de pensions, suport humà i material per a l'actuació dels organismes de representació sindical, instàncies de negociació i participació sindical. Igualment caldria reconèixer el dret a optar entre la nova universitat o a la

de procedència, si més no durant un període transitori. Com sabem sobre aquest punt —el dret d'optar— també s'han manifestat distintes centrals sindicals.

Hi ha un darrer capítol de consideracions, que les formulàrem així: tres universitats noves que neixen el mateix dia però que són molt diferents i tenen necessitats específiques. L'honorable senyor Conseller, en la presentació d'aquestes tres lleis, ens deia fa un moment que caldrà considerar que es tracta de tres universitats que neixen al mateix temps, però que són molt diferents. Són molt diferents pel que fa a les inversions pendents, per exemple d'edificis, pel que fa a les despeses de funcionament, pel que fa a la seva projecció exterior. Hem llegit amb atenció les memòries que ens han estat enviades i hem vist que cada universitat és una universitat diferent. En tot cas, es tracta d'universitats diferents perquè estan arrelades en sectors diferents de la societat catalana i perquè és del tot important que sàpiguen quin serà el seu futur i quina serà la seva possibilitat d'arrelament, perquè no es tracta —ho repeteixo— d'aconseguir poder dir: «Tenim més universitats públiques», sinó tenir més universitats que funcionin de veritat i que funcionin amb recursos suficients.

Quan el senyor Conseller ens parlava ara de la necessitat de pensar en quines dotacions econòmiques específiques seran necessàries per a aquestes tres universitats jo diria que més que en cap altra ocasió es tracta d'aconseguir que hi hagi aquests recursos econòmics i que aquests recursos arribin a temps. No és una consideració de més a més: crec que és del tot indispensable que aquestes tres noves universitats comencin a caminar amb la sensació que tindran recursos, tindran autonomia per administrar aquests recursos, tindran possibilitats de saber com resoldre els problemes que aquesta nova rotació els plantejarà sobretot en aquests anys, que seran anys —per entendre'ns— constituents al si de les noves universitats.

Tal com he anunciat ja a alguns dels diputats que m'ho han preguntat, el Grup d'Iniciativa per Catalunya està disposat a no sotmetre a votació aquesta esmena a la totalitat si a partir de les garanties que demanàvem —en part les ha proposat el senyor Conseller en la seva presentació— i, en tot cas, les garanties que pugui afegir la intervenció del torn de rèplica del representant de la majoria. Aleshores, consideràrem que aquestes garanties ja són garanties suficients i que, per tant, podríem no sotmetre aquesta esmena a la totalitat. En part es tracta també de poder dir que aquesta Llei ha estat aprovada, les noves universitats, amb un acord bàsic de tots els grups parlamentaris presents en aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, il·lustre senyor Diputat, per tant correspondria un torn en contra i, en tot cas, el senyor Ignasi Riera dirà si realment retira aquesta esmena a la totalitat i les altres dues esmenes a la totalitat que té presentades a les altres dues lleis.

Té la paraula l'il·lustre Diputat, senyor Coll.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. Efectivament per fer aquest torn en contra i realment una petició ben formal al senyor Riera que, efectivament, retiri aquesta esmena a la totalitat. No és una esmena a la totalitat convencional, certament que no; i jo ara el que no faré és entretenir-me a explicar els avantatges i el què de la Llei. De fet, de la llista d'esmenes parcials que vostès fan es dedueix ja aquest fet, i, per tant, po-

dríem suposar-ho abans de l'exposició que vostè ha fet. Es tracta d'una esmena, més que res, que el que pretén és que tinguem una ocasió, abans d'entrar en el detall, que ja donades les esmenes particulars, que puguem entrar a debatre temes generals i de fons.

Vostè ha tractat cinc temes; jo miraré de contestar-los i de seguir insistint en aquestes garanties que ja el Conseller ha avançat.

Parlar del tema de les universitats temàtiques i que hi havia diversos models possibles; efectivament que sí. Jo recordo que en la Comissió vam estar comentant la idea de la Universitat General de Catalunya, i dèiem el model potser de la Universitat de Califòrnia. Bé, aquí tenim ja una tradició universitària, això no era possible, i, en qualsevol cas, el que sí que està clar és que s'ha optat per crear universitats independents, amb una possibilitat de competir entre elles, sempre que tinguem i esperem tenir una escolarització universitària que ho permeti.

Són unes universitats que neixen amb una doble pretensió: primer de tot, poder servir d'una manera directa a les comarques del seu voltant, a base d'una sèrie de carreres que tinguin aplicació directa en aquests llocs, i penso, doncs, en les enginyeries tècniques, en empresarials, en el dret, en infermeria, en aquest tipus de carreres molt mediantes i, d'altra banda, la possibilitat d'establir estudis específics en els quals pugui competir entre elles i d'abast més general i, per tant, que puguin arribar a dur el seu àmbit d'influència a tot Catalunya, eh? I és el cas més clar, el paradigma d'això seria, doncs, el campus agrícola de la Universitat de Lleida. Bé, és el model que hem escollit; creiem que és encertat.

Diu que són universitats no noves de trinca; estem absolutament d'acord amb aquest fet i, de fet, el model de la Llei així ho reflecteix. Voldria insistir en un fet, en el qual estic segur que hi tornarem durant el debat: aquestes universitats no són noves de trinca, però són universitats noves i, per tant, no són una simple suma d'allò que ja hi ha. I amb això m'avanço a temes com ara el fet de si el claustre provisional ha de ser una simple suma de les juntes de centres actualment existents. Una cosa així, a nosaltres, ens semblaria negativa, ens semblaria no apostar seriosament per les noves universitats.

Cal que sapiguem trobar l'equilibri entre entendre que fem unes estructures noves i, a la vegada, respectar la història que ja hi ha en cada un d'aquests llocs. En aquest sentit, per exemple, és clar que quan es faci el traspàs de centres de les universitats mares a les universitats noves, doncs, es fa com una capsula tancada; es fa en el sentit que va tot junt i, per tant, respecte als reglaments, respecte als equips directius i tot això ja marca, d'alguna manera, el fet aquest que no estiguem fent una cosa absolutament *ex-novo*, com va ser el cas de la Pompeu Fabra.

Diu: «universitats autònomes i autosuficients». Evidentment que sí, autònomes, són universitats regides per la Llei de Reforma Universitària; és la Llei que va consagrar fins a un nivell que ens sembla absolutament insuficient, però el va consagrar fins a aquest nivell l'autonomia universitària. Esperem que tots aquests debats, amb els quals segurament ens trobarem immersos en un futur immediat, serveixin, precisament, per augmentar aquesta autonomia, però, en qualsevol cas, tenim la Llei de Reforma Universitària. Aquestes universitats es regeixen per aquesta Llei i, per tant, seran autònomes.

Lògicament, durant dos anys, durant el període provisional i també durant el període constituent, doncs, hi ha una sèrie de competències que han estat, o són, o seran, vaja!, assumides per l'administració educativa, pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat i, això és un cert condicionant, però que, d'altra banda, tampoc tenim possibilitat d'establir-ho d'una manera diferent, no? Però està clar que juguem unes universitats, com a mínim, tan autònomes com les que ja tenim. I diu «autosuficients», evidentment que sí, autosuficients; em permetrà que aquest tema el tracti després, quan parlem dels recursos.

En qualsevol cas, voldria dir-li una cosa: el tema de les subvencions universitàries, estic segur que no ho ha sentit mai en boca de ningú del Govern, ni de cap Diputat del nostre Grup.

Diu «garanties de dret»; no hem fet un llistat de garanties de dret, perquè, francament, és un tema que jo crec que resultaria molt complicat i en el qual fàcilment podríem caure en mancances o en coses que no corresponen. En qualsevol cas, a mi em sembla que el text ha quedat clar, aquesta tarda mateix hem firmat una transaccional que després presentarem, amb la qual intentem acabar de matisar aquest fet, i nosaltres, el que en cap cas desitgem és que el canvi d'Administració serveixi per conculcar dret de ningú.

I, finalment, sobre el tema dels recursos, jo pensava comentar aquesta qüestió més endavant, en el debat de l'articulat, però ja que vostè l'ha tret, jo tenia aquí unes xifres que penso que val la pena ensenyar; i les xifres són les següents... (*Pausa.*) Em permeteran un moment... Mirin, a l'any 85 es van transferir les universitats a la Generalitat de Catalunya, i estem en aquests moments a punt d'aprovar el Pressupost de l'any 92. De l'any 85 a l'any 92, per cada 100 pessetes que l'any 85 es donaven de subvenció a les universitats, aquest any 92 se'n donaran 374. Queda clar que hi ha un esforç important en el tema de les subvencions, que és bastant més important, jo diria clarament per sobre, de la gran majoria de les accions sectorials que fa el Govern.

Els pressupostos de les Universitats durant aquest període de temps han augmentat de tal manera que, per cada 100 pessetes de l'any 85, en aquests moments estan a 293 pessetes. Tot això amb diner corrent. Per tant, l'aportació de la Generalitat sobre els pressupostos de les universitats, fins i tot, ha augmentat durant aquests sis anys, tenint en compte que durant aquests sis anys les universitats de Catalunya han fet un esforç extraordinari d'autofinançament. Extraordinari com no s'ha fet a la resta de l'Estat i que, realment, té caràcter històric: l'esforç per fer contractes fora, per sortir al carrer, per connectar amb el món empresarial, per establir convenis, per tal d'incrementar la seva capacitat de despesa.

I, malgrat això, malgrat aquest esforç tan extraordinari, els Pressupostos han crescut per sota del que és l'increment de la subvenció del Govern. Això dóna idea de l'esforç important que ha fet el Govern en aquesta direcció.

La subvenció per alumne ha crescut: per cada 100 pessetes, l'any 85, a 246 pessetes, l'any 92. Certament hi ha hagut també un increment important d'escolarització universitària.

Si anem al tema de les inversions, aquí el creixement encara és més exagerat. Per cada 100 pessetes que es gastaven l'any 86, es gasten, l'any 92, 1.105 pessetes. Per tant, onze vegades més del que es gastava l'any 86 en el moment dels traspassos. Està clar, per tant, que hi ha un esforç molt important; tant en el

tema de les subvencions com en el tema de les inversions. Perquè puguin mesurar el que això significa en relació amb allò que és el territori MEC, les universitats estan transferides només en algunes comunitats autònomes i la major part de les universitats de l'Estat depenen directament del Ministeri. Doncs, molt bé, hem dit que la Generalitat havia passat –l'Administració de la Generalitat–, de 100 pessetes, l'any 85, a 374 pessetes, l'any 92. L'Administració central ha passat de 100 pessetes a 149.

Per tant, l'esforç relatiu, clarament, és molt més important que el que s'ha fet a Catalunya.

Quant a les inversions, hem dit que de cada 100 pessetes s'havia passat a 1.105. Molt bé, l'esforç de la resta de l'Estat, de cada 100 pessetes s'ha passat a 1.026; està, per tant, per sota, però amb una particularitat molt curiosa, i és que aquest increment fet en el territori del Ministeri és absolutament descompensat fins a l'extrem que, si per al conjunt s'ha passat de 100 pessetes a 1.026, per al cas de les universitats de Madrid s'ha passat de 100 pessetes a 2.836. Per tant, un increment inferior a aquell que ha fet l'Administració de la Generalitat, però, a més a més, molt descompensat a favor de les universitats de Madrid.

He volgut treure aquestes dades, que pensava que servirien per al debat després, però que penso que val la pena treure-les ara per deixar clar que em sembla que en aquest tema del finançament s'ha fet una exageració. Jo entenc –ho sabem tots– que la despesa que s'està destinant al món universitari, i en general a l'ensenyament, és molt inferior a la mitjana europea, molt inferior a la gran majoria dels països europeus, perquè no estem només per sota de la mitjana, sinó que estem molt avall, però aquest és un altre ordre de dimensió; és un altre ordre de dimensió.

Amb els diners de què disposa la Generalitat i amb la capacitat que té d'utilització d'aquests diners és evident, amb aquestes xifres que he ensenyat, que l'acció sobre les universitats ha estat prioritària, ha estat molt important, ha estat molt incisiva i ha donat un resultat important.

Llavors, a la vista de tot això, jo pregunto: per què aquesta por que aquesta política no continuï amb les tres noves universitats? I no hi ha resposta, no hi ha motiu per a aquesta por. Jo entenc que en el debat polític, en el tema de..., eh? poder discutir si el Govern fa bé, si no fa bé, en les lleis, tal... costava trobar-hi coses, s'hagi desenvolupat una línia argumental al voltant del tema del finançament. Però em sembla que, en aquest moment, això ja no tindria sentit seguir-ho explotant.

És evident que s'està fent un esforç important, és evident que se seguirà fent, és evident que la política universitària és una de les prioritats del nostre Govern i res fa pensar que les tres noves universitats no gaudeixin d'aquest favor que fins ara han rebut les que ja existien.

Per tot plegat, a mi em sembla que li hem contestat això, em sembla que li hem presentat garanties suficients; em sembla que podem discutir detall per detall i segurament acceptar moltes de les seves propostes parcials i, jo li demano –una vegada més– que retirin aquesta esmena a la totalitat, no només la de Lleida –ja m'avanço–, també la de Rovira i Virgili i la de Girona que, en el seu moment, suposo que presentarà.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, illustre senyor Diputat. El senyor Ignasi Riera... Jo no sé... És a dir, l'ha

retirat o no l'ha retirat? És clar, a aquesta Presidència no li consta si l'ha retirat o no; m'agradaria que el senyor Ignasi Riera manifestés si retira o no retira la Llei. (*Remor de veus.*) Ai, perdó!, l'esmena a la totalitat, de retorn.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Entenc, senyor President, que ara he de dir si la retiro o no, però em semblava que la petició que feia el Grup Socialista...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Vostè preferiria que...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Doncs, molt bé.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, no, jo deia després d'escoltar el Grup Socialista, si ho desitja. El senyor Siurana semblava que volia intervenir; té la paraula.

El Sr. SIURANA: Gràcies, senyor President. Jo crec que amb el clima que es presenta aquesta Llei o aquestes tres lleis, hi cap aquesta intervenció inicial, encara que nosaltres no tinguem una esmena a la totalitat.

El posicionament és realment per a mi una manifestació des d'aquesta tribuna de la satisfacció, com a Diputat de Lleida i Alcalde de Lleida, que aquesta Llei tiri endavant.

La veritat és que recuperar la història de la Universitat de Lleida, de l'Estudi General, després de quatre-cents anys, i també recuperar tot el que és el projecte de crear una universitat que tingui força a les terres de Ponent és realment per a nosaltres un objectiu que fa molts anys que persegüim, i al qual hem esmerçat molts esforços de tot tipus: de gestió, però també d'inversió i d'aportació de material, d'edificis, de terrenys, etcètera, etcètera.

També he de demanar una... les gràcies que el compliment del que es va acordar quan es va aprovar la Universitat Pompeu Fabra hagi estat també portat a terme amb una certa rapidesa. És cert que, en aquell moment, ens vam posar d'acord que hi hauria aquest desplegament universitari, i dono les gràcies al Conseller que hagi portat aquesta Llei aquí, en aquesta legislatura, a terme. Però, òbviament, el senyor Ignasi Riera manifestava unes preocupacions i jo m'hi afegeixo.

Aquesta Llei és per a nosaltres necessària, però és molt millorable. Jo crec que el desig de tenir una universitat ens fa tenir un cert neguit perquè ho encertem plenament, amb la Llei, i que garantim des d'aquesta Llei que hi hagi totes les possibilitats perquè hi hagi una universitat d'alt nivell, una universitat potent, una universitat que cobreixi les necessitats ja, d'uns estudis universitaris.

Perquè, enfront del que tenia la Universitat Pompeu Fabra, que era de nova creació, la Universitat de Lleida aplega uns estudis que ja són, en aquests moments, universitaris, que ja es donen, que ja tenen una tradició i que ja tenen un pes, i, per tant, és la continuïtat d'uns estudis universitaris i, per tant, elevar el nivell. Ja en tenim d'estudis universitaris, a Lleida, però no és suficient, volem una universitat amb capacitat de gestionar ella mateixa i de dirigir ella mateixa cap a on volen anar aquests estudis universitaris.

He d'agrair, en aquest capítol, que tenim aquests estudis universitaris gràcies a una extremada generositat de les universitats, tant la Politècnica com la de Barcelona com l'Autònoma. Vull donar les gràcies, formalment, en aquest acte, perquè ha estat una col·laboració –jo crec que esplèndida– que ens ha permès tenir la base per poder demanar aquesta universitat, si no hi haguessin hagut aquests estudis universitaris, òbviament, no podríem crear *ex novo* una universitat com han fet en el cas de la

Pompeu Fabra, seria realment irrealitzable que a Lleida és pogués generar de nou una universitat. És gràcies a haver posat una mica el carro davant dels bou, de fer els estudis universitaris abans, que ara ja tenim un resultat, que puguem tenir aquesta garantia que hi ha una base, una estructura, i una potència inicial. Ara, a partir d'aquesta existència real, necessitem garantir uns recursos, necessitem garantir aquesta autonomia.

A la Llei hi ha una certa mancança de generositat amb l'autonomia de Lleida. Hi ha, també, una posició, una mica de tutela, per part de la Conselleria i voldríem que aquesta tutela no hi fos, o que almenys fos recolzament, suport i no tutela.

No vull insistir més en aquest tema; al llarg del debat podem tenir més ocasions, agraeixo la generositat de la Presidència i només voldria dir que nosaltres voldríem que aquesta Llei fos per fer les coses bé en el futur a la Universitat de Lleida.

Moltes gràcies.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana.

Algun altre grup es vol posicionar? Ha demanat la paraula el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Evidentment, no per posicionar-me, que ja ho he fet. En primer lloc per dir que aquesta esmena a la totalitat jo l'entenia ja per a les tres lleis, per la de Lleida... És a dir, que no repetiré tres vegades les paraules.

Segona cosa, que em penso que és important el que ha dit el senyor Coll al final de la seva intervenció: estem aprovant una llei i el que justament preocupa és si la Llei dona garanties que hi haurà aquests recursos, que ens ha parlat el senyor Coll. Ningú no discuteix que hi ha hagut un increment de recursos els darrers anys, el que tothom vol saber és si en el futur aquests recursos quedaran garantits per llei. Com que, de tota manera, l'afirmació de voluntat política que el Grup que representa en aquest acte el senyor Coll jugarà a favor d'aquesta ampliació de recursos per a les universitats, crec que és una garantia suficient per a la comunitat universitària de saber que neix, en tot cas, amb un pa sota el braç.

Gràcies, senyor President.

Retirem, per tant, l'esmena a la totalitat, les tres esmenes a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, queden retirades.

Per consegüent, podem passar al debat de les esmenes reservades a l'articulat. En primer lloc, a l'article primer, esmena número 2, del Grup Popular. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, moltes gràcies, senyor President. Per raons d'economia de debat, a les hores que estem, i per la pressa que suposo que tots tenim de gaudir de tres noves universitats, el Grup Popular farà una defensa compacta de les seves esmenes, amb una única intervenció.

Anuncio, senyor President, la retirada de dues esmenes: l'esmena número 12, a l'article 4, lletra b; i l'esmena número 35...

El Sr. PRESIDENT: Vostè em dona la numeració de l'Informe, no del Dictamen.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, sí, de l'Informe.

...I l'esmena número 35, a l'article 6. Aquestes dues queden retirades.

I ara, senyor President, farem, amb el seu permís, la defensa conjunta de l'esmena 1, a l'article 1; l'esmena 4, a l'article 2; l'esmena 17, a l'article 4, lletra c; l'esmena 24, a l'article 5,

apartat 2; l'esmena 29, a l'article 5, apartat 4a; l'esmena 33, a l'article 5, apartat 4b, i l'esmena 52, a la disposició addicional primera.

En aquesta defensa conjunta de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida, el primer que volem manifestar –tal com vàrem fer quan recentment vàrem aprovar en aquesta Cambra la creació de la Universitat Pompeu Fabra– és la nostra satisfacció pel naixement d'una nova institució d'ensenyament superior –en el cas d'aquest Ple en seran tres i, per tant, la nostra satisfacció avui és triple.

L'excessiva concentració de places universitàries a l'àrea metropolitana de Barcelona, en detriment del necessari equilibri territorial, suposava un greuge comparatiu per als nostres joves que no viuen en aquest àmbit territorial, per la qual cosa, resoldre aquesta situació era un deure tant del Govern de Catalunya com d'aquesta Cambra. No volem, però, deixar de manifestar la nostra preocupació per les mancances que, avui per avui, encara pateixen les nostres universitats, les que ja tenim i les que ja estan funcionant plenament, encara que no tal com ben segur tots voldríem.

La solució dels problemes –i el cas de les universitats no és una excepció– no depèn exclusivament de la mida o de l'escala; és a dir, no depèn solament de qüestions quantitatives, sinó que passa per un canvi dels plantejaments.

La creixent burocratització de les nostres universitats, la seva massificació que ens posava el perill de transformar-les cada cop més en fàbriques de titulats, que en el millor dels casos només rebien informació, tot això no ens portava a resoldre les autèntiques necessitats del nostre sistema universitari.

Les nostres universitats –i, evidentment, tots ho desitgem així– cal que siguin veritables centres de formació i de recerca, que permetin als nostres joves enfrontar-se amb èxit al desafiament de la nova Europa i als grans problemes del món actual. I perquè això sigui així, no només és necessari fer un esforç presupostari –instem el Govern que ho faci–, sinó també fer un gran esforç de racionalització.

L'esponjament i la descentralització que representen aquests tres Projectes de Llei van en aquest camí racionalitzador, i crec que això és un motiu pel qual tots ens hem de felicitar.

Entrant ja a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular i de les quals abans he fet esment, i per les quals demanem el vot favorable de la Cambra, aquestes esmenes van en línia de reforçar la presència dels centres universitaris de Lleida als òrgans de govern i de gestió de la nova Universitat; també van dirigides a garantir el correcte finançament de la nova universitat i, també, hi ha en les nostres esmenes una especial preocupació pel dret d'inscripció del personal universitari en la integració a la Universitat de Lleida de tots els centres, instituts i serveis de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya, ubicats a la ciutat de Lleida.

En qualsevol cas i per aquest últim punt, hi ha una esmena transaccional, que crec que garanteix aquesta... aquest aspecte del Projecte de Llei.

Ja per acabar, senyor President, vull fer esment de la importància i significació que té per a Catalunya la recuperació, amb la creació d'aquesta nova universitat, d'una tradició que arrenca d'un privilegi reial del segle XIV, malauradament interrompuda per la Guerra de Successió i que, gràcies a la ferma resolució i

decisió de la comunitat lleidatana que mai no va renunciar a tenir la seva universitat, es va començar a recobrar a final dels anys 60 i que avui, finalment, podem reconquerir.

Amb el desig d'una llarga vida i molts èxits a la nova Universitat de Lleida, res més i moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras.

Torn en contra? El senyor Coll té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Senyor President, preferiria fer el torn en contra potser article per article, perquè com que hi ha esmenes de diferents grups de cada article, jo crec que simplifiquem la qüestió.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, en aquest article primer hi ha, també, una esmena de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Desitjaríem saber si a l'esmena número 3 i número 4, de la meua Agrupació, si hi ha proposada alguna transacció.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Coll?

El Sr. COLL I BERTRAN: No, no hi ha proposada cap transacció.

El Sr. PRESIDENT: Sembla que haurà de treballar, senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President, amb molt de gust.

Doncs, aleshores, voldria dir-li que l'esmena número 3 la retirariem i, pel que fa a l'esmena número 4, demanariem que fos sotmesa a votació, en el sentit que entenem que és més correcte, des del punt de vista universitari, des del punt de vista estructural, que es distingeixi entre facultat de dret i facultat de ciències econòmiques i empresarials, tal i com, d'altra banda, la comunitat universitària ha defensat que es faci.

Res més. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

Doncs, el torn en contra de les esmenes de l'article primer. Té la paraula el Sr. Coll.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí. Queda, tan sols, aquesta esmena número 2 —amb la nova numeració— del Partit Popular. És una esmena purament d'intentar reflectir, doncs, que no diem «lleï del Parlament*», en comptes de «lleï de Catalunya», i parla de «lleï de creació», en lloc de «lleï». Em sembla que és una cosa purament tècnica, que els nostres serveis jurídics consideren que aquest redactat que ja ha presentat el Govern és millor i només per aquest motiu no la hi votarem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll.

Passem a les esmenes, a les votacions d'aquestes dues esmenes. En primer lloc l'esmena número 2, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 58 en contra i 24 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 3, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Està retirada? Doncs, retirada.

Es vota l'article primer, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article segon. Esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, la número 4. El senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Senyor President, l'he defensada abans, en el moment de retirar l'anterior.

El Sr. PRESIDENT: Però, no la retira aquesta?

El Sr. PUEYO: No, no, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Grup Popular ha defensat la seva.

Grup Socialista: esmenes números 6 i 7. Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Siurana.

El Sr. SIURANA: Gràcies, senyor President.

L'esmena 6 i 7, que les acumularé, són per fer esment específic de la voluntat de Lleida manifestada per tots els organismes, des de l'Ajuntament, la Cambra de Comerç, el Col·legi d'Enginyers Tècnics, el Col·legi d'Enginyers Superiors, la mateixa delegació de Lleida de la Conselleria d'Ensenyament, de tenir una Escola d'Enginyers Tècnics i, a més, una Escola d'Informàtica específicament independent del que aquí es denomina Escola Politècnica o Institut Politècnic únic; per tant, voldríem que l'Escola d'Enginyers Tècnics figurés específicament, per això defensem que hi hagi aquest apartat f, i l'apartat h, d'Escola d'Enginyeria Tècnica Industrial i Escola Universitària d'Informàtica.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Siurana. Torn en contra, el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. En definitiva, el que estem discutint aquí és el següent. Mirin, la Llei de Reforma Universitària va establir un nou model que a nosaltres ens sembla interessant utilitzar i és el següent: el centre com a expedidor de títols i com a definidor de qui compon aquest títol i el departament com a centre docent que dona aquestes matèries.

Es tracta, per tant, amb aquest model que figura en aquestes tres universitats —perquè això es repeteix també per a les altres dues—, de crear uns centres que siguin expedidors d'un conjunt de títols al voltant d'una determinada àrea i que, a la vegada, aquesta universitat tingui un conjunt de departaments als quals, els deganats d'aquests centres els encarreguin la docència d'aquestes assignatures que componen un títol. Aquest sistema, que es va intentar aplicar a les tres universitats —la de Barcelona, l'Autònoma i la Politècnica— i que s'ha aconseguit amb èxits diferents, té l'avantatge —ens sembla a nosaltres— que utilitza d'una manera molt més racional els recursos de què disposa la universitat.

El fet que a les tres universitats primeres, doncs, no s'hagi pogut completar l'adaptació d'aquest model, degut que hi ha, doncs, resistències d'inèrcies d'anys, no és motiu perquè no ho intentem en el cas de Girona, Tarragona i Lleida donat que allà l'estructura és prou feble com per permetre aquest canvi. Aquesta és la intenció que hi ha al darrere d'ajuntar la facultat o, més ben dit, de crear una única Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques o, per exemple, de crear una Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària i una Escola Universitària Politècnica, amb la qual cosa separem el tema agrari de l'altre, però l'altre va tot junt i això inclou, doncs, la informàtica i l'enginyeria tècnica industrial.

Es tracta, només, d'un plantejament de centres-departaments que entenem que servirà per utilitzar millor els recursos de què disposin aquestes universitats i, per tant, en definitiva, d'assegurar, d'una manera més còmoda, el seu èxit.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll.

Passem, doncs, a la votació d'aquestes esmenes. L'esmena número 4, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena número 5, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten conjuntament, no?, la 6 i la 7, del Grup Socialista. *(Pausa.)* Les considera decaigudes? Doncs, decaigudes.

I passem a la votació de l'article segon, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

A continuació es vota l'article número 3, que no té esmenes.

Vots a favor?

L'article tercer ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 4. Esmenes de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya; per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Proposem que el terme, la denominació «Consell Econòmic» sigui substituïda per la denominació «Consell Social Provisional». A algú pot semblar-li probablement, una qüestió estrictament terminològica, però no és així. Entenem que és molt més concordant amb el que és la denominació habitual en el món universitari i, fins i tot, és important de destacar com molts grups i agrupacions hem presentat una esmena d'aquest tipus perquè, en definitiva, concorda també amb la voluntat expressada explícitament per la comunitat universitària lleidatana.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: La 12, que també és d'aquest article, la defensa?

El Sr. PUEYO: La 12?

El Sr. PRESIDENT: La 12.

El Sr. PUEYO: Amb molt de gust.

El Sr. PRESIDENT: És del mateix article 4.

El Sr. PUEYO: Sí, sí, senyor President. Bé, creiem que la importància, la importància del Claustre provisional, que és l'òrgan de govern de la Universitat, per a nosaltres resulta determinant. Això ens duu a proposar la incorporació, l'admissió d'aquesta esmena, per la qual el Departament d'Ensenyament — i em sembla lògic— hauria de consultar amb la reglamentació del Claustre, si més no consultar, amb la Comissió Gestora.

Entenem que aquesta proposta no erosiona en absolut la independència del departament, de la qual és probable que se'n parli i, en canvi, permet incorporar, i fer-ho de forma explícita en aquest tema, la veu de la comunitat universitària.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. El Grup d'Iniciativa té dues esmenes, la número 10 i la número 15. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Per dir que totes les esmenes del Grup d'Iniciativa en aquest Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Lleida les donaríem per defensades, perquè ja hem insistit en la raó bàsica que fa de fil, que les segueix totes elles, que és que hi hagi..., que es tingui molt més en compte la comunitat universitària a l'hora de determinar tant la seva Comissió Gestora com els seus òrgans.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. El Grup Mixt té les esmenes 11 i 14; el senyor...

El Sr. CASANOVAS: Sí, senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Marçal Casanovas, té la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Per anunciar que el Grup Mixt retira totes les esmenes que té en aquest Projecte de Llei, en tots tres, que suposo que són onze, si no vaig errat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, queden retirades. El Grup Socialista té la número 16; el senyor Siurana té la paraula per defensar-les.

El Sr. SIURANA: Sí, gràcies, senyor President. També per insistir en el mateix tema. Nosaltres proposem que el text c) digui: «Aquest reglament serà consultat amb la Comissió Gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament.» Entenem que la Comissió Gestora ha de conèixer el reglament abans que estigui aprovat, eh?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana. Torn en contra? Té la paraula el senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, farem mig a favor i mig en contra. Sobre la primera part..., o sigui, en realitat en aquest article hi ha dos tipus d'esmenes, presentades per diferents grups, però, en realitat, només dues esmenes: una que demana el canvi de nom, de «Consell Econòmic» per «Consell Social Provisional». No hi podem accedir i no tindria sentit, perquè si bé —com deia el senyor Pueyo— és veritat que normalment en les universitats el que hi ha és un consell social i no un consell econòmic, és veritat, el fet és que aquest Consell Social té unes funcions diferents de les que es preveuen per a aquest Consell Econòmic i, per tant, no ho podem fer; això seria una acció mimètica sense sentit, no? Fixi-s'hi bé que el que diu és..., el punt b) diu: «El Consell Social, que assumeix les funcions econòmiques i presupostàries que l'ordenament confereix al Consell Social de la Universitat». Per tant, és un consell que només té les competències econòmiques del Consell Social, i per això s'anomena Consell Econòmic i no una altra cosa.

Quant a l'altra esmena, és la que demana que el reglament del Claustre provisional, essent aprovat com ha de ser pel Departament d'Ensenyament, sigui consultat prèviament amb la Comissió Gestora de la Universitat. En aquest segon punt estem d'acord i, per tant, votarem a favor una d'aquestes cinc esmenes perquè, en realitat, és la mateixa esmena presentada per diferents grups. El redactat que ens sembla més adient és el del Grup Socialista i, per tant, correspon a l'esmena 16, que diu que: «Aquest reglament serà consultat amb la Comissió Gestora

i aprovat pel Departament d'Ensenyament.» Això faria decaure, si es votés primer l'esmena 16 que les altres, la 12, la 13, la 14 i la 15; o, si no, jo almenys demanaria als altres grups que retessin aquestes quatre per votar tots junts l'esmena 16.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Els senyors portaveus propietaris de les esmenes estan d'acord amb aquesta interpretació del senyor Coll i Bertran?

El Sr. PUEYO: Hi estem d'acord, senyor President, si s'accepta l'esmena socialista. Per tant, la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Moltes gràcies. I, per consegüent, queden les esmenes 10 i 11, d'Iniciativa. Se sotmeten a votació..., ai!, les ha defensades i no estan decaigudes, entén el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: No, en la mesura que tampoc està decaiguda la d'Esquerra Republicana de Catalunya; les que nosaltres sí que donem ja per decaigudes, evidentment, és la número 15, si es vota, naturalment, la 16, del Grup Socialista.

(*L'I. Sr. Pueyo demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Senyor President, nosaltres hem retirat, en funció de la sol·licitud que feia el senyor Coll...

El Sr. PRESIDENT: La 12.

El Sr. PUEYO: ...la número 12, però mantenim la número 8.

El Sr. PRESIDENT: La número 8. Doncs, se sotmet a votació la número 8. (*L'I. Sr. Coll i Bertran demana per parlar.*) Sí?

El Sr. COLL I BERTRAN: Li proposo, simplement, votar conjuntament la 8, la 10 i l'11 perquè diuen el mateix.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es voten...

El Sr. CASANOVAS: Perdó, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí. L'11 ha estat retirada.

El Sr. CASANOVAS: L'11, retirada.

El Sr. PRESIDENT: De manera que... (*Remor de veus.*)

La 8 i la 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

L'esmena 13, del Grup Popular, la considera viva el senyor..., el senyor Curto?

El Sr. CURTO: Sí. Sí, senyor President, per a la seva votació.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota en aquest moment.

Sí? (*Pausa.*) Bé, es vota la número 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 58 en contra i 27 abstencions.

(*Pausa.*)

Es rectifica: eren 2 vots a favor.

Esmena del Grup d'Iniciativa, número 15.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, la retirem a favor de la número 16, del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Doncs, ara es vota la número 16, del Grup Socialista.

Vots a favor?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 4, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article quart ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article cinquè. Esmena número 17, del Grup Socialista; senyor Siurana, té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. SIURANA: Sí, senyor President, acumularé totes les esmenes a l'article cinquè, que són la 17, la 21, la 25, la 27 i la 29.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. SIURANA: De fet, en el que aquí insistim és que la Comissió Gestora no es configuri com un híbrid, es diu que la junta de govern i l'equip rectoral siguin..., amb els vice-presidents facin un equip de vice-rectors i que hi hagi un número de vice-rectors suficients —o de membres— que faci el que seria normalment les àrees bàsiques, l'ordenació acadèmica, professors, estudiants, recerca i gestió econòmica per poder garantir que aquesta Comissió Gestora sigui, realment, un òrgan gestor i que tingui, a més, un respecte a aquest concepte de l'autonomia universitària, que serveixi —aquesta Comissió Gestora— per decidir. I en coherència: que aquesta..., que impliqui que la Comissió Gestora, davant del Departament d'Ensenyament, tingui una certa autonomia, no que sigui una..., depenent d'aquest Departament d'Ensenyament, encara que tingui la coordinació pertinent i la col·laboració —que no dubtem que hi sigui. Però, en definitiva, fem una llei i, per tant, hem de dotar els òrgans de capacitat de poder gestionar.

Per tant, voldríem que la Comissió Gestora es modifiqués amb aquests conceptes i aquests articles que hem explicitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana. El Grup d'Iniciativa té l'esmena número 22; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Ignasi Riera. L'ha retirada?

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, he donat per defensades totes les esmenes d'aquesta primera universitat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, Esquerra Republicana de Catalunya, l'esmena 23; el senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Sí, únicament, molt breument, senyor President, per dir que entenem que els membres de la Comissió Gestora, amb els quals parlem tant en un cas de professors d'universitat com de membres dels diferents estaments de la comunitat universitària, entenem que aquests membres de la Comissió Gestora nomenats pel Conseller d'Ensenyament, segons la Llei, no haurien de ser-ho sense, almenys, haver escoltat abans el parer de la comunitat universitària lleidatana, i aquesta és l'esmena que proposem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Torn en contra; el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. Anem a veure; jo crec que aquí hi ha un problema de concepte del que és la Comissió Gestora. Nosaltres entenem que la Comissió Gestora és l'equip rectoral i no la Junta de Govern. I per tant, entenem que la gestora és un òrgan gestor, que té la responsabilitat de dirigir el funcionament de la universitat, però s'ha de tenir present que, d'acord amb l'article 3 que acabem d'aprovar, hi ha una responsabilitat última de l'Administració, deguda al fet de l'aplicació dels mandats de la Llei de Reforma Universitària, que diu que en aquest cas, mentre no hi hagi uns òrgans de govern definitius, la responsabilitat última és de l'Administració educativa. Per tant, això és el que explica que entenguem

que el President ha de ser nomenat pel President de la Generalitat, en definitiva per l'Administració, pel Govern.

El mateix passa amb el cas dels vocals, que són gestors immediats. Entenem que hi ha un cas particular i en aquest sentit hem pactat una transacció amb Esquerra Republicana, que ara el senyor portaveu entregará a la Mesa, perquè entenem que els vice-presidents tenen una component de representativitat política en el sentit que, donat que són universitats o parts d'universitats que es fusionen per crear noves universitats, aquests vice-presidents tenen una certa representativitat per part d'aquestes parts que es fusionen. En aquest sentit, i per reforçar aquest caràcter, aquesta transacció que acabem d'entregar el que diu és que «els vice-presidents, que seran nomenats pel Conseller d'Ensenyament, ho seran una vegada escoltats els directors dels centres que integren les noves universitats».

Aquesta és la transacció a la qual hem arribat amb Esquerra Republicana i que acabem de presentar i entenem que això ja recull, en part, aquesta demanda i això lliga amb el que demanava el senyor Riera que, en el seu moment, quan parlava de «noves de trinca»..., la presència en el nivell màxim, que és la Comissió Gestora, del fet que ja hi ha una realitat universitària en aquests moments.

Hi ha una altra qüestió que em sembla que val la pena remarcar, i és que vam introduir una esmena –jo hi vull fer referència en aquest moment perquè lliga amb tot això– dient que aquests membres de la Comissió Gestora poden ser assistits per adjunts, i amb això el que es pretén és que aquests vice-rectors –perquè a efectes acadèmics el que seran són vice-rectors–, tots, vocals i vice-presidents, puguin disposar d'alumnes, o bé de personal d'administració i serveis, que actuïn com a adjunts. Aquesta és una experiència que en el cas de la meua universitat, que és la Politècnica, doncs, s'ha experimentat amb èxit i funciona de fa anys i que jo sé que en altres llocs també, penso que val la pena poder-la recollir en aquest moment i em sembla que incorpora aquesta voluntat d'una gestora que tingui una certa participació.

Això és tot; per tant, nosaltres votarem en contra de totes les esmenes excepte d'aquesta transacció que acabem de presentar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran. La senyora Secretària procedirà a donar lectura a l'esmena transaccional a la 23, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Article 5.4; afegir al final: "els vice-presidents seran nomenats oïts els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la universitat".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Procedim a la votació, en primer lloc, d'aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Socialista, conjuntament, si no se'n demana el contrari, que seran la 17, la 21, la 25, la 27 i la 29.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 19 i 28, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 58 en contra i 19 abstencions.

Restava només l'esmena 22, del Grup d'Iniciativa.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, tinc la sensació que, com que la primera part és idèntica a la que ha estat transaccionada amb Esquerra Republicana per Catalunya, decau.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda decaiguda i només ens resta votar l'article cinquè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovar per 61 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem a l'article sisè; el Grup Socialista té dues esmenes. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Siurana. La 31 i 34.

El Sr. SIURANA: Sí, referent a la primera, la 31, fa referència a la presència dels representants del Consell Comarcal al Consell Econòmic. Diu la proposta que hi haurà un representant del Consell Comarcal del Segrià i un representant entre els altres consells comarcals.

Entenem que l'Ajuntament i la Diputació tenen un sol representant. Són històricament les dues institucions que han abonat i han donat suport a la universitat. El Consell Comarcal no hi ha tingut cap intervenció, en la universitat, en vint anys... Bé, evidentment, no la podia tenir fa vint anys, però des que existeix... Però ni tan sols els ajuntaments que componen els altres consells comarcals hi han tingut res a veure amb aquesta universitat o, almenys, de recolzament ni de suport. Ni cap ajuntament que compongui cap de les altres comarques, excepte el de la Seu, ha tingut relació amb la universitat de Lleida i amb els estudis universitaris de Lleida, ni de suport, ni d'ajuda, ni econòmic, ni tan sols d'adscripció als patronats de suport universitaris. Per tant, donar un representant al Consell Comarcal del Segrià i un altre a triar entre els altres consells comarcals sembla realment una tria que no representa la vinculació de l'òrgan de la universitat amb el territori.

Nosaltres entenem que amb un sol representant dels consells comarcals n'hi hauria suficient perquè aquestes entitats estiguessin representades i, en canvi, no fos d'alguna manera un greuge comparatiu amb la representació de l'Ajuntament i la Diputació, peces capdavanteres d'aquesta universitat i que estan, doncs, menystingudes en la creació d'aquest Consell Econòmic.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Siurana. L'Agrupació d'Esquerra Republicana manté les esmenes 32 i 33. Senyor Pueyo, les pot defensar?

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Pensava que havia intuït que no les manteníem; pensava que m'ho preguntava, perquè, efectivament, inicialment havíem proposat una esmena en el sentit que els representants de les institucions comarcals, de la Diputació i de l'Ajuntament de Lleida fossin tots ells escollits d'entre dos membres de la comunitat universitària lleid-

tana, però entenem..., hem reflexionat després sobre aquest particular i entenem que predeterminaríem excessivament la voluntat d'aquestes institucions i, per tant, retirem totes dues esmenes, la 32 i la 33.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades. Torn en contra; el senyor Coll i Bertran té la paraula... (*L'l. Sr. Siurana demana per parlar.*) Com?

El Sr. SIURANA: Perdó, senyor President. Vostè m'ha demanat que acumulés la 34 i no ho he fet. De fet, si em permet...

El Sr. PRESIDENT: Jo li ho he demanat, sí.

El Sr. SIURANA: Perdoni.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, defensi-la ara.

El Sr. SIURANA: Sí, simplement, és per reclamar que hi hagi una modificació en aquest article sisè, a la lletra h), que es permeti una representació dels sindicats i de les associacions empresarials i d'estudiants dintre el Consell Econòmic. Em sembla que la presència d'aquestes institucions representaria un reforç a la potència d'aquest Consell Econòmic.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana. Torn en contra; el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, en relació amb l'esmena 31, jo voldria dir-li al senyor Siurana que estar assegut a la taula del Consell Econòmic no és un premi; no hi està posat l'Ajuntament, ni hi està posada la Diputació perquè hagin fet o no hagin fet; hi està posat l'Ajuntament i hi està posada la Diputació i hi està posat el Consell Comarcal del Segrià i hi està posat un representant dels altres consells comarcals perquè això és l'Administració, l'Administració local que actua a l'entorn de la universitat, i no perquè un hagi fet més o hagi fet menys, perquè sinó, doncs, hauríem de fer una altra cosa, o regalar ara una panera per Nadal a les administracions que hi haguessin participat, però no asseure-les en el Consell Econòmic.

La crítica que vostè ha fet dels consells comarcals ha d'entendre que no la donem per bona. La nostra voluntat —i l'opció política del Govern va en aquesta direcció— és que els consells comarcals arrelin, es converteixin en autèntics elements de l'Administració local i en cap cas podríem acceptar que fossin menystinguts en un moment com aquest.

Quant a l'esmena 34, en realitat el que fa és detallar una cosa que ja es diu a la Llei. Nosaltres no discutim que en aquest Consell Econòmic hi hagin de ser els sindicats més representatius, ni les associacions empresarials, ni els estudiants; només faltaria que discutíssim això. Nosaltres el que diem, simplement, és que el Govern de la Generalitat, a proposta del Conseller, nomenarà fins a quatre persones en representació dels interessos socials. Lògicament parlem dels sindicats i parlem dels empresaris i parlem de les cambres de comerç i ja veuríem exactament de qui, però vostè entendrà que va en aquesta línia, no? Els estudiants en cap cas els posaríem aquí. Diu el punt i) que hi haurà fins a sis membres de la comunitat universitària elegits pel Claustre provisional; aquí és on hi ha d'haver els estudiants, junt amb el PAS i el professorat.

Per tant, li votarem en contra les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran. Se sotmeten a votació les úniques esmenes, doncs, que queden d'aquest article, que són les esmenes 31 i 34, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Sotmetem a votació l'article sisè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació es voten els articles setè i vuitè, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a la disposició addicional primera; esmena 38, del Grup Socialista, i la 42, i la 48, conjuntament. Les defensarà el senyor Siurana? Doncs, té la paraula.

El Sr. SIURANA: Gràcies, senyor President. Les esmenes 38 i 42, 43 i 48 fan referència a inscriure, dintre de la Universitat, també, l'addició dels instituts universitaris. Per exemple, a Lleida hi ha l'IRTA o instituts d'aquest tipus, que caldria que s'incorporessin també a la Universitat, perquè hi estan molt integrats. Per tant, centres, instituts o serveis.

També fa referència a l'autonomia universitària en allò que faci referència a l'adscripció del personal universitari, que es respectarà aquesta autonomia universitària, i també fa referència a l'Escola de Treball Social i a l'Escola de Graduats Socials, que són uns centres adscrits en aquest moment, i que convindria que s'incorporessin ja amb una perspectiva de formar part d'aquesta Universitat, ja que d'aquesta manera garantiríem que aquests estudis, que tenien en aquest curs passat 932 alumnes, tinguessin unes perspectives de futur sòlides i no estiguessin una mica en aquesta situació ambigua de la situació de l'adscripció.

Per tant, voldríem que s'incorporés, també, amb aquest afegit de les..., de la disposició addicional primera: «a fi que s'elevin a la categoria de centres universitaris aquests centres adscrits».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana. L'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya té tres esmenes, la 39, la 41 i la 44. El senyor Pueyo té la paraula per a defensar-les.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. La 39 la donaríem per defensada exactament amb els mateixos arguments que ha utilitzat el senyor Siurana en l'esmena 38, perquè coincideix fil per randa, conjuntament amb d'altres esmenes d'altres grups.

En relació amb la 41, en realitat, si vostè vol, podríem afegir-ne una que és més llunyana: la 51, perquè fa referència igualment a la qüestió del finançament —si li sembla oportú. És a dir, la 41 la defensaríem conjuntament amb la 51...

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. PUEYO: Molt bé, gràcies. I diríem que..., bé, en relació amb aquestes —41 i 51— diríem que, bé, evidentment, les qüestions del finançament, ens hi referirem també en la justificació del nostre vot i s'hi han referit altres diputats en el decurs de la sessió però, evidentment, voldríem destacar la necessitat que hi hagi un esment exprés.

Quant a la necessitat de partir d'allò que els centres de Lleida en diuen un mòdul inicial, en parlarem en la nostra justifica-

ció de vot. Amb això donaríem per justificades les esmenes 41 i 51 i, en relació amb l'esmena 44, diria que hem arribat a un dels punts més controvertits de la discussió de la Llei, perquè és l'esmena que fa referència al reconeixement del dret d'adscripció.

Considerem que és una llàstima, almenys en el cas de la Universitat de Lleida, que aquest sigui un punt controvertit, perquè ens consta que el reconeixement del dret d'adscripció, almenys en aquest cas, no hauria de destarotar en absolut ni l'estructura de la futura universitat, ni l'estructura de les universitats barcelonines que ara la tutelen; perdó, barcelonines: catalanes, en realitat.

Voldríem que, com preveu la memòria elaborada pel Govern, com es pot llegir en la mateixa memòria elaborada pel Govern, «la integració del personal docent i no docent en la nova Universitat de Lleida no fos motiu de conflicte, la qual cosa ens duu a defensar aquest anomenat dret d'opció o dret d'adscripció; definible com l'opció del personal a transferir, almenys, si més no, durant un temps limitat, a triar entre integrar-se definitivament a la plantilla de la nova universitat o mantenir-se a la plantilla de la universitat a la qual pertanyia fins a aquest moment.»

La mateixa Mesa Intercentres Universitaris de Lleida ens ha fet arribar una sèrie de dictàmens jurídics sobre aquest particular i pensem que si bé és cert que la legislació precedent no obliga a reconèixer aquest dret, no és menys cert que tampoc no ho impedeix; per la qual cosa, nosaltres defensaríem que el Parlament incorporés aquesta regulació. De tota manera, de tota manera, com bé és cert, estariem disposats a acceptar una transacció que ens ha estat proposada, malgrat l'alarma que sembla que la meua defensa havia provocat inicialment entre els escons de la majoria.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Torn en contra? Senyor Coll i Bertrán té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRÁN: Desconcert, senyor Pueyo, perquè ens pensàvem que ens havíem distret o confós de transacció. Efectivament hem signat una transacció amb els Grup d'Esquerra Republicana, d'Iniciativa per Catalunya i del Partit Popular de Catalunya sobre aquest tema dels drets dels estudiants i, sobretot, del personal de les universitats, tant PAS com professorat.

Entenem que aquesta esmena aclareix la qüestió. En qualsevol cas, dóna una via perquè l'assumpte es pugui aclarir en el seu moment i, en aquests moments, el portaveu la presenta a la Mesa perquè pugui ser llegida i votada.

En aquestes esmenes han sortit, o en aquesta llista d'esmenes, una altra sèrie de qüestions que hauríem de comentar; una és la referida als instituts. Efectivament, hi ha l'Institut IRTA –Institut de Recerca i Tecnologia Agro-alimentària–, que en aquests moments és un institut adscrit, és un institut LRU adscrit a la Universitat Politècnica i que ha de passar a la Universitat de Lleida; per tant, nosaltres acceptem –i hi votarem a favor– l'esmena 39, d'Esquerra Republicana; l'esmena 38, del Partit Socialista, que diu exactament el mateix, i també l'esmena 42, del Partit Socialista. Les dues primeres introdueixen els instituts en el primer paràgraf de la disposició addicional primera i la 42 els introdueix en el segon paràgraf d'aquesta disposició addicional primera.

En el tema del finançament no hi insistiré; em sembla que ja ha quedat la cosa clara o almenys així ho pretenia jo quan he contestat al senyor Riera en la seva esmena a la totalitat ja retirada i, finalment, sobre una qüestió que ha plantejat el senyor Siurana, de les integracions i les adscripcions a l'esmena 48. A nosaltres ens sembla que no és moment, que no és moment de barrejar temes d'integracions amb inscripcions. El que està integrat ara estarà integrat en la nova universitat; el que està adscrit ara estarà adscrit a la nova universitat i, en el seu moment, aquestes adscripcions, que ja seran a la nova universitat, es podran convertir en integracions si així ho demana la universitat, si així ho demana qui s'hagi d'adscriure i si així s'inclou en la programació universitària perquè, en definitiva, és una decisió que pertoca al Govern.

Per tant, ens sembla que en aquests moments no seria bo barrejar aquesta qüestió, complicaríem la Llei i ja hi haurà mecanismes per poder resoldre les necessitats d'integració a partir d'adscripcions ja fetes. I això és tot sobre aquestes esmenes, a part de l'esmena transaccional i les altres que he dit que votariem a favor, totes les altres les votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. En primer lloc prego a la senyora Secretària que procedeixi a donar lectura a l'esmena transaccional, a les 37, 44 i 47.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Segon paràgraf de la disposició addicional primera: «Aquesta integració dels centres es farà per decret, i preveurà el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres o serveis. Es respectaran els drets que posseeixin, en el moment de la integració a la Universitat de Lleida, el personal adscrit a aquests centres i serveis i estudiants, sense perjudici dels drets que corresponguin, d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Procedim a votar aquesta transaccional.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 59 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A continuació es voten les esmenes 38 i 39; una del Grup Socialista i l'altra d'Esquerra Republicana de Catalunya, però que diuen el mateix i que es voten conjuntament, i la 42, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena 41, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Rest a només d'aquest article, l'esmena 48, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota la disposició addicional primera, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta disposició addicional primera ha quedat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A continuació es voten les disposicions addicionals, segona i tercera, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquestes disposicions han quedar aprovades per unanimitat.

Hi ha l'esmena 49 del Grup d'Esquerra..., de l'Agrupació d'Esquerra Republicana, que proposa una nova disposició addicional. El senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. El text exacte d'aquesta esmena nostra parla, diu que: «Sens perjudici de la impulsio d'altres instituts universitaris» —que en aquesta disposició concreta no se citen— «la Universitat de Lleida dotarà i crearà un Institut de Ciències de l'Educació, etcètera.» A Lleida fa uns anys que funciona una delegació de l'Institut de Ciències de l'Educació, de la Universitat de Barcelona i un de la Universitat Autònoma. Per raons personals, com és el cas, també, il·lustre senyor Coll, conec bé el funcionament, la irradiació social i els projectes d'aquests instituts de ciències de l'educació.

En la futura Universitat de Lleida entenem, considerem, que és essencial el bon funcionament d'un institut de ciències de l'educació ben dotat, que promogui eficaçment la recerca educativa i faci extensiva la seva actuació a tots els nivells de l'activitat educativa a les comarques nord-occidentals de Catalunya.

Estem parlant, doncs, de tasques de formació permanent del professorat, d'investigació i innovació educativa i didàctica, de suport a la vida acadèmica de la Universitat i de coordinació entre totes les institucions amb interessos educatius, amb interessos en el camp de l'educació. És per això que defensem que aquesta Llei reculli implícitament la creació de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida i, en conseqüència, prevegi les necessitats econòmiques, especials i personals d'aquesta creació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Abans haig de preguntar al senyor Siurana si considera que havia decaigut l'esmena 43, que ja no l'he sotmès a votació perquè he fet la presumpció que estava decaiguda.

El Sr. SIURANA: Sí, sí...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra. El senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. Efectivament, jo també penso que els instituts de ciències de l'educació fan una funció important, potser sempre hi ha una crítica a fer i és que han de treballar des de la universitat; també per a la mateixa universitat i per a la millora pedagògica i didàctica de la mateixa universitat, no només del que és el que hi ha a fora, que és a vegades un excés en el qual cauen.

Bé, a mi em sembla realment important que existeixin aquests instituts, però em sembla que no és el moment ara d'incloure'ls en aquesta Llei, només per una raó, perquè hem decidit en aquesta Llei incloure-hi centres, no instituts, si haguéssim entrat en el tema dels instituts no hauríem de pensar només en

un ICE, sinó, segurament, en altres instituts de tipus temàtic que probablement, doncs, també s'acabaran creant.

En aquest sentit, i considerant que en el fons jo crec que estem d'acord, nosaltres l'esmena en particular no li votarem, perquè no voldríem trencar el model aquest de dir anem a crear centres, els instituts ja es crearan, posteriorment, quan existeixi la universitat.

Només per aquesta raó, aquesta esmena 49 li votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Se sotmet, doncs, a votació aquesta esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 2 abstencions.

A continuació votarem la disposició transitòria i les disposicions finals, primera i tercera, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquestes disposicions han quedat aprovades per unanimitat.

A la disposició final segona, hi ha l'esmena d'Esquerra Republicana que ja ha estat defensada. És així, senyor Pueyo? La 51.

El Sr. PUEYO: Sí, senyor President, ja ha estat defensada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs només el senyor Siurana haurà de defensar la 52, del Grup Socialista, en aquesta disposició final. Té la paraula.

El Sr. SIURANA: Moltes gràcies, senyor President. Aquesta disposició final segona bis, té.. vol demanar el compromís del Govern de la Generalitat amb aquesta Llei de..., que entre el Conseller d'Ensenyament i el d'Economia i Finances, elaborin conjuntament el plans quadriennals successius de programació econòmica i finançament de les universitats.

Ja hem insistit, ja des de l'inici ha estat un tema de preocupació, la memòria que al seu dia es va enviar al Consejo de Universidades, ja és un document amb poc rigor i, per tant, molta contestació des de l'estament universitari, de les tres universitats. I, per tant, en el cas de Lleida, això ens fa preocupació. Tenim, realment, necessitats ja i, per tant, el canvi de tindre estudis universitaris, a tindre una universitat amb tot el que comporta de gestió autònoma i de necessitat que això generarà, vol dir un salt molt important de nivell que, a més, no és de nova creació, sinó que és de continuïtat. Per tant, hem de garantir que, immediatament, pugui funcionar això i que no hi hagi problemes —que ja en tenim ara—, de la biblioteca o dels serveis universitaris o de la necessitat de nous administratius o de la gestió diària del que és la universitat; per tant, cal que aquest programa, aquest pla, immediatament posi en solfa —diguéssim— el funcionament de la universitat i que la potenciació d'aquesta universitat sigui més concreta.

És previsible que la intenció de la Conselleria sigui garantir això. És evident que ningú pensa que la Conselleria vulgui crear una universitat per deixar després que s'estrelli, però cal que la Llei concreti que aquesta col·laboració entre la Conselleria d'Ensenyament i Finances sigui immediata, hi hagi un termini, a curt termini i que pugui funcionar immediatament aquesta Universitat amb tots els requisits.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana. Torn en contra, el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Jo celebri que en aquest moment el senyor Siurana digui ja que ell està, també, convençut que la Generalitat no desitja que aquesta universitat s'estrelli. Lògicament, no serà així, hi haurà el diners que hi hagi d'haver, ja n'hem parlat abans, i el que no farem és votar-li l'esmena, perquè fixi's bé el que en realitat diu: diu que s'han de fer uns plans quadriennals successius; en aquests moments n'hi ha un d'operatiu, de l'any 81 a l'any 92, i el Conseller, en aquesta mateixa sessió, ha anunciat que el seguirà un altre també quadriennal; per tant, és una cosa en la qual el Govern ja pensa i que figura en les seves previsions.

Quant al pla de les despeses de funcionament, cada any s'aproven uns pressupostos de la Generalitat, començarem a fer-ho, doncs, aquesta mateixa... en aquest mateix Ple del Parlament, a partir de la setmana que ve, i en aquests pressupostos anuals de funcionament..., perdó, en aquests pressupostos anuals de la Generalitat ja figuren les despeses de finançament, fins i tot, lògicament, les d'inversió per a cada un dels anys.

No entenem que s'hagi d'aprovar aquesta esmena, no afegeix res, simplement el que vol és concretar un fet, el qual tots estem convençuts que passarà.

Voldria comentar-li, només, una cosa de passada: quan ha parlat del poc rigor de les memòries. No sé si vostè sap, però, de totes les memòries que s'han enviat fins ara per part de la Conselleria al Consejo de Universidades per ser informada, aquesta és la que ha rebut menys crítiques de totes, fins i tot en l'apartat econòmic. Per tant, jo entenc que aquesta crítica de poc rigor, en tot cas, haurà d'admetre vostè que és poc rigorosa.

Bé, tot plegat, ens sembla que justifica que li votem en contra aquesta esmena 52.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. Procedim a votar l'esmena 51, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 52, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Es vota la disposició final segona, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta disposició final ha quedat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A l'exposició de motius hi ha una... diferents esmenes: les del Grup d'Iniciativa ja ha estat defensada... han estat defensades, dues; l'Agrupació d'Esquerra Republicana té la 54. Té la paraula el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Proponem aquesta modificació al preàmbul, bàsicament en el sentit de no reduir, de no..., de destacar la no reducció d'aquesta universitat a les comarques nord-occidentals de Catalunya i és, per això, que

proponem entre d'altres coses que es digui —em permeto de llegir un dels paràgrafs de l'esmena que proposem—: «Entre d'altres, els objectius que es persegueixen són el reequilibri territorial de Catalunya i la millora de la qualitat i les potencialitats del servei públic de l'ensenyament superior. Així mateix, la Universitat de Lleida haurà de contribuir al desenvolupament general del pensament i a l'expansió del coneixement científic universal, tot formant professionals qualificats que cobreixin adequadament les necessitats morals i materials de la societat catalana».

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

El Grup Socialista, també, té l'esmena 55. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Siurana.

El Sr. SIURANA: Moltes gràcies, senyor President. L'esmena va en el sentit de reconèixer en aquest preàmbul, també, la tasca portada a terme per les universitats: la col·laboració de les universitat, tant la Politècnica, com la de Barcelona, com l'Autònoma, en aquests anys amb la universitat que ara està a punt de néixer.

Per tant, voldríem que figurés en aquest preàmbul una menció específica d'aquest període, que des del 68 fins ara funciona en aquest sentit i que, després, hi hagi un reconeixement històric d'aquest període de l'inici..., des de l'inici dels estudis de dret amb condicions precàries al que avui ha de ser una universitat amb força.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Siurana.

Torn en contra, el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Serà, més que en contra..., depèn de l'esmena.

L'esmena 53 jo entenc que de fet decau, perquè està incorporat en el Dictamen de la Comissió un text similar, ja el vam comentar a la Comissió...

El Sr. PRESIDENT: Hi està d'acord, senyor Riera?

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, senyor President, és canviar la paraula «reordenar» per «reorganitzar».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. COLL I BERTRAN: L'esmena 54 del senyor..., del ponent de l'Esquerra Republicana, del senyor Pueyo, realment, vostè ha de convenir que diu el mateix que nosaltres amb altres paraules i, potser, canviant una mica els accents, però ve a ser el mateix, eh?

L'esmena 55, de fet hi ha una transacció firmada amb el Grup Socialista on en el que s'incideix és, simplement, a recalcar que aquesta tradició ha quedat reforçada, especialment, a través dels diferents centres creats a partir de l'any 68, que seria la història moderna universitària a la ciutat de Lleida.

I l'esmena 56 d'Iniciativa, el que jo li voldria dir al senyor Riera és que el tema de la integració de centres no és, només, un tema de l'autonomia universitària, sinó que també hi intervé el Consell Executiu, que és, en definitiva, qui té potestat última i, per tant, això no li podem votar a favor, gairebé jo el que li demanaria és que ho retirés.

Bé, això és el que hi ha i jo vaig a entregar ara a la Mesa aquesta transacció.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Pueyo sembla que ha estat sensible a la insinuació del...

El Sr. PUEYO: La nostra Agrupació, senyor President, sempre s'ha caracteritzat per la seva sensibilitat.

Bé, voldria dir-li que faig una intervenció per retirar la nostra esmena, perquè fins a cert punt té raó el senyor Coll, quan diu que hi ha elements similars, tanmateix, en qualsevol cas, pot haver-hi similituds, però sempre està més ben redactada la nostra. Això també em sembla indiscutible. Ara bé, com sigui que el Grup Socialista, el senyor Siurana, i el senyor Coll semblen haver arribat a un acord, per incorporar això que a nosaltres ens sembla extraordinàriament important: recalcar l'esforç, el treball, la tradició històrica dels darrers anys de costosa reimplantació de la universitat a Lleida, ens sentirem satisfets per la incorporació d'això i molt gustosament fent gala d'aquesta sensibilitat que el senyor President ens atribuïa retirarem l'esmena número 54.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada i també hi ha hagut una insinuació pel senyor Riera, a veure quina sensibilitat...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President, avui és una nit de sensibilitats i com que es tracta d'aprovar les lleis abans que sigui dia 13, que seria un mal averany, estem d'acord i som sensibles als arguments del senyor Coll. És a dir, l'autonomia universitària queda prou garantida i, per tant, queda clar que quan aquestes universitats estiguin del tot constituïdes seran autònomes per tot allò que puguin ser autònomes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Queda doncs... resta només la 55 del Grup Socialista que se sotmet...

La Transacció està aquí? Doncs, que la senyora Secretària procedeixi a llegir-la.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Paràgraf quart de l'exposició de motius. Afegir a la segona línia, després de "lleidatana": "especialment, a través dels diferents centres creats a partir de 1968".»

Moltes gràcies, doncs, se sotmet a votació aquesta transaccional.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat aquesta transaccional, i ara es vota tota l'exposició de motius i el títol, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquests extrems han quedat aprovats per unanimitat.

Ara els grups poden participar per fer explicació de vot. Algun grup ho vol fer?

El senyor Pueyo té la paraula en representació de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. PUEYO: Gràcies. Senyor President, senyores i senyors diputats, veig que l'anunci de l'explicació de vot provoca una fugida tumultuosa, en qualsevol cas infundada perquè procuraré ser força breu; tanmateix, altres grups han tingut l'oportunitat d'anticipar-la i únicament voldria destacar dos o tres apartats.

En primer lloc, em permetria una confessió de tipus semipersonal, en el sentit de dir que vaig passar a Lleida, a la Universitat de Lleida, els meus primers anys d'estudiant i vaig tornar-hi —bé, naturalment em refereixo a la proto-universitat de Lleida, no hi vaig ser en el segle XIV, com vostès poden endevinar fàcilment—, i vaig tornar-hi més tard per impartir classes durant alguns cursos; de tal manera que vostès toleraran que els digui

com em sento d'implicat com a ciutadà, com a universitari i, en aquest cas, com a Diputat en la tramitació i en l'aprovació d'aquesta Llei.

És ben sabut —crec que ha quedat molt clar al llarg del debat— que la institucionalització de la Universitat de Lleida ha constituït tradicionalment una aspiració dels ponentins, dels homes i dones de ponent, emparada no únicament en una brillant tradició universitària històrica, sinó també en un passat recent de reconstrucció cívica enfront d'un franquisme polític i sociològic que havia estat especialment devastador a les nostres terres.

El manteniment i la represa de la catalanitat, els drets humans i els valors democràtics hi tenen, doncs, molt a veure. Des d'un punt de vista universitari i cívic, i tenint ben presents les nostres aspiracions de reequilibri territorial i de desenvolupament harmònic del país, no podem tampoc deixar de felicitar-nos per la instauració o reinstauració —segons com es miri— de la Universitat de Lleida.

Al mateix temps, però, no hem pogut deixar de manifestar una certa inquietud, parcialment esvaïda —però només parcialment esvaïda— pels arguments que hem sentit aquesta tarda, avui aquí; dic una certa inquietud pel que fa a les necessitats d'inversions i d'equipaments que, sens dubte, faran falta en els propers anys, per tal de bastir una universitat que crec que tots volem —i així ha quedat clar— digna i competitiva.

No es pot oblidar, i crec que el Govern haurà de tenir-ho molt en compte, que existeixen dèficits importants —en la defensa de les esmenes se n'ha parlat— i mancances que caldrà que el Govern afronti seriosament. Cal, doncs, que les inversions no parteixin de nivells mínims, que comparativament resultarien agreujats, tenint en compte —i espero, n'estic segur, que el Govern ho farà, però en qualsevol cas crec important de recalcar-ho— la necessitat —i això ho hem tingut molt present al llarg del debat—, una sèrie de necessitats, com poden ser, doncs, l'acabament de les obres del seminari; la construcció d'una nova escola de formació del professorat, que com vostès saben es troba mortalment afectada per l'aluminosi; una sèrie de construccions compromeses, a l'Escola d'Enginyeria Tècnica Superior Agrària; la dotació d'una finca experimental; naturalment, la construcció d'un col·legi major; menjadors universitaris; instal·lacions esportives; biblioteca central...; tota una sèrie de necessitats que vostès estaran d'acord amb mi que són bàsiques i essencials per a la constitució d'una comunitat universitària viable, competitiva i amb futur.

En qualsevol cas, i per no abusar més de la seva paciència, però, no voldria en general deixar de reconèixer tot allò que hi ha de positiu, de molt positiu en l'aprovació d'aquesta Llei de Creació de la Universitat de Lleida i valorar, com sempre fem, la tasca realitzada en la ponència.

Confiem, desitgem —i espero que tots treballem intensament perquè així sigui— que aquest sigui —dic— un bon punt d'arrencada i un feliç auguri per a aquesta jove i vella, alhora, Universitat de Lleida.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Algun representant del Grup Mixt? (Pausa.) El Grup Popular? (Pausa.) Iniciativa? (Pausa.) El Grup Socialista? (Pausa.) Per fer l'explicació de vot, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Siurana.

El Sr. SIURANA: Gràcies, senyor President. Molt breument, però em sembla que al final d'una llei d'aquest tipus no podia deixar de manifestar, també, la meua satisfacció per l'aprovació de la Llei i també portar, a l'ànim de la Cambra, la preocupació de la Comunitat Universitària de Lleida que hi hagi garanties jurídiques. Ens hem passat tota la tarda i bona part del matí discutint les tuteles jurídiques i la seguretat jurídica de les herències, i a mi m'agradaria que el dot que ha de comportar que aquesta Universitat tingui possibilitats amb aquesta nova casa i amb aquesta nova autonomia que agafi sigui garantit.

Jo crec que, òbviament, si un govern crea una universitat és per crear-la bé, però desgraciadament la història de la Universitat de Lleida, aquests estudis universitaris que ara ens satisfan, tenen una història bastant trista i negra, en el sentit que van ser fets improvisadament, els aularis han estat sempre malament; fins ara no hi ha encara un centre universitari acabat, que representi el Rectorat de la Universitat; la Facultat de Dret és recent... En ocasió de la inauguració de la Facultat de Dret —que ara comentarem amb el Conseller que possiblement va ser el seu primer acte com a conseller a Lleida— ja va fer esment un bon catedràtic de la Universitat de Lleida, Manuel Lledonosa, de la misèria, d'alguna forma, en què vivia la Universitat, en instal·lacions i equipaments, i que això perjudica el mateix nivell de la Universitat.

Nosaltres entenem que aquestes universitats encara..., aquesta de Lleida, encara requereix un esforç més; és a dir, no n'hi ha prou de dotar unes xifres de creixement, els anys de les inversions i les necessitats de despeses normals d'aquesta Universitat. Cal reforçar-la, perquè és una universitat jove, una universitat tendra en aquest sentit, que haurà de tenir..., que té una dificultat, a més, d'integrar estudiants i professors procedents de la Politècnica, de l'Autònoma, de la de Barcelona, que no és fàcil; que nosaltres coneixem la universitat i sabem que això no és fàcil, i que la via per fer-ho fàcil és poder tenir dotacions que facin que la satisfacció del treball que es fa a la universitat sigui realment estimulante per continuar.

Lleida necessita moltíssim aquesta Universitat, perquè vol tenir una intel·ligència, una capacitat —des de Lleida— de crear pensament, obra i recerca que permeti avançar no sols en l'economia, sinó també en la forma de pensar i en la forma de ser i, per tant, incorporar aquestes característiques a Catalunya. I, per tant, demanem que se sigui, des d'aquesta Cambra, sensible, que hem donat lloc a néixer una universitat i que és una responsabilitat nostra que aquesta Universitat..., els pressupostos que discutirem la setmana que ve..., però a tots els nivells d'administració de Catalunya tingui el correcte tractament, i que els professors i els alumnes i tot el personal administratiu i tot el que és la concepció d'aquesta Universitat tingui no sols una actuació d'ajut menor, sinó una actuació esplèndida d'ajut des del Govern de la Generalitat i des de totes les administracions.

Jo els agraeixo, senyors diputats, que hagin portat a terme l'aprovació d'aquesta Llei perquè, com a alcalde de Lleida —com he dit abans— i com a Diputat de Lleida, i com a representant d'aquests ciutadans estem molt satisfets.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Correspon ara al Grup de Convergència i Unió fer l'explicació de vot. Per fer-ho, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Borràs.

El Sr. BORRÀS: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i molt concretament dels diputats i diputades de la circumscripció de Lleida, vull manifestar el nostre agraïment a la Cambra per haver aprovat en el dia d'avui la creació de la nova Universitat de Lleida o, més ben dit, la seva refundació.

I vull agrair molt especialment al Govern de la Generalitat la iniciativa i la voluntat política de retornar a les comarques de ponent la seva Universitat, l'Estudi General de Lleida fundat —com s'ha dit— l'any 1300 i que era l'únic centre universitari a tota la Corona d'Aragó; estudis universitaris que foren arrabassats, a conseqüència de la Guerra de Successió, i que no retornaren fins l'any 1841, quan es creà l'Escola Normal de Mestres, que no es van convertir fins al 1970 en l'Escola Universitària de Formació de Professorat d'Educació General Bàsica.

Ara bé, durant els darrers vint anys —com s'ha dit— diverses institucions lleidatanes i molts lleidatans s'han esforçat moltíssim per aconseguir novament que la ciutat de Lleida disposés d'estudis de nivell universitari. Podríem explicar tot el funcionament a partir de l'any 68, amb les diverses extensions creades —ja s'hi han referit i ho passo de llarg.

Però —ho repeteixo—, fruit dels esforços de molta gent i també —cal dir-ho— de la voluntat descentralitzadora de les tres universitats barcelonines citades en tot el debat, el Govern de Catalunya ha volgut, en crear aquestes tres noves universitats —la de Lleida, la Rovira i Virgili, la de Girona—, demostrar una vegada més la voluntat descentralitzadora i de reequilibri territorial del país en aplicar la seva política de govern.

Ara bé, cal deixar-ho ben clar: aquesta Universitat no respon únicament a les necessitats de les comarques ponentines, fet en si mateix determinant per al futur d'aquells territoris, sinó també per respondre a les necessitats generals de Catalunya. Això vol dir que el Govern de Convergència i Unió no es planteja una universitat de tipus local o comarcal per tal d'evitar el desplaçament dels estudiants cap a Barcelona, sinó que la planteja com una universitat d'ampli abast territorial, amb els instruments i els recursos necessaris per crear un ensenyament de qualitat que pugui ésser atractiu per a tots els estudiants de Catalunya.

Per tant, no es tracta de fer una universitat desconnectada, independent del mapa universitari de Catalunya; es tracta d'obtenir una universitat amb totes o gairebé totes les titulacions possibles.

Crec que és obligat informar la Cambra que en el procés de creació de la Universitat, en aquesta primera fase, no es tracta —per part del Govern— només de consolidar els estudis existents, sinó també la seva ampliació, en alguns casos, i també la nova creació d'estudis que fins ara no es disposaven, tot això acompanyat de les previsions econòmiques necessàries per al seu bon funcionament.

Heus aquí que la Facultat de Lletres impartirà les dues llicenciatures que ja estan impartint: la de filologia i la de geografia i història; la Facultat de Dret i Econòmiques continuarà impartint els estudis de Dret i la Diplomatura de Ciències Empresarials; a més, es crearà una nova llicenciatura d'Investigació i Tècniques de Mercat, amb un pla d'estudis completament nou; la Facultat de Medicina, amb els ensenyaments que condueixen a la llicenciatura de Medicina; l'Escola Universitària

d'Infermeria continuarà impartint la Diplomatura d'Infermeria; la nova Facultat de Ciències de l'Educació —abans Escola Universitària de Formació de Professorat—, que atorgarà, a més a més, la Diplomatura d'Educació Social i la llicenciatura de segon cicle en Psicopedagogia; l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària, que continuarà amb els estudis d'enginyer agrònom i, a més a més, organitzarà els següents estudis de nova implantació, com poden ser els enginyers de forest, els enginyers tècnics d'explotacions agro-pecuàries, enginyers tècnics d'hortoapicultura i jardineria, enginyer tècnic en mecanització i construccions rurals... Tot això amb la possibilitat que en el marc de la reforma d'ensenyaments universitaris organitzi la implantació d'una futura llicenciatura en ciències de l'alimentació. I, finalment, la creació d'una nova escola universitària politècnica, que impartirà, com a continuació de la Diplomatura en Informàtica, l'enginyeria d'informàtica de sistemes i de gestió, però sobretot la nova implantació dels nous estudis d'enginyeria tècnica i industrial, que tanta falta fan a les nostres terres.

I, per acabar aquesta exposició, i tal com s'explicita àmpliament en la memòria que acompanya el Projecte de Llei, cal recordar a la Cambra la dotació prevista de 3.500 milions de pessetes per a la reforma, àmpliació i construcció dels nous centres: 650 milions per als equipaments corresponents, 1.216 milions per a l'organització de les noves ubicacions dels nous centres, i 700 milions més en infraestructures diverses; tot això puja al voltant de 6.000 milions de pessetes. Si finalment hi afegim que en front de la despesa corrent actual, dels 1.606 milions s'augmenta fins a 2.591, es veu claríssimament l'esforç econòmic important que el Govern de la Generalitat pensa dedicar per al bon funcionament i per a l'impuls definitiu d'aquesta nova Universitat.

Jo voldria, en tot cas, citar breument que, parlant de pressupostos, es veu claríssimament l'interès econòmic en totes les noves instal·lacions universitàries, i cal dir —avançar-nos— que als pressupostos de l'any 92, en dotacions extraordinàries a les universitats hi ha 11.746 milions de pessetes i en finançament de les universitats dins del Pla Quadriennal se'n preveuen 3.400 milions. Això vol dir també, comparativament parlant, que en el capítol 6, d'inversions, amb percentatges de l'any passat..., no!, de l'any 91 amb el 92, en beneficis hi haurà un augment d'un 1.998%, de 229 milions a 4.800, i en equipaments l'augment és del 1.196%, o sigui passant de 99 milions a 1.296.

I, ja per acabar, agrair novament a tota la comunitat universitària lleidatana l'esforç continuat, durant molts anys, per aconseguir l'arrelament dels estudis universitaris existents i agrair també a la Diputació i a l'Ajuntament de Lleida el suport donat constantment perquè aquests estudis obtinguessin la plena consolidació durant els anys difícils, i a tots els ciutadans de Lleida que hi han col·laborat. I, finalment —com és lògic—, al Govern de Catalunya per la creació d'aquesta Universitat, que ha de significar un autèntic motor de progrés cultural, científic i tècnic de les terres de ponent i de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President i senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Passem ja al punt quart de l'ordre del dia, debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Girona i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

Projecte de Llei de Creació de la Universitat de Girona

Algun membre de la Comissió ha estat encarregat per presentar el...? No essent així, podem passar ja al debat de les esmenes corresponents al text de l'articulat, la primera de les quals és a l'article primer, l'esmena número 2, d'Esquerra Republicana. Per absència de cap membre d'Esquerra Republicana, donem per defensada aquesta esmena. La dono per defensada l'il·lustre Diputat, i així ho indica a aquesta Presidència.

Sotmetríem, per tant, a votació aquesta esmena d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

En tot cas, seguei, il·lustre senyor Diputat, i continuarem defensant les altres esmenes i farem la votació agrupada posteriorment.

Esmena número 3, a l'article segon, d'Iniciativa per Catalunya. El senyor Ignasi Riera?

El Sr. RIERA I GASSIOT: La dono per defensada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. L'esmena número 4, a l'article segon, també, la representant, la il·lustre Diputada del Grup Popular té la paraula per defensar-la.

La Sra. MONTSERRAT: La dono per defensada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. L'esmena... Ha defensat la 4, 5 i 6? Totes. Anirem avançant. Correspon ara la defensa de l'esmena número 7, a l'article quart. Il·lustre Diputat?

El Sr. PUEYO: Senyor President, la dono per defensada perquè té un sentit essencialment idèntic a l'esmena similar que hi havia en el Projecte de Llei anterior.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. A l'article 4 també hi ha una esmena socialista, la número 8. Il·lustre Diputat senyor Nadal, té la paraula.

El Sr. JOAQUIM NADAL: Moltes gràcies, senyor President. Ja li anuncio ara que li demanaré un torn brevíssim d'explicació de vot per totes les felicitacions, satisfaccions i valoracions que ja s'han fet per la Llei de la Universitat de Lleida i que farem o voldrem fer tots plegats, també, per la Llei de la Creació de la Universitat de Girona.

I pel que fa a les nostres esmenes, donada la quasi total simetria amb les esmenes presentades pel Grup Socialista a la Llei de Creació de la Universitat de Lleida i coneixent ja molt bé quina és la posició del Grup de la majoria, jo faré una defensa conjunta de totes les nostres esmenes i, si el President ho creu oportú, igual que jo faig una defensa conjunta ell pot proposar una votació conjunta de totes aquelles que ja sapiguem que el Grup de la majoria votarà en contra, i per separat d'aquelles —una, suposo jo— que votarà a favor i les transaccionals que poguessin sortir.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

El Sr. JOAQUIM NADAL: El nostre Grup presenta una esmena als òrgans de govern provisionals, que jo espero que accepti el Grup de la majoria, com ho ha fet per la Llei de Creació de la Universitat de Lleida, en què simplement es demana que el reglament del claustre sigui aprovat pel Departament d'En-

senyament amb el previ coneixement de la Comissió Gestora.

Pel que fa a la Comissió Gestora, hi ha una discrepància important amb el Grup de la majoria i amb el Govern perquè nosaltres entenem que el paper de la Comissió Gestora ha de ser molt més el d'un autèntic equip de govern —entès en el sentit més convencional de la paraula—, una junta de govern, molt més que una comissió gestora. Volem dir amb això que totes aquelles mesures que poguessin tendir a normalitzar al més aviat possible la situació d'universitat independent i de nova creació podria permetre que les coses anessin millor. I en aquest sentit nosaltres proposem l'ampliació del nombre de membres de la Comissió Gestora i la incorporació a la Comissió Gestora, no únicament de professorat universitari, sinó dels treballadors de l'administració i serveis, dels PAS i dels representants dels alumnes. Aquest és un conjunt d'esmenes que fan referència a la composició de la Comissió Gestora, on també demanem que els diferents nomenaments que s'han de fer, que en alguns casos fa el President de la Generalitat i en d'altres casos fa el Conseller d'Ensenyament, es puguin fer amb la prèvia consulta al President de la Comissió Gestora o a tota la Comissió Gestora segons els casos.

Pel que fa al Consell Econòmic, donem per reproduïts també els arguments que s'han donat en relació amb la presència tan específica d'un representant del Consell Comarcal del Gironès a més d'un representant d'un altre consell comarcal de la fins ara vigent demarcació provincial. Afegiria algun argument respecte a això: Que hi hagi un representant específic del Consell Comarcal del Gironès en realitat minimitza, localitza, fa més petit el contingut de representació institucional que es pretén donar al Consell Econòmic, i nosaltres preferiríem que hi hagués un únic representant de consells comarcals sense triar ni decidir si ha de ser del Gironès o de qualsevol altra de les comarques gironines. Ens sembla que d'aquesta manera es donaria una molt més àmplia visió territorial a la Universitat de Girona i no caldria cenyir-hi un representant del Consell Comarcal del Gironès, que per altra banda, de moment, que se sàpiga, no s'ha pronunciat en cap moment en relació amb la possibilitat i l'oportunitat de creació de la Universitat de Girona.

Pel que fa a les disposicions addicionals i transitòries, el nostre Grup proposa, quant a l'adscripció del personal —no acceptant la transaccional que s'ha aprovat per la Llei anterior— que sigui simplement un decret del Departament qui ho ordeni d'acord amb criteris que donin sobretot salvaguarda a la permanència i continuïtat del professorat adscrit a la universitat que es crea, i reforçant, des del nostre punt de vista, per al cas de la Universitat de Girona, la permanència en la universitat que es crea molt més que l'opció de mobilitat per al professorat que podria crear problemes de funcionament a la Universitat de nova creació.

Pel que fa als pressupostos, el Conseller és veritat que ha dit que hi hauria un pla plurianual d'inversions que asseguraria el bon funcionament de la nova universitat i de les noves universitats que es creen, però també és veritat que en la Llei de Pressupostos per a l'any que ve no es veu massa clarament, o en tot cas apareixen com a refosos en els pressupostos que s'han de destinar a les tres universitats mares, i això crea un cert temor i una certa recança a la comunitat universitària de nova creació.

A nosaltres ens semblaria molt millor que s'anunciés ja des d'ara, no únicament aquest pla plurianual d'inversions, sinó que es definís el caràcter quadriennal de plans d'inversió successius en què es garantís que no anem únicament a sancionar sobre el paper i per llei allò que en la pràctica, en bona mesura, ja es va fent, sinó que, a més a més, el salt endavant que comporta la creació de la Universitat de Girona es materialitzi amb una dotació econòmica suficient per a garantir-ne el seu normal desenvolupament, tant per l'interès de les comarques gironines com per l'interès del conjunt de Catalunya.

I pel que fa a l'exposició de motius, anunciem —si és que el senyor Coll i Bertran segueix estant-hi d'acord— que per fer justícia a la trajectòria històrica de la Universitat de Girona no faríem únicament una referència petita a la disposició d'Alfons el Magnànim de 1446, de creació de la Universitat de Girona, sinó que faríem també referència a la creació esporàdica de la Universitat Lliure de Girona en el període 1869-1874 i també una referència ràpida al període de més de vint anys d'experiència universitària dels últims temps a la ciutat de Girona.

Amb tot aquest conjunt d'arguments nosaltres pensem que aquesta és una llei que dona via lliure a una universitat que en bona part ja existeix, però que necessita aquesta Llei per créixer, i donem per defensat el conjunt d'esmenes que el Grup Socialista ha presentat al Projecte de Llei, fins ara, de Creació de la Universitat de Girona.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Coll Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President, per dir diverses coses. Una és que nosaltres acceptarem l'esmena número 8, del Grup Socialista. És la mateixa que hem acceptat abans en el cas de la Universitat de Lleida; és la que diu: «Aquest reglament» —el del claustre provisional— «serà consultat amb la Comissió Gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament».

Una altra qüestió és la que fa referència a les esmenes transaccionals, que ha dit el senyor Nadal que havien firmat i que per suposat mantenim el compromís, que fan referència l'una, al reconeixement de la restauració entre l'any 1869 i l'any 1874, i l'altra, un reconeixement explícit i amb molt bona disposició i, simplement, fent justícia als esforços que s'han fet a Girona perquè avui puguem crear aquesta universitat, a partir de l'any 69, amb la implantació de centres de la Universitat Autònoma i de la Universitat Politècnica.

Sobre les altres coses que ha dit el senyor Nadal...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: És a dir, es refereix l'il·lustre Diputat a les esmenes 36 i 37?

El Sr. COLL I BERTRAN: Exactament; sí, senyor. L'altra cosa és que jo crec que el senyor Nadal, de fet, no ha introduït massa arguments nous sobre la defensa de les altres esmenes i, per tant, jo ara no m'entretindré a contestar-les; només una qüestió, i és que, seguint el seu joc, si hem de treure el Consell Comarcal del Gironès perquè posar-lo és empètitir-lo enfront a tenir tots els consells comarcals, vostè hauria de convenir que posar l'Ajuntament de Girona seria empètitir encara més. I per tant, lògicament, mantindrem l'Ajuntament de Girona, mantindrem el Consell Comarcal del Gironès i mantindrem un representant de tots els altres consells comarcals.

La voluntat que hi ha al darrere d'això és reconèixer el Consell Comarcal del lloc on hi ha el campus en el moment del naix-

xement de la Universitat, i posar un representant de la resta de consells comarcals no és més que explicitar d'una manera clara que aquesta Universitat no té per què néixer circumscrita per vida al que és la ciutat de Girona, ni tan sols a la comarca, sinó que, amb el temps i d'acord amb el que sigui la demanda universitària en el lloc, està oberta a altres possibles campus, a una possible diversificació.

És amb aquest esperit que en totes tres es dona pas a un representant de la resta de consells comarcals que no sigui el del mateix lloc on hi ha el campus inicial.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. En tot cas votarem fins a aquest moment. En primer lloc, l'esmena d'Esquerra Republicana, la número 2.

Vots a favor de l'esmena d'Esquerra Republicana?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 49 en contra i 22 abstencions.

Text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article primer ha estat aprovat per unanimitat. (*Remor de veus.*) Perdó, aquesta Presidència no havia observat l'abstenció de l'il·lustre Diputat i, per tant, vol dir que el text del Dictamen ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Passem ja a l'article segon. La primera esmena és la d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena número 3.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, donaríem per defensada...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Defensada, ja ho sé; ja ho ha dit. Vull dir... L'estem votant, il·lustre Diputat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 20 abstencions.

Votaríem ara les tres esmenes del Grup Popular, l'esmena 4, 5 i 6, conjuntament?

El Sr. CURTO: Retirades, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Retirades; moltes gràcies. Per tant, ja podem votar el text del Dictamen de l'article segon.

Vots a favor del text del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article segon ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara votar el text del Dictamen de l'article tercer, que no té cap esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article tercer ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara a l'esmena número 7, d'Esquerra; votar l'esmena de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 7 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 49 en contra i 2 abstencions.

Correspon ara votar l'esmena número 8, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 8, del Grup Socialista, ha estat aprovada per unanimitat.

Correspon ara votar el text del Dictamen, de l'article quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 4 de la Llei ha estat aprovat per unanimitat.

Passem ja a la defensa de l'esmena número 10, que correspon a Iniciativa per Catalunya, a l'article 5.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies senyor President. L'esmena número 10, la retirem, perquè votarem la número 9, que proposa cinc vice-presidents en lloc de quatre.

Donem per defensades les esmenes 16, 30, 38 i 39, i només ens quedaria, per tant, per defensar, quan s'escaigui...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Torní a repetir: 16...

El Sr. RIERA I GASSIOT: 16, 30, 38 i 39.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ... 30, 38 i 39.

El Sr. RIERA I GASSIOT: ...i només quedaran per defensar, quan s'escaigui, la 24 i la 32.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé, moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena número 13, del Grup Popular. El senyor Curto té la paraula per fer-ho.

El Sr. CURTO: Senyor President, les esmenes números 13, la 27 i la 31, també les donem per defensades.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ... 27, defensada i 31, defensada. Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Correspon ara a la 14, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana, a l'apartat 4 de l'article 5.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President; atesos els paral·lismes i les simetries amb les esmenes de la Llei anterior, i seguint també l'exemple dels meus il·lustres col·legues, diria que donem... hi ha una transacció per a aquesta esmena, però volia dir també, al mateix temps, que donaríem per defensades totes les esmenes del Projecte de Llei, amb l'excepció de l'esmena número 33, que desitjaríem defensar-la separatament, quan s'escaigui.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra a les esmenes d'aquest article, té la paraula l'il·lustre Diputat Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: No per a un torn en contra, perquè entenc que no han defensat les esmenes, les donen per defensades, jo les dono per contradites; només, simplement, fer referència a aquesta transacció que li acabem d'entregar. És el reconeixement, també, per al cas de Girona; o més ben dit, la inclusió a la Llei per al cas de Girona, que els vice-presidents seran nomenats pel Conseller d'Ensenyament, escoltats o «oïts» —diu exactament la transacció— «els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la Llei».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Il·lustre senyora Secretària, tingui l'amabilitat de llegir la transacció.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional a l'esmena número 14, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana. «Article 5.4, afegir al final: "Els vice-presidents seran nomenats, oïts els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la Universitat."»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Aquesta Presidència sotmet a la votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Correspon ara votar les esmenes 9, 12, 15 i 17, del Grup Socialista, i 18, corresponents a l'article 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 9, 12, 15, 17 i 18, del Grup Socialista han estat rebutjades per 21 vots a favor, 49 en contra i 2 abstencions.

Correspon ara la votació de l'esmena número 13, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena del Grup Popular ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 51 en contra i 18 abstencions.

Restà, solament, votar l'esmena número 16, d'Iniciativa per Catalunya, en aquest article. Som a l'article cinquè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 16, d'Iniciativa per Catalunya, ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article cinquè d'aquesta Llei ha estat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Correspon ara la votació, bé, la defensa en tot cas, en primer lloc, de l'única esmena que queda vigent d'Iniciativa per Catalunya, que és l'esmena 24, a l'article sisè, que és la nova... Per fer-ho té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ignasi.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena pretén concretar la presència dels representants de les organitzacions sindicals, en tots aquests tipus d'òrgans i, naturalment, ho plantejem en paral·lelisme al que diu l'article 4 de la Llei 26/1984, dels consells socials, on es parla explícitament d'aquests representants dels interessos socials en els consells socials de les universitats de Catalunya.

Ens sembla que és important que ja des del primer moment, aquests representants, tal com explica la Llei: «dos representants designats directament per les organitzacions sindicals de treballadors constituïdes legalment, i que han obtingut un nombre més gran de representants en les darreres eleccions sindicals fetes, d'acord amb els resultats oficials» —ho repetim—, ens sembla molt important que aquests representants siguin, des del primer moment, en el procés d'elaboració de la nova universitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, per assenyalar al senyor Riera que els seus problemes es veuran satisfactòriament resolts, perquè en el punt h) diu clarament que: «es nomenaran fins a quatre persones, per part del Govern de la Generalitat, en representació dels interessos socials.» Seria molt gruixut no considerar interessos socials els sindicats, per tant, pot estar tranquil que el sentit comú del Govern farà que entre aquests quatre hi hagi representants sindicals.

Res més.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Procedirem a la votació de les esmenes a aquest article. En primer lloc, les esmenes 19 i 22, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta... les esmenes 19 i 22 han estat rebutjades per 21 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

Correspon votar ara les dues esmenes de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana, 20 i 21.

EL Sr. PUEYO: Senyor President, desitjaríem retirar-les, aquestes dues.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé, moltes gràcies. Retirades. Correspon ara votar l'esmena que s'acaba de defensar pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, que és l'esmena 24.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 24 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

Correspon ara la votació del text del Dictamen a l'article sisè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de Dictamen de l'article sisè ha estat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Correspon votar el text del Dictamen, els articles setè i vuitè, que no tenen cap esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen dels articles setè i vuitè ha estat aprovat per unanimitat.

Un nou article. Votarem l'esmena, que ja ha estat defensada, l'esmena 25, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 50 en contra i 18 abstencions.

Votarem ara, tot seguit, les esmenes corresponents a la disposició addicional primera. En primer lloc votarem l'esmena d'Esquerra Republicana número 26. Un moment...

El Sr. COLL I BERTRAN: Per anunciar, senyor President, una transacció amb l'esmena 30, d'Iniciativa, i 31, del Partit Popular.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Votarem les anteriors, i quan arribin aquestes dues les llegirem perquè així la Secretària, mentrestant, se'n faci coneixement.

Esmena 26, com havíem anunciat, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 1 abstenció.

Correspon ara votar l'esmena 27, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 22 vots a favor, 50 en contra i cap...ai! ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

L'esmena socialista, esmena 28.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 28, del Grup Parlamentari Socialista, ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

L'esmena 29 ha estat retirada, era del Grup Mixt.

Correspon ara llegir la transaccional. Prego la il·lustre Secretària que llegeixi l'esmena transaccional, que ha estat adreçada a aquesta...

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional a les esmenes número 30, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, i 31, del Grup Parlamentari del Partit Popular. Segon paràgraf de la disposició adicional primera: "Aquesta integració dels centres es farà per Decret, i preveurà el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres o serveis.

"Es respectaran els drets que posseeixin en el moment de la integració a la Universitat de Girona al personal adscrit a aquests centres i serveis i als estudiants, sense perjudici dels drets que corresponguin d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen".»

EL Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Vots a favor d'aquestes dues transaccionals?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues transaccionals han estat aprovades per 56 vots a favor, cap en contra, 17 abstencions.

Votarem ara... 17 abstencions, sí. Votarem ara la disposició adicional primera, llevat en allò que ha estat modificat, òbviament, per les transaccionals que acabem d'aprovar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de la disposició adicional primera ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra, 17 abstencions.

Correspon ara votar la disposició adicional segona, que no té cap esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició adicional segona ha estat aprovada per unanimitat.

Hi ha una esmena, d'Iniciativa per Catalunya, a unes noves disposicions addicionals, l'esmena 32, per defensar-la té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. És la proposta d'addició de dues disposicions addicionals, la tercera i la quarta. Comento únicament la proposta de disposició adicional quarta: «Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per realitzar les actuacions oportunes per tal que elabori un pla quadriennal d'inversions econòmiques per a la Universitat de Girona, basat en les necessitats reals de la nova universitat. El pla haurà de preveure una previsió particularitzada de les aportacions econòmiques periòdiques, el pla serà revisat al final del període de quatre anys i es retrans comptes de l'estat de realització de les previsions.»

Si això pot semblar valder en relació amb altres promeses i altres elements ja dits, que hi haurà fons suficients per a la universitat, fixin-se que, de totes maneres, estem parlant aquí d'un pla quadriennal d'inversions econòmiques. Ja hem dit en l'exposició primera inicial —feta aquesta nit— que justament es tracta d'una universitat que s'ha de plantejar, fins i tot, el lloc físic on ha de convertir-se en universitat. És per tant, molt important que quedi ben clar aquest pla quadriennal d'inversions econòmiques i que pugui ser garantit a partir de l'aprovació, si s'escau, d'aquesta proposta de nova disposició adicional.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. També hi ha una proposta de noves addicionals, que crec que és l'única esmena que havia conservat l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana, té la paraula per defensar-la l'il·lustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. De fet, és l'única que havíem reservat per defensar separatament en la mesura que inclou una especificitat característica de la universitat, de la futura Universitat de Girona.

Efectivament, l'any 70, en el mes de novembre de l'any 70 va començar a funcionar el seminari d'estudis socials de Girona i, si no ens equivoquem, va ser el curs 86/87 l'últim any en què es van impartir els tres cursos dels estudis de graduat social; durant aquests divuit anys van sortir d'aquest seminari uns mil titulats, mil alumnes i bé, el col·legi oficial de graduats socials de Girona i altres mitjans econòmics i socials ens han fet arribar i han fet públic el seu convenciment que fóra extraordinàriament interessant, perquè es tracta d'una titulació amb una demanda important i creixent en el món laboral i en el món de l'empresa, ens han fet arribar la seva idea que fóra important —dic— que el Govern de la Generalitat realitzés les actuacions oportunes per tal que es recuperin per a la ciutat de Girona els estudis de graduat social, aprofitant la constitució de la universitat i mitjançant la inclusió a la Universitat de Girona de la diplomatura en relacions laborals. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, en relació amb l'esmena 32, la disposició addicional quarta, jo no... amb el senyor Riera ja n'hem parlat molt, de diners i de finançament i d'inversions i em sembla que ja està claríssima quina és la posició del nostre Grup Parlamentari, vostè entendre que jo no hi insisteixi.

Sobre la tercera, que no l'ha comentat, però ja que està aquí, jo voldria dir una cosa només perquè no s'entengues una incongruència: en el cas de Lleida hem acceptat les esmenes sobre el tema dels instituts, perquè efectivament, l'IRTA és un institut creat d'acord amb la Llei de Reforma Universitària, i s'havia d'adscriure, si no, hi hauria un problema... bé un problema no, però hauria continuat dintre de la universitat original. En el cas de Girona, és veritat que hi ha dos instituts, però són dos instituts del patronat i, per tant, el que ha de fer el patronat és, en tot cas, desadscriure'ls de la Universitat Autònoma i sol·licitar després l'adscripció a la Universitat de Girona, ja que no tindria sentit que s'aprovés aquesta esmena com tampoc hauria tingut sentit que s'hagués aprovat una esmena de l'Esquerra Republicana que en el seu moment, doncs, jo no m'hi he referit, però ara sí, que és l'esmena 26 i, aquest és el perquè, senyor Pueyo.

Quant a l'esmena 33, el tema dels graduats socials, efectivament és un tema que jo entenc que quedarà pendent, però voldria dir el que pensem sobre la qüestió. Nosaltres hem estat, també, en contacte amb la senyora Català, del Col·legi de Graduats Socials, ells diuen que tenen un projecte la qual cosa demostra que aquesta escola és una escola que té demanda i que podria arribar a tenir fins a 500 estudiants en tres cursos. El que nosaltres li hem dit és que en aquest moment la programació universitària no contempla la creació d'aquesta escola, seria forçar la llei introduir-la via esmena, és una cosa que s'hauria d'haver plantejat —jo crec— a nivell del Consell Interuniversitari —no ho crec jo, ho creu també el Govern.

En qualsevol cas, no queda cap porta tancada, el que nosaltres els hem dit —com a partits ara parlo— és que aquesta proposta s'ha de presentar en el seu moment al rector de la Universitat de Girona, s'ha de presentar en el futur degà de la facultat de dret i, en tot cas, sempre queda la porta oberta perquè si realment hi ha una demanda clara i queda demostrat, aquests estudis de graduat social es puguin tornar a fer a Girona.

Per tant, és amb aquest esperit i només amb aquest esperit que li votarem en contra aquesta esmena 33.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Votarem en primer lloc la 32, d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 32 ha estat rebutjada per 21 a favor, 52 en contra, cap abstenció.

Ara votarem l'esmena 33, que acaba de defensar fa un moment el representant de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 33 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra, cap abstenció.

Votarem ara —atenció— la disposició transitòria única, la disposició final primera i tercera, i només ens quedarà la segona

perquè té esmenes. Aquestes que acabo d'anunciar no tenen esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició transitòria única, la disposició final primera i tercera han estat aprovades per unanimitat.

Correspon ara la votació de l'esmena 34 —ja defensada— de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana, a la disposició final segona.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra, cap abstenció.

Correspon ara la votació de l'esmena 35, del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 35 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra, cap abstenció.

Correspon ara ja la votació de la disposició, del text del Dictamen de la disposició final segona.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de la disposició final segona ha estat rebutjat per unanimitat, ai!, ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara la votació... En primer lloc demanaria que la il·lustre Diputada llegís les transaccionals, la transaccional a les 36 i 37. (*L'I. Sr. Pueyo demana per parlar.*)

El Sr. PUEYO: Sí, no sé si m'he distret, senyor President. Hem votat la final tercera?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, l'hem votat amb la primera i la disposició transitòria única, hem fet una votació conjunta perquè totes tres no tenien cap esmena. Per tant, com havia indicat aquesta Presidència, correspon ara la lectura de la transaccional, que s'ha anunciat en el seu moment, a l'esmena 36 i 37, del Grup Parlamentari Socialista.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional a l'esmena 36, del Grup Parlamentari Socialista. Paràgraf tercer, exposició de motius, afegir al final després de "successió": "i temporalment restaurada entre 1869 i 1874".

»I esmena transaccional a l'esmena 37, del Grup Parlamentari Socialista. Paràgraf quart de l'exposició de motius, afegir a la segona línia, després de "gironina": "especialment a través dels diferents centres creats a partir de 1969" i continua».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Se sotmeten a votació aquestes dues esmenes transaccionals.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes transaccionals han estat aprovades per unanimitat.

Correspon —llevat que les vulgui retirar— la votació de la...

El Sr. RIERA I GASSIOT: És que tinc la impressió que queda incorporada la idea que era reconèixer el temps de feina feta, ja en l'esmena que acabem d'aprovar.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Així ho entenia també aquesta Presidència. Per tant, votem ara –atenció– l'exposició de motius i el títol de la Llei, per tant la votació final en aquest cas.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius i el títol han estat aprovats per unanimitat.

Aquesta Presidència ofereix el torn corresponent a l'explicació de vot, el Grup Parlamentari Mixt, el Grup Popular, el Grup Parlamentari d'Iniciativa, el Grup Parlamentari Socialista, per fer la corresponent... Silenci si us plau! Per fer la corresponent explicació de vot té la paraula l'illustre Diputat senyor Nadal, senyor Joaquim Nadal.

El Sr. JOAQUIM NADAL: Molt ràpidament, senyor President i moltes gràcies per deixar constància..., alguna reflexió un cop aprovada la Llei.

La primera, des del punt de vista del Grup Socialista, és que segurament, vist com ha anat el debat i vist el resultat final de la Llei aprovada, segurament haguéssim fet més bona feina i hagués anat tot plegat molt més bé, molt més ràpid i hagués demostrat major efectivitat aquesta Cambra, si haguéssim aprovat una llei només amb un article únic, l'article primer de creació, que, per altra banda, serà el titular que donarà fidel reflex del que avui acabem de fer: Es crea la Universitat de Girona, la notícia d'avui, el titular d'avui, em sembla a mi que és aquest, es crea la Universitat de Girona com es crea la Universitat de Lleida i es crea la Universitat Rovira i Virgili.

Segona consideració per fer una referència a l'exposició de motius. Hem afegit alguna referència història, però tot i les referències històriques afegides, voldria deixar ben clar que –com a mínim a títol personal– la meua opinió és que tota l'experiència universitària produïda a la ciutat de Girona, des de 1969 fins avui dona ja un contingut universitari superior a aquest període que a totes les experiències històriques anteriors, per més història que hi hagi al darrere. Allò que s'ha fet sense universitat des de 1969 fins ara és més –i, naturalment, és just que sigui així vista l'evolució que ha fet el món– que tot el que havia fet la Universitat de Girona en els dos períodes històrics en què havia esta funcionant. I aquí, naturalment, cal fer referència a tot l'esforç personal i col·lectiu de tota aquella gent que s'hi va implicar des de 1969, que ha estat treballant per arribar a aquest resultat, al qual hem arribat avui i a totes les universitats que van acollir el Col·legi universitari de Girona o l'Escola Universitària Politècnica de Girona en el seu si, per permetre el seu desenvolupament com a experiències universitàries tutelades, fins arribar avui a un resultat final de plena autonomia i independència.

Una tercera qüestió, que em sembla que és just de dir, almenys des del punt de vista del Grup Parlamentari Socialista: l'acord de creació de la Universitat de Girona, sobretot si es compleixen els compromisos que avui ha pres l'honorable Conseller i el Grup de la majoria pel que fa al finançament, significa per a la ciutat de Girona i per al conjunt de les comarques gironines la decisió de descentralització i equilibri territorial més important que mai ha produït el Govern autònom de Catalunya, la més important des del punt de vista del nostre Grup, diríem potser la única, totes les altres iniciatives de descentralit-

zació i d'equilibri territorial han sigut tan tímides i amb tan poc contingut pressupostari, que nosaltres creiem que seguim vivint en un model territorial brutalment centralitzat, ara feliçment amb una notable excepció: la vida universitària.

I, finalment, és veritat que amb la creació de la Universitat de Girona no fem gaire cosa més –per important que sigui l'acord que acabem de prendre– que donar via lliure, plena via lliure a un model i projecte universitari molt estructurat, molt elaborat, molt pensat i molt assumit per tota la comunitat universitària, per la ciutat de Girona i pel conjunt de les comarques.

Fins fa un cert temps el model i el projecte universitari de Girona necessitava i li era positiu viure i conviure amb les universitats mares, ara començava a desbordar el projecte o començava a quedar-li estret el marc que l'acollia. I per això, crear la Universitat de Girona és, simplement, obrir les portes perquè un projecte molt ben pensat i molt estructurat permeti que en el conjunt de les comarques gironines es desenvolupi un model universitari específic que té tota la vocació universalista que ha de tenir qualsevol projecte universitari.

Ens en felicitem tots plegats i, naturalment, els estalvio qualsevol referència personal –no és aquest el cas.

Moltes gràcies.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal.

El senyor Coll i Bertran, per explicar el vot en representació del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. COLL i BERTRAN: Sí, senyor President, per fer també una breu explicació de vot.

Hem aprovat la creació de la Universitat de Girona. Aquesta no és una decisió aïllada, és evident. Fa un moment acabem d'aprovar la Universitat de Lleida i, d'aquí poc, aprovarem la Universitat Rovira i Virgili. És important, però, que situem això en el context que correspon. És una acció del Govern de la Generalitat, que es va trobar, l'any 88, amb tres universitats, la Universitat de Barcelona, l'Autònoma de Barcelona i la Politècnica de Catalunya, i que va decidir un augment de l'oferta important i, a la vegada, una redistribució de l'oferta. És en aquest context que primer es va crear la Universitat Pompeu Fabra, que es va reconèixer la Universitat Ramon Llull i que avui estem en aquesta sessió aprovant la creació d'aquestes tres universitats.

Pensem que aquesta millora de la quantitat, aquesta millora de l'oferta, ha de comportar, també, una millora de la qualitat. El Govern de la Generalitat es compromet a aquesta millora de la qualitat i espera dels universitaris d'aquests llocs, també, la seva aportació, que segur que serà molt valuosa, en aquesta –ho repeteixo– millora de la qualitat.

Concretant en la Universitat de Girona que acabem de crear, penso que cal felicitar, en primer lloc, el Govern de la Generalitat que ha sigut l'impulsor del fet; en segon lloc, és important el consens polític que hem assolit en aquesta Cambra, a través dels grups parlamentaris que han participat en el debat i, concretament doncs, el senyor Pueyo i el senyor Nadal i el senyor Curto i jo no em voldria deixar..., –perdó, el senyor Riera–, no em voldria deixar una persona que avui no hi intervén, però amb la qual hem treballat, també, junts en això, que és el senyor Cadevall.

Penso que és important, també, felicitar en aquest moment els universitaris gironins per la seva empenta, per creure en un

projecte en el qual era difícil de creure, perquè era realment una utopia, ha sigut una utopia durant molts anys que, finalment, s'ha fet realitat, i en aquest sentit hem volgut fer aquesta menció expressa a l'exposició de motius sobre aquest mèrit d'aquesta insistència durant aquests vint anys. També les universitats Autònoma de Barcelona i Politècnica de Catalunya, perquè en definitiva, van ser elles que, en el seu moment, van posar l'embrió que avui ha fet possible que hàgim aprovat la creació de la Universitat; les autoritats municipals, els consells comarcals, la Diputació, que també han ajudat en aquesta tasca; els ciutadans de les comarques gironines; les entitats dels agents socials i els mitjans de comunicació. Jo penso que estem davant d'una obra que ha tingut aportació per part de tothom, per part de tots els sectors i ens n'hem de felicitar.

Entenem que la universitat és una font i un dipòsit de saber i de cultura i és, també, un motor de desenvolupament. No és avui la universitat només per als universitaris, és per a tota la societat, que se'n beneficia i que en gaudeix, de la seva activitat, i nota la seva projecció. Aquesta és la universitat que volem, el tipus d'universitat que volem. Una universitat bona per dins i amb capacitat de projecció. És amb aquesta il·lusió que l'hem creada i és amb aquesta il·lusió que la felicitem de tot cor en el moment que inicia el seu caminar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

Ja s'ha fet la presentació de la iniciativa de la Llei, s'ha retirat l'esmena a la totalitat, per consegüent passem al debat de les esmenes, que s'han reservat a l'articulat.

A l'article 1 hi ha l'esmena número 2, del Grup Socialista; per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

Projecte de Llei de Creació de la Universitat Rovira i Virgili

El Sr. ABELLÓ: Senyor President faríem un torn en el qual defensaríem totes les esmenes. Ens sembla que està justificat, des del punt de vista d'horari i després perquè en aquest debat són tres lleis diferents, però segurament una part dels arguments que té el nostre Grup s'han expressat en les anteriors lleis.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: La primera qüestió que nosaltres voldríem manifestar, avui, és la satisfacció del Grup Socialista per la creació d'aquesta Universitat, que és una universitat que té vint anys d'història i, per tant, està profundament arrelada a la ciutat de Tarragona i a les seves comarques.

Nosaltres creiem, des d'aquest punt de vista, que la creació d'aquesta Universitat expressa la voluntat no ja només dels estaments universitaris, sinó també del conjunt de la societat de les nostres comarques. Per tant, des d'aquest punt de vista, el primer element és que la creació d'aquesta Universitat expressa la voluntat que els sectors ciutadans de Tarragona i de les seves comarques han expressat durant molts anys.

Nosaltres tenim esmenes a aquest Projecte de Llei; esmenes la major part d'elles en la direcció dels anteriors projectes, que fonamentalment estan en el tema dels òrgans de govern provi-

sional i en la qüestió del finançament. Precisament, pel que deia abans, perquè no és una universitat, estrictament nova, sinó que neix d'un conjunt de centres universitaris amb una llarga tradició. Una qüestió important és la que fa referència a la Comissió Gestora. No hi ha dubte que aquesta és una qüestió que ja s'ha discutit a bastament, però nosaltres creiem que en aquesta composició de la Comissió Gestora hi hauria d'haver una representació de la comunitat universitària molt més directa i, des d'aquest punt de vista, nosaltres estariem i estem d'acord que estigui integrada pel President, pels Vice-presidents que siguin nomenats —el President pel President de la Generalitat i pel Conseller d'Ensenyament—; però el que voldríem és que la Comissió Gestora, en la seva composició i en el nomenament de la mateixa Comissió hi intervingués directament la comunitat universitària. Per una raó: perquè estem convençuts que en aquesta nova etapa que s'obre per a aquesta Universitat s'han d'il·lusionar tots els estaments universitaris i la millor manera és que es trobin, realment, representats.

Per això les nostres esmenes anaven en el sentit que els vocals que siguin nomenats pels òrgans de govern fossin elegits democràticament per la universitat. Nosaltres creiem que podrien ser elegits pel claustre provisional i que, a més a més, en aquesta representació de la Comissió Gestora dels seus vocals hi haurien d'estar els diferents estaments universitaris, perquè el Projecte de Llei parla, estrictament, dels professors universitaris.

Per tant, nosaltres voldríem que hi hagués una representació dels professors universitaris, dels estudiants i, també, del personal d'administració i serveis. Nosaltres creiem que és una fórmula relativament senzilla en què podrien —ho torno a dir— trobar-se expressats.

L'altra qüestió que se'ns planteja és la del Claustre provisional, que sens dubte és un altre dels òrgans importants, i sens dubte el més important de participació en el govern de la universitat. Nosaltres el que creiem és que en aquells centres que conservin la mateixa configuració que tenen fins ara, és a dir, abans de la creació d'aquesta Universitat, que seran la majoria, hauria de continuar vigent el reglament del centre, i també, que hi hauria d'haver un pla respecte a les estructures i els reglaments vigents a la divisió universitària.

Per tant, aquest Claustre hauria d'estar integrat per les diferents juntes de centres existents en aquells moments i, també, per una representació del personal d'administració i serveis generals. Per tant, aquesta seria la segona qüestió.

L'altra qüestió fa referència al Consell Econòmic. Nosaltres, en el Consell Econòmic o Consell Social de la Universitat, voldríem que hi hagués representació dels sindicats, de les associacions empresarials i dels estudiants. Creiem que la representació dels estaments econòmics i sindicals és molt important en la mesura que en la seva participació no hi ha dubte que guanya pes aquest Consell Econòmic i s'hi integren tots els sectors que, d'alguna manera o altra, han de trobar la seva expressió en el mateix Consell.

Altres esmenes fan referència al..., n'hi ha un conjunt que fa referència a la composició de facultats i escoles. Nosaltres creiem que ja en alguna esmena s'ha recollit la voluntat dels estaments universitaris. Creiem que queden algunes altres esmenes que es podrien avançar, en la mesura que en la composició de facultats i escoles, en el nom, també, s'hi trobés expressada

aquesta voluntat. Nosaltres creiem que amb un petit esforç es podria fer.

Una altra qüestió que s'ha plantejat al voltant de les esmenes és la que fa referència al nom de la Universitat. Nosaltres d'aquesta qüestió no en volem fer ni una polèmica estèril, ni tan sols partidista. Vostès hauran de reconèixer que si en tot cas hi ha hagut conflicte, va començar amb les seves mateixes vacil·lacions, en la mesura que el projecte quan és aprovat pel Consell Executiu té un nom determinat, uns dies abans en tenia un altre; fins i tot això es troba expressat en alguns documents que acompanyen el Projecte de Llei i en els mateixos Pressupostos de la Generalitat ens trobem, en l'aprovació d'aquest any, que aquesta qüestió també hi està plantejada.

Nosaltres el que diem en aquests moments és que, donat que no ha estat possible el consens al voltant d'aquesta qüestió, que sens dubte és una qüestió simbòlica, i com totes les qüestions simbòliques tenen la seva importància, retirarem les esmenes que fan referència a aquesta qüestió, perquè la nostra voluntat sempre és que hi hagués hagut consens sobre aquesta qüestió. No ha estat possible; no, evidentment, per part nostra, nosaltres hem fet tot l'esforç possible perquè això fos així i, en tot cas, en la nova etapa que comença la universitat, el seu Claustre i els seus òrgans de govern també tenen la potestat, en el seu moment, per abordar aquesta qüestió.

Altres qüestions serien les que fan referència al finançament. Jo crec que aquesta qüestió s'ha abordat en la major part d'intervencions que hi ha hagut aquesta tarda-nit. Aquesta és una qüestió que preocupa el Grup Socialista i jo diria que preocupa la universitat. I, per tant, la necessitat d'aquests plans quadrienals successius de programació econòmica i finançament, per a nosaltres són importants. No hi ha dubte que se'ns dirà que aquesta és una qüestió estrictament pressupostària; el problema que es planteja és que, en aquests moments, en els Pressupostos de la Generalitat d'aquest any, les partides són globals i, per tant, es fa molt difícil saber quines són, o quines seran, les inversions que hi haurà en els propers mesos en les universitats de nova creació, en la mesura que hi ha una partida global i, per tant, es fa molt difícil saber quin tipus d'inversió hi anirà.

Per acabar, nosaltres tenim algunes altres esmenes que fan referència al dret d'adscripció del personal universitari. Aquesta és una preocupació dels diferents estaments universitaris. També volem dir que nosaltres estem convençuts que la voluntat de la majoria dels estaments universitaris és integrar-se en aquesta nova Universitat i, per tant, no hi ha cap perill, en aquests moments, que diferents estaments universitaris abandonin la Universitat de Tarragona. En tot cas, creiem que és una qüestió que preocupa i que d'alguna manera hauríem de trobar-la reflectida en la Llei; en tot cas, mitjançant decret, després el Govern desenvoluparà aquestes qüestions.

Finalment, és evident que aquest conjunt d'esmenes el que intenta és plantejar algunes de les qüestions o alguns dels dubtes que hi ha al voltant de la Llei, però torno a dir que per part del Grup Socialista l'aprovació d'aquesta Llei és una satisfacció i que, en coherència amb això, nosaltres, els articles en els quals no tinguem esmenes els votarem favorablement.

Res més, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

L'Agrupació d'Esquerra Republicana té l'esmena 3 i la següent, la 4. Senyor Pueyo, té la paraula.

El Sr. PUEYO: Senyor President, si m'ho permet, voldria defensar conjuntament la 3 i la 15 i donar per defensades la resta d'esmenes, com sigui que mantenen una simetria, un paral·lisme, amb les esmenes dels altres tres projectes.

El Sr. PRESIDENT: No solament li ho permeto, sinó que li ho agraeixo.

El Sr. PUEYO: Molt bé, gràcies.

Pel que fa a la 3 i la 15, voldria dir que l'objectiu de la nostra esmena era mantenir, per una banda, el nom de Rovira i Virgili per a aquesta Universitat.

Tenim en aquest país universitats, tant universitats públiques com universitats privades, amb noms de persona: la Pompeu Fabra, la Ramon Llull i, fins i tot, la més recent, la Jaume I, a Castelló de la Plana. El nom escollit, per la seva solidesa intel·lectual i cívica, es justifica, doncs, plenament. D'altra banda, precedint el nom de Rovira i Virgili, proposàvem inicialment d'incorporar-hi el gentilici de «tarraconense», donant-hi l'abast de l'antiga regió romana, superior, doncs, a l'abast d'una ciutat estricta o d'una província.

D'aquesta manera entenem que donem satisfacció a les peticions fetes des dels actuals centres universitaris del Camp de Tarragona i no desvirtuem tampoc la proposta inicial de la Conselleria. De tota manera, com sia que hi ha hagut moltes esmenes, diverses, dels diferents grups al voltant del nom definitiu de la Universitat, hem decidit retirar aquestes dues esmenes perquè entenem que fóra bo que fossin els centres universitaris, els òrgans provisionals de Govern els que atorguessin el nom definitiu a aquesta Universitat.

Per tant, en síntesi, retirem les esmenes 3 i 15 i donem per defensades tota la resta de les esmenes de la meua agrupació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Pel grup d'Iniciativa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. També en pro de l'economia parlamentària retirarem les esmenes 33, que ja va estar assumida, i la 47, i defensaria tota la resta excepte la número 69, que la defensarà el meu company Ignasi Riera, que és la que fa referència al nom de la Universitat.

Dir que, també, en aquesta sèrie d'esmenes n'hi ha moltes que són repetitives de les altres lleis, perquè realment hi ha molt de paral·lisme en la creació de les tres universitats, i que hem intentat ser fidels al que és la voluntat de la comunitat universitària. Hem tingut entrevistes, reunions amb diversos òrgans de direcció, des de la Presidència, Consell de Divisió, Comissió Permanent i Junes de Facultat, i el que hem fet ha estat recollir el sentir de la comunitat universitària de Tarragona, del Camp de Tarragona, tant en el que fa a la denominació dels centres que han de formar part d'aquesta nova Universitat —o sigui, tant les facultats com les escoles universitàries—, com en la composició de la Comissió Gestora, partint..., i tampoc no voldria repetir arguments que compartim tant en el fons com en la forma amb les esmenes que fa un moment ha acabat de defensar el portaveu socialista, senyor Abelló; són esmenes pràcticament idèntiques perquè parteixen —com s'ha dit—, no d'una realitat que es crea de nou, sinó des d'una existència. I creiem que hauria de tenir en compte en aquesta Comissió Gestora l'autonomia dels actuals equips de direcció i el respecte que es mereixen uns òrgans que han fet un funcionament satisfactori.

Això vol dir que tenim una sèrie d'esmenes destinades a modificar la composició de la Comissió Gestora, a definir també més perfectament la composició del que hauria de ser el claustre provisional respectant les actuals juntes existents; que tenim —i tenim— esmenes dedicades a modificar el Consell Econòmic i, igualment que en les altres universitats, a respectar els drets laborals i altres que tenen els treballadors de les universitats.

El que sí que voldria és, en la segona part —vull dir, la primera part ja he dit que és repetitiva i també s'hi ha estès més el company Ignasi Riera quan ha fet la primera manifestació sobre el nostre posicionament inicial en contra i, per tant, no cal repetir-ho—, és un fet diferencial del conjunt de les comarques tarragonines respecte a la creació de les altres dues universitats, un fet que no es va tenir prou en compte en el moment que es va aprovar el Projecte de Llei i que, tot i estar corregit en aquests moments, però, entenem que està corregit d'una manera insatisfactòria. Em refereixo a l'existència d'un nucli de població molt important, que és el nucli de les terres de l'Ebre. Terres de l'Ebre amb la seva capitalitat a Tortosa, capitalitat que està reconeguda per la història i per la tradició i que són un conjunt de comarques que es caracteritzen per tenir uns costums, unes tradicions pròpies, un allunyament dels centres demogràfics de Catalunya, no sols de Barcelona, sinó també de Tarragona i Reus, i que compten, ni més ni menys, que amb més del 30% de la població total de l'actual circumscripció o província de Tarragona.

Allà es va crear una inquietud notable —possiblement fruit d'això són diverses esmenes que s'han aprovat en Comissió— i va promoure la creació d'una fundació —o la revifalla, perquè ja estava creada—, d'una fundació universitària a Tortosa, que en diverses reunions demanades als parlamentaris d'aquelles comarques ens van urgir a presentar amb caràcter unànim, amb voluntat de consens, una sèrie d'esmenes. Aquestes esmenes les vam presentar els diversos grups, però no han estat totes recollides per part de la comissió i creiem que això és una falla que té, en aquests moments, aquest Projecte de Llei.

Hi ha aquesta voluntat unànime, ja dic: una tradició històrica que remunta al segle XIV. No se n'ha fet referència, però la mateixa federació universitària ens suggeria una esmena que ens deia que ja al segle XIV teníem el precedent de l'Estudi de Tortosa i que, segons la butlla de Pius V, atorgava l'any 1568 la llicenciatura en Filosofia i Arts, així com existien, també, doctorats en Teologia amb els privilegis de totes les altres universitats hispàniques. Això és una referència molt concreta a una tradició històrica universitària de les terres de l'Ebre, de Tortosa, i creiem que això és fonamental poder-ho introduir dintre del Projecte de Llei.

També se'ns demanava que féssim constar, dintre de les escoles o facultats que es creessin a la Universitat, l'Escola Universitària d'Informàtica i l'Escola d'Enginyeria Tècnica Industrial, en un doble sentit. Per una banda, perquè existeixen les condicions per a crear-les: Està clar que no existeixen les escoles universitàries, no és integrar uns centres existents, però sí que existeixen les condicions perquè amb molt poca inversió es poguessin dotar, ja, des d'ara, des de l'any que ve, quan començarà a funcionar aquesta Universitat, les escoles universitàries d'Informàtica i d'Enginyeria Tècnica Industrial al centre de Tortosa. I per l'altra banda, perquè creiem que tant l'una com

l'altra haurien de ser un suport fonamental per al desenvolupament econòmic de les terres de l'Ebre, desenvolupament que moltes vegades ha estat tractat aquí i que tots sabem que, avui per avui, és insuficient. Avui encara són comarques que estan basades en una economia bàsicament derivada de l'agricultura i, en unes condicions bastant febles, del turisme, però ens falta crear infraestructura de serveis, ens falta crear infraestructura industrial; i aquestes dues escoles que es plantejaven com a possibles i desitjables eren ja la fórmula per a introduir aquests estudis descentralitzats a les comarques de les terres de l'Ebre i realment complir amb aquests objectius que el Conseller al principi ens feia.

Per una banda, la compensació territorial, el reequilibri territorial que passa, lògicament, per contemplar la proximitat dels estudis universitaris a aquest 30% de la població de Tarragona; i per l'altra, donar unes facilitats a aquesta gent que viuen, vivim, apartats de Tarragona i de Reus i que a molts alumnes els segueix suposant, el fet d'anar a estudiar a Tarragona o a Reus, haver de buscar-se un lloc per pernoctar perquè pràcticament els és el mateix anar a Reus i Tarragona que anar a Barcelona, quant a inconvenients de residència.

Per tant, aquestes dues esmenes —concretament, són la 13 i la 61—, més algunes altres que presenta el Grup Popular, que creiem que ja les defensarà prou bé el Diputat Curto, pensem que serien molt importants de cara al fet que poguessin contemplar realment, no sols el reconeixement de l'existència dels estudis universitaris a les comarques tarragonines, sinó també la voluntat efectiva de descentralització al conjunt de les comarques tarragonines.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. El senyor Ignasi Riera hauria de defensar la 69 abans no es voti l'article primer perquè si no, li hauria decaigut.

El Sr. RIERA I GASSIOT: En aquest cas, senyor President, la nostra era justament una esmena al títol de la Llei, o sigui que correspondria al final. Bé, és també per fer l'explicació. Em sumo a tot el que s'ha dit; hi ha fins i tot l'esmena 67, del Grup Socialista, que explica qui és la personalitat d'Antoni Rovira i Virgili com a escriptor, com a historiador i com a polític i el declara com un dels més importants teoritzadors i divulgadors de la causa nacional catalana. Nosaltres voldríem insistir que a més va ser un excellent prosista, un periodista polític i un dels analistes més lúcids de les esquizofrènies de molts dels nacionalismes tan típics a casa nostra. Per totes aquestes raons, des del primer moment, quan se'ns va dir que la Universitat es deia Rovira i Virgili vam dir que sí, però vam dir immediatament que estàvem a punt d'aprovar dues universitats, la de Lleida i la de Girona, i que semblava estrany que la tercera fos la Rovira i Virgili.

En aquest Ple hem fet avui un exercici important de toponímia i d'onomàstica i, aleshores, aprovarem dues universitats, Lleida i Girona, i la tercera, Rovira i Virgili. Vam proposar nosaltres el nom de Tarraconense, que ens semblava més important o interessant perquè no ens havia agradat la proposta anterior, quan s'havia parlat de Reus-Tarragona, perquè ens semblava que la bipolaritat, per les raons que ara deia el Diputat Víctor Gimeno, exclouia una part molt important, per exemple, de les terres de l'Ebre i un seguit de comarques de l'actual circumscripció de Tarragona.

Nosaltres havíem proposat, per tant, el nom de Tarraconensis entre «Universitat» i «Rovira i Virgili», Tarraconensis o Ta-

rraconense, per totes les raons dites i per l'abast que abans explicava el senyor Miquel Pueyo que tenia la denominació. Era clar que aleshores no creàvem una universitat local, sinó una universitat no solament de Catalunya, sinó del conjunt dels Països Catalans, i que això quedava reflectit des del primer moment, des del seu nom.

Ara bé, hem advertit, també, que aquest tema podia provocar polèmiques i com que ens sembla que el que és absolutament important en aquests moments és que hi hagi un suport de tota la societat i de totes les comarques del conjunt de Tarragona, de l'actual circumscripció electoral de Tarragona —per tant, de l'actual província de Tarragona— a la creació de la nova Universitat, creiem que no és el tema més important i retirem l'esmena tenint en compte que el dia que la Universitat, en l'exercici de la seva autonomia, vulgui decidir-se a canviar el nom, suposem que podrà plantejar-ho, podrà fer-ho i podrà fer-ho després d'haver aconseguit un consens que potser en aquests moments no havíem aconseguit.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. El Grup Popular. Per defensar les seves esmenes, que són la 12, 34, 41, 52, 63 i 66. El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. Totes les esmenes que ha assenyalat lo molt honorable President tenen un doble objectiu que de manera anticipada vull manifestar: En primer lloc, afirmar lo suport del Grup Popular a la creació de la Universitat Rovira i Virgili, fins i tot afirmar, també, el suport al Projecte de Llei; i el segon objectiu, expressar la nostra contrarietat personal i política davant de la resistència del Govern de la Generalitat a atendre —com ha dit l'illustre Diputat senyor Gimeno—, a atendre les intencions i els propòsits dels catalans de les terres de l'Ebre que, en modificar l'estructura universitària de Catalunya, perden avui, des de la nostra opinió, l'oportunitat d'incorporar-se al conjunt d'accions destinades a reordenar el nostre mapa sanitari.

Ni Reus ni Tarragona tenen res a veure... —mapa universitari, perdó!—. Ni Reus ni Tarragona tenen res a veure amb el desplaçament de Tortosa i les comarques de l'Ebre, i per consegüent ja anuncio que, com que les nostres esmenes són totes esmenes d'addició, tant si les accepten com si no, nosaltres votarem a favor del Projecte de Llei com així ha sigut amb los dos projectes anteriors. I amb estos criteris vull constatar que ni tan sols en aparença hem aconseguit eliminar lo descontent general que es desprèn del text articulat, i per això, quan va aparèixer aquest Projecte de Llei, senyor Conseller, se va disparar l'alarma a les comarques de l'Ebre en veure com la marginació i la desconsideració era el punt de referència del Govern de la Generalitat, esta vegada concretat en los estudis universitaris.

Recordo —i ho recordaré tantes vegades com convingui des d'esta tribuna— que primer va ser el transavassament de l'Ebre, més tard la ubicació de les plantes de tractament dels residus industrials també a les comarques meridionals, i ara la negativa implícita i explícita a la incorporació de ple dret a la Universitat Rovira i Virgili. I després tot seran excuses i lamentacions quan aquest Diputat parla de catalans de primera i de catalans de segona; però, en definitiva, est és lo paquet que rebrem per part del Govern com a obsequi de Nadal, perquè quan lo President de la Generalitat aparegui d'aquí a uns dies, en lo missatge de Cap d'Any, parlant de justícia, d'igualtat, de pau i de prosperi-

tat, se'n recordi almenys que a dos-cents quilòmetres de Barcelona també hi han persones, territori català, història i naturalesa. I els antecedents de tota una acció de govern de cara al desenvolupament i al futur de les comarques meridionals de Catalunya, los antecedents, no poden ser més lamentables i més desafortunats. Si la gent d'aquelles terres no volíem caldo, amb aquest Projecte de Llei tassa i mitja.

I encara més desafortunades són, com ha dit l'illustre Diputat senyor Gimeno, les esmenes que corrents i de pressa ha presentat a est Projecte de Llei lo Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en un intent de neutralitzar lo compromís que suposen les esmenes del Grup Popular i el compromís que suposen les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Aquells diputats, alcaldes i càrrecs institucionals de Convergència i Unió que a les reunions objecte de les esmenes que es van acordar presentar i defensar se van omplir la boca considerant la injustícia, una injustícia, lo Projecte de Llei en qüestió, què diran avui al moment de votar un redactat acordat, assumit i consensuat en forma de les esmenes que estem substanciant?

És segur que a alguns els resultarà molt difícil justificar les ordres dels seus «jefes» de Barcelona, contràries a l'estranya fortlesa que van exhibir en el desenvolupament d'aquelles reunions. I amb l'autoritat que vostè em vulgui atribuir, senyor Conseller, respecte a la meua condició de diputat, m'atreveixo a recomanar-li que retiri est Projecte de Llei, que polsi sense precipitacions l'opinió colectiva d'aquelles comarques i, sobretot, presti atenció a les raons objectives dels que reclamem amb més insistència.

Les protestes que s'han rebut en est Parlament a última hora, via fax, són com per a prendre en consideració est consell. En tot cas, en tot cas, atengui, sinó, lo contingut de l'escrit que vostè segurament ja coneix: «La Fundació Universitària de Tortosa, després d'analitzar acuradament l'escrit de l'honorable Conseller d'Ensenyament en relació amb la creació d'estudis universitaris a Tortosa dins de la Universitat Rovira i Virgili, manifestem» —diu la Fundació Universitària— «la nostra total disconformitat i el nostre descontentament amb els continguts i els plantejaments de l'esmentat escrit perquè el considerem insatisfactori des del seu nul nivell de concreció. La Fundació, en conseqüència, exigeix incloure explícitament en el Projecte de Llei la ciutat de Tortosa i es contempla la creació de centres universitaris a les terres de l'Ebre». Signat, Vicenç Beguer i Oliveres, alcalde de Tortosa, de Convergència i Unió. Gol per l'esquadra, senyor Conseller.

Perquè és cert, és cert, que tant des del punt de vista jurídic com des del punt de vista polític lo simple fet que a l'exposició de motius apareguin les terres de l'Ebre com a única referència a la història dels segles XVI i XVII, o una referència a la Guerra de Successió, és cert que no significa absolutament cap compromís per part del Govern en relació amb les nostres aspiracions com tampoc significa la més mínima obligatorietat relativa a la ubicació lo fet que al Consell Econòmic aparegui un vocal de l'Ajuntament de Tortosa i un vocal del Consell Comarcal del Baix Ebre.

En tot cas, senyor Conseller, són les esmenes del Grup Popular i les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya aquelles que verdaderament obliguen, si fossin acceptades, i vinculen el Govern de la Generalitat a considerar en les diferències respecte de Reus i Tarragona, que nosaltres les assumim, a considerar

Tortosa i les comarques de l'Ebre dins de l'àmbit de les demandes de titulació d'acord amb la nostra precària estructura econòmica i d'acord amb la nostra estructura social i cultural. Per això concretament a l'esmena número 12 l'Escola d'Informàtica o l'Escola d'Enginyeria Tècnica Industrial, com també podríem parlar d'Enginyeria Agrònoma o de l'Escola d'Estudis Empresarials.

Les nostres aspiracions són tan legítimes com puguin ser les aspiracions de Barcelona, Tarragona, Lleida o Girona i per això, i igual que diu el Projecte de Llei, també nosaltres invoquem l'exercici del dret a l'educació que proclama l'article 27 de la Constitució Espanyola, encara que, com podran comprovar per les esmenes presentades, el dret a què nosaltres ens referim, probablement, va més enllà del seu Projecte de Llei que, lamentablement, estableix diferències de categories entre els mateixos catalans de les comarques meridionals.

Nosaltres entenem i som conscients que per raons demogràfiques i per raons econòmiques no pretenem una universitat a les terres de l'Ebre; també acceptem i entenem que el nucli més important i més nombrós queda ubicat a l'àrea d'influència de Reus i de Tarragona i també reiterem la valoració positiva respecte a la creació de la Universitat Rovira i Virgili, com ha dit al principi. Amb lo que no estem d'acord és amb el disseny del campus de la nova universitat i amb les modificacions que hi ha introduït el Grup Parlamentari de Convergència i Unió perquè tal i com queda el Projecte de Llei li asseguro, senyor Conseller, que això provocarà enfrontaments, discòrdia i desmoralització, postures raonables també, per una altra part, per l'ofensa que aquesta vegada ens ve donada, no dic pel mateix Conseller —perquè vostè sap que jo seria bel·ligerant a salvaguardar la seva posició política i personal—, però sí a través d'un conseller que en el seu dia, a més de conseller, va ser cap de llista per la circumscripció de Tarragona amb la consegüent responsabilitat addicional que esta situació comporta.

Les esmenes que ha introduït el Grup de Convergència i Unió no serveixen per a elevar a la categoria de compromís la ubicació de la universitat a les comarques de l'Ebre. I ara, quan se barreja la proximitat d'eleccions autonòmiques, el Govern de la Generalitat vol accontentar Tarragona, Reus i Tortosa amb un text articulat que, com han vist pels faxes que han rebut, no satisfà cap de les zones implicades, prova evident de les protestes rebudes i prova evident d'allò que est Diputat comentava en el debat de les esmenes a la totalitat dels Pressupostos del 92, quan deia que est Govern en lloc de decidir i de governar només neutralitza situacions puntuals sense assumir la responsabilitat de determinar.

Si hi ha voluntat d'incloure Tortosa i les comarques de l'Ebre —preguntem nosaltres— per què a la disposició addicional primera només parla de Reus i de Tarragona, quan la nostra esmena 41 incorpora esta possibilitat? Com és que quan la disposició addicional segona parla de l'Escola d'Infermeria Joan XXIII de Tarragona diu que serà integrada a la Universitat, i en canvi quan se refereix a l'Escola d'Infermeria Verge de la Cinta, de Tortosa, —addicional tercera— en lloc d'integració només assenyala la seva adscripció?

Lamento dir-li, senyor Conseller, amb el respecte i la consideració que li renovo una vegada més públicament, que en tot lo relatiu a la nostra incorporació a la Universitat Rovira i Virgili el Conseller d'Ensenyament, com a tal Conseller, no ofe-

reix garantia ni credibilitat a partir que ell mateix incompleix la seva pròpia paraula donada per escrit el dia 6 de novembre de 1991, fet estrany si tenim en compte la seva inqüestionable i irreprotxable trajectòria política i personal. Per això l'emplaço via la nostra esmena perquè pugui assumir el seu compromís referit a la integració de l'escola de Tortosa igual que ho han fet amb l'escola de Tarragona. Només est exemple és suficientment expressiu de quina és la seva visió en relació amb el principi de justícia i amb el principi d'igualtat. Lo potencial humà de les nostres comarques equival no només a 150.000 habitants, sinó que l'àrea d'influència, com molt bé saben, s'estén al Baix Aragó i a la zona nord de la Comunitat Autònoma de València.

Per això, precisament, l'Escola d'Infermeria Verge de la Cinta ha incrementat notablement la matrícula des de la seva creació fins al curs actual. Lo fet que al Consell Econòmic hagin incorporat un representant de l'Ajuntament de Tortosa i un representant del Consell Comarcal del Baix Ebre no té absolutament res a veure —com he dit abans, des del punt de vista jurídic i polític—, no té absolutament res a veure amb el criteri i amb el concepte de la ubicació. Lo Govern, lamento afirmar que no té la més mínima voluntat d'incorporar les comarques de l'Ebre a la Universitat Rovira i Virgili; la presentació cronològica de les esmenes dels grups és un primer exemple i el rebuig d'estes esmenes, si es produeix, serà també un altre *corte de manga* a les justes i legítimes aspiracions de les comarques més meridionals de Catalunya.

La nostra gent estic segur que no admetrà el doble llenguatge que s'ha vingut utilitzant sistemàticament i m'haurà de permetre, i m'haurà d'admetre, senyor Conseller, que de manera oberta i no camuflada m'incorpori, inciti i avivi qualsevol moviment popular de protesta i, utilitzant les mateixes paraules del President de la Generalitat, mobilitzacions generals en contra de la separació de les nostres comarques.

Est és, senyor President, lo sentit de les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Les esmenes del Grup Mixt queden decaigudes. Torn en contra; el senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Bé, anem a fer un torn d'explicació, perquè no serà tot en contra, de la nostra posició sobre les esmenes que han presentat els diferents grups.

En primer lloc el que he de dir és que nosaltres votarem... Primer de tot el que he de dir és que jo crec que no hi ha hagut..., a part de tot el que ha dit el senyor Curto que després m'hi referiré detalladament, per part dels altres ponents no hi ha hagut massa novetats respecte al que havíem parlat a la Universitat de Lleida i a la Universitat de Girona. Vostès entendran que jo no els repetiré altra vegada tot el que pensem sobre això, perquè és prou tard i encara tenim feina, i el que sí que faré és dir-los almenys quines són les esmenes que nosaltres votarem a favor i per què; de fet són les de sempre, eh?

La segona part de l'esmena 17, del Grup Socialista, on es parla del tema del reglament del Claustre provisional...; hi ha una transacció amb Esquerra Republicana a la seva esmena 26 sobre el tema dels vice-presidents; hi ha una transacció a l'esmena 45, d'Iniciativa i 46, d'Esquerra, sobre la qüestió dels drets —els drets de retorn o no retorn i els drets que es repecten amb el canvi d'administració—, i una transacció a l'esmena 65, d'Esquerra Republicana, on hi ha el reconeixement dels mèrits fets pels universitaris tarragonins d'ençà l'any 71, quan la uni-

versitat de Barcelona va començar d'una manera, diguem, més intensa —perquè hi havia l'escola de mestres— la seva presència a les comarques de Tarragona.

Això em sembla que és tot el que hi ha. L'única cosa que sí que ha sortit i no n'havíem parlat prèviament és el tema del nom; després de moltes posicions i, realment, de tractar aquesta qüestió, jo diria, amb molt sentiment..., jo celebro que finalment ens hàgim posat d'acord com a mínim en una cosa, que és per donar per bo el nom que havia previst el Govern i, en qual-sevol cas, el temps ja anirà solidificant la cosa.

Jo els entrego ara aquestes transaccions i ara el que voldria és fer una atenció especial a les paraules del senyor Curto. Jo crec, senyor Curto, que vostè ha fet el que se'n diu un discurs incoherent, un discurs absolutament incoherent i ho mirarem amb compte i ens prendrem el temps que convingui, perquè ara vostè m'obliga a analitzar una per una les esmenes que vostè ha presentat, que tampoc són tantes, però ens les haurem de mirar; ens les haurem de mirar per posar les coses al seu lloc.

Ha començat amb una barreja de greuges impròpia d'una persona de les comarques de Tarragona, perquè vostè entendrà que de l'Ebre a la Conca de Barberà i del transvasament de l'Ebre fins als residus —no hi té res a veure, eh?— hi ha quilòmetres de distància i intentar posar això en el mateix sac —m'ho ha de permetre— és un exercici demagògic. I ara, a sobre, sortir amb el tema de la universitat, molt més, per una raó molt senzilla: perquè si bé és veritat que aquesta Universitat, tal com havia sigut pensada inicialment, estava pensada en un campus a Tarragona i un campus a Reus, la mateixa maduresa del fet i el mateix tràmit parlamentari van posar les coses al seu lloc i ha situat un campus a Tarragona..., perdó, a Tortosa, exactament amb les mateixes condicions que el campus de Tarragona i que el campus de Reus.

Jo no vull dir que, fundacions a part i històries a part que puguin haver passat a Tortosa i a la comarca del Baix Ebre, el fet cert és que el mèrit que en aquests moments hi hagi la previsió que hi haurà un campus a Tortosa és del senyor Alcalde de Tortosa, al qual vostè ha criticat tan fortament, i al senyor Martí, Diputat també de Tortosa. Són ells dos que van negociar amb mi i amb el Conseller, lògicament, la introducció d'aquest campus a Tortosa. Per tant, apunti-ho en els mèrits dels senyor Alcalde i d'aquest senyor Diputat el fet que hi hagi un campus a Tortosa; lògicament, també, del Conseller i del President Pujol que va mostrar també un interès especial. D'acord amb aquest tema? A part la fundació, a part el soroll, a part el que sigui. Però tot això s'ha convertit en una negociació que han fet aquestes persones i no uns altres i, per tant, el mèrit està aquí i no en un altre lloc.

Quant al tema de si aquest campus és fort, no és fort, és gran, no és gran, deixa de ser... Escolti, en aquests moments, avui el que hi ha a Tortosa és el centre anomenat Verge de la Cinta, una escola universitària d'infermeria; és una escola adscrita a la Universitat de Barcelona; no està integrada i no hi ha res més. A les reunions de programació universitària i a la decisió del Govern apareixen una sèrie de centres; és raonable pensar que aquests centres aniran al campus de Tarragona i aniran al campus de Reus, perquè així és com el projecte va arribar al Govern.

Ara bé, en aquests moments i a partir de les esmenes de Convergència i Unió, les garanties d'un campus a Tortosa són

exactament les mateixes que les d'un campus a Tarragona i que les d'un campus a Reus, exactament les mateixes. I en què es concreten? En el fet que la ciutat de Tarragona i la ciutat de Reus i la ciutat de Tortosa tenen un representant en el Consell Econòmic i que els consells comarcals de cada una d'aquestes tres ciutats tenen un representant al Consell Econòmic. Res més que això. I per tant, deduir d'aquí una discriminació sobre Tortosa és una pura especulació absolutament infonamentada.

Vostè diu: «si acceptéssim les nostres esmenes» —les de vostès— «la situació canviaria»; molt bé, anem a veure les esmenes que vostès han presentat i què introdueixen de nou aquestes esmenes, anem a veure què introdueixen de nou.

Esmena 34, diu: a més a més d'un representant de l'Ajuntament de Tortosa i de Reus, —un representant de l'Ajuntament de Tortosa ja l'hi hem posat nosaltres—, un representant del Consell Comarcal del Baix Ebre —ja l'hi hem posat nosaltres—, un representant del Montsià i la Terra Alta. D'acord, la diferència és que hi hauria un representant de cada un d'aquests dos consells comarcals. Fixi's que el tractament que hem donat a Tortosa és el mateix que a Tarragona i a Reus i no diferenciat: l'Ajuntament de la capital i el Consell Comarcal, per què ens demana a Tortosa, a més a més del Consell Comarcal que correspon, dos consells comarcals veïns?, això és demanar privilegi per a Tortosa enfront de Tarragona i Reus, que tampoc tindria sentit, iestic segur que vostè no ho vol.

Esmena 41, l'esmena 41 diu: Es faculta el Govern de la Generalitat per realitzar les actuacions oportunes per a la integració a la Rovira i Virgili dels centres i serveis de la Universitat de Barcelona ubicats a Tarragona i a Reus, i vostè hi afegeix: «i de Tortosa». No n'hi ha cap, no hi ha res per integrar, diu: els que estan integrats a la Universitat de Barcelona s'han d'integrar a la Rovira i Virgili, sí senyor, d'integrats a la Universitat de Barcelona només n'hi ha a Tarragona i Reus, no n'hi ha a Tortosa; per tant, vostè entendrà que si posem això aquí, doncs, ho haurem de treure l'endemà perquè serà un error.

Esmena 52, diu: Es faculta el Govern de la Generalitat per realitzar les actuacions oportunes per a l'adscripció a la Rovira i Virgili de l'Escola Verge de la Cinta de Tortosa i Treball Social de Tarragona adscrites a la UB. Primer, el mateix tractament a la Verge de la Cinta de Tortosa que al Treball Social de Tarragona, el mateix tractament; i segon, ja abans he comentat en ocasió de la primera Llei que nosaltres entenem que el que està integrat queda integrat i el que està adscrit queda adscrit, i en aquesta Llei no volem passar d'integracions a adscripcions. Per tant, el mateix tractament que en el cas de la Llei de Lleida i dintre d'aquesta Llei, el mateix tractament a Tortosa que a Tarragona.

Esmena 63, és a l'exposició de motius on es parla d'incrementar, en especial, l'oferta als nuclis de Girona, Tarragona-Reus, Lleida i vostè hi afegeix: «i Tortosa» —perdoni no és això—, un moment, paràgraf quart— sí, és això, nosaltres vam introduir una esmena on d'una manera més genèrica deia «a tots els llocs on hi ha presència universitària». Vostè entendrà que entre posar «a tots els llocs on hi ha presència universitària» o esmentar les ciutats és exactament el mateix, no afegeix res, eh?

Finalment, —em sembla que és l'última—, sí, és l'última, esmena 66, insisteix en el fet aquest que «aquest acord d'incrementar l'oferta es fa també extensible a la ciutat de Tortosa i a les terres de l'Ebre», com que ja hem canviat les ciutats per dir

que: «on n'hi ha, n'hi posarem més», doncs som al cap del carrer.

Senyor Curto, aquestes són totes les seves esmenes que, segons vostè, resolen el tema. És evident que no resolen el tema, és evident que el tema queda resolt amb les esmenes de Convergència i Unió. Pensí que ens les vam mirar —aquestes esmenes— per assegurar-nos d'això; que ho hem fet amb bona voluntat; que si vostè hagués aportat quelcom més, per petit que hagués sigut, en les seves esmenes, hagués sigut acceptat; que totes les seves esmenes es resumeixen en les tres —que per això les vam presentar l'últim dia a última hora— que vam presentar nosaltres, i que el tractament que vostè ofereix és el que oferim nosaltres. I pot creure que hi ha voluntat de fer a Tortosa un campus universitari a mesura que la demanda universitària a les terres de l'Ebre així ho exigeixi i que la voluntat del Govern és que realment la Rovira i Virgili tingui també una presència molt important a les comarques més meridionals de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran. Senyor Curto, per què ha demanat la paraula?

El Sr. CURTO: Senyor President, perquè hi ha hagut una sèrie de contradiccions que est Diputat les vol deixar clares.

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Té un minut, un minut, eh?

El Sr. CURTO: Senyor President, per a deixar constància en primer lloc, no sé si s'ha referit quan ha dit que han presentat les esmenes a última hora, no sé si es referia al Grup de Convergència i Unió o al Grup Popular. Les esmenes a última hora, el Grup Popular no les va presentar, va ser lo primer grup, lo primer grup d'esta Cambra que vam presentar les esmenes, si és que ho he entès malament, segurament es referia al Grup de Convergència i Unió.

En segon lloc, miri quan jo parlo d'adscripció, d'inscripció i d'integració, és que no m'ho invento, faig cas a les paraules del senyor Conseller, jo no m'invento res, hi ha un escrit al qual jo no hagués volgut fer referència, però que en est escrit del dia 6 de novembre de 1991, entre altres coses, el senyor Conseller dirigint-se a l'Alcalde de Tortosa li diu: «Per això contemplem la futura integració de l'hospital, de l'Escola Verge de la Cinta», no m'ho invento jo això, escolti és lo que diu lo senyor Conseller; que després no ho ha pogut complir?, doncs bé, miri, ho constato aquí, què vol que li digui?, no m'ho he inventat.

I, en tercer terme, escolti, jo no he desqualificat ni he criticat l'Alcalde de Tortosa, m'he limitat a llegir un escrit sense fer cap valoració i a última hora he dit: «senyor Conseller, gol per l'esquadra». No en tinc cap culpa que est alcalde sigui de Convergència i Unió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. El senyor Coll i Bertran també té un minut.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, tres aclariments, ho farem més curt. Primer, evidentment, els que vam presentar les esmenes a última hora vam ser nosaltres.

Segon lloc, el que li diu el Conseller sobre la futura integració, doncs està ben clar, és la futura integració, és el que li acabo de dir; nosaltres no hem contemplat en el moment de creació de la universitat passar d'adscripcions a integracions, el que sí contemplem és la possibilitat que en el futur hi hagi una integració. La carta del Conseller és clara, no n'hem parlat, però

em sembla que interpreto perfectament el que ell deu haver volgut dir, —més ben dit «ha dit»—, perquè diu futura integració.

Quant al tercer tema, celebri que no desqualifiqui l'Alcalde de Tortosa, nosaltres el tenim per bon alcalde, per a nosaltres és un orgull que sigui de Convergència i Unió, i celebrem la seva participació a favor que Tortosa tingui un campus universitari.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran. Sí, l'honorable Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Josep Laporte): President, jo no entraré en desqualificacions com ha fet el Diputat senyor Curto, evidentment, però sí li vull dir que la meua paraula és la meua paraula, si jo dic que contemplo la futura integració, senyor Curto, contemplo la futura integració, i m'estranya que vostè ho posi en dubte, una cosa és contemplar la futura integració, una altra cosa és posar-ho a contracorrent dintre d'una llei que no contempla aquest tipus de cosa.

Li puc donar un altre detall, que és que estem en tràmits actualment per comprar a càrrec nostre un local a Tortosa on es pugui instal·lar aquesta escola d'infermeria, que com vostè sap ha de deixar l'Hospital Verge de la Cinta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Senyor Curto, mig minut.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. Senyor Conseller, no l'he desqualificat, en absolut, no trobarà una paraula al meu discurs que hagi sigut objecte de desqualificació, perquè les desqualificacions, senyor Conseller, sempre són personals i al Conseller, i per dues vegades, per dues vegades li he reiterat lo meu suport, la meua confiança, la meua admiració, exactament personal i política, estes han sigut les meves paraules. El que passa, senyor Conseller, —que ja ho vaig dir l'altre dia al Conseller d'Economia i Finances— que sap mal quan lo dard toca la diana. Jo ho lamento molt.

Vostè diu que ho diu, ha dit que en un futur..., escolti senyor Conseller, l'últim dia van presentar unes esmenes, haguessin posat això: «la futura integració», senyor Conseller, això s'hagués pogut posar a l'adicional segona, s'hagués pogut posar i si no ho han posat, doncs, miri, haurem de dir que el Projecte de Llei no ho contempla, és cert i que hi ha una carta del Conseller que diu que en un futur. Doncs, molt bé, en un futur, esperarem est futur, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. La Presidència fa la següent proposta als grups que, llevat de les transaccionals i de l'esmena que s'ha dit que es votaria a favor, les votariem conjuntament per cada grup. A veure, vol demanar alguna votació separada el senyor...

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, donat que nosaltres hem anunciat que retiràvem unes esmenes, en tot cas li dic aquestes esmenes, serien...

El Sr. PRESIDENT: Les sé, són la 2, 5, 14, 30, 40, 42, 49, 51, 59, 60, 62, 64, 68.

El Sr. ABELLÓ: 67 i la 6.

El Sr. PRESIDENT: També estan retirades? 67 i 6, molt bé. Per a la resta, estan conformes amb aquesta forma de votació? Molt bé, doncs, llavors començaríem per les transaccionals, les vol llegir la senyora Secretària?

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional a l'esmena 26, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana. Article 5.4, afegir al final: "els vice-presidents seran

nomenats, oïts els directors dels centres universitaris afectats per la creació de la universitat”.

»Esmena transaccional a les esmenes 45, del Grup d'Iniciativa i 46 de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana. Segon paràgraf de la disposició addicional primera: “Aquesta integració dels centres es farà per decret i preveurà el traspàs dels immobles, les instal·lacions i tots els mitjans humans i materials assignats o pertanyents a cadascun dels centres o serveis. Es respectaran els drets que posseeixin en el moment de la integració a la Universitat Rovira i Virgili, el personal adscrit a aquests centres i serveis, i els estudiants, sense perjudici dels drets que corresponguin d'acord amb la Constitució i les lleis que la desenvolupen”.

»I, finalment, esmena transaccional amb l'esmena 65, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana. Paràgraf quart de l'exposició de motius, afegir a la segona línia després de “tarragonina”, “especialment a través dels diferents centres creats a partir de 1971” i continua».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Procedim a votar aquestes esmenes transaccionals. Senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Demanariem votació separada de la 65.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votem les esmenes transaccionals a la 26 i a la 45 i 46.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per 61 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Es vota l'esmena transaccional a la 65.

Vots a favor?

L'article 65 ha quedat aprovat per unanimitat, perdó!, la transaccional a la 65 ha quedat aprovada per unanimitat.

Llavors hi ha l'article 17 que s'accepta pel Grup de la majoria, en part.

El Sr. COLL I BERTRAN: L'última frase, senyor President, quan diu: «Aquest Reglament serà consultat amb la Comissió gestora i aprovat pel Departament d'Ensenyament», aquesta part.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament, doncs es vota aquesta part de l'esmena 17.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es voten les esmenes del Grup Socialista que no han estat retirades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions.

Silenci, per favor. A continuació se sotmeten a votació les esmenes de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I acte seguit se sotmeten a votació les esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Si no es demana votació separada, ara es votaran els articles i disposicions, segons el Dictamen. I també votarem el títol i l'exposició de motius.

Vots a favor?

A veure, queda anul·lada la votació. Volen seure?

La Presidència ha preguntat a veure si algú demanava votació separada, sembla que el senyor portaveu del Grup Socialista, senyor Abelló, vol demanar votació separada.

El Sr. ABELLÓ: Sí, nosaltres demanariem votació separada dels articles 2, 4 i 6.

El Sr. PRESIDENT: Juntament, amb un paquet?

El Sr. ABELLÓ: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. I el senyor Ignasi Riera?

Igual. Doncs, votem en primer lloc els 2, 4 i 6, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Es vota la resta del text del Dictamen.

Vots a favor?

Tots aquests articles i disposicions, així com el títol i exposició de motius, han quedat aprovats per unanimitat.

Explicació de vot, algun grup vol formular-la?

Sí, el senyor Pueyo. (*Remor de veus.*)

Silenci, per favor.

El Sr. PUEYO: Senyor President, no hi ha cap altra grup o agrupació que desitgi fer explicació de vot?

Doncs... Bé, doncs, aleshores l'escurçaré tant com em sigui possible.

En un article que va publicar precisament, precisament, Antoni Rovira i Virgili fa unes quantes dècades, President d'aquest Parlament en els moments més foscos de la nostra història contemporània, assegurava: «pel temperament, Reus és el neguit; Tarragona, la calma; Valls, l'equilibri». Ara que les comarques centrals de l'àrea cultural catalana recuperen la seva pròpia universitat, totes tres virtuts —el neguit, la calma i l'equilibri— seran igualment necessàries.

Més enllà de baralles per un protagonisme territorial de campanar, la nova Universitat Rovira i Virgili pot ser —desitgem que sigui— una oportunitat magnífica per articular la societat i les ciutats en un projecte civil col·lectiu realment engrescador.

Aquestes comarques, aquestes ciutats ho necessiten. Quedi clar, però, que no hi ha en el personal actual de la universitat, ni en la societat sobre la qual es recolza, la més mínima vocació provincial ni provinciana. La Universitat Rovira i Virgili no vol

ser, no serà, una universitat de segona categoria limitada territorialment a un àmbit concret i modest. Té una clara vocació d'obertura intel·lectual de projecció nacional i internacional sense límits.

Perquè això sigui possible, perquè no s'ofegui en les aigües de la irracionalitat burocràtica, aquesta Universitat ha de ser una realitat en les dotacions pressupostàries materials i humanes de les quals hem estat parlant.

És amb aquesta intenció, il·lusionats per la nova etapa que ara comença, que hem presentat esmenes per millorar-ne el text i que han tingut en general —perdó—, i que ha tingut en general, aquesta Llei, el nostre vot favorable.

Tarragona, Reus, o si volen, Reus, Tarragona, totes les altres comarques i la seva gent s'ho mereixen.

Moltes gràcies i, sobretot, moltes gràcies per la seva atenció, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Un altre grup?

Per Convergència i Unió té la paraula l'illustre Diputat senyor Sendra.

El Sr. SENDRA: Senyor President, senyors diputats, no s'inquietin perquè només m'estaré tres minuts dels cinc que em pertocuen com a explicació de vot, i només ho faré perquè em permetin que manifesti la nostra satisfacció —i la meua especialment com a Diputat, com a ciutadà— per la creació d'aquesta nova Universitat per a les terres tarragonines: la Universitat Rovira i Virgili, després d'aquest Projecte de Llei que significa una universitat amb personalitat pròpia, independent.

Aquest sentiment d'agraïment —suposo— i de satisfacció el comparteixen tots els diputats del nostre Grup i, especialment, els de la circumscripció tarragonina, fins i tot, els de les terres de l'Ebre, malgrat que hi hagi alguna excepció, algun altre grup, perquè he de dir que entre tots s'ha millorat aquesta Llei. Jo voldria fer menció no només dels ponents de tots els grups parlamentaris, sinó del ponent del nostre grup, senyor Coll, d'en Joan Martí, de n'Enric Vendrell, d'en Mur, d'en Grau, d'en Marimon, d'aquests tres darrers ho faig perquè pertanyen, precisament, a les terres de l'Ebre, riu avall i riu amunt, perquè les terres de l'Ebre no és només la ciutat de Tortosa.

A partir d'avui nosaltres entrem en una nova etapa, això vol dir que no oblidarem els antecedents universitaris que prestigiaven les comarques tarragonines. Hem de recordar —com ha dit l'honorable senyor Conseller— que ja a l'any 1572 es constituí una universitat a Tarragona per iniciativa del cardenal Gaspar de Cervantes, de qui en agraïment, un cèntric carrer de la ciutat nostra en porta el nom. I malgrat que gairebé desaparegueren, com a conseqüència de l'adveniment de Felip V —de tan mal record per Catalunya—, crec que no existeix cap disposició que la suprimís.

Esguardem el passat, però també mirem cap al futur. Desitgem que la Universitat Rovira i Virgili sigui una de les millors universitats de Catalunya, i això ho farem possible des de la mateixa universitat. Si tots hi posem el coll, el claustre de professors, l'alumnat, les institucions, els sectors econòmics, socials i culturals, i tota la societat civil comptem, fins i tot, amb la promesa del Govern de la Generalitat que a la nova universitat no li faltaran els mitjans per col·locar-se en primera línia.

Hem d'oblidar, a partir d'ara, les petites deficiències o les mancances que hom pot trobar inicialment en la Llei i de la se-

va creació, perquè el seu futur funcionament —com molt bé ja s'ha dit, funcionament independent— pot fàcilment posar-hi remei.

I entre tots hem de fer que arribi a ser una universitat model·lica que ens enorgulleixi pel prestigi adquirit com a motor dels poders cultural, del científic i del tècnic de les nostres comarques. I en aquest sentit, faig una crida, un prec especial, al professorat actual, als representants de la comunitat universitària de la fins ara delegació, alguns dels quals ens acompanyen encara avui aquí i ho personalitzo en la senyora Joana Noguera, Presidenta de la Divisió Universitària de la Universitat de Barcelona. Moltes gràcies per la vostra presència.

I per acabar, deixeu-me, també, que expressi el nostre agraïment, el que devem al Govern de la Generalitat, per haver tramès al Parlament la Proposició de Llei de Creació d'aquesta Universitat Rovira i Virgili, i que ho sintetitzi en la persona del molt honorable President de la Generalitat Jordi Pujol, del Conseller d'Ensenyament, honorable Josep Laporte, d'ambdós coneixem la seva gran preocupació per eixamplar i per millorar els ensenyaments universitaris a tot Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sendra.

Sí. El Senyor Abelló té la paraula per a explicació de vot, en representació del Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, el nostre Grup està satisfet per l'aprovació d'aquesta Llei. Nosaltres hem presentat diferents esmenes a aquest Projecte de Llei i, per tant, tenim diferències puntuals en alguns dels seus articles, però de totes maneres creiem que en aquests moments l'aprovació d'aquest Projecte de Llei expressa la voluntat de molts sectors de les nostres comarques. Aquesta voluntat de tenir una universitat pròpia com a signe d'identitat i, sens dubte, també, de reequilibri territorial.

Durant aquests darrers vint anys, la universitat ha representat per a les nostres comarques, per a la ciutat de Tarragona, la possibilitat d'accés a la cultura de molts sectors socials, fonamentalment de sectors populars i ha servit, també, com a factor de consciència cívica i nacional. Nosaltres estem convençuts que en aquesta nova etapa que s'obre, la universitat, tots els estaments universitaris continuaran en aquesta línia d'apertura a la societat de les nostres comarques.

La universitat va començar els anys 70, va tindre un paper essencial en la transició política, en la formació de quadres polítics i ciutadans a les nostres comarques i no hi ha dubte que avui, en una nova situació, pot, també, fer el seu suport a tot aquest conjunt de ciutadans que van a la universitat amb l'esperança de configurar una cultura al servei d'aquestes comarques.

Nosaltres estem convençuts que aquesta nova etapa obre perspectives importants; estem en una zona on els propers anys el desenvolupament econòmic i, també, de tipus social que hi haurà obre perspectives importants. Nosaltres creiem que la universitat té molt a dir en tota la seva tasca de recerca, d'investigació, de formació de ciutadans. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres estem satisfets.

També volem agrair a tots els estaments universitaris que durant aquest procés ens han ajudat a la confecció de moltes d'aquestes esmenes que han servit, sens dubte, per millorar la Llei i, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que en aquesta nova etapa que s'obre, la universitat de les nostres comarques tindrà un caire diferent.

No hi ha dubte que no és una universitat nova des del punt de vista de nova creació, però aquesta nova responsabilitat que avui li atorga el Parlament, en el sentit de disposar dels seus òrgans propis després d'una etapa provisional, nosaltres creiem que aquesta nova responsabilitat serà portada a terme per tots els estaments de la universitat.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló.

Fins demà a les 11 del matí; fins divendres a les 11 del matí, se suspèn la sessió.

(És un quart d'una de la nit.)

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
simil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

La institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per (gir/xec al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

